

11

حقوق زن در اسلام و اروپا

تاریخ

محسن صابر

حق حاب و نفايد محفوظ است

۲۷۵۴۰۶۱۱ مورشدی

نہر ان

حاج دوم

استاد

بروآن پالت نقید سعید دانشمند از رتوار

اسرار ناگام صدر المحدثین اصفهانی

آمین میکنم

حسن صدر

فصل دوم

مذهب و خانواده در رُم قدیم

اساس و سازمان خانواده در رُم قدیم تابع اصول مذهبی بوده، اهمیت خانواده و پدر فامیلی^۱ و قدرت فوق العاده و نتیجه اهمیت و نفوذ مذهب بوده است. مذهب در رُم قدیم مذهب داخلی^۲ و خصوصی بوده، باین توضیح که هر خانواده ای خدایان بخصوصی داشته که افراد خانواده دیگر نسبت بآنها بی اطلاع و در نتیجه بی عقیده بودند. بنابراین مذهب رومیان دارای دو خصوصیت است: یکی تعدد خدایان^۳ یکی محدود بودن آن بحدود خانواده. هر خانواده بیاکان خود رامیرستید، هر پدر خانواده نازیده بود اسیان، و بمحض اینکه میمرد در ردیف خدایان و مورد پرستش بازماندگان قرار میگرفت. هر خانواده خدایان بخصوص خود را پرستش میکرد (اجاق خانوادگی)^۴ و اگر اتفاقا بر حسب اشتباه یا منظور خاصی خدایان خانواده دیگری را عبادت میکرد مشرک و کافر میشد.

پدر رئیس و فرمانفرمای مطلق خانواده و در عین حال بیشوا و رئیس مذهبی بوده نفوذ فوق العاده و قدرت بلا مانع پدر از لحاظ رباست مذهبی بوده است. از اینجا نتیجه میگیریم که خانواده رومی بر اساس مذهب تشکیل یافته. افراد خانواده اعم از پسر و دختر و مادر طوری تحت اطاعت پدر قرار گرفته بودند که تعیین کلیه مقدرات حتی مرگ و زندگی آنها دست

۱ - Pater Familias - ۲ Domestic - ۳ Polytheisme

پدر بوده پدر مختوانسته تصمیم بگیرد که فرزند جدیداً الولاده باید بمیرد؛ البته وقتی این تصمیم را میگیرفته که ورود طفل را در ردیف اعضای خانواده صلاح نمیداند؛ مثلاً طفل را نتیجه هم بستری نامشروعی بداند، یا احتمال بدهد که از پدر اجنبی (غیر رومی) بوجود آمده؛ در این صورت بقای کودک در کانون خانواده اهانت و بی حرمتی بخدایان تلقی میشده. همچنین پدر حق داشته به حیات هر يك از اعضای خانواده مخصوصاً زن خود خاتمه دهد؛ در هر صورت ناچار نبوده بهیچيك از مقامات رسمی عمومی در خصوص تصمیمی که گرفته توضیحی داده یا دلیلی ذکر کند *

اعضای خانواده
خانواده تشکیل میشده از زن، پسران و دختران بهر سنی که باشند مگر پسری که بدست پدر آزاد و دارای شخصیت حقوقی شده، و دختری که بشوهر رفته و عضو خانواده دیگری شده باشد. دو عضو دیگر هم در تشکیلات خانواده داخل بوده است: یکی غلامان و دیگر بندگان که تحت شرایط مخصوصی بدست رئیس خانواده آزاد شده و تاحدی بنفع مولای سابق خود در خارج کار میکنند. رئیس خانواده حق داشته هر گونه تعهداتی که بخواهد بنفع خود بر بندگان آزاد شده در ازای آزادی تحمیل نماید.

آزاد^۱ کسی است که تمام مدت عمر آزاد بوده و آزاد خواهد ماند. بعکس آزاد شده کسی است که مدتی بنده بوده و بعد آزاد شده است^۲ پسر آزاد شده آزاد است.

قرابت حقوقی و خویشاوندی طبیعی
نکته قابل توجه در خانواده های رومی اینست که قرابت و خویشاوندی رسمی و حقوقی^۳ جزین مرد بامرد معنی ندارد. بین زن بامرد وزن با زن

خویشاوندی حقوقی وجود ندارد، بلکه فقط يك نوع خویشی طبیعی^۱ از لحاظ همخونی یافت میشود و نفر ممکن است با یکدیگر خویشاوندی حقوقی و در عین حال طبیعی هم داشته باشند: مثل دوبرادری که هر دو تحت تسلط پدر يك خانواده هستند. همچنین ممکن است فقط خویشاوندی حقوقی داشته باشند مثل فرزند خوانده کسی با پسر او. ممکن است فقط قرابت طبیعی داشته باشند بدون اینکه از لحاظ حقوقی نسبتی بین آنها وجود داشته باشد مثل دوبرادری که یکی هنوز تحت حکومت و نفوذ پدر بوده و دیگری که آزاد و واجد شخصیت حقوقی شده است، یا بین برادر و خواهر، و خواهر و خواهر، و مادر و دختر.

قرابت حقوقی رشته ای است که بین افراد ذکوری را که تحت اطاعت يك پدر خانواده^۲ بسر میبرند وصل میکند. بنا بر این بین دختر و پدر دختر و مادر، خواهر و برادر، خواهر و خواهر، پسر و مادر، زن و شوهر مطلقاً قرابت حقوقی وجود ندارد همچنین بین دو برادری که یکی از آنها از خانواده اخراج یا آزاد شده است نیز قرابت حقوقی نیست. بعکس بین افرادی که فعلاً تحت حکومت پدر واحدی نیستند لیکن اگر پدرشان زنده بود تحت تسلط او بسر میبردند خویشاوندی حقوقی موجود است. از اینجا میتوان پی برد که مبنای تشکیل خانواده و انتساب افراد بآن بر اساس مذهب متکی بوده است. تأثیر مهم خویشاوندی حقوقی در موضوع ارث دیده میشود. ورثه متوفی فقط خویشان قانونی او هستند، تر که پدر فقط به پسرانی میرسد که فرزند حقوقی او هستند عموم دختران و پسرانی که اخراج یا آزاد شده اند، وزن متوفی، حقی بمیراث

ندارند. بعکس فرزند خوانده مانند فرزند ارث میبرد. تکامل و تطور تاریخی حقوق دررم موجب این شد که تدریجاً از اهمیت قرابت حقوقی کاسته و بهمان نسبت بتأثیر خویشی واقعی و طبیعی افزوده شود؛ تا اینکه در اواخر دوره امپراطوری خویشاوندی طبیعی جایگیر قرابت تصنعی گردید.

آزادی و شخصیت چنانکه ذکر شد دختران و زنان در حقوق روم قدیم

حقوقی پسران مطلقاً دارای شخصیت حقوقی نیستند. پسر هم تا

روزیکه پدر خانواده حیات دارد شخص حقوقی نیست و بنا بر این حق مالکیت و معاملات حقوقی ندارد. روزیکه پدر هر دپسر بزرگتر پدر خانواده و دارای کلیه اختیارات سلف خود میشود.

پسران دیگر میتوانند جداگانه خانواده تشکیل دهند و میتوانند تحت

تسلط پدر جدید در همان خانواده بمانند. اختیار رفتن یا ماندن مشروط

بابنست که صغیر نباشد سن بلوغ بدو برای دختر دوازده و پسر چهارده سال

که منقسم به دو دوره هفت ساله بوده تعیین شده بعداً بتدریج تا بیست و

پنج سال بالا رفت *

در عین حال ممکن است پدر در زمان حیات خود بفرزندانش ذکور

آزادی و شخصیت حقوقی اعطا کند. آزادی بر دو قسم است: مطلق و

نسبی. آزادی مطلق موجب این میشود که پسر از تحت الکفاله بودن پدر

خارج و برای خود جداگانه خانواده تشکیل داده و بداشتن کلیه اختیارات

مدنی و حقوقی زندگی و کار کند. البته در این صورت عیال او هم دیگر تابع

پدر شوهر نخواهد بود. آزادی نسبی در بدو امر صورت قانونی نداشت و

در نتیجه تمایل آداب و رسوم من غیر رسم بوجود آمد و تدریجاً بوسعت

دائرة خود افزود تا صورت قانونی پیدا کرد.

بر خلاف اصل کلی که پسران يك خانواده حق تملك هیچ مالی را ندارند پدر در صورت اطمینان بلیاقت فرزندش مبلغ مختصری^۱ با و سرمایه میداد که با آن کار کرده اندوخته ای تهیه کند؛ بعداً قرار شد غنائمی^۲ که پسران جنگجو از میدانهای جنگ بدست میآوردند متعلق بپدر نباشد و مالك واقعی اختیار تام نسبت بآن داشته باشد. چندی بعد مقرر شد پسرانیکه مستخدم دولت یا کلیسا (مسیحی ها) هستند نیز نسبت به حقوقی^۳ که دریافت میکنند مالك و مختار باشند. باضافه در صورتیکه خویشان مادری پسری در نتیجه نداشتن اولاد ذکور ارثی از خود بگذارند وارث و مالك واقعی آن مال^۴ پسر مزبور خواهد بود. لکن حق اداره و استفاده از منابع آن مخصوص پدر میباشد *

آنچه راجع به آزادی مطلق یا نسبی پسران گفته شد عیناً راجع به پسر خوانده هم صدق میکند پسریکه در خانواده خود بهیچ گونه آزادی قبل از فوت پدر نائل نمیشد ممکن بود در نتیجه تشبثات و اقداماتی پسر خوانده خانواده دیگری شده و از تحت نفوذ پدر خود و پرستش خدایان خانواده خود خارج و در ردیف اعضای خانواده دیگری محسوب و بعد با موافقت پدر جدید به آزادی مطلق یا نسبی موفق گردد.

نکته قابل ذکر اینکه دخول در حلقه نفوذ خانواده دیگر اختصاص به پسران نداشته بلکه ممکن بود پدر يك خانواده ای روی مصالح اجتماعی بوسیله عقد قرار داد مخصوصی^۵ سلب شخصیت حقوقی از خود کرده تحت اطاعت و نفوذ پدر خانواده دیگری قرار گیرد. البته در این صورت کلیه

۱- Peculium Profectis ۲- Peculium militaris
 ۳- Peculium Quasi-Militaris ۴- Pécule adventice
 ۵- Adrogation

افراد خانواده آن شخص هم تحت تبعیت پدر جدید واقع میشوند لیکن از لحاظ اهمیت این موضوع و نتایجی که از حیث حذف شخصیت يك خانواده و سقوط يك عده از خدايان داشته انجام این امر محتاج به تشریفات خاص اجتماعی و مذهبی بوده و اینچنین مخصوصی (کومیس کوری ها) کمتر اجازه انعقاد آن را میداده است

فصل سوم

« زن در خانواده رومی - ازدواج »

در حقوق روم قدیم زن در مقابل پدر خانواده (شوهر یا پدرشوهر خود) حکم دختر او را دارد؛ و بالنتیجه خواهر فرزندان خود محسوب می شود. باصطلاح فقهای رومی عروسی برای دختر تولد دیگر بود، و از این جهت دخترشوی خود ۱ میشود، و در صورتیکه پدر شوهر حیات داشت دختر او و خواهر شوهر خود شمرده میشد. بطوری که در فصل گذشته گفته شد کلیه افراد خانواده خاصه زن و دختر، دارای هیچگونه شخصیت و اختیاری نبودند. پسران چون بعداً بر اثر آزادی خود یا فوت پدر مستقل و رئیس خانواده میشدند در مدت تبعیت و تحت الکفاله بودن هم زیاد فشار نمیدیدند ولی بعکس دختران و زنان برای همیشه مانند شیئی مملوک و مورد معامله واقع میشدند. زن و دختر در مقابل شوهر و پدر حق مالکیت، معاشرت، رفت و آمد، و حتی حق حیات نداشتند. پدر هر وقت صلاح میدانست میتواند آنهارا بفروشد، قرض و کرایه دهد یا بکشد. بدیهی است وقتی عنوان انسان اجتماعی بر زن اطلاق نشود طبعاً از کلیه حقوق و امتیازاتی که مخصوص انسان است محروم خواهد ماند: ارث نمیتواند ببرد؛ در امور خانواده کوچکترین مداخله ای نمیتواند داشته باشد، حتی بسی از اوقات مادر نسبت به فرزند خود که رئیس جدید خانواده شده همین موقعیت را دارد. جای تعجب نیست زیرا از لحاظ حقوقی و اجتماعی اصولاً رابطه خویشاوندی بین

پسر و مادر موجود نیست پسریکه رئیس خانواده شده مادر و خواهر را خویشاوندان رسمی خود نمیداند؛ فقط خویشاوندی طبیعی از لحاظ همخون بودن بایکدیگر دارند *

زن‌اشوئی   ازدواج در حقوق م بر دو قسم است: « ازدواج
در دم   رسمی » و « ازدواج غیر رسمی » « زن‌اشوئی غیر رسمی »

صورت قانونی و بالنتیجه صورت مذهبی نداشته، و علقه زوجیت بین زن و شوهر بر رسمیت شناخته نمیشده، و پدر خانواده حتی الامکان از چنین ازدواجی که بدون انجام تشریفات مذهبی و روی میل طرفین صورت می گرفته جلوگیری میکرد و بهیچوجه بچنین زنی اجازه نمیداده بر رموز مذهبی خانواده خود واقف شده و خدایان اختصاصی شوهر را بپرستد * و اگر فرزندی از این قبیل مزاجتها بعمل میآمد صالح برای بقاء و ورود در کانون خانواده نمیدانسته و او را محکوم بمرک میکرد است.

زن‌اشوئی رسمی یکی از سه طریق ذیل انجام میگرفته است:

۱. انتقال زوجه از خانواده پدری بخانواده شوهر: این طریقه را «منوس»^۱ مینامند. در این طریقه زن از تحت نفوذ رئیس خانواده خود خارج و در حلقه تبعیت خانواده شوهر تحت ریاست شوهر یا پدر شوهر داخل میشود. این طرز ازدواج مستلزم انجام تشریفات و آداب خاصی است که برای عملی شدن این انتقال باید معمول گردد.

پدر دختر و پدر شوهر (و در صورت وفات او شخص شوهر) در محضر قاضی یا قضات مخصوصی حاضر شده ادعیه و اوراد معینی خوانده

میشود و بلافاصله دختر تغییر مذهب و بالنتیجه تغییر خانواده میدهد •
از این بعد مطیع رئیس خانواده جدید بوده و خدایان آن خانواده را پرستش می کند •

۲- انتقال حقوق و اختیارات پدری : این طریقه «گوئم سیو» ۱ نامیده

میشود. در این ازدواج معامله خاصی صورت میگیرد: پدر دختر و شوهر یا پدر شوهر طرفین معامله، و دختر مورد معامله واقع میشوند. پدر دختر کلیه حقوق و اختیاراتی را که تاکنون نسبت بدختر خود داشته بشوهر یا پدر شوهر انتقال میدهد. این انتقال ممکن است میجانی (بصورت هبه)، یا در مقابل دریافت مبلغی (بصورت فروش) انجام یابد. تفاوت مهم بین این دو طریقه اینست که در ازدواج دومی دختر از خانواده خود بخانواده شوهر منتقل نشده تغییر مذهب نمیدهد و بالنتیجه تحت تبعیت رئیس خانواده جدید درنمیآید. این وضعیت که مخالف اصل کلی ازدواج مشروع بنظر میرسد از موقعی در عادات و رسوم رومیان وارد و قبول عامه یافت که تطور اجتماعی و حقوقی بتدریج از نفوذ مذهبی رئیس و اهمیت عنوان خانواده کاسته بود.

۳- تصرف و مرور زمان : این طریقه را «اوزوس» ۲ گویند. اگر مرد

بتواند زنی را بهر عنوان بخانه خود برده با او همبستر شده او را لااقل تا یکسال در خانه خود نگاهدارد زن او محسوب میشود؛ انقطاع این مرور زمان بدین نحو حاصل میشود که زن بتواند اقلایسه شب متوالی از هم بستری سر بیدارد. در این صورت مرور زمان منقطع و مرد را دیگر بآن زن حقی نمیمانند.

محتاج ذکر نیست که با این وضعیت و با موقعیت و حیثیتی که برای زن قائل بودند در انتخاب شوهر بهیچوجه نظر زن دخیل نبوده و بهره پدر یا ولی او اراده نمیکرده بدون چون و چرا باید تسلیم شود. این ضعف و زبونی نه فقط برای دختران و زنان جوانی بوده که بتوان این وضعیت را معلول کم سنی و بی تجربه‌گی آنها دانست و بالتیجه یک روزی بر شد عقلی و اجتماعی آنها امیدوار بود، بلکه چون اصلاً از اطلاق عنوان انسان بر ایشان دریغ میداشتند در تمام ادوار عمر تا سن کهولت و پیری در جمیع مظاهر و شئون حیاتی از ازدواج گرفته تا هرگونه معامله حقوقی و حتی امور اختصاصی خانه داری زنان را فاقد صلاحیت و قابلیت تلقی میکردند.

این وضعیت عجیب و غیر عادلانه در تمام شئون حقوق رومیها مشهود است مثلاً: بدهکاری که از عهده ادای دین خود بر نیامد و طلبکار سند لازم الاجرا در دست داشت (حکم قطعی محکمه ۱ که پس از تشریفات خاصی شبیه بتشریفات دیوان کشور امروزه (تمیز) صادر میشود یا سند ثبت اسنادی که در محضر رئیس دفتر رسمی تنظیم شده باشد) می‌توانست بطریقه اجرائی خاصی که منوس اثر کسبو ۲ یا تقابل ایادی نامیده میشد متوسل گردد.

در این طریقه اجرائی فرض میشود که رابطه حقوقی بده و بستان

۱ - در این رسیدگی دو نفر قاضی در دومرحله مداخله میکنند: اول یک نفر قاضی فقی بنحوه دعوی وصحت اسناد رسیدگی کرده اگر دعوی صحیح و قابل رسیدگی بود خلاصه گزارشی تهیه میکنند. قاضی دومی که لازم نیست از فتون خاصه قضائی آگاه باشد و مانند حکم از بین افراد معتبر و خوش سابقه با موافقت طرفین انتخاب میشود بماهیت دعوی رسیدگی کرده حکم میدهد. قاضی اول را «ماژیسترا» و قاضی دوم را «ژوژ» میخوانند.

بین شخص و جسد دائن و مدیون وجود دارد؛ این است که طلب کار حق داشته بدهکاری را که نمی خواهد یا نمیتواند دین خود را بپردازد در زندان خصوصی خود در منزل حبس کرده او را با زنجیر هایی که چندان سنگین نباشد ببندد... این حبس تا شصت روز ممکن بود طول بکشد. طلبکار باید غذای مختصر و قوت لایموتی بزندانی خود بدهد.

اگر در ظرف این شصت روز کسان و دوستان زندانی بدهی او را نمیدادند طلبکار حق داشت بدهکار را بازار آورده بعنوان غلامی بفروشد (مشرط باین که خریدار او را از رم خارج کند) و از قیمت فروش او حق خود را استیفا کند. اگر مدیون از لحاظ پیری و از کار افتادگی قابل فروش نبود و مشتری پیدا نمیکرد طلبکار میتوانست او را بکشد و اگر طلب کاران متعدد بودند جسد او را قطعه قطعه کرده هر يك بنسبت طلب خود حصه ای برمیداشتند.

امروز در بیشتر قوانین اروپائی مخصوصاً قانون فرانسه حبس در امور حقوقی جز در مورد طلب دولت وجود ندارد و فقط مختص با امور جزائی است

فصل چهارم

مذهب - خانواده - ازدواج در یونان قدیم

تمدن معروف یونان، این خمیر مایه هوش بشری، بر روی خرابه های بربریت و وحشی گری اقوام جاهل یونان قدیم بنا گردیده است. مذهب در یونان، مانند روم قدیم، داخلی و خصوصی بوده و عیناً مانند روم، هر خانواده روح نیاکان خود را نیایش میکردند. هر صبح و شام افراد خانواده گرد آتشگاه مقدس خانوادگی جمع شده با ذکر ادعیه مخصوصی طعام و شراب نثار آتش کرده تصاویر و نقوش پدران خود را که گرد اگر دکانون خانوادگی چیده بودند پرستش میکردند. هر خانواده مجاور خانه خود مزرعه ای، و در میان مزرعه قبرستان خصوصی، برای افراد خانواده داشتند.

بقیه خصوصیات مذهبی عیناً مانند آن چه راجع بروم قدیم گفته شد وجود داشته است.

خانواده، ایجاد و بقای آن، تابع مذهب و سلطه

خانواده

پدر خانواده نیز ناشی از عنوان ریاست مذهبی بوده است. مبنای پیدایش خانواده بهیچ وجه به نسبت علقه و عاطفه متکی نبوده، بلکه پرستش اجداد و نیاکان واحد، هر خانواده ای را ایجاد و از خانواده های دیگر ممتاز میکرد. ازدواج امر مذهبی و مقدسی بود، زیرا شوهر اجازه میداد که زن بی گانه ای بر اسرار مذهبی اختصاصی او واقف شده خدایان مخصوص او را پرستند. تشریفات ازدواج فقط با حضور خدایان خانگی انجام میگرفت، و به خدایان عمومی مثل «ژوپیتر» و غیره

مربوط نبود.

لزوم بقای خانواده، و بالمالازمه وجوب ازدواج و منع تجرد، برای این بوده که اخلاف برای اسلاف خود به آتشگاه خانوادگی طعام و شراب بفرستند تا اجدادشان خدای بمانند؛ و گرنه از آن مقام تنزل کرده در ردیف اشقیای قرار می‌گرفتند. از همین نظر ازدواج و تولید نسل برای جوانان واجب بوده. قوانین لیکورک^۱ تجرد را منع و برای آن مجازات وضع کرده است. چون منظور از ازدواج بقاء نسل خانواده بوسیله فرزندان ذکور بوده طلاق دادن زنان عقیم، یا زنانیکه پسر نیاورند، مانعی نداشته «هرودوت» مورخ دوفتر از سلاطین اسپارت را نقل کرده که زنان سترون خود را طلاق داده اند، در یونان، و همچنین در هندوستان، اگر مرد موجب سترونی بود برادر یا نزدیک ترین خویش او میتواندستند زنا را آستان کنند. در اینصورت اولاد، اولاد شوهر اصلی بشمار میرفت، تولد دختر چون آتشگاه پدر را ترك و مطیع مذهب خانواده شوی میشد نتیجه نداشت؛ زیرا اقوام خانواده بوسیله اولاد ذکور بوده است. تبنی برای جبران این نقیصه طبیعی است، و بالنتیجه مخصوص کسانی بوده که پسر نداشتند و در تمام اقوامیکه بقای خانواده را فقط در وجود اولاد ذکور میدانسته اند تبنی بمعنای کامل خود وجود داشته است (از قبیل روم، یونان، هند، ایران و عربستان). قرابت حقوقی عیناً مانند روم بین افراد ذکور وجود داشته. افلاطون و پلو تارك میگویند قرابت رسمی حقوقی بین افراد ذکوری وجود دارد که اشتراك در پرستش يك مذهب و خدا داشته باشند هرگاه

دو نفر در پرستش بجد مشترکی بر سندن قرابت حقوقی با هم دارند^۱
 ازدواج بر حسب روایات موجود، قبل از زمان سکوپ^۲ هفده قرن
 قبل از مسیح، در یونان عقد ازدواج وجود نداشته و یونانیان
 در حال اختلاط مطلق زیست میکرده اند. اطفال جز مادر خود نمیشناختند
 و چون تشخیص پدر برای آنها مشکل بوده فقط بنام خانوادگی مادر نامیده
 میشدند گرچه این موضوع افسانه بنظر میرسد لیکن وجود اختلاط مطلق
 بجای ازدواج در سایر نقاط دنیا و حتی هنوز در بعضی قبایل وحشی افریقا
 و اقیانوسیه از طرفی، و آثار بعدی نویسندگان یونانی و غیر یونانی از طرف
 دیگر، صحت آنرا تأیید مینماید. بعداً بتدریج در نتیجه تحولات اجتماعی
 بجای اختلاط، ازدواج مشروع و رسمی وجود یافته خورد خور دعمومیت
 یافت. ازدواج از سه قسمت تشریفاتی مرکب بود :

اول : تشریفاتی که بایستی جلو آتشگاه خانواده پدری انجام میگرفت
 که در طی آن پدر حقوقی را که بر دختر خود داشت در مقابل پول نقد یا هدیه
 ای که از داماد خود گرفته بود بمشارالیه انتقال میداد (ممکن بود بجای
 پول یا هدیه داماد تعهد کند خدمات مخصوصی را برای پدر زن خود
 انجام دهد) *

دوم : تشریفاتی که در فاصله بین خانه عروس و داماد در معبر عام
 انجام مییافت : عروس لباس سفیدی داشت، بر عرابه ای مینشست، تاجی از

۱ - بطوریکه میدانیم در تمدنهای قدیم پرستش مردگان رایج و آئین
 عمده این پرستش عبارت بوده است از گذاشتن مقداری طعام روی مقابر آنها.
 اخلاف میتوانند تا شش پشت از نیاکان خود را بدین ترتیب ستایش نمایند.
 بنابر این قرابت حقوقی بین اشخاصی بود که حداکثر تا شش پشت ششم جد
 مشترکی میداشتند.

گل بر سر میزد (لباس سفید حکایت میکرد که این امر مذهبی است) •
 کاهنان خاصی جلو عروس مشعلی میکشیدند و سرودی میخواندند با سم
 هیمنه ۱ این کلمه بعداً بر کلیه تشریفات عروسی اطلاق میشد. در مدخل
 خانه داماد، عروس چنین تظاهر میکرد که بدخول در خانه داماد رغبت ندارد
 بایستی داماد بر بودن و وارد ساختن او بخانه بعنف تظاهر کند. دختر بایستی
 فریاد کرده از همراهانش استمداد نماید. همراهان عروس ظاهراً از او دفاع
 میکردند، بالاخره داماد موفق میشد •

بامطالعه در آثار کلیه تمدن های قدیم عمومیت این رسم معلوم می-
 شود. ظاهراً مأخذ و مبنای ظهور اینگونه آداب و رسوم اثبات لیاقت داماد
 بوده. بعبارة اخری جوانی را برای داماد شدن لایق میدانستند که قادر
 باشد باقبیله یا خانواده عروس جنگیده علی رغم آنها دخترشان را بر باید،
 در بعضی قبائل وحشی این مبارزه و ربودن بمعنای واقعی خود وجود داشته
 و هنوز هم وجود دارد •

قسمت سوم از تشریفات در خانه داماد باحضور زوجین و سایر افراد
 خانواده در جلو آتشگاه مقدس خانواده گئی انجام میگرفت. در این موقع
 قربانی میکردند و ادعیه مخصوصی میخواندند •
 آثار ازدواج قهری و تصرفی تا مدتها در اسبارت وجود داشت و
 معمولاً دختران را قبل از اینکه رسیده و مستعد برای حامله شدن باشند
 بشوهر نمیدادند •

ظاهراً در یونان و همچنین در رم تعدد زوجات معمول نبوده و مردان
 بیش از يك زن رسمی نداشتند، لیکن هر مردی بنسبت تمکن و ثروت خود

معشوقه های چندی در خانه نگاه میداشته اولادیکه از زن رسمی و معشوقه بوجود میآمدند با یکدیگر از لحاظ حقوق اجتماعی و فردی هیچگونه تفاوتی نداشتند. مادر «اولیس» پادشاه معشوقه بوده است *

در یونان زن شخصیت حقوقی و اجتماعی نداشته و شوهر میتواند زن خود را بهر که بخواهد قرض دهد یا بدو ستاندره بدهد. پسر «دموستن» خطیب مادر دموستن را بیک از دوستان خود بده کرد. «لیکورک» مقنن قرض دادن زن را تجویز کرده لیکن فقط باشخص صالح و لایق که بتواند اولاد صالح بعمل آورند. شوهر مسن میبایستی برای زن جوان خود مرد جوانی پیدا کند ولی بشرطی که آن جوان متقی باشد. افلاطون و سقراط نیز این فلسفه را تعلیم میکردند سقراط زن خود «گزان تیب» ۱ را به آلیسبباد خطیب ۲ قرض داد ۳

زن خیانتکار (که بدون اجازه شوهر بامرد اجنبی رابطه نامشروع داشته باشد) اگر در جرم مشهود گرفتار میشد ممکن بود بدست شوهر کشته شود *

ازدواج و طلاق بدو ابی اطلاع دختر و بدست ولی طلاق
او انجام میگرفته ولی متدرجاً این قدرت فوق العاده اولیاء دختران تخفیف پیدا کرد.

طلاق در یونان ورم اصولاً مجاز لیکن موارد وقوع آنها تا مدتیه نادار و انجام آن مشکل بود. این امر مستلزم تشریفات مذهبی نظیر تشریفات

۱ - xantippe ۲ - Alcibiade

۳ - کتاب La Sociologie تألیف شارل لتورنر ص ۳۶۹ چاپ سوم
D'après l'Ethnographie par le Dr. Charles Letourneau

ازدواج بوده باین ترتیب که زن و شوهر باحضور افراد خانواده‌های طرفین کنار آتشگاه مذهبی خانواده شوهر حاضر شده کلمات خشم آگین بایکدیگر رد و بدل کرده پس از مدتی که پدران طرفین سکوت میکردند تقریباً صورت میگرفت اصل کلی در ارث، محرومیت دختر بوده است؛

میراث زن

لیکن بعداً روی عاطفه طرق مخصوصی برای ارث دادن بدختران و زنان بسته اند : مثلاً دختر بوارث ذکور پدر خود شوهر میکرد - مثل خواهر و برادر ، بشرطیکه از یک مادر نباشند . طریق دیگر آنکه کسی را پسر خواندگی قبول میکردند و بعداً دختر خود را باو شوهر میدادند . ممکن بود متوفی در وصیت نامه وارث خود را بمنزاجت با دخترش ملزم سازد چون عملاً زن و شوهر در ثروت خانوادگی شریک بودند در نتیجه دختر از میراث پدر بهره میبرد *

گاهی از اوقات مردیکه دختر یگانه ای داشت او را شوهر میداد و با داماد قرار میگذاشت و باو میفهماند که منظور تولید پسری است که تابع مذهب جد مادری باشد . در این صورت فرزند جد مادری خود محسوب میشد بعداً که زن موقعیت بهتری پیدا کرد در صورت نبودن وارث ذکور بدختران ارث میدادند ؛ لیکن در این صورت بایستی به خویشی شوهر کنند که در صورت نبودن آن دختر حق ارث میداشت . در چنین موردی اگر این دختر دارای شوهر بود ازدواج او باطل و حکم دختر بی شوهری را پیدا میکرد تا بتواند به خویش پدری خود شوهر کند *

در اینجا تذکر این نکته بی مناسبت نیست که معمولاً میراث در یونان و همچنین در هندوستان تقسیم ناپذیر بوده چون ارشد اولاد ذکور رئیس و نگاهدارنده مذهب خانواده شمرده میشد ؛ املاًك و اموال غیر منقول و گاهی هم تمام تر که متعلق به پسر ارشد بود . در زمان « دموستن » گرچه

این رسم منسوخ شده بود، بازخانه متوفی منحصرأ بارشد ذکور داده می شد ۱ يك ضرب المثل یونانی میگوید: «پسر ارشد پسر مذهبی است و دیگران زادگان عشقند» گرچه وارث و مالك قانونی ارشد ذکور بوده لیکن بوسائل مختلفه به پسران دیگر هم که از ارث محروم شده بودند کمک می کردند *

نتیجه ای که از مطالعه وضعیت و موقعیت زن در تمدن های قدیم یونان و روم گرفته میشود بطور اجمال اینست که بدو زن شیئی قابل تملک و بعدا عنصر توالد و ارضاء شهوت بوده و بهیچوجه او را شریک زندگی مرد و واجد قوای کامل بشری نمیدانسته اند. اغلب از متفکرین معتقد بوده اند که زن دارای روح خالده انسانی نیست و بهمین مناسبت حق ندارد بعد از وفات شوهر زندگی کند. سوختن زن زنده با جسد شوهر متوفی در هندوستان و بعضی نقاط دیگر عالم ناشی از همین عقیده است *

در هر صورت وضع رقت آوریکه برای زن ذکر شد تا چندین قرن دوام داشت، تا اینکه ظهور مسیح و افکار مذهبی بیروان او و بیدایش مقننین و علمای اصلاح طلب و بعدا ظهور بیغمبر اسلام در شرق و نفوذ افکار بکه زن آزادی و حق حیات بخشید در مغرب زمین بتدریج وضعیت زنانرا از صورت شیئی قابل تملک با انسان دارای حق مالکیت تبدیل و آنها را کم و بیش دارای حقوق اجتماعی کرد *

پس از اینکه عنوان انسان اجتماعی بر زن اطلاق شد، علمای شرق و غرب متوجه این فکر شدند که آیا زن از لحاظ خلقت و قوای دماغی چنانچه

۱. مانند جبهه در اسلام. در قانون مدنی فرانسه نیز نظیر این امنیت برای ارشد اولاد متوفی منظور شده است *

مشهود است از مرد ضعیف تر و ناتوان تر است و بالنتیجه باید دارای حقوق کمتری باشد یا این عقب افتادگی نتیجه نقصی است که در تربیت چند هزار ساله آنها وجود داشته، و عدم اعتنا بتعلیم و تربیت کامل ایشان باعث نقص و ضعف آنها گشته، و بنا براین میتوان باتوجه بیشتری به حسن تربیت زنان آنها را دوش بدوش و همسر رجال اجتماعی و سیاسی و اقتصادی محسوب کرد و باید آنها را از جمیع حقوق بهره مند داشت. در فصول آینده شرح نظریات دوطرف و آثاریکه این آراء در امور حقوقی زنان در کشور های مختلف ظاهر ساخته خواهیم دید *

مجملاً از چند قرن قبل باین طرف طرفداران تساوی کامل زن و مرد زحمات زیادی کشیده و تاحدی بتأمین این نظر موفق شده اند. قرن بیستمینیم دایره حقوق زنان در کشور های مختلف دنیا خاصه مغرب زمین وسیعتر شده و بهمین نسبت هم قهراً بر لیاقت زنان افزوده شده است مثلاً در کشور های اسکندیناوی (سوئد و نروژ و دانمارک) تا سال ۱۲۶۲ مسیحی بدختر مطلقاً ارث نمیدادند فقط موقع عروسی جهیزیه مختصری از کسی که اجازه ازدواج منوط برآی او بود میگرفت و بدون اجازه او (پدر - مادر - برادر - نزدیکترین خویشان ذکور و در نبودن هیچیک: قیم) عروسی انجام نمیدادند. در سال ۱۲۶۲ دختر ثلث پسر ارث میبرد. در سال ۱۸۷۱ پسر و دختر در سهم الارث مساوی شدند *

در کشور فرانسه مجامعی برای طرفداری از حقوق زن از علمای اجتماع و حقوق بنام «هیئت طرفدار زن» تشکیل شده و هر سال برای اعمال منویات خود در تصمیمات پارلمانی فرانسه اقدامات جدی کرده و تا حدی بانجام منظور خود نائل آمده اند *

فصل پنجم

سازمان اجتماعی در ایران قبل از اسلام

حکومت طبقاتی
در ایران پیش از ظهور اسلام، حکومت ماندروم
قدیم طبقاتی بوده و مردم بچند طبقه متمایز ازهم
تقسیم میشدند و مثل تمام حکومتهای اشرافی افراد هر طبقه دارای امتیازات
مخصوص بآن طبقه بودند و بر خلاف حکومتهای «دموکراسی» حیثیت اشخاص
فقط به تخته و نژاد و تعلق داشتن بطبقات ممتازه مربوط بوده و بهیچوجه
تابع لیاقت و صلاحیت شخصی نبوده است *

در شرق، ظهور اسلام در چهارده قرن پیش، و در غرب انقلاب فرانسه
در سال ۱۷۸۹ با تأسیس و لااقل با احیاء اصول دموکراسی از اهمیت اصل
و نسب و حیثیت طبقات ممتازه کاست و بهمان نسبت لیاقت و فضیلت اخلاقی
و علمی اشخاص را هایه رشد و مزیت قرار داد. دین اسلام با اصل ان اکر
مکرم عندالله اتقیکم سلمان پارسی بی چیز را بر عبدالرحمن عوف توانگر
برتری و رجحان داد و انقلاب کبیر فرانسه با اعلامیه حقوق بشر ۱ نیل
بمقامات عالییه دولتی و کشوری را در دسترس هر فرد لایق و با فهم فرانسوی
قرار داد *

تشکیلات اجتماعی
امتیاز طبقاتی در تمام دوره های مختلف سلطنتی
تا قبل از اسلام محفوظ بوده، منتهی طرز طبقه بندی
اجتماعی در دوره هخامنشی و اشکانی و ساسانی با یگدیگر کم و بیش اختلاف

داشته است :

مثلاً در زمان هخامنشیان جامعه ایرانی را بر سه طبقه منقسم میکردند یکی روحانیان ، دیگر جنگیان ، و دیگر کشاورزان . بعداً طبقه دیگری بنام صنعتگران بر آن افزوده شد . نژاد آریایی ، یعنی ایرانیان اصلی ، جز بسه شغل اولی اشتغال نمییافتند و صنعت و تجارت را جزء حرفه های پست و در خور مردم غیر ایرانی میدانستند .

تشکیلات ساسانیان   تشکیلات جدید زمان ساسانیان نیز مبتنی بر چهار طبقه بود با این تفاوت که صنعتگران و کشاورزان را یکجا جزء طبقه چهارم شمرده و بجای طبقه کشاورزان ، دیران را طبقه سوم قرار دادند . باین ترتیب : روحانیان - جنگیان - دیران یا مستخدمین ادارات (دیهران) و توده ملت ، یعنی فلاحان و صنعتگران و سوداگران و صاحبان حرفه های مختلف

پایه و متکای جامعه ایرانی را پس از مالکیت میتوان اصل و نسب دانست ، بجای و اشرف از توده ملت بوسیله امتیازات مخصوصی جدا میشدند هر طبقه از لحاظ مزایای اجتماعی دارای درجه ثابت و مقام محکمی بود که هیچگاه تغییر نمیکرد . از جمله مقررات اجتماعی این بود که هیچکس نباید خواهان درجه ای باشد فوق آنچه که از لحاظ نسب استحقاق دارد . حفظ املاک و اموال غیر منقول و باکی خون و نسب خانواده ها ، مخصوصاً خانواده های اشراف و جبه همت دولت و نصب العین قوای کشوری بوده . نام خانواده های بزرگ که عنصر مهم تشکیلات کشور بشمار میرفت ، در دفاتر و کتابهای دولتی ثبت و ضبط میشد . عامه از خریدن املاک اشراف ممنوع بودند .

ممنوعیت اختلاط افراد طبقات چهار گانه به هیچ روی نمیتوانستند طبقات طبقه بالاتر ارتقا یابند، حتی لیاقت و صلاحیت یا تمول و ثروت زیاد هم اجازه نمیداد موقعیت اجتماعی اشخاص تغییر کند همچنین در میان طبقه عامه کسی نمیتوانست به حرفه ای مشغول شود که پدران او مشغول نبوده اند و بالتجربه او برای آن حرفه آفریده نشده است زیرا اگر کسی بکاری مشغول شود که بر موز آن واقف نیست آنکار را ضایع کرده و در نتیجه حسن جریان امور اجتماعی را دچار وقفه میسازد. پادشاهان هیچوقت کار دیوانی را بمردم فرومایه و پست نمیسپردند. حکیم فردوسی در شاهنامه داستانی آورده: راجع به لشکر کشی نوشیروان بروم و حاجت داشتن بسیصد هزار دینار پادشاه مأموری میفرستد که این مبلغ را از یکی از بازرگانان یا دهقانان متمول وام گیرد. مأمور کفشگری را پیدا کرد که حاضر شد چهار صد هزار درهم وام دهد لکن در مقابل خواهش کرد که پسری خیلی لایق و با استعداد و میل دارد پادشاه اجازه فرماید استثنائاً این پسر را فرهنگیان تربیت و تعلیم کنند مگر در طبقه دیوان داخل شود. مأمور درم هارا گرفت و استدعای کفشگر را بوسیله بوذرجمهر بر پادشاه عرض کرد:

بدو گفت شاه ای خردمند مرد چرا دیو چشم تورا خیره کرد؟
 برو همچنان باز گردان شتر مبادا کز تو سیم خواهیم و در
 چو بازار گان بچه گردد دبیر هنر مند و با دوش و یادگیر
 چو فرزندا ما بر نشیند بتخت دبیری بیایدش پیروز بخت
 هنر یابد از مرد موزه فروش سیارد برو چشم بینا و گوش
 دست خردمند، مرد سزاد نماند بجز حسرت و سرد باد

بما بر پس مرگ نفرین بود چو آئین این روز گار این بود ..
 از این داستان نهایت مراقبت پادشاه در حفظ حدود طبقات معلوم
 میشود ، که بهیچوجه صلاح نمیدانسته افراد طبقه چهارم معلومات و فنون
 طبقه بالاتر از خود را آموخته در ردیف آن طبقه محسوب شوند ، زیرا
 اولاً شغل موروثی خردمندان و دبیران را از آنها میگرفته و ثانیاً بی اصل
 ونسبی او مانع از این میشده که معلومات خود را با حسن نیت و صلاح
 جامعه صرف کند ، گاه گاهی بر سبیل استثناء با انجام تشریفات خاصی این
 ارتقاء رتبه ممکن میشد : از قبیل اینکه کسی هنر و لیاقت فوق العاده ای
 نشان دهد و بعداً مدتی در تحت تجربه و مراقبت مؤبدان و بزرگان قرار گیرد
 تا اهلیت او را تصدیق و موضوع را بر پادشاه عرض کند ، آنوقت با اجازه
 پادشاه بطبقه بالاتر ملحق گردد ، در هر حال قبل از ارتقاء بایستی تعلیمات کافی
 دیده و صلاحیت او محرز شده باشد *

مزیت و نقص   مزیت این طرز حکومت اینست که هر کسی در
 حکومت طبقاتی   فن و وظیفه خود چکیده و ماهر شده اصالت و نجابت
 خون ، متصدیان امور اجتماعی را بخیر و صلاح هدایت میکند ، ولی دو
 نقص مهم دارد یکی آنکه لیاقت و هنر مندبى فطرى و نبوغ ذاتى در اشخاصى
 که متعلق بطبقات پائین هستند بحال رکود مانده و میمیرد ؛ و دیگر آنکه
 اگر یکی از اخلاف طبقات بالا فطر تأیست و شریر آفریده شده باشد فساد
 او امور اجتماعی را فاسد خواهد کرد *

برای تدارك نقیصه ثانی دولت ساسانی بقدری در حسن
 تربیت و تعلیم افراد طبقات راقیه اهتمام میورزید که عادتاً ممتنع بود افراد
 آن خانواده ها فاسد الاخلاق بار آیند .

قوای جسمی و عقلی و اخلاقی آنها را بهترین وجه پرورش میدادند، ولی معذلك امتیازات فوق العاده طبقات و دوری توده از تعلیم و تربیت صحیح و بی نوائی روستائیان بقدری بنیه اخلاقی، اجتماعی و علمی را ضعیف کرد که با داشتن قوای مادی کافی در مقابل حمله عرب مقاومت نتوانستند و بالاخره حکومت ساقط شد بعکس، حکومت‌های دموکراسی میزان و ملاك رشد را فضیلت اخلاقی، تقوی و هنرمندی قرار دادند، تعلیمات اسلام با محترم شمردن اصل مالکیت مبنای طبقه‌بندی اجتماعی را ان اکرمکم عندالله اتقیکم تعیین کرد فرستاده سپاه اسلام برای مذاکره نزد «مقوقس» پادشاه مصر مرد سیاهی بوده وقتی وارد شد مقوقس گفت: این سیاه را از من دور کنید: به عمرو عاص فرمانده سپاه مسلمین گفتند دیگر برافروستند، گفت ممکن نیست زیرا این مرد سیاه رنگ از همه افراد ما متقی تر، شجاع تر، و بزرگوار تر است و برای نمایندگی ما کسی از او صالحتر نیست. یکی از مواد «اعلامیه حقوق بشر» در انقلاب فراسه اینست که هر کس بتواند بهر شغل و مقامی که لایق آن باشد برسد.

در هر حال، امتیاز طبقات از یکدیگر در ایران قدیم اصل مسلمی بوده است. برای حفظ وضعیت و جلوگیری از اختلاط خون و ضییع و شربف مردان هیچ طبقه نمیتوانستند زنان طبقه بالاتر را تزویج کنند زیرا از دواج با غیر هم کفو موجب این میشد که از آن توالد و تناسل فرومایدان بوجود آیند و انحطاط خانواده را سبب گردند.

فصل ششم

موقعیت و حقوق زن در ایران قبل از اسلام

برای تشریح وضعیت حقوقی و موقعیت اجتماعی زن در ایران قدیم باید دو نکته مهم را از نظر دور نداشت :

۱ - بطور اجمال میدانیم که وضعیت زن از بدو پیدایش قبائل و اجتماعات بشری روز بروز رو به بهبودی رفته و هر چه اوراق تاریخ را رو به عقب ورق بزنیم تیرگی و سیاه بختی روزگار زن بیشتر و بهتر دیده میشود در تاریخ حقوقی زن در کلیه نقاط عالم سه دوره متمایز میتوان تشخیص داد

اول - دوره وحشی گری و بربریت و بت پرستی . در این دوره

بهیچ وجه عنوان انسان بر زن اطلاق نمیشود ، و با منتهای خشونت و سختی با او رفتار میکنند. زن شی قابل تملک و در ردیف غلامان و چار یا یان بارکش و سودمند شمرده شده و بالنتیجه فاقد هر گونه حیثیت و اختیاری است . مرد میتواند زن خود را بفروشد ، قرض دهد ، کرایه دهد ، هدیه دهد یا بکشد ؛ در مقابل کوچکترین بهانه ای شدیدترین مجازات نسبت باورواست اغلب زن را بدرخت یا دیر کی بسته شلاق میزنند . زن حق ندارد باشوهر خود یکجاسکونت کرده و غذا بخورد . مشکل ترین مشاغل زندگی و سنگین ترین تکالیف بعده او است . تنها راه نجاتی که برای خود میانداشد خود کشی است هنوز هم آثار بقایای این دوره در افریقا و سرخ بوستان امریکا و اغلب جزایر اقیانوسیه باقی است .

دوم : دوره تمدن های یونان و مصر و روم و ایران ، که ادیان

توحید و افکار عالیّه مصلحین موجب ظهور تمدن شده و عواطف و احساسات بشری ترقیق و درعین حال با منطق و علم تلفیق گردیده است. در این عصر زن از لحاظ مادی و فردی واجد عنوان انسانیت و فقط از همین نظر و تاهمین اندازه شریک زندگی مردم محسوب میشود. لیکن هنوز از نظر معنوی و اجتماعی او را انسان نمیخوانند، شخصیت حقوقی پیدا نکرد، از هر حیث تابع و مطیع افکار و اراده مرد است.

دوره سوم : از ظهور اسلام باین طرف شروع میشود. بطوریکه بعداً خواهیم دید اسلام با تعلیمات عالیّه خود نه فقط زن را از وضعیت فجیع و رقت آور نجات بخشید، بلکه برای او شخصیت حقوقی قائل گردید. دنباله این تحول اجتماعی در غرب کشیده شد تا با امروز که صحبت همدمی و برابری او با مرد میان آمده و کم و بیش از کلیه مزایای اجتماعی برخوردار شده است ۲- چنانچه در فصل گذشته گفته شد: وجود طبقات ممتاز در ایران قبل از اسلام موجب این شده که زنان از حیث حقوقی و مزایای اجتماعی نیز با هم متفاوت و بطور کلی بر دو قسم باشند: زنان اشراف و بزرگان و زنان طبقه نازله.

بنابر آنچه ذکر شد چون زبان ایران قدیم در دوره دوم از تحول تاریخی واقع شده است، بطور کلی میتوان گفت شخصیت اجتماعی و صلاحیت واقع ساختن معاملات حقوقی نداشته اند. رأی مرد درباره آنها نافذ بوده است. اگر چه ظاهراً از موضوع امتیازات طبقاتی چنین برمیآید که اسارت یا آزادی زن کلیت نداشته و وضعیت زنان طبقات عالیّه از زنان طبقه سوم و چهارم ممتاز و متفاوت بوده است. لکن واقع مطلب غیر از این است زیرا زبان اشراف در مقابل مردان طبقه خود همان مقام و موقعیت را داشتند که زنان طبقه پست تر نسبت به مردان طبقه خود. در هر صورت زنان حق رأی و اختیار

و تشخیص خیر و شر در زندگی خود نداشته و در هر دو طبقه نفوذ و مطلق العنانی مرد طاقت فرسا بوده است . بلی ، تنها تفاوتی که بین وضعیت زنان طبقات عالی و نازله هست در طرز معیشت مادی و آسایش و رفاه و کیفیت التذاذ آنها است که آنها در حقیقت چون باتوقعات و انس و عادت انسان بمشاق و حظوظ متناسب است میتوان گفت هر دو طبقه از آسایش و تعب سهم متساوی داشته اند

طوری که از مدارك موجود معلوم میشود تعدد زوجات در ایران از دواج قدیم مجاز و عملاً دائر مدار تمکن و توانائی مرد بوده ، فقرا و بی بضاعتان بیش از يك زن نداشتند .

اشخاص متمکن میتوانستند چند زن بگیرند ، که یکی از آنها زن اصلی و شريك زندگی مرد محسوب و بنام (شاه زن) خوانده میشد . بقیه که اغلب از کنیزان زر خرید یا اسرای جنگی بودند عنوان خدمتکار داشتند . ظاهراً مرد میتوانسته بیش از يك شاه زن داشته باشد ، در این صورت هر يك دارای خا به جدا گانه و زندگی مستقلی بودند . مرد باید شاه زن را مادام العمر نفقه دهد . دختر و پسری هم که از شاه زن باشند . تا قبل از ازدواج واجب النفقه پدرند . لکن از اولاد خدمتکاران فقط پسران در خانه پدری پذیرفته میشدند . معلوم نیست تکلیف دخترانی که از خدمتکار به وجود میآمده اند چه بوده .

دختر در انتخاب شوهر نفیاً یا اثباتاً حق اظهار نظر نداشته بلکه باید از رأی پدر که قانوناً این اختیار با او بوده متابعت کند . فقط میتوانسته از قبول شوهری که پسدر برای او در نظر گرفته امتناع ورزد و تقاضا کند دیگری را که باز پدر تعیین خواهد کرد در نظر گیرند ،

تربیت اخلاقی و تعلیم مذهبی دختر بعد از مادر بوده و نیز حق اختیار

شوهر هم در صورت فوت پدر بمادر و بعد از او بنزدیکترین خویشان تعلق می‌گرفته است.

دختران را باید بمحض رسیدن بسن بلوغ شوهر دهند که از تولید مثل جلوگیری نشده باشد. پدر با شوهر دادن دختر خود کلیه حقوقی را که بردختر و وظائفی را که در مقابل او داشت بشوهر انتقال میداد و درقبال این انتقال مبلغی پول یا مال غیر نقدی بصورت هدیه (مهریه) می‌گرفت. لکن اگر بعداً عیب مسلمی ازقبیل نازا بودن در دختر دیده میشد شوهر می‌توانست مبلغی را که داده استرداد کند و زن را هم طلاق گوید.

چنانچه گفته شد حفظ کردن نسبت بخانواده های از دواج بامحارم ایرانی از پلیدی و آلاش، بزرگترین و محکم ترین اصلی است که جامعه ایرانی قدیم بر آن تکیه داشته و بهمین مناسبت ازدواج با دیوانگان ممنوع بوده است. تقدیری در نگاهداری این اصل افراط کرده اند که حتی در بعضی اوقات غیر از افراد خانواده خود را بیگانگان پنداشته اند. بنابراین نه فقط ایرانی نباید با غیر ایرانی وصلت کند و نه فقط افراد يك طبقه با افراد طبقه مادون نمی‌توانند ازدواج کنند بلکه دو طبقه واحد هم بتوهم اینکه مبدا جریسان خونی غیر ازخون موروثی در عروق افراد خانواده موجب آلاش خون و بالنتیجه تدنی و انحطاط اخلاق آن خانواده بشود، خانواده ها در داخله خود افراد ذکور و اناث را با یکدیگر تزویج می‌کردند بطوریکه ازدواج بامحارم نزدیک هم مجاز بوده و حتی وصلت بین خواهر و برادر بوسیله فره ابزدی روشن میشده و دبان را بدور میرانده است نه فقط در کتب

(۱) کتاب «ایران در زمان ساسانیان» تألیف پروفیسور آرتور کریستنسن

منسوب بزمان ساسانیان و کتب بعد از آن ذکر این موضوع شده بلکه شواهد تاریخی مسلم نیز در دست است :

از قبیل ازدواج بهرام چوبینه با خواهرش « گردیه » و وقوع عقد ازدواج بین « مهران گشنسب » و خواهرش پیش از مسیحی شدن. در هر حال ملاک جواز ازدواج با محارم همان اصل حفظ خون و نسب بوده که مسلمانان در سازمان اجتماعی آن عصر توجه کامل بآن مبذول میشده است ۱

از اقسام ازدواج در ایران قدیم بر طبق مندرجات نامه « تنسر » ازدواج خاصی بوده بنام « ابدال » باین ترتیب که اگر کسی بدون باقی گذاشتن پسری میمرد بایستی زن او را بنزدیک ترین خویشان متوفی شوهر میدادند و اگر زن نداشت دختر یا نزدیکترین بستگان انثا او را بانزدیکترین خویشان ذکور او تزویج میکردند .

در صورتیکه هیچ خویشی از زنان نداشت از مال شخص متوفی جهیز زنی را فراهم ساخته او را بیکى از خویشان ذکور متوفی شوهر میدادند پسریکه از این ازدواج حاصل میشد فرزند مرد متوفی محسوب میگردد. کسیکه در انجام این تکلیف تکاهل می ورزید مثل این بود که نفوس عدیده

(۱) بطوریکه از تحقیقات پروفیسور کریستنسن در تاریخ ساسانیان و نوشته‌جات محققین دیگر از شرق شناسان و ایرانیان معلوم میشود ازدواج با محارم در ایران قدیم ، اگرچه شایع و رایج نبوده ، لکن اصولاً مجاز و معمول بوده است و دلیلی براختصاص آن بر مزدکیان یا فرقه خاصی از زردشتیان در دست نیست . و بخلاف آنچه تصور شده شمول این قبیل رسوم و آداب در اجتماعات قدیم محال نمینماید زیرا این رسم نزد ایرانیان معمول بر پا کی نسب بوده و البته چون حسن و قبح عادت اعتباری و نسبی است این رسم در آن زمان قبحی نداشته است .

را بقتل رسانده زیرا نسل متوفی را قطع و اجاق خانوادگی او را الی الابد خاموش کرده است .

این سنخ عقاید در جمیع مللی که دارای تمدنهای قدیم بوده اند (یونان روم - هند - ایران و مصر) وجود داشته ملاك و مأخذ آن بطور کلی لزوم وجود طبقات و بقاء خانواده ها که عنصر مهم سازمان کشور بشمار میرفته اند بوده است . بهمین مناسبت ازدواج و تولید نسل از واجبات مذهبی و ملی بوده . اولادیکه قیمت داشته فرزندان ذکور بوده اند . برای دختران چون خانواده پدری خود را ترك میگفتند اهمیتی قائل نبوده اند . ارث هم معمولاً بآنها نمیدادند تا ثروت خانواده ها پراکنده نشود .

در یونان و روم و هند بطوریکه قبلاً گفته شد چون برای اجداد خود مقام خدائی قائل بودند و بقاء الوهیت آنها مشروط باین بوده که اولاد ذکوری از آنها باقی ماند تا برای آنها به آتشگاه دینی خانوادگی طعام بفرستند و گرنه در صورت قطع شدن طعام از مقام خدائی تنزل و در ردیف اشقیاء محسوب میشدند از این رو خانواده ها بایستی بوجود اولاد ذکور دائم و برقرار میماندند و وجود و عدم دختران یکسان بوده است از همین جهت طلاق دادن زن سترون یا زنی که پس از مدتی اولاد ذکور نیاورد مانعی نداشته است *

جعل تبنی برای جبران این نقیصه طبیعی بوده که در تمام تمدنهای قدیم و جدید وجود دارد . در تمدنهای قدیم ایران و روم و یونان پسر خوانده جا نشین پسر حقیقی شده از تمام حقوق و حظوظ فرزند واقعی بهره میبرد زیرا میتوانست آتش مقدس خانوادگی را روشن نگاهداشته نام متوفی را زنده نگاهدارد .

در ایران قدیم شاهزن میتوانسته مقام پسر خواندگی را اجراز و ما ترك شوهر متوفای خود را اداره کند، لکن زنان خدمتکار نمیتوانستند باین مقام نائل شوند. شاه زنی که پسر خوانده متوفی میشد باید شوهر نکند و در مقام شوهر کردن هم نباشد؛ اخلاقاً هم متقی بوده در خانواده دیگر هم سمت فرزند خواندگی نداشته باشد، بخلاف مرد که میتواندست در چند خانواده دارای چنین سمتی باشد.

همین طور که زن ممتاز (شاهزن) در مقام پسر
میراث زن خواندگی میتواندست جای پسر را بگیرد در سهم -

الارث هم با پسر برابر بوده لکن دختران شوهر نکرده را نصف سهم پسر وزن ارث میداده اند. دختر شوهر دار حقی بارث نمیداشت؛ زیرا عضو خانواده دیگری بوده و ثروت هر خانواده بایستی در همایجا باقی میماند. زنان خدمتکار و فرزندان آنها از ذکور و اناث حقی برتر که متوفی نداشتند ولی معمولاً پدر بنام هبه یا وصیت در حیات یا بعد از خود چیزی به آنها میداد. در وصیت، مثل قوانین امروزی اغلب کشور های متمدن. متوفی حق نداشت جمیع و حتی قسمتی از اموال خود را به بیگانگان داده ورثه قانونی خود را محروم کند،

مگر در موارد خاص و تحت شرایط مخصوصی، و در هر حال بایستی بدختران بی شوهر يك سهم و به زن ممتازش دو سهم واگذارد. مأخذ و مبنای این ممنوعیت در همه جا نفوذ اصل همخوانی در تقسیم میراث است که بعداً بتفصیل خواهیم دید.

در اغلب تمدنهای بشری که اختلاط زن و مرد از صورت

بربری بدوی خارج و بقلب ازدواج مشروع و قانونی
طلاق درآمده از اول ازدواج را عقد و پیوستگی دائم و

انحلال ناپذیر تلقی کرده اند. بعداً چون بتدریج پی برده اند که اغلب مواصلت ها غیر قابل دوام و ادامه آن برای طرفین عذاب روح فرسایی است، از آنجائیکه احتیاج ایجاد قانون میکنند، کم و بیش مواردی برای طلاق پیش بینی شده است.

در ایران قدیم معمولاً طلاق روی اراده مرد و بدون دخالت زن امکان پذیر بوده، لکن گاهی هم زن میتواند طلاق را بر شوهر تحمیل کند. در مورد طلاقی که ناشی از میل و علی رغم زن بوده مرد بایستی کلیه عوایدی که از لحاظ ریاست خانواده و مطلق العنان بودن در مدت زناشویی از دارائی یا دسترنج زن برده بود باو تسلیم نماید. با اضافه زن میتواند تمام یا الاقل قسمتی از اموالی را که شوهر موقع عروسی باو داده و اشیائی را که بنام او تهیه کرده است برای خود نگاهدارد بعکس در طلاقی که با رضای زن واقع میشد زن حق نداشت از عوائد سابق یا اموال عروسی چیزی باخود ببرد - باید دانست که در ایران قدیم، مثل روم و یونان، پدر بنام ریاست خانواده در استفاده از عوائد ملکی یا دستمزد زنان و پسران و غلامان و کلیه افراد خانواده مخنار بوده است، دارائی خانواده اولاً و بالذات متعلق به پدران بوده بعد بعنوان ثنوی و با اجازه پدر ممکن بود زن و فرزندان مالک چیزی باشند.

اصولاً زن در دوره دوم تحول تاریخی شخصیت شرکت زن و مرد حقوقی نداشته طرف هیچ گونه معامله نمیتوانسته واقع شود چه قبل از شوهر کردن، چه در ایام شوهر داشتن. فقط شاهزن ایرانی پس از مرگ شوهر در صورت داشتن پسر بالغ در اداره امور خانواده اختیار پیدا میکرده است. در زمان شوهر داشتن تنها در صورتی میتواند شخصیت مستقلی داشته باشد که شوهر با انجام

تشریفات قانونی زن را در امور مالی با خود شریک نماید. در اینصورت زن دارای شخصیت حقوقی مستقلی شده در حدود اختیار یک نفر شریک می توانست در مال الشرکه مداخله کرده طرف ایجاب و قبول عقود و ایقاعات قرار گیرد.

مردیکه دوزن ممتاز (شاهزن) داشته نیز میتوانسته دو شرکت تشکیل و با هر یک از آنها جداگانه شریک شود، در این صورت هر یک از زنهای در سود و زیان با شوهر خود شریک بودند. لکن در آمد و اموال زن ها از هم جدا بود. این شرکت فقط با اراده مرد ممکن بود فسخ و منحل گردد. با مطالعه آثار تمدنهای مختلف ظاهراً چنین نظر

حجاب میرسد که حجاب زنان از عادات قدیمه تمدنهای

بشری بوده است. البته در قبائل وحشی و غیر متمدن حجاب و حتی پوشش بدن زنان وجود نداشته، لکن در اقوام متمدن روی حس خودخواهی و تجمل دوستی زنان محترم صورت خود را می پوشانیدند. مسلماً پیدایش حجاب در بدو امر از لحاظ حفظ حرمت زنان محترم بوده بعداً بتدریج صورت عفاف بخود گرفته و با آداب مذهبی اختلاط یافته است. زنان یونانی حجابی داشتند که در جزیره کوس ۱ نامدتها رواج داشته است.

اغلب مؤلفین یونانی از حجاب صحبت کرده اند از جمله «بین لوب» دختر اولیس پادشاه یونانی را نوشته اند حجاب داشته است. زنهای شهر تب-حجاب خاصی داشته اند که مقابل دو چشم دو سوراخی داشته برای اینکه چشمها بتوانند ببینند (نظیر روبند سابق). دختران اسپارتی پس از شوهر کردن

---

۱ - جزیره ایتالیایی است در دریای اژه و ۲۲۰۰۰ جمعیت دارد بزبان ایتالیایی کو «Coo» تلفظ میشود.

حجاب می‌گرفتند.

نقوشی که مانده حکایت می‌کند که زنان اسپارتی سر را می‌پوشاندند ولی صورتشان باز بوده است. موقعی که بی‌بازار می‌رفتند زنان و دختران همه حجاب داشته‌اند.^۱ در کیش آریائی زنان محترم و محجوب بوده‌اند. زنان محترم ایرانی برای حفظ حیثیت طبقه ممتاز و ایجاد حدودی که آنها را از زنان عادی و طبقه چهارم امتیاز دهد صورت خود را می‌پوشانده و گیسوان خود را دراز نگاه می‌داشتند. زنان عادی ظاهراً گیسوان بلند نداشتند و شاید علت این بود که چون اغلب زنان طبقه نازله بایستی کار می‌کردند درازی گیسوان مانع آزادی ایشان می‌شده اینست که بلند نگاهداشتن گیسو مخصوص زنان بزرگان بوده همچنین محجوب بودن اختصاص زنان اشراف داشته. بعداً باشیوع اسلام در ایران این رسم ملی در ردیف عادات دینی شمرده شده و متدرجاً بین کلیه طبقات تعمیم یافته است، تا اخیراً که بهمت و اراده شاهنشاه عظیم الشان ایران در ۱۷ دیماه ۱۳۱۴ این رسم غلط از بین زنان ایرانی برداشته شد.

باید دانست که دین اسلام مطلقاً امر به حجاب نکرده و بهیچوجه این موضوع باهدف عالیه این دین آسمانی راجع به نجات بخشیدن زنان از سنیوائی و تیره روزی و احیاء آنان موافقت نمیتواند کرد. آیات و اخبار مسلمة اسلامی از حجاب داشتن زنان مسلمان حکایت می‌کنند^۲ تنها چیزی که

۱- دائرة المعارف فرید و جدی حرف (ح) «حجب».

۲- سلمان فارسی میگوید در خدمت پیغمبر اسلام بدیدن دخترش فاطمه^۳ رفیم ربك پریدگی او بقدری نظر ما را جلب کرد که از علتش سؤال شد معلوم گردید روز و شب گندسنة غذای خود را بفرا داده و خود گرسنه بسر برده است.

در تعالیم اسلام دیده میشود منع زنان از توغل در هوسرانی و زینت کردن
 ایشان برای بیگانگان است: لانبر جن تبرج الجاهلیه . محجوب ساختن
 زنان و محبوس کردن ایشان با تعالیم عالیه اسلامی بمنظور خلاص کردن زن
 از قید رقبت جاهلیت و اعطاء کلیه اختیارات حقوقی و اجتماعی بزن بطوریکه
 همدوش و شریک زندگی مرد محسوب شود منافات کلی دارد .

فصل هفتم

زن در عربستان قبل از اسلام

دختر کشی

معروف ترین نقاط عالم از حیث بدرفتاری با زبان

عربستان جاهلیت است. وقتی در کشور های

متمدن گیتی آن عصر : مثل روم - یونان - ایران و هند، از اطلاق عنوان انسان بر زن دریغ و با او آن معامله کنند که باشی مملوک یا بنده زر خرید میتوان کرد، جای تعجب نیست که در عربستان جاهل، سرزمینی که در آن عصر در مراحل اولیه بربریت و نادانی سر میکرده. مردم آن سامان جگر گوشه های زیبا و میوه های ظریف عمر یعنی دختران بیگناه خود را زنده زبر خاک کنند. گرچه تذکار این داستان فجیع عواطف خوانندگان کتاب را مجروح و غراب و شناعت آن فکر ایشانرا دچار شکفتنی خواهد ساخت که چگونه ممکن است انسان در حال عادی و معمولی، بدون اضطراب و ناچاری و بدون اینکه نقاء فرزندش حیات او را تهدید کند، قادر باشد نور چشم و پاره دل خود را بدست خود زنده زبر خاک مدفون نماید، چقدر باید انسان از لحاظ اخلاق و احساسات پست تر و شریر تر از چار یایان و تاجه یایه باید دچار تدنی و انحطاط باشد تا بتواند جنایتی را که هیچ حیوانی جز از روی اضطراب و بجات جان خود از خطر بدان مبادرت نمیورزد، بآسانی و بدون دغدغه خاطر مرتکب شده و عقاید و احساسات عمومی جامعه هم مشروع بودن آن جنایت را تأیید و تنفیذ کند! . لکن با مطالعه خصوصیات و جزئیات امر و وقوف بر نحوه تفکر و طرز تربیت آن قوم تعقل موضوع آسان می شود. عوامل مؤثر در وقوع و شیوع این جرم را در عربستان و

نقاط دیگر عالم که این جرم وجود داشته یا هنوز وجود دارد ذیلاً مطالعه می کنیم .

۱ - ضیق دائره معیشت و قلت مواد غذائی - در محیط زندگی اقوام

جاهل و غیر متمدن از نظر فقدان علم و هنر تهیه مواد غذائی کافی برای جمعیت زیاد مشکل و طاقت فرسا است ؛ زیرا منبع ثروت و ماده حیات یکی از سه چیز : صنعت ، کشاورزی و بازرگانی است . اقوام جاهل از استفاده از هر یک از این سه طریقہ امرار حیات محرومند . از صنعت جز بافتن پارچه های خشن ، آنهم بقدر رفع احتیاج خود ، و ساختن مصنوعات اولیه زندگی بزشت ترین صورت چیزی نمیدانند . از کشاورزی هم با فقدان وسایل کار و بی اطلاعی از اصول فنی بهره ای نمیتوانند برد .

دربازرگانی هم ، علاوه بر اینکه کالا ندارند و از نکات ظریفه تجارت که رموز کامیابی است ، بی خبرند ؛ فقر و فاقه و نا امنی جاده ها که معلول دزدی و راهزنی طوائف وحشی است ، مانع اینست که بتوانند مؤنه زندگی را از این راه فراهم سازند .

اینست که تکفل يك خانواده پر جمعیت و نگاهداری عائله سنگین بر دوش مردان بارگرانی است بطوری که اشخاص عادی از تحمل و قبول مشقت آن سرباز میزنند .

از طرف دیگر بمناسبت جهل و بربریت آداب و رسوم محیط اجازه نمیدهد دختران و زنان را طوری تربیت کنند که بتوانند همدوش پسران و مردان کار کرده بوسیله کار کرد و دسترنج خود از سنگینی بار پندار خانواده بکاهند . از این رو است که بدران برای تاهن آسایش خاطر و تخفیف رنج خود بفکر می افتند افراد « زائد و بیمصرف » را معدوم سازند . طبعاً

دخترانیکه جز عواطف خشك و بی رحم پدران خود خواه و تن پرور پناه و ملاذی ندارند قربانی جهل و نادانی محیط می شوند .

عواطف رحمت خیز مادران از مجرای طبیعی خود منحرف شده بصورت دیگری خود نمائی می کند : در جزیره تاسمانی - (ملائزی - اقیانوسیه) احساسات مادر که بالفطره باید کودکان بیگناه خود را پناه و از این مرگ فوج نجات دهد بواسطه سختی معیشت و از ترس احوال هول گر سنگی و بیچارگی تسلیم رای پدر شده باعدام جگر گوشگان (دختران) خود تن می دهد و بعداً برای ارضاء عاطفه مادری خود را بتربیت بچه گریه و بچه ساك مشغول می سازد .

در استرالیا فقر و قلت مواد غذایی از طرفی ، و سوء تربیت از طرف دیگر ، تفاوتی بین فرزندان ذکور و اناث برای پدران از لحاظ معدوم کردن آنها نمی گذاشت « استورت » جهانگرد حکایت می کند : مرد استرالیائی را دیده که سر فرزند بیماراش را باسنگ شکست و جسد او را کباب کرد و خورد ۱ در جزیره ساندویچ هر خانواده بیش ازدوالی سه بچه نگاه نمی - داشتند ، بقیه خفه و یا زنده بگور می شدند . در جزیره تائیتی جمعیت مذهبی بنام « آتروئیس » ۲ وجود داشته که اعضای آن حق بداشتند بچه های خود را زنده نگاه دارند ، فقط اولین طفل رؤسای جمعیت زنده می ماند محترمین و برجستگان این طایفه بایستی اولین یسر و کلیه دختران خود را خفه می کردند ۳ در این قبائل دخترانی که زنده می ماندند حکم مال التجاره ای را داشتند که در برابر اشیاء بی بها و بی ثمر فروخته می شدند .

۱- Sturt: Hist. Univ. des Voy. vol. 43p. 362 La

Sociologie p. 140 3me Edition ۲- Aérois

۳- Moerenhout: « Voy. aux Iles du grand Océan »
Vol. 2 p. 496

بعکس همین مردم برای فروختن گوسفندانشان باشکال حاضر می شدند. زیرای گفتند از پشم گوسفند می توان لباس تهیه کرد اما دختر بچه کار می آید کشتن دختر پیش آنها گناه کو چکی بوده که از کتک زدن بماده گاو شیرده بمرا تب کو چکتر و بی اهمیت تر تلقی می شده است *

در جزیره فور موز (ژابون) با همه مدنیت و رشد اجتماعی اهالی تا پنجاه سال پیش زنان قبل از رسیدن بسن سی و شش سالگی حق داشتن فرزند نداشتند. زنهای مقدسه ای وظیفه اجتماعی و ملی خود را باین طریق انجام میدادند که شکم هر زنی را که قبل از رسیدن بسن قانونی آبستن شده فشار میدادند تا جنین سقط شود. اینجا البته موضوع شهوت و هوسرانی نبوده بلکه مداخله رسمی دولت از لحاظ و فور توالد و تناسل و عدم تکافوی ارازا ق و مواد غذایی جزیره برای ساکنین جزیره بوده است *

۲ - سازمان اجتماعی و مقتضیات طبیعی : در عربستان جاهلیت

در نتیجه فقدان حکومت مرکزی و وجود قبائل متعددی که بر اثر تعصبهای جاهلانه و انواع منقص های اخلاقی دشمن خونین یکدیگر بشمار می رفتند : «دو قبیله کاوس و خزرج نام داشت - يك زديگر جان خون آشام داشت ۱» امنیت مالی و جانی و ناموسی مطلقا وجود نداشت. هر قبیله یا هر خانواده که قویتر بود یا بهتر میتوانست از فرصت استفاده کند بر چادر و خیمه قبیله یا خانواده دیگر میتاخت و بجان و مال افراد آن ابقاء نمی کرد. هر مردی بایستی بایک دست دست زن و بچه خود را گرفته و در دست

---

۱ - اوس خزرج دو قبیله از قبائل معروف عرب بودند که بایکدیگر مخاصمت های خونین داشتند و ببرکت تعلیمات اسلام پس از مسلمان شدن با يك دیگر معاضدت میکردند.

دیگر برای حفظ خود و بستگانش شمشیر برهنه‌ای نگاهدارد. با چنین زندگی پیرآشوبی هر قدر عده افراد خانواده کمتر و دایره حفاظت آن تنگ تر باشد خطر غافل گیر شدن کمتر خواهد بود پسران چون از لحاظ فطرت و تربیت قوی و مسلح بودند میتوانستند خود را حفظ کنند؛ لکن محافظت دختران که هم طبیعت آنها را ظریفتر و شکننده تر ساخته و هم سوء تربیت آنها را ضعیفتر و بیچاره تر بار آورده برای پدر خانواده امری مشکل و رنج آور بود این بود که پدران بامدفون ساختن آنها زیر خاک خود را از زحمت حفظ و حمایت و تغذیه و تربیت آنها آسوده میساختند. در آمریکای شمالی قبائل وحشی اسکیمو و همچنین اسکیموهای کامچاتکا به محض اینکه در فرزندان شان (پسر یا دختر) احساس ضعف و نقص قوای طبیعی بکنند آن هارا معدوم میسازند زیرا نبرد و مبارزه موجودات آن سرزمین یخ بسته و لم یزرع برای ادامه حیات سخت خونین است؛ و اشخاص ضعیف و ناقص الخلقه نمیتوانند با سانی امرار حیات کنند و نفر زن اسکیمو بچه‌های خود را به کابمتن «پری» ۱ در مقابل چند تکه جنس بی قیمت فروخته و به محض اینکه قرار داد فروش بسته شد شروع کردند لباسهای ژنده کودکان را از تنشان بیرون بیاورند زیرا در نظر آنها قیمت لباسها خیلی بیشتر از نفس کودکان بود در گروئیلاند موقع دفن مادر بچه‌اش را نیز با او دفن میکردند و معتقد بودند که مادر از محل مردگان «خیلو» ۲ بچه خود را میطلبد میتواند گفت مذهب این تمایل طبیعی اهالی به کم کردن تعداد ناخورها را مثل سایر تمایلات محلی هر قومی تصحیح کرده صورت مشروع بآن میدهد.

بعضی از قبائل آفریقایی جنوبی برای دستگیر کردن شیرهایی که

آنهارا اذیت و راحتی را از آنها سلب میکنند دامهای مخصوصی تهیه میکنند برای بدام آوردن شیر باید گوشت مطبوعی درمدخل دام قرار داد؛ آفریقائی ها با کشتن کودکان خود و قطعه قطعه کردن جسد آنها طعمه مزبور را فراهم میسازند ۱۰

۳ - سوء تربیت ، خود خواهی و نادانی - اقوام پست و جاهل که

از نظر تمدن و دانش و تربیت فقیر و بی مایه اند حتی بافقدان هریک ازدو نوع مقتضیاتی که ذکر شد روی او هام و معتقدات خرافی در مقابل کوچکترین تحریک غضب و شهوت بجنایات فوق مبادرت میورزبندند . فضیلت خلقی و شرف و تقوی که عواطف و احساساتشان را بخیر هدایت کند در چنین مجتمعی یافت نمیشود . حتی احساسات رقیقه ای که در حیوانات نسبت بفرزنداشان موجود است در این قبیل اقوام بشدت و خشونت تغییر شکل داده بطوریکه نگهداری و اعتنا بشئون تربیتی نور دیده و باره جگرشان را دشمن راحتی و تن آسائی خود تشخیص داده این ودایع آسمانی را با سانی و بدون کمترین تأثر و تزلزل خاطر بدست خود معدوم میسازند علت اینکه کودکان زنده ای که مادرشان مرده با جسد مادرشان دفن میکنند اینست که کسی حاضر نیست از عیاشی و هوسرانی صرف نظر و آسایش خاطر و فراغ بال خود را دمختل کرده بیرورش و نگهداری از یتیمان و کودکان بی مادر بپردازد .

انسان ، سردفتر کتاب آفرینش ، گل سرسبد خلقت ، این موجود الهی ، این آیت کرامت و رحمت ، چه قدر باید پست و شریر و منحط شود که حتی عاطفه حیوانی را هم فاقد شده قادر باشد مخلوق و مولود خود ، باره تن خود ، کودک معصوم و عاجزی را که در صحنه مصائب و مشکلات پناهی

جزیدر و صانع خود ندارد بدون اینکه کوچکترین تقصیری مرتکب شده باشد بدست خود زنده در دل تیره خاک بسپارد و لبخند شیرین و مهر انگیزی را که بروی پدر می زند، تبسمی که از رموز عشق و مهر رحمانی و صدق و خلوص آسمانی حکایت میکند، با غریت هول انگیز و وحشت بار مرگ جیواب گوید زهی شقاوت و سیاه دلی!

یکی از سیاحان اروپائی «بایرون» ۱ مرد وحشی را از سرخ بوستان امریکا (از قبیل «فوئزی» ۲ دیده که آتش فروزانی افروخته طفل خود را با میله های آهنین روی آتش افکنده کباب می کند، باین جرم که سبد تخم مرغ را انداخته و تخم مرغها را شکسته است ۳

قبائل وحشی هندوستان از سیلان تا هیمالیا دختران خود را می کشتند، حتی بزرگان و اشراف (راجاها) نیز مرتکب این جنایت می شدند: در نظر راجاها دختر بی شوهر داشتن ننگ و شوهر دادن بسافراد سافله هم عار بوده است.

شوهرهای طبقات ممتاز هم اولاً جهیزیه فراوان مطالبه می کنند و ثانیاً خوب از زنان شان نگهداری نمی کنند: پس بهتر اینست که دختر وجود نداشته باشد. با وجود توضیحاتی که تحت عنوان سه سوع عامل فوقاً داده شد موضوع از لحاظ کمال اهمیتی که دارد قابل دقت است. چگونه این عوامل یعنی تنگدستی، یابی، نظمی و وضع اجتماعی. یا سوء تربیت، کافی است برای اینکه انسان را وادار کند در حال عادی و طبیعی فرزند خود را بکشد هر قدر انسان از لحاظ تربیت و تعلیم^۱ است و فاسد شده باشد؟ هر قدر عواطف قلبیه او ضعیف و فضائل خلقی را فاقد باشد آیا ممکن است از حیوان پست تر و بی عاطفه تر شود؟ آیا ممکن است جنایتی را که چاپاریان در موقعی که جان خودشان در خطر افتاده و

نجانشان موقوف بچشم پوشیدن از فرزند است مرتکب نمی شوند و حتی حاضر نیستند فرزند خود را تنها گذاشته جان خود را سلامت برند و ترجیح می دهند با مولود خود بمیرند ، انسان بدون احساس خطر و بدون اضطرار و ناچاری بدان مبادرت ورزد ؟ ! .

عواطف حیوانی
در حریقی که چندی قبل در فرانسه اتفاق افتاده
لك لك ماده ای که نتوانست بچه های خود را

نجات دهد فرار نکرد و ماند تا در لهیب آتش با بچه های خود یکجا بسوزد ! در جنگ ۱۸۷۰ آلمان و فرانسه در پیاریس گلوله توپ آلمانها در انباری ترکید انفجار گلوله توپ نتوانست ماده کبوتری را که روی تخمهای خود خوابیده بود از جا بلند کند ۱ در حیوانات پستاندار این عاطفه شدید تر است : در افریقای مرکزی ماده فیلی که بدست شکارچیان « لیونگز تون » انگلیسی محاصره و در دست شکار شدن بود با نهایت حرارت و علاقه مندی بچه اش را با خرطوم نوازش میکرد و در یشت جثه جسم خود پنهان مینمود ۲ ، در سوماترا يك میمون ماده از نوع اورا نگوئان که بوسیله کاپیتن « هال » تعقیب شده بود با بچه اش فرار میکرد دیده شده که در حالیکه بازخم تیر مجروح شده بود بچه خود را بر فراز بلندترین شاخه های درختی که در دسترس داشت افکنده و تا آخرین دم زندگی مراقب او بود و با هر گونه اشارات (- ژست) که ممکن بود خطر سالك بودن موقع را با او میفهماند و او را بفرار تشجیع مینمود ۳ .

۱ - Lasociologie p. 135

۲ - Livingston missionary trav-chapt. 28

۳ - La Sociologie p. 135

قصص و امثال برای اثبات این قبیل عواطف در حیوانات زیاد است! از لحاظ اختصار بهمین چند مورد اکتفا شد! تنها علتی که میتوان برای تنزل اخلاقی اقوام جاهل بشری از مقام حیوانی فرض کرد اینست که در بدو امر از لحاظ رقت عاطفه و نوع احساسات اقوام پست و نژادهای متنزل بشری تفاوتی با حیوان ندارند و برتری برای آنها بر چارپایان نیست لکن چون بین عواطف از طرفی و هوش و شعور از طرف دیگر نسبت مستقیم نیست، و بلکه در اغلب موارد بین آنها نسبت معکوس دیده میشود، و چون قوه اشعار و ادراک که پیش بینی و محال اندیشی از آن ناشی میشود در اسان (هر قدر نازل و پست باشد) قویتر و شدیدتر از حیوان است، بنابر این اسان بخلاف حیوان پیش بینی میکند که کثرت جمعیت عائله و تغذیه و تربیت دختران و شوهر دادن آنها موجب رنج فکر و زحمت تن او خواهد شد *

پس حیات و بقای ایشان آسایش و فراغ مال او را مختل خواهد کرد با تسلیم دختران جوان بمردان اجنبی یعنی شوهر دادن آنها هم در نظر افکار عمومی مجتمع بشرف و حیثیت خود لطمه وارد خواهد ساخت. از طرفی هم با اصول و مبادی تعلیم و تربیت متکی و یابند نیست تا شرف و تقوای اخلاقی او را از ارتکاب چنین جرم فجیعی باز دارد و تحمل زحمت را در مقابل پرورش فرزندان بر او آسان سازد. این است که با وجود مقتضی و فقد مانع نتیجه ای جز وقوع جرم نباید انتظار داشت *

بی مناسب نیست تذکر داده شود که در حیواناتی هم که بالنسبه هشیار تر از دیگران و تا حدی شبیه بانسانهای متمولند فرزند کشی دیده شده است:

مثلاً نوع خاص میمون « اویستیستی » ۱ از جنس شامپانزه گاهی که از همراه بودن بچه کوچک خود خسته شده سر او را میخورد یا بدرخت زده سرش را شکسته جسد مرده او را دور میاندازد ۲۰

در هر حال وضعیت زنان و دختران در عربستان جاهلیت بسیار رقت آور بوده، دختران در نظر پدران، و زنان در مقابل شوهران موجودی ضعیف و بی قیمت و شینی قابل تملک و معامله بوده اند.

معامله ای که با دختران خردسال میکرده اند حیثیت و موقعیت زن را بخوبی معلوم میکند. زیرا اگر مادران تسلط و نفوذی را که زبان اقوام متمدن بایستی در محیط خانه داشته باشند واجد میبودند: عاطفه و مهر مادری آنها بهیچ روی پدران اجازه نمیداد دختران معصوم، خود را زنده مدفون کنند. کشتن دختران در عربستان نشان میدهد که اختیارات مردان محدود و مادر راحتی در درون خانه حق هیچ مداخله در امر زندگی بوده است

البته این جنایت در کلیه خانواده های عربستان عمومیت نداشته و بعضی خانواده ها تحت تأثیر عوامل دیگری از این عمل زشت برکنار بوده اند:

مثلاً غنا و تمکن یا رسوم و آداب شریفه موروثی کافی بود که خانواده های قبیله قریش افتخار برائت و پاکی از این جنایت شرم آور را برای خود حفظ کنند.

تاریخچه

دختر کشی

ظاهر اولین قبیله ای که بارتکاب این جرم مبادرت

ورزید قبیله بنی تمیم بود.

نعمان بن منذر پادشاه حیره سالی از سالها براین قبیله خشم گرفت. برادر خود « دیان بن منذر » را بسرکوبی آنها فرستاد سپاه دیان تعداد زیادی از زنان و دختران قبیله بنی تمیم را اسیر کرد. چندی بعد وجوه قبیله بعذر خواهی نزد نعمان آمده از او استرحام و استعطاف کردند. بالاخره نعمان بر آنها رقت آورد و مقرر کرد هر زن اسیری که میل دارد بشوهر یابدرش مسترد شود و هر زنی که خواست بماند مختار باشد. عده ای از زنان ماندن را ترجیح دادند از جمله دختر قیس بن عاصم « عمر بن الشمرخ الیشکری » که او را اسیر کرده بود بشوهری قبول و میل کرد با او بماند. قیس از این اهانت خشمگین شده نذر کرد که از آن بعد دختران خود را زنده ب خاک کند. دیگران هم باو اقتدا کردند ۱.

صعصعة بن ناجیه تمیمی روزی دوشتر بچه گم کرد، در جستجوی آنها ب خانه ای رسید و از صاحبخانه راجع بگمشده خود پرسید. صاحبخانه جواب مثبت داد. در این مبانه معلوم شد زن صاحبخانه در شرف وضع حمل است. پس از اندک مدتی پیرزنی خبر آورد که خانم دختر آورده پدر غضبناک شده تصمیم کرد دختر نوزاد را خفه کند. صعصعه میان افتاد و تقاضا کرد دختر را باو بفروشد. گفت فروش اولاد ننگ من است. بالاخره قرار شد صعصعه حیات دختر را بخرد. راجع شمن معامله تراضی کردند که دوناقه را که کم کرده بود بضمیمه شتری که سوار است پدردختر واگذار کنند. باین تربیت جان

كودك معصوم را باز خرید . ۱

در بعضی از قبائل عرب دختر تازه زائیده شده را سر میبردند . بعضیها كودك را از بالای قله كوه پیاپی پرتاب میکردند . بعضی دیگر دختر را در آب غرق مینمودند .

عموماً سرکشتن دختران ترس از بی چیزی و فقدان مؤنه معیشت بود . پیغمبر اسلام دربدو ظهور خود اعراب را از این جنایت فجع منع و بآنها اطمینان داد که خداوند دخترانشان را روزی میدهد : هر آنکس که دندان دهد نان دهد : لا تقتلو اولادكم خشية اطلاق نحن نرزقهم وایاکم ان قتلهم کان خطاً کبیرا .

باضافه اوهام وخرافات هم در ایجاد این وضعیت بی نصیب نبوده : تربیت و پرورش يك دختر جوان و تسلیم او بمرد اجنبی بنام شوهر در نظر اعراب با حبشیت و شرف و شجاعت مرد و خانواده او منافات داشت ! در عربستان بولادت دختر تطیر میزدند . دختر پیدا کردن را شوم میداشتند . بیچاره زنی که دختر میزائید ! معمولا ولادت دختر را از دوستان و آشنایان مخفی مداشتند ، گوئی خانواده دختر گناه بزرگی مرتکب شده اند .

مردی که خبر ولادت دخترش را میشنید خشمگین میشد . هنوز در اقوامی که تربیت کافی ندارند و دختران مانند پسران قیمت واقعی خود را در جامعه معلوم نکرده اند و از این نظر هنوز بدوش پدر و مادر بار سنگینی هستند ، ولادت دختر برای خانواده خوش آیند نیست .

---

۱ - صصحه جد فرزدق شاعر معروف است . فرزدق در اشعار خود این عمل جد خود را ستایش و بدان مباحات میکند

براستی بی‌شمار اسلام همت عظیمی بر بشر، خاصه بر زن و مخصوصاً بر زنان عربستان گذاشتند فقط زن را از این مرکز رقت آور و فجیع نجات بخشید، بلکه باو حق حیات اجتماعی و اخلاقی داد تا در اغلب حقوق با مرد متساوی گردید. دختری را که چون چار یابان معامله و با حیوانات مبادله میشد حق تملك و خرید و فروش بخشید.

نظری که امروز در فرنگستان و ملل راقیه نسبت بدختران دارند و بین فرزندان پسر و دختر فرقی نمیگذارند و پدری را که صاحب فرزند دختر است بدبخت و بینوا نمی‌شمارند در چهارده قرن پیش در عربستان جاهل اظهار و اعمال شده: اذا بشر احدکم بالانثی ظل وجهه مسودا و هو کظیم یتواری من القوم من سوء ما بشر به ايمسکه علی هون ام ید سه فی التراب الاساء ما یحکمون. مردی که خبر میشد دختر پیدا کرده رنکش از غضب تیره میشد. از روی خجالت زدگی خود را از مردمان پنهان میکرد، یا از دختر نوزاد خود با بهات بسی علاقه گی و داسردی نگهداری میکرد، یا کودک بیگناه را زیر خاک مدفون مینمود. چقدر بدو غلط قضاوت میکنند؟! بزرگان و پیشوایان اسلام وقتی شارت تولد طفلی را میافتند بمیپرسیدند دختر است یا پسر. سالها سوال میکردند سالم زائیده شده یا ناقص المخلقه، اگر سالم و تام المخلقه بود خدا برا سجده شکر میگذاشتند.

نتیجه ای که در عربستان جاهلیت از کشتن دختران

گرفته شد این بود که بزودی زن کمیاب و هر سه

دختر کشی

چهار مرد با بستی بیکزن فناعت میکردند. این

زناشویی و قبح و شرم آور را زواج ضمد میخواندند. زن بس از وضع حمل

با بستی شوهران خود را جمع کرده پدری میان آنها برای طفل خود پیدا

میکرد : بهر يك شباهت مولود بیشتر بود او پدر میشد . پیداست حیثیت و مقداری که در این طرز زناشوئی برای زن میتوان قائل شد چیست ، و تا چه اندازه است، و فرزندى که از این طرز ازدواج بعمل میآمد و درد امان چنین مادری تربیت میشد و از خون و شیر چنین زنى تغذیه میکرد دارای چه اخلاق و روحیه‌ای بود و در هیئت جامعه چه قیمت داشت !!

بعکس پس از ظهور اسلام تعداد زنان زیاد شد، بحدی که اسلام ناچار شد تعدد زوجات را تصویب کند (بحث در این موضوع را در فصول آینده خواهیم دید).

در خصوص طلاق هم بدبختی زن در عربستان کمتر از ازدواج نبود. مردی که زنش را بمیل و اراده خود بدون هیچگونه موجب و منطق طلاق میداد حق داشت تا مدت مدیدی باو رجوع کند و باز طلاق دهد. هیچگونه حدی برای دفعات رجوع نبود. گوئی زن مانند گوئی در مقابل چوگان تسلیم بود .

اسلام دفعات رجوع را بدو مرتبه محدود کرد : الطلاق مرتاب

فامساک بمعروف او تسریح باحسان .

در فصل آینده خواهیم دید تعالیم عالیه اسلام در تربیت و رشد جسمی و عقلی زن چه تأثیر مهمی کرد و چه آثار شگفت انگیزی از لحاظ پرورش مادران و زنان شجاع و شریف در کلیه اوضاع اجتماعی و جمع شئون حیاتی در ملل مسلمان از خود ظاهر ساخت .

فصل هشتم

میزبانی زن در اسلام

آثار پدر و مادر
در خانواده

برای اینکه خوب فهمیده شود که تعلیمات اسلام برای اصلاح اوضاع اجتماعی و بهبود شئون حیاتی مسلمانان در درجه اول اصلاح حال زن را وجهه همت خود قرار

داده باید متوجه بود که مقیاس عظمت و حیثیت و استحکام مبانی مدنیت هر قومی را در چگونگی اخلاق و تربیت عمومی آن قوم میتوان بدست آورد. و نیز هر قومی عبارت است از خانواده های منفرد که از چند نفر ترکیب یافته و بشرکت یکدیگر شهرها تشکیل داده و با اجتماع چندین شهر کشوری را بوجود آورده است. بعبارت دیگر اساس قومیت و مدنیت مردم هر کشوری مبنی بر استحکام و صحت مبانی تشکیلات خانواده های آن ملت است. عضو مؤثر و مدیر عامل در هر خانواده دو نفرند، پدر و مادر، یازن و شوهر. پدر برای تحصیل معاش و رفع حوائج خانواده مأمور مبارزات خارجی و مقابله باشد اند زندگانی است، عهده دار تربیت و پرورش اطفال که رجال آینده هر کشور محسوب میشوند مادر است. سهم مادر در تربیت فرزندان و ساختمان پایه و اساس اخلاقی طفل خیلی بیش از پدر است. دامن و آغوش او است که دبستان اولیه طفل را تشکیل داده در کیفیت و چگونگی اخلاق و تربیت آینده او دخالت قطعی مینماید. باضافه پرورش طفل در رحم، و بعداً در دامن مادر، و تغذیه طفل از خون و بعداً از شیر مادر، موضوع مهمی است که باید دقیقاً مورد توجه واقع شود. زیرا بدون تردید معنویات

و مادیات بطور متقابل در یکدیگر عمل میکنند. چگونگی اخلاق و روحیات مادر بوسیله خون و شیر بطفل او تزریق میشود.

معروف است که خاک اصفهان محکم و چسبنده است و
تأثیر متقابل
ماده و معنی
به همین جهت عماراتی که در آن شهر ساخته شده، بالینکه
اغلب از خشت بنا شده، صدها سال بر جای خود استوار

مانده و خواهد ماند، مانند بناهای پادشاهان صفوی. این سختی و گیرندگی خاک بوسیله خوردن حبوبات و غلاتی که از آن خاک بعمل میآید در اخلاق و روحیات مردم شهر تأثیر کامل کرده و آنهارا بطوریکه مشهور است خسیس و ممسک بار آورده، بعدی که صاحب بن عباد قبل از ورود باصفهان، نزدیک دروازه شهر بکسانش گفت: آنچه از من میخواهید الان تقاضا کنید والا بعد از ورود باصفهان از اجابت مسئول شما معذور خواهم بود. بنابراین تأثیر مادیات در روحیات انسان و بالعکس قابل تردید نیست.

با ذکر این مقدمه اهمیت تأثیر اخلاق و تربیت مادر در پرورش اطفال واضح میشود. رابطه مرد را با مادرش نباید از نظر دور داشت. محال است مردان بزرگ جز از مادران بزرگ بوجود آیند. تا قبل از ظهور اسلام اقوام غیر متمدن و بت پرست بکلی از معنای رشد و رقاء فارغ بودند. اقوام متمدن هم جز بتربیت مردان و پسران توجه و نظری نداشتند. عموماً زن جز عنصر توالد و ارضاء شهوت چیزی نبود. اسلام ملل متمدن را متوجه این نکته کرد که اصل توالد و تناسل بین حیوان و انسان جهت مشترکی است. آنچه خاصه انسان است تربیت صحیح است، والا زن با گربه و لود فرقی ندارد. بیت القصیده تعلیمات اسلام اینست که: نظام عاقله اساس نظام امت وزن پایه و اساس نظام عاقله است. پس تقدم و تأخر عقلی و فکری زن در تقدم و تأخر اجتماعی ملت دخیل است. زن میزان خانواده است. فساد زن

فساد، وصلاح زن صلاح خانواده است. محال است خلقی اعم از نیک و بد، درمملتی باشد و نمونه آن خلق در درون خانواده ها یافت نشود. پس رشد و ارتقاء زنان هر قوم موجب رشد و انحطاط اخلاقی آنان مورث تمدنی و انحطاط آن قوم خواهد بود.

در درون وجود زن اسراری تعبیه شده که اگر تربیت صحیح دید و تاحدی که منطبق تجویز کند آزادی یافت ظهور خواهد کرد. زن نه فقط در داخل خانواده عامل مؤثری بشمار میرود بلکه میتواند در اغلب شئون حیات اجتماعی بامرد تشریفات سعی کند. اگر جز این باشد باید گفت: عقل و هوش و شعور را که خداوند منل مرد باو داده عبث و بیهوده است. خداوند حواری از پهلوی آدم ساخت: و من آیاته ان خلق لکم من انفسکم ازواجاً یا ایها الناس اتقوا ربکم الذی خلقکم من نفس واحد و خلق منها زوجها (۱) خواص زن

و فعال تراست « زیرا غریزه فطری « احساسات رقیق » عواطف قلبیه » تحمل بدنی او را به نگهداری از مرضی و مجروحین و یتیمان راغب و قادر میسازد. لکن زنی که تربیت ندید و هادی نداشت این غرائز را صرف امور بی قیمت و خرافی میکند.

زنهای صدر اسلام در مصالح عامه مداخله داشته اند روایت های اجتماعی و اخبار و احادیث دینی و اخلاقی را اغلب زنان پیغمبر «ص» و زنان بزرگان صحابه روایت کرده اند. عدۀ زیادی از زنان مسلمان همت بخدمت علم و ادب گماشتند.

امعطیه میگوید: در هفت غزوه بارسول الله (ص) شرکت کردم و در

(۱) از جمله آیات خداوند اینست که از نفوس شما برایتان جفت هایی آفریده.

ای مردم بهره یزید خدائی را که شما و زنان را از خمیره بگانه آفریده است.

هر هفت محاربه برای سپاه اسلام غذا تهیه میکردم، نان میپختم، مجروحین جنگ را مداوا و پرستاری میکردم. «چه فرقی بین این زن مسلمان با زنان غربی امروز که عمر و وقت خود را صرف ووقف خدمت انسان میکنند می توان قائل شد؟

اسلام برای منقلب کردن اوضاع زنان جاهلیت بدو اگشتن دختران نوزاد را ممنوع کرد سپس شروع کرد بدختران احترام بگذارد. علت اینکه پیغمبر اسلام دست دختر خود فاطمه زهرا را کرااً میبوسد (که خود کاشف از کمال احترام است) این بود که دختران و زنان را در نظر پدر و شوهر خود محترم سازد. بعداً زنان را حرام و مسلمانان را باز دواج تحریم و ترغیب نمود. نکته قابل توجه اینکه در ضمن تعریف ازدواج موقعیت اجتماعی زن و همسنگ و همسر مرد بودن او را تصریح و تثبیت نموده است. و من آیات ان خلق لکم من انفسکم ازواجاً لتسکنوا الیها وجعل بینکم مودة ورحمة «۱»

متأسفانه این نظام جمیل که اسلام اساسش را بر مودت و رحمت قرار داده بمرور زمان در کشورهای اسلامی بصورتی درآمده بود که متفقهین آنرا عبارت میدانستند از عقدی که بوسیله آن مرد میتواند از زن استمتاع جسمانی کند. انه عقد یملک به الرجل بضع المرأة. این تعریف با آنچه که منظور دیانت اسلام است تفاوت کامل دارد. «۲»

۱- از جمله آیات خداوند این است که از نفوس شما برایتان جفت هایی آفریده که مایه آرامش و سکونت خاطر شما باشند و بین شما و آنها مهر و محبت را بایه یگانگی قرار داد.

۲- با وجود اینکه تعریف فوق از نکاح اجتماعی و ادبی که منظور اصلی شریعت اسلام است عاری است مع الوصف نسبت بقوانین و مقررات شرایع و مدنیت های قبلی روشن تر و برعایت موقعیت زن نزدیکتر است. نظامات قبلی در عقد ازدواج مرد را مالک همه چیز زن میدانند؛ حیثیت و هستی جان و مال و شخصیت زن را شوهر

تعریفی که قرآن کریم از ازدواج کرده برهزاران رموز ادبی و فلسفی مشتمل است. مودت و رحمت از همسری و همقدری طرفین عقد و صمیمیت مخلصانه بین آنها حاکی است مقتضای مودت میل شدید طرفین یکدیگر است. پس باید یکدیگر را قبل از عقد ببینند اخلاق و روحیات هم را بدانند: اینست که در همه مذاهب مختلفه اسلام نگاه زوج بزوجه قبل از عقد مستحب است. حضرت رسول (ص) یکی از انصار قبل از عقد فرمود «زوجهات را نگاه کن تا خداوند میانه شما را کرم سازد».

اسلام در ازدواج حقوق زن و مرد را مساوی قرار داده: و لهن مثل الذی علیهن بالمعروف و عاشرهن بالمعروف. پیغمبر فرمود: اکمل المؤمنین ایماناً احسنهم خلقاً و الطفهم باهله خیارکم خیارکم لنسائکم. استوصوا بالنساء خیراً «۱».

عمر بن الخطاب گفته است: بعد از ایمان برای بنده خدا چیزی بهتر از زن صالحه نیست.

اصلاح دیگری که در امر ازدواج کرد این بود که برای حفظ حرمت پدران نکاح زن پدر را چه پس از فوت پدر و چه در صورت طلاق حرام کرد

مالك میگوید. در صورتیکه در این تعریف از احاطه آنکه عقود مشعر بر مالك با نملیک است بصورت مالك به الرجل ذکر شده لکن هیچ چیز در آن مرد مالك نمیشود جز اسماع از او را که منحصر از زن باشد خود را فقط از این لحاظ در اخبار مرد بگوید. بعکس مرد سست بمال و شغصت و هیچ چیز دیگر زن مالك نمیشود حتی پس از وضع حمل شوهر نمیتواند مال خود را بشمار دادن طفل محصور کند. اگر زن نتوانست پدر بایستی برای طفل دایه ببرد.

۱- چنانچه زنان مکلفند نسبت بشوهران خود یکی کنند شوهرانهم همان و شبیه را بر برابر آن خود دارند. خوشرفقاری کنند با زنان. ایمان کسی کاملتر از دیگران است که خوش خلق تر و نسبت بزن خوش رفتار باشد. حیرهای خوب را برای زنان بخوابد. برای زنان بخیر و نیکی سفارش کنید.

جمع بین دوخواهر را نیز برای اینکه تولید بغضاء و کدورت بین دوخواهر نشود ممنوع نمود .

در طلاق هم بطوریکه سابقاً گفته شد اختیار مرد را در رجوع چه از حیث مدت و چه از حیث دفعات محدود کرد «۱»

از طرف دیگر رسم نکوهیده دیگری را که معمول به بود و با جوان مردی منافات داشت ممنوع کرد و فرمود بزنی فشار ندهید تا ناچار شود یکقسمت یا تمام صداقتش را بپوشد: ولا تعضوهن لتذهبوا ببعض ما آتیتموهن ولا یحل لکم ان تأخذوا مما آتیتموهن شیئاً «۲»

در عبادت زن و مرد ارزش عبادات آنها را مساوی قرار داد در صورتی که در اغلب مذاهب قبلی مثل «برهما» «بودا» «یهود» ارزش عبادت زن خیلی کمتر از عبادت مرد است . در مذهب یهود شهادت و نذر و قسم زن مقبول نیست. در مذهب مذکور مانند ایرانیان قدیم زن موقع قاعده طبیعی بایستی در اطاق و عمارت علیحده معتکف میشد با کسی حرف نمیزد تنها غذا میخورد ، لباس طاهر و نچس میدانستند . خدمه ای که برای چنین زنی غذا و آب میبردند بایستی دهان و بینی خود را با پارچه ضخیمی به بندند که فضا و هوای نجس آن مکان آنها را نجس نکند .

اسلام زن را از تمام این بدبختی ها نجات داد و فرمود : لا اضیع عمل عامل منکم من ذکر و اثنی ان المسلمین و المسلمات و المؤمنین و المؤمنات ..... الخ «۳» . درست مقدار زن و مرد را روی یک پایه قرار داده است . در احسان بوالدین فرموده : و بالوالدین احساناً و اشکر لی و لوالدیک و لا

۱- راجع بطلاق بعداً مفصل تر گفتگو خواهیم کرد .

۲- زنان را فشار ندهید تا ناچار از قسمتی از آنچه را که از شما گرفته اند صرف نظر نمایند . برای شما حلال نیست که ازداده خود بزنان چیزی بس بگیرید

۳- خداوند عمل هیچک از بندگانش چه مرد و چه زن را ضایع نمیگرداند .

تقل لهما اف «۱».

حضرت رسول (ص) فرمود: پدران وقتی چیزی میخرند و بخانه میبرند اول باید بدختران بدهند زیرا خاطر آنها لطیفتر و زودرنجتر است باز فرموده: ما اکرم النساء الا کریم وما اهانهن الا لثیم «۲» زن قابل احترام است پس کسی او را اهانت نمیکند مگر اینکه لثیم و پست باشد.

در مواردی با اینکه کلیه مذاهب ما قبل زنا از میراث محروم کرده بودند اسلام بزن حق ارث داد: از شوهر، اولاد، از برادر و خواهر و پدر و کلیه اقوام و خویشان ارث میبرد.

تأثیر مادر در تربیت قسمت اعظم اهمیتی که اسلام برای زن قائلشده از لحاظ مادر بودن او و تربیت مردان است. موضوع پرورش طفل در رحم و تغذیه او از خون و شیر مادر و تربیت در دامن او داستان بسیار مهمی است که باید مورد توجه فوق العاده واقع شود.

غزالی در باب تربیت میگوید: کودک امانتی است از طرف خداوند نزد والدین قلب طاهر او گوهری است نفیس و ساده خالی از هر نقش و صورت قابل برای آنچه بر آن نقش کنند و متمایل بآنچه او را بدان میل دهند. اگر او را بخیر و صلاح رهنمائی کنند در دنیا و آخرت سعادت مند خواهد شد و والدین و هر گونه معلم و مربی در ثواب این خیر و سعادت با او مشارکت جویند و اگر بطرف شر و فساد سوق داده شد و در تربیت و

۱- به پدر و مادر نکمی کنند، من (خداوند) و پدر و مادران را شکر گذاری کنید، به پدر و مادران حتی اف نکوئید.

۲- مردمان کریم و شریف زن را کریم و اشخاص پست و فرومایه زن را پوهن میکنند.

۳- در مبحث ارث مفصلاً بحث خواهد شد

تعلیم او اهمال ورزیدند بدبخت و تیره روز خواهد شد : و وزر این هلاکت روح و جسم نصیب قیم و ولی او خواهد بود . خداوند فرموده : یا ایها الذین آمنوا قوا انفسکم واهلیکم ناراً حفظ اهل اولاد از جحیم را بعهده والدین و مرییان گذاشته است .

بیچه در سنین اولیه عمر که نفس ساده او در معرض نقوش زشت و زیبای تربیت قرار میگیرد و شالوده تربیت اساسی او در همان ایام ریخته میشود بین زنان- مادر عمه خاله و سایر اقوام زنانه محاط است . پس طرز بارآمدن طفل در گرو تربیت اخلاقی زنان خانواده او است .

بر طبق عقیده بعضی از متأخرین فلاسفه : نفوس جزئیه ذاتاً و زماناً هر دو حادثند روح هر فرد با جسم او حادث میشود منتها بعد از فنای جسد باقی است . برخلاف سابقین

حدوث و قدم
نفس

که معتقدند نفوس جزئیه هم مثل نفس کلی قدیم زمانی است و قبل از تعلق بجسم سعادت یا شقاء آن متحتم و تغیر ناپذیر است متأخرین از فلاسفه می گویند فقط نفس کلی قدیم زمانی است و نفوس جزئیه مثل جسم زماناً هم حادثند . صدر المتألهین شیرازی میگوید : « النفس جسمانیة الحدوث و روحانیة البقاء » .

بنابر این سعادت یا شقاء هر نفس از انعقاد نطفه و خلقت جنین شروع میشود « الشقی شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه » هم اینست که اگر انسان از نطفه سالم و پاک در رحم طاهر و متقی بوجود آمد و از خون مادر پارسا و شریف تغذیه کرد و بعداً هم از شیر مادر یاریه پاکدامن ارتضاع نمود روح او سعید و زکی و در غیر اینصورت شقی خواهد شد .

همانطور که صحت و فساد جسم مولود تابع صحت و فساد مادی

نطفه و رحم و مزاج پدر و مادر است سعادت و شقاء روح هم تابع آثار معنوی روح پدر و مادر که در نطفه و رحم ظهور کرده است میباشد. از اینجاست که انسان خلیقات پدر و مادر را بمیراث میبرد. الولد سر رایبه منتها بطوریکه در ابتدای این فصل گفته شد مادیات و معنویات هم در یکدیگر اثر متقابل دارند خون و شیر پاك در کیفیت تکوین روحيات و خلیقات طفل مؤثر است.

اینست که دیانت اسلام از نظر تربیت فرزندان خوب بمادر خوب اهمیت میدهد. در ازدواج دستور داده: نهایت مراقبت را بجای آرند: سلامت روح و جسم زن را مورد نظر قرار دهند در زن و خانواده او در درجه اول تقوی و شرف اخلاقی را جستجو کنند و در درجه دوم مواظبت کنند زن ناقص الخلقه و گرفتار امراض علاج ناپذیر نباشد. موقعیکه زن آبستن است و بعد تا مدتی که طفل شیرخواره است بمادر یا دایه تندی و اهانت نکنند هنگام انتخاب دایه زیر بغل و دهان او را امتحان کنند بوی بدن دهد: بالجمله زن از لحاظ اخلاق خانوادگی و شخصی شریف و متقی و از نظر جسم سالم و تام الخلفه باشد تا نطفه پاك از صلب طیب پدر در رحم طاهر مادر طفلی بوجود آورد که تغذیه از خون و شیر پاك مادر برای کشور فرزند رشید و صالحی گردد. اینست خلاصه تعلیمات اسلام در پرورش و تربیت فرزند

رضاع
ناگفته نماند که دیانت اسلام بقدری به تربیت فرزند اهمیت داده که بتمام عواملی که ممکنست در تربیت کودک مؤثر

باشد توجه خاصی مبذول داشته است. موضوع رضاع در هیچیک از شراعی و ادیان قبل از اسلام مورد توجه و گفتگو نبوده اسلام برای اولین بار در احکام خود برای رضاع مبحث مخصوصی قرار داده مقررات و قواعد خاصی

قائلشده الرضاع لجمعة كلمحة النسب يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب.
آثار رضاع را مثل آثار نسب مقرر داشته است .

تبنی بی مناسبت نیست اصلاح دیگری را که اسلام در امور
خانواده ها کرده یادآور شویم: در عرب جاهلیت مثل تمام

اقوام جاهل و متمدن «تبنی» رائج بوده است . چنانچه در تمدن روم و یونان
و ایران دیده شد برای حفظ نسل خانواده هایی که پسر نداشتند پسر خانواده
دیگری را بعنوان پسر خواندگی بجای پسر حقیقی خود قبول میکردند .
تمام احکامی که برای پسر واقعی بود بر پسر خوانده نیز بار میشد یعنی مثل
پسر ارث میبرد محارم پدر خوانده محارم او بودند نکاح زن مطلقه پسر
خوانده چون نکاح زن مطلقه پسر ممنوع بود علت اصلی این بود که
خویشاوندی حقیقی را فقط بین مردان و پسران فرض میکردند . از بس
زن حقیر و ناچیز بود حاضر نبودند رابطه نسبی بین پدر و دختر و مادر و
پسر فرض کنند . وجود دختر برای بقاء نام و نشان پدر و خانواده پدری
کافی نبود .

اسلام از دو نظر با این رویه مخالف بود : یکی اهمیت دادن بدختر
و دیگر نسخ عادتی که خلاف طبیعت بود . اینست که پیغمبر اسلام «ص»
اولاد دختر خود حسنین ۴ را فرزندان خود خواند . یعنی اهمیت مادرشان
و استحکام رابطه پدر و فرزندی پیغمبر ص با فاطمه ۴ از طرفی و رابطه مادر
و فرزندی فاطمه ۴ با حسنین ۴ از طرف دیگر بقدری است که این دو پسر
پسران پیغمبرند .

اصل خون و همخونی در اسلام محترم شمرده شده بطوریکه بعداً
خواهیم دید در مبحث ارث مأخذ تقسیم میراث در اسلام مثل روم قدیم و

برخلاف ژرمن‌ها خون و همخونی است. بنابراین حلاف قاعده و طبیعت است که ارث متوفی بکسی داده شود که با او همخون نیست و فقط عنوان پسر خواندگی او را در خانواده متوفی وارد کرده است. روی همین اصل در وصیت متوفی نمیتواند مازاد از ثلث ترکه را جز بورئه قانونی خود واگذار کند. در مازاد از ثلث بدون رضا و امضای ورثه وصیت نافذ نیست. اسلام با بقای رسم تبنی پسر خوانده را با پسر واقعی فرق کلی گذاشت. اینجاست که داستان زینب و زینب حل میشود: این موضوع ساده و در عین حال مهم که جز نسخ عملی عادت غلط اعراب داعی و موجبی نداشته در نظر نادانان و مغرضین صورت عجیبی بخود گرفته است.

بما راجعه به متن قرآن و آیه ای که این موضوع را شرح کرده مطلب بخوبی روشن میشود. زینب دختر جحش بن عبدالمطلب عموزاده پیغمبر و ربیبه او یتیم بوده از کودکی در دامن پیغمبر ص تربیت شده اولاً حجابی در کار نبوده تا پیغمبر ص صورت او را ندیده باشد و ثانیاً بر فرض بودن حجاب تا بلوغ زینب بعد رشد قطعاً دستوری راجع به حجاب نرسیده بود. پیغمبر «ص» زینب را در دامن خود پرورش داد و بنابراین او را بخوبی دیده و شناخته بود. اگر ازدواج با او را میخواست مانعی در کار نبود. وانگهی نکاح زینب در موقعی که باکره بود خیلی مطلوب تر و مطبوع تر بوده تا موقعی که نیبه و بیوه شده بود. حیثیت و عظمت موقع محمد ص بقدری بود که هر زن محترم و آبرومندی میل داشت زن او بشود. خدیجه متمولترین و باحبثیت ترین زنان عرب قبل از نپهور و دعوی نبوت زوجه او شد. تزویج زینب محتاج تهמיד مقدمه نبوده است.

پیغمبر ص میخواست عادت غلط اعراب را که صدها سال در روح

آنهاریشه گرفته بود باطل کند. اعراب نمیتوانستند باور کنند پسر خوانده
غیر از پسر است. پیغمبر ص تصمیم کرد زینب را که تحت تربیتش بود با زید
که پسر خوانده او بود تزویج نماید.

انجام این ازدواج کار آسانی نبود زیرا طرفین میل نداشتند. زینب
و برادرش از لحاظ اینکه از خاندان قریش و اشراف عربند مایل نبودند با
زید که غلامزاده و فاقد حیثیت خانوادگی است وصلت کنند. زید هم چون
میدانست زندگی با زنی که از حیث شرف و فضیلت میراثی و حسب و نسب
بر او برتری دارد مشکل است پیغمبر بهر دو امر کرد اطاعت کنند. آیه نازل
شد که باید مؤمنین صلاح دید نبی را بپذیرند و از گفته او سرپیچی نکنند
پیغمبر مبالغی برای مهریه زینب از مال خود داد. بالاخره ازدواج سر گرفت
لکن چنانچه پیش بینی شده بود این وصلت دوام نیافت: زینب بر زید مفاخره
میکرد زید میآمد نزد پیغمبر و از زندگی خود شکوه میزد. حضرت رسول
«ص» او را نصیحت میکرد: امسك عليك زوجك واتق الله. بالاخره موفق
شد موافقت پیغمبر را در طلاق زینب جلب کرده او را طلاق دهد. پس از
اینکه طلاق داد پیغمبر برای برهم زدن رسم غلط اعراب با زینب مزاجت
کرد. و بدینوسیله عملاً فهماند که پسر خوانده غیر از پسر است و زن مطلقه
او را میتوان تزویج نمود.

پیغمبر اسلام ص برای این منظور مهم مأموریت و نقشه و تصمیم قبلی
داشت. مخصوصاً پیش بینی میکرد که زناشویی زید با زینب دوام نخواهد
کرد. مخصوصاً برای زید زنی را در نظر گرفت که اولاً تحت تربیت و کفالت
خودش باقی و امر او را با آسانی اطاعت کند و ثانیاً نظر بجهاتی که ذکر شد
طرفین طوری بیکدیگر متمایز نباشند که قطع علقه زوجیت موجب

نگرانی آنها و خلاف اخلاق و انصاف باشد. «و تخفی فی نفسک ما لله مبدیه»^۱ البته منظور همین مأموریت مهم بوده والا ازدواج پیغمبر ص با زینب یاهرزن و دختر دیگری موجب افتخار زن و خانواده او میشد و معنی ندارد پیغمبر زینب را که خود تربیت کرده پس از ازدواج باز در روزی ناگهان ببیند و بدو مایل شود و زید از نظر رعایت میل پیغمبر او را طلاق گوید تا بزوجیت رسول الله ص در آید !!

در هر حال دین مبین اسلام با افکار عالیه اجتماعی خود دنیا را متقلب ساخت. زنان را از حضيض مذلت و سیه روزی نجات داد. اساس خانواده هارا بر روی پایه مهر و محبت و عدل و نصف قرار داد. برای تربیت اطفال مادران عالم و متقی پرورش داد. آزادی و حیثیتی که بزنان اعطا نمود در ایجاد صلاحیت و لیاقت مادران برای تربیت فرزند تأثیری بسزا بخشید

همچنان که در تربیت مادی و بدنی زن و مرد بالغ آنستکه بتواند تولید مثل کند در تربیت اخلاقی و معنوی هم پدر و مادر بالغ و لایق آنست که بتواند فرزند رشید و صالح پرورد زن و مردی که فاقد این لیاقت باشند نابالغند و حق ازدواج و تولید مثل ندارند. این نکته اجتماعی است که امروز دنیای زنده زیاده از حد بآن اهمیت میدهد.

مادرانی که اسلام تربیت کرد توانستند فرزندان پیروند که بیشتر دنیای معمور عصر خویش را تحت تأثیر گرفته آداب و رسوم ملی و دینی خود را بر ساکنین کره ارض تحمیل کنند و در راه موفقیت مرثرا کوچکتر بن حادثه و ترس از آنرا بزرگترین ننگ بشمارند.

۱- و پنهان میکنی ای پیغمبر در نفس خود چیزی را که عاقبت خداوند افشا

بنا بر آنچه گفته شد باید بیش از پیش به تعلیم و تربیت دختران و زنان همت گماشت و از بذل هیچگونه مجاهدتی در این راه مضایقه نکرد تا کشور ما هم در آینده فرزندان رشید و شجاع راستگو و مین دوست بار آورد و عملاً بتوانیم شرف و استقلال سیاسی و ادبی و اقتصادی خود را از هرگونه خطری مصون و محفوظ داریم،

فصل نهم

و تـمـنـیـت زن در قبائل غیر متـمـدـن

برای اینکه بهتر بتوانیم بتأثیر تمدن و مدنیت و ارزش خدماتیکه ادیان آسمانی پیغمبران مصلحین و متفکرین بجامعه بشریت کرده اند پی ببریم و درست مقدار منتی را که عموم رهبران و راهنمایان دینی خاصه پیغمبر اسلام بر افراد انسان و مخصوصاً زنان دارند بفهمیم باید اوضاع و احوال اجتماعی زنان را در طوائف دوران تمدن و دیانت های الهی در عصر حاضر مطالعه کرد تا معلوم شود که آنچه در فصول گذشته راجع باوضاع زنان در تمدن های قدیم روم و یونان و غیره گفته شد افسانه نیست چه آنکه هم اکنون زنان قبائل وحشی و بت پرست در منتهای مذلت و زبونی در ردیف حیوانات اهلی و اغنام و چارپایان بارکش و سودمند زندگی میکنند.

گرچه از یکی دو قرن پیش باین طرف در نتیجه استعمار این قبائل و تصرف این نواحی از طرف دول معظمه غربی تا حدی وضع زندگانی و آداب و رسوم اجتماعی آنها بهبودی و از خشونت و بربریت سابق نجات یافته است لیکن مع الوصف بیشتر عادات سخیفه ای که دیلا خواهیم دید مانند اعصار اولیه در آن اقوام بقوت و شدت خود باقی است.

غلبه قوی اساساً در مجتمعات انسانی فکر حق دلداری و داد کستری، **بر ضعیف** احساسات رحمت و رأفت نسبت بضعفاء و ستمدیدگان ثمره تربیت های عالیه و مدنیت های راقیه است. این قبیل افکار و عواطف در اقوام خشن و بربری که افراد آن نمونه هایی از دیو و عفریت افسانه های قدیمند کاملاً بیگانه و دور از تحقق میباشد.

بنا بر این چون در تمام نقاط عالم زن همیشه از مرد ضعیفتر بوده باید منتظر بود سر نوشت او را قانون « غلبه قوی بر ضعیف » تعیین کند . بهمان نسبت که جامعه خشن تر و بدوی تر است نفوذ و قوت قانون فوق الذکر بیشتر و قطعی تر خواهد بود . اینست که میتوان گفت اوضاع و احوال زنان هر قوم از حیث لطف و خشونت نماینده درجه تمدن و توسعه فکری آن قوم خواهد بود .

زن در دراسترالیان حکم حیوان اهلی را دارد که فقط برای دفع شهوت استراليا و تولید نسل بکار می آید . در سابق مورد استعمال دیگری را هم داشت که در نقاطی که تاحدی به تمدن نزدیک شده اند کم و بیش منسوخ شده است : سابقاً در مواقع قحط و غلاء زن را کشته و می خوردند !! شغل اصلی مرد جنگ و شکار است در بیابان گردیها زن باید بایچه های خود و اناثیه مختصری به همراه مرد حرکت کند .

در سواحل رودخانه ها زن بماهی گیری مشغول شده عنصر اساسی تغذیه خانواده را بدین وسیله فراهم می سازد . لکن حق ندارد با شوهرش غذا بخورد . باید صبر کند پس از سیر شدن شوهر اگر چیزی ماند او را تناول نماید . زناشوئی این طوائف جز فحشاء ممتد چیز دیگر نیست . شوهر یا مولای زن هیچگونه عاطفه مهر و مودتی نسبت به زن در قلب خود احساس نمیکند . زن در نظر او شیئی و شیئی بسیار کم بهائی است . کشیش معروف : سالوادو^۱ در کتاب خود موسوم به « خاطرات استراليا^۲ » حکایت میکند : که یکروز غروب صدای هیاهو و جنجال شدیدی شنیده شد زنها فریادهای هول انگیزی میکردند . بر اثر صدا دویدم . هشت نفر

زن کنار اجاق در مطبخ یکدیگر را بشدت هر چه تمامتر با چماق های سنگین میزدند . نصایح و میانجی گری من در برابر این حیوانات درنده سودمند نیفتاد ناگزیر باعصای آهنین خود چند ضربه بر کتف و شانه دو نفری که از همه شیر تر بودند زده بالاخره آنها را از هم جدا ساختم و به جدالی که موجب شکستن چندین سر و خورد شدن چندین کتف شده بود خاتمه دادم . خون بهر طرف جاری بود . لطفداستان اینجاست که شوهران این زنان کنار مطبخ با نهایت خونسردی و بی اعتنائی نشسته و بر این منازعه خونین میخندیدند . من با کمال تعجب از آنها پرسیدم که چگونه نشسته اند و می بینند زنانشان نزدیک است یکدیگر را بکشند جواب دادند انتظار داری در جدال مشت زن مداخله کنیم گفتم اگر یکی از آنها در این میانه کشته شود چه خواهید کرد ؟ باخنده مسخره آمیزی جواب دادند : چیزی نیست اگر یکی بمیرد هزار زن دیگر برای ما هست .

معمولاً بعد از مرگ شوهر زن پس از انقضای عده سه روزه ملک برادرشوهر میشود . نکته قابل توجه اینکه زنان استرالیائی کمتر بمرگ طبیعی می میرند عموماً قبل از حلول اجل هنگامیکه زن مریض میشود با بی توجهی در مرگ او تسریع مینمایند گاهی هم بدون مقدمات بیماری او را خفه میکنند زیرا اگر زیاد عمر کند پیر شده و مقدار زیادی از مواد غذایی را خواهد خورد .

زن در بی مناسبت نیست عادتاً را که فلاماریون فیلسوف و منجم جزیره ویتی فرانسوی در کتاب « مشاهدات علمی » خود^۱ برای اهالی جزیره ویتی^۲ نقل کرده ذکر کنیم :

---

۱ - Camille Flammarion « Contemplations Scientifiques »

جواب چهارم صفحه ۹۸

۲ - ویسی یا فیجی شبه جزیره ایست در ملانزی متعلق به انگلیس بین هبرید جدید و جزائر تونکا واقع است .

« مردم این سامان از روی عواطف مهر انگیزی که نسبت بوالدین خود دارند برای اینکه ابوینشان دچار دوره پیری وضعف و سستی نشوند پدر و مادر را از سن چهل سالگی زنده زیر خاک می کنند. روز معین تمام افراد خانواده با شادی و وجد تمام کنار مقبره ای که قبلاً تهیه شده جمع میشوند : قربانی بیچاره چون می خواهد به عالم ارواح مسافرت کند با یکایک کسان و دوستان تودیع کرده در داخل حفره دراز می کشد. پسران روی او خاک ریخته سرمقبره را می پوشانند. این عادت در نظر ایشان مطلقاً جنبه بی رحمتی و قساوت ندارد بلکه عمل صالحی تلقی میشود و علت اینکه سن چهل سالگی را انتخاب میکنند اینستکه وسط تقریبی عمر و کاملترین سن زندگی است و به گمان ایشان متوفی در روز بعث اموات با همان حالت قوت و کمال برانگیخته میشود. »

در همین جزیره مرد میتواند زنش را بفروشد یا بکشد اغلب زنان بیچاره را برای کوچکترین گناهی بدرخت بسته شلاق میزنند. در کالدونی جدید (اقیانوسیه) زن حق ندارد با مرد غذا بخورد حتی مسکن او هم علیه است. سنگین ترین کارهای زندگی سهم زن است.

چنانچه سابقاً گفته شد چون طرز تفکر و تمدن اقوام مختلفه وحشی هم سطح و یکدیگر نزدیک است آداب و رسوم آنها هم کاملاً متشابه است. مخصوصاً در بدرفتاری با زنان میتوان گفت هیچگونه تفاوت محسوسی یافت نمیشود. ملاک و مأخذ همان ضعف و بی نوائی است که در عموم طوائف وحشی زنانرا به یکسان دچار ستمگری مردان کرده است. وضعیت زن افریقائی بهیچوجه بهتر از زنان اقیانوسیه نیست. فقط چون اغلب نقاط افریقا حاصلخیز و شکارگاه است و بیشتر سیاهان افریقائی شبان و زارعند و بالتبعه مواد غذایی و فوورداد در افریقا کمتر از اقیانوسیه بخوردن زنان مبادرت میکنند. مع الوصف سرسا موئل بیکر سیاح انگلیسی در کتاب « کشف دریاچه آلبرت نیانزا »^۱ جشنی را که در « گوند و کرو » روی

---

(۱) Sir Samuel Baker که بافریقای مرکزی مسافرت و دریاچه آلبرت نیانزا

را در سال ۱۸۶۴ کشف کرد.

ساحل نیل علیا دیده نقل میکند که : در آن مهمانی طعامی که برای مدعوین تهیه شده بود از گوشت بدن زنان و کودکان معصوم و سیاه پوست افریقا بود .

زنان آفریقائی در بیشتر نقاط افریقا ساختن عمارات ، بافتن حصیر و فرش ؛ شخم زدن زمین ، کشتن و آبیاری شغل زنان است و مردان حتی کوچکترین کمکی را حاضر نیستند بزنان بکنند . در بعضی نقاط دیگر حتی شغل سلمانی و جراحی و باربری نیز مخصوص زنان است . مردها فقط خیاطی و رخت شوئی و گاهی آهنگری را بخود اختصاص میدهند . عموماً مشاغل اختصاصی مردان جزو مکاسب شریف و آبرومند شمرده میشود : مثلاً در افریقای جنوبی آهنگری از مشاغل محترم محسوب است و آهنگر را « طیب آهن » میخوانند . آهنگری فن صنعتی و علمی است و گاهی برای شاغل خود حقوق سیاسی ایجاد میکند . در افریقای مرکزی مثل اقیانوسیه زن از غذا خوردن با شوهر ممنوع است فرزندان مطلقاً گوش ب مادر نمیکنند . پدر خانواده روی کوچکترین بهانه عیال خود را بحدی میزند که مشرف بموت میشود .

عجب تر آنکه زن بدبخت طوری این وضعیت را برای خود عادلانه میداند که مطلقاً از این سر نوشت شکوه ای ندارد .

در نقاط متمدن تر افریقا روزگار زن کمتر از سایر طوائف سیاه نیست . درسنگامبی و دارفور^۱ زن باید رکاب شوهر را مواقع سوار شدن بگیرد .^۲

۱ - Sénégal - واقع در افریقای غربی و Darfour واقع در سودان است .

۲ - پیغمبر اسلام ص از نظر تعظیم موقع زن برای زیبای خود موقع سوار شدن رکاب میگرفت و اغلب زانوی خود را زمین میگذاشت تا زنها پای خود را روی زانوی او گذارده سوار شوند .

اغلب سیاحان زنهای این سرزمین را دیده اند آذوقه و محمولات سنگین را دوش گرفته پیاده دنبال شوهر و مولای خود که بر الاغ سوار است راه پیمائی میکنند . در مقابل شوهران آنها را بقیمت کم در برابر پول یا هدیه به بیگانگان میفروشند .

زن در درپولینزی^۱ بین دختر وزن شوهر دار از لحاظ آزادی پولینزی و هوسرانی تفاوت زیادی است. دختران تاشوهر نکرده اند میتوانند بهر جا و بهر ترتیب و با هر کس میخواهند رفت و آمد کرده هر گونه فحشائی را مرتکب شوند . و به محض اینکه شوهر کردند حکم مزرعه ای را پیدا میکنند که تحت سیطره مالکیت زارعی در آمده و هیچکس حق ندارد بدون رضای مالک بحقوق مسلمه اش تعدی نماید . بهمین نظر زنای زن شدیداً ممنوع لکن در عین حال مجبور است بر حسب امر و تجویز شوهر و بنفع او یا هر مردی که شوهر صلاح بداند هم بستر شود. در اغلب جزایر مزبور زن بایستی غذای مرد در اتپیه کند یا میوه های جنگلی را باز حمت فراوان جمع آوری کرده یا ساعت ها در ساحل رودخانه ها تا کمر در آب و صورت مقابل آفتاب سوزان ایستاده و مشغول صید ماهی است . اینجا هم مثل نقاط سابق الذکر زن باید صبر کند تا شوهرش سیر شود اگر چیزی ماند بعداً زن و دخترانش میتوانند بخورند . باضافه لباس و سلاح و کلاه مردان برای دختر و زن طوری مقدس است که حق ندارند بآنها دست بزنند مخصوصاً سر مردان بطور خاصی تقدیس شده و زن ها حق ندارند موقعی که مردان در خوابند از بالای سر آنها عبور کنند .

در جزایر مارکیز غذاهای لذیذ از قیل گوشت و مرغ و خوک و نارکیل و گردو اغذیه الهی نامیده میشود : این اطعمه مخصوص خدایان

و مردان است زنهارا باین قبیل غذاها حقی و طمعی نیست . جواز خوردن گوشت خوک در مذهب مسیح برای زنهای این جزائر مؤثرترین عاملی بوده که آنهارا به مسیحیت سوق داده است . در جزیره راپا زنها باید لقمه در دهان مردانشان بگذارند . در زنان جدید باربری مخصوص زن هاست و این شغل برای مردان موجب هتک شرف و حیثیت شمرده میشود .

زن در درقباصل وحشی نواحی منجمده شمال امریکا مثل طائفه شمال امریکا فوئزیه ها در جمیع فصول سال و حتی زمستان طاقت فرسا زنان بی نواچه برای صید ماهی و چه برای خارج کردن آب از قایق های ماهیگیری باید داخل آب شوند . ساختن کلبه های مخصوص یخی و یارو زدن قایقها از مشاغل اختصاصی زنان است . حتی زنان آبستن یا مرزعه نیز از این مشاق معاف نیستند . زن شیرده باید در موقع کار نوزاد شیرخوار خود را در پوستی پیچیده به پشت خود حمل نماید . مردان بیش از چند ساعت کار (شکار کردن) در هفته ندارند بقیه اوقات بیکاری را بتفریح و وتفنن میگذرانند .

بعوض این خدمات و بیکاریها در ایام قحطی زنهای بیر را که دیگر کار آمد نیستند خفه کرده میخورند .

خفه کردن زنان طرز خفه کردن این است که سر زن را در حفره ای که از دود ذغال وهیزم یر شده نگاه میدارند تا خفه شود^۱ .

در اغلب قبایلی که ذکر شد خانواده ها از ترس دسنبرد و شبیخون یکدیگر که در عموم طوائف وحشی امر رایجی است باید شبها بوسیله

---

۱. Fitzory: «Voy. de l'Aventure et du Danger» Darwin: «Voy. d'un Naturaliste» p. 230. La Sociologie 3me

پاسداری خود را از خطر حمله و هجوم دشمن حفظ کنند . انجام این کار هم بعهدہ زنانی است کہ تمام روز را بمصاعب و متاعبی کہ ذکر شد گرفتار بوده اند . مردان براحتی میخوانند زنان خانواده باید آتشی روشن کرده کنار آتش تا صبح پاس دهند .

رسم عجیب دریکی از قبائل وحشی افریقا کارائیب ها^۱ عادت عجیبی وجود دارد کہ بهیچوجه نمیتوان منطقی ولو کودکانه برای آن فرض کرد : در تمام جمعیت های بشری زن موقعی کہ وضع حمل کرد بایستی مدتی استراحت کند منتہا بہ نسبت شدت وضعف تمدن و مقتضیات طبیعی محیط و قوای جسمی زن مدت و کیفیت استراحت تغییر میکند بلی در طوائف چادر نشین و صحرا گرد از لحاظ فقدان وسائل استراحت و قوت مزاجی زن و حقارت و بی اهمیتی اجتماعی او ممکن است اصولاً حق استراحت باو ندهند و چنانچہ اغلب دیدہ شدہ زن بلافاصلہ پس از زائیدن باید بکار خود مشغول شود لکن در این طائفہ عادت عجیب و شگفت انگیزی دیدہ میشود و آن اینست کہ در موقع وضع حمل زن باید بلافاصلہ بکار مشغول شود و در عوض او مرد در بستر نقابت و استراحت آرمیدہ برای او طیب و دوا میاورند^۲ !

زنان آسیائی در اقوام نسبتاً متمدن آسیائی نیز وضع زنان خوب نیست « مثلاً در تبت و چین گرچه زنان حکم حیوان بارکش ندارند لکن مادام العمر از لحاظ اختیارات اجتماعی صغیر و تحت قیمومیت پدر یا شوهر میمانند .

لباس و آنچه را لمس میکنند نجس میشود باید در گوشهٔ انزوا بمانند .
نکته قابل توجه اینکه نظیر این توهم در اروپای متمدن نیز وجود دارد :
بعضی از ملوانان معتقدند وقتی که در کشتی در نزدیکی ملوان زن حائضی
باشد قطب نما طوری که باید صحیح کار نمیکند^۱ .

نتیجه اینکه از مطالعهٔ این فصل گرفته میشود اینست که
آثار ادیان
توحید
ادیان آسمانی و مذاهب توحید موجب ظهور تمدن های
راقیه در نوع بشر شده اند که انسان را از جهل و تیره
روزی نجات داده و حقوق و حدود مرد و زن را بطوری که عقل و منطق
تجویز میکند تشریح و تحدید نموده و مخصوصاً زن جنس لطیف و ظریف
آفرینش را از تحمل این همه رنج و عذاب خلاصی بخشیده و سائل آزادی
و ظهور مواهب و ودایعی را که ناموس فطرت در او تعییہ نموده فراهم
ساخته است .

بر کلیهٔ افراد بشر خاصه زنان است که از خدمات انبیاء و مساعی
جمیله ای که بزرگان و مصالحین عالم بشریت در راه احیاء سنت خلقت بکار
بسته اند شکر گذاری نموده برای همیشه خود را رهین احسان و منت این
مردان عالی قدر و رجال بزرگوار آسمانی دانسته عظمت روح و فکر و
خلوص عقیده و طهارت ضمیر آنها را تقدیر نمایند .

فصل دهم

کیفیت تطور موقعیت زن در دنیا

شیلر شاعر و فیلسوف معروف آلمانی میگوید: «در انتظار اینکه فلاسفه و متفکرین بتوانند با افکار روشن خود بر عالم حکومت کنند علی العجالة شکم و شهوت بنیابت فلاسفه این شغل را انجام میدهند».

بطور تحقیق محرک قوی و اولیه انسان در ترقیات گرسنگی بوده. این عامل فعال از بدو پیدایش بشر تا کنون با حرارت تمام مشغول فعالیت است، و بیشتر پیشرفت‌ها را انسان مدیون

عوامل محرکه
انسان

او است. شواهد تاریخی نشان میدهد که انسان برای ارضاء این حاجت طبیعی هیچگاه آرام نگرفته چه بسا جهانگشایی‌ها، فتوحات و کشتارهای خونین را می‌بینیم که این حس سبب شده. ابداعات اولیه انسان از قبیل شکار، ماهیگیری، زراعت، تمام صنایع و حتی مؤسسات و سازمانهای اجتماعی همه مرهون این احتیاج است.

انسان بدوی مثل بشر متمدن وراقی ناگزیر است برای رفع گرسنگی و اشباع شکم قسمت اعظم قوای خود را بکاربرد و پس از اینکه داخل حیات اجتماعی شد ناچار میشود قوای بیشتری در این راه صرف نماید زیرا وقتی بتنهائی زندگی میکرد دیگران مزاحم او نبودند و فقط بایستی با مشکلات و موانع طبیعی نبرد میکرد. لکن در بین مجتمع ناچار است علاوه بر نبرد با طبیعت از منافع خود نیز دفاع و با آدمیانی که بر سر مواهب طبیعت و مواد زندگی با او تراحم دارند مقابله

گرسنگی

و مبارزه کند، ولی در عین حال متوجه میشود که اگر بخواهد در میان مجتمع منفرداً زندگی کند قوای او بتهنایی برای تحصیل رزق و دفاع از مزاحمین کافی نیست و در سایه اجتماع و تعاون دیگران بهتر میتواند بتأمین منظور خود موفق گردد زیرا در میانه مجتمع بوسیله ایجاد روابط خاصی بادیگران از قبیل قرابت، دوستی، همکاری و تشریک منفعّت میتواند یاران و معاونینی برای خود تهیه کند که بکمک آنها بر مشکلات طبیعت و مزاحمت اغیار غلبه یابد.

از اینجاست که میتوان گفت حس احتیاج به سیر کردن شکم موجب پیدایش اجتماعات و صنایع مؤسسات اجتماعی شده و جمیع آثار و مظاهر مدنیت بشری را بوجود آورده است.

تزاحم و تبرز از روزی که انسان منفرد وارد مرحله زندگی اجتماعی شده تنازع و مزاحمت افراد يك جامعه با يكديگر تاحدی جای خود را بتعاون و معاضدت افراد با يكديگر وا گذاشته است لکن در حقیقت تنازع مزبور کماکان باقی مانده و بلکه بشدت خود افزوده است. این دفعه بجای منازعات فردی نبرد و مبارزه بین جماعات و اقوام شروع شده است. شدت و وحدت این نبرد دائر مدار قوت و شوکت جماعات است. هول انگیزترین مبارزه ها بین قویترین اقوام دیده میشود. هر چه انسان اجتماعی تر میشود از طرفی توالد و تناسل و بالتجیه تعداد افراد بیشتر و از طرف دیگر توقعات و احتیاجات آنها روز افزون میگردد و بهمین نسبت بمواد حیاتی زیاده تری نیازمند شده برای تحصیل و تدارك آنها بامشکلات و موانع طبیعی بیشتری برخورد میکند اینست که بفعالیت قوای دهانی خود برای مقاومت با طبیعت و نبرد بامزاحمین میافزایند.

در این کشمکشها بر اثر بکار رفتن قوای مختلفه انسان طبیعتاً اقویا

و هنرمندان از طبقات عادی متمایز شده تبرز و برجستگی و امتیازاتی برای خود ایجاد میکنند. قهراً افرادی که از حیث قوای جسمی و عقلی بر دیگران برتری دارند و در نتیجه استعمال قوا عضلات جسم و سلولهای مغزشان تقویت میشود زمام مقدرات دیگران را در دست گرفته برعامه حکم - فرمائی می کنند .

بنا بر آنچه گفته شد تمام سازمان های اجتماعی و مدنی
شهوت
 بشریت مولود حس احتیاج فطری باشباع شکم و رفع
 گرسنگی است .

بلافاصله پس از حس احتیاج بتغذیه ، مقدم بر تمام مشتهیات نفسانی ، شهوت زن جای گرفته است . انسان بلافاصله پس از سیر کردن شکم احتیاجات شهوی را در خود احساس میکند . این عامل مؤثر و طبیعی هم مثل محرك اولی از عناصر اولیه مجتمعات حیوانی و انسانی شمرده میشود .

تفاوتی که بین قوت و تأثیر این دو حس : گرسنگی و شهوت
امتیاز این دو حس
 وجود دارد اینست که اولی شرط استبقاء حیات فردی و دومی موجب استمرار و دوام حیات نوعی است حس اول ناشی از حرص بر بقاء فردی و شخصی است و بدون آن انسان نمیتواند زندگی کند زیرا بدون تغذیه میمیرد لکن حس دوم ناشی از عشق فطری و غریزی انسان بحفظ صورت نوعیه خود است . بنا بر این برای بشر مقدور نیست حس اول را مقهور و مغلوب کند ولی خاضع ساختن حس ثانی امکان پذیر است مثل رهبانها و غیره . منتها باخاء و ش کردن حس دوم هم حیات نوعی اجتماعی بشر دچار خطر میشود .

پس از لحاظ تأثیر اجتماعی و حیات نوعی آثار عامله این دو حس یکسان است و در هر حال بطوری که حکیم آلمانی گفته تمام مظاهر زندگی

حیوان و انسان تحت حکومت و فعالیت این دو عامل قوی پنجه بوجود آمده تغییر شکل میدهند .

نزد حیواناتی که نسبتاً برجسته ترند ارضاء حس شهوت
محتاج همسری نر و ماده و تجمعی است که مدت زمانی
طول بکشد این تجمع اغلب موقتی و حداکثر آن مدتی
است که برای پرورش موالید لازم است . هر قدر مدت این تجمع کوتاه
باشد مع الوصف طرفین ملزم هستند از یکدیگر رعایت کنند . انتظام این
زندگی مشترک نر را وادار میکند تاحدی رضای همسر خود را جلب نماید
از این اشتراك منفعت، خاصه از تمایلات فطری طرفین بنگهداری از موالید
و نوزاد های خود احساسات مهر آمیز و روابط اخلاقی و آداب و رسوم
اجتماعی تولید میشود .

پیدایش زندگانی زناشویی حیوانی بترتیبی بوده که گفته
شد . و اما نسبت به انسان اولیه هم جز نمونه درجه اول
حیوانات چیزی نبوده . تمام احساسات و عواطفی که در
این انسان وجود دارد باصورت ضعیف تری در طبقات مختلفه حیوانات یافت
میشود عشق طاهر روحانی و علاقه های آسمانی که افکار شعرا و متذوقین
را بخود مشغول ساخته .

همانطور که برای حیوانات مجهول و بیگانه است نسبت به اکثر
افراد انسان نیز مبهم و غیر معقول مینماید . لکن عشق مادی که تعبیر صحیح
آن شهوت است در انسان و حیوان بیکسان وجود دارد ، حتی در بعضی
انواع حیوانات این حس با نزاکت و نزاهت بیشتری خود نمائی کرده آنها
را از اغلب طوائف وحشی بشر شاعر تر و حساس تر نشان میدهد . اغلب
حیوانات کیفیت ارضاء شهوت خود را با آرایشات شاعرانه میپوشانند .

معاشقه حیوانات

بلبل سعی میکند با لطف و ملاحظت آواز ماده خود را
بفریبد طاوس نرمیکوشد بارنگ و نقوش دلربای پروبال
چشمان ماده خود را خیره سازد در نوع خاصی از مرغان
نیمکره جنوبی نرو ماده منقارهای خود را بیکدیگر متصل کرده سرشان
را با آهنگ موزون و مخصوصی حرکت داده و مدتی در این حالت یکدیگر
را خیره مینگردند. مرغ مخصوص دیگری در نواحی جنوبی امریکا امبلیورنيس
اینورناتا^۱ موقع ازدواج و برای آن آشیانه میسازد که حتماً باید آنرا
حجله عروسی خواند! در مدخل این آشیانه گل و علفهای نرم و خوش
رنگ مثل مخمل میگسترد و برای اینکه یکنواخت و همه سبز رنگ
نباشد سعی میکند با چیدن گلهای رنگا رنگ سنگ ریزه های متبلور:
صدف، گوش ماهی و چیزهای دیگر منظره رنگین زیبایی بآن بدهد.
عجب تر آنکه هر روز گلهای زرد شده و خشکیده را با غنچه های تازه و
معطر عوض مینماید در عین حال این آشیانه ها محکم و برای نسلهای
متوالی قابل استفاده است^۲.

بطور قطع افکار خشن و بدوی طوائف وحشی و صحرا گرد
انسان مثل وحشی های افریقا و اقیانوسیه از این همه نازک کاری قاصر و
عاجز میباشند.

در این طوائف و حتی آنهایی که بالنسبه بتمدن نزدیکترند
درست مثل بشر ابتدائی حس حیاء و تعفف مطلقاً وجود
و حشی

ندارد. زنهای استرالیا و وحشیهای جنوب امریکا بدون
هیچگونه شرم و حیا سر تا پا برهنه اند و جز در برابر سرما خود را نمیپوشانند.
از ملاحظه اوضاع و احوال این قبائل معلوم میشود انسان اولیه مانند

حیوانات در تمایلات جنسی و شهوی خود هیچگونه شرم و خجالتی نمیدیده
برای اولین دفعه حس حجب و عفاف در زن تولید شده منتها حسود بودن
مردان و همچشمی آنها موجب تقویت این حس در زنان گردیده است
درعین حال باید متوجه بود که حیا در اقوام وحشی امر اعتباری و نسبی
است مثلاً در جزایر تائیتی اقتضای ادب آنستکه زن از کمربلین برهنه
باشد. در چین عفت مقضی است که زن پای خود را بمرد نشان ندهد.
در مذاکرات هم اسم بردن از پای زن قبیح است حتی نقاشان ماهر چینی
نیز در تصاویری که نقش میکنند از تصویر پای زن خودداری مینمایند.
در ژاپون تا چند سال قبل خانواده های فقیر دختران جوانشان را
برای مدت معینی بمنظور تهیه جهیز اجاره میدادند. این اجاره ممکن
بود بشخص معینی داده شود یا بفاحشه خانه های عمومی و در هر صورت
پس از انقضای مهلت مقطوع و تهیه مبلغ لازم با سانی شوهر میکردند
و این سابقه ننگ آور مطلقاً در وضعیت اجتماعی آن زن سوء
تأثیری نداشته و به امکان ازدواج او لطمه و آسیبی نمی رساند.
از تنوع و تناقض عادت و رسوم معلوم میشود که انسان اولیه بتمام
معنی نسبت به دو حس شکم و شهوت که فوقاً ذکر شد مطیع و
مغلوب بوده و حس حجب و حیا طبیعی انسان نیست بلکه از
احساساتی است که مولود تمدن و تربیت های عالیة انسانی بوده
و مانند سایر آرایشات اخلاقی شدت و ضعف و چگونگی آن تابع
میزان رشد عقلی و فکری انسان است. امروزه هم می بینیم که در مواقع
خاص مثل مرض و خطر مرگ این احساس از لوح ضمیر مرد و حتی زن
محوشده و همچنین بزودی در مقابل هیجان شهوت مغلوب و نابود میگردد.

زن در نظر انسان بدوی دوره اول بنابر آنچه گفته شد چون انسان بدوی در روزهای اول پیدایش جز ارضاء شهوت شکم وزن فکر شاغلی نداشته و جز گرد این دو محور نمیگردیده و از افکار و احساسات لطیفه که مولود تربیت های عالیه است بکل فارغ بوده طبعاً زن جز آلت التذاد مرد و وسیله ارضاء شهوت او چیزی نبوده و در مجتمع جز این موقعیتی نداشته است .

از طرف دیگر چنانچه در فصل گذشته دیدیم فکر دلبجوئی ازضعفا و احساسات شفقت و رحمت در بشر خیلی تازه و مولود ادیان آسمانی و افکار دینی است . محققاً این قبیل عواطف در اعصار قدیمه بندرت دیده میشد. قانون طبیعی «غلبه قوی بر ضعیف» بدون هیچگونه استثناء با کمال نفوذ و عمومیت بر روابط بین افراد بشر و از آن جمله زن و مرد حکمفرما بوده است . چون زن بالفطره از حیث قوای بدنی و عقلی ضعیف تر از مرد آفریده شده قهراً جز زجر و ستم از زندگی بهره نبرده و غیر از اطاعت و فرمانبرداری از تمایلات حریف قویتر از خود چاره ای نداشته است تمام مصائب و مصائبی که در این دوره از تاریخ و در اینگونه اجتماعات برای زنان و دختران دیده معلول این طرز تفکر و مولود این گونه قضاوت های جاهلانه بوده است .

شیئی مملوک چون در این دوره زن آلت التذادی برای مرد بیش نبوده و آلتی بوده که در مقابل تجاوز و دست درازی مرد از خود نمیتوانسته دفاع کند و چون مرد هم جز سیر کردن شکم و ارضاء شهوت اندیشه ای نداشته است مردیکه از همه قویتر بود هر چند نفر زنی را که میل میکرد در اختیار خود نگاه میداشت . چون برای زن روح و فکر و احساساتی نظیر آنچه مرد دارد قائل نبودند حق نداشت خود را همسر مرد فرض کرده نسبت بمعاشقه با زنان دیگر حسد ورزی کند .

چون زن ملك و شئى متعلق بمرد بود كسى حق نداشت بمالكيت اولطمه وار دسازد زنم نمیتوانست بدون اجازه و رضای مالك خود بدیگری تسلیم شود. در عین حال مرد میتواندست هر گونه تصرفی که در سایر اموالش میکرد در این « شئی » هم بکند : حق داشت او را قرض یا اجازه دهد ببخشید بفروشد ، اخراج کند یا بکشد و نیز میتواندست اجازه دهد مردان دیگری در استمتاع از این ملك با او شریك شوند .

(زواج ضمد) چون دختر در مقابل پدر هم همین موقعیت را داشت پدر گرچه زورمند هم بود لازم نمیدید از تجاوزات مردان بدخترش دفاع کند .

زن در نظر بانجات بشر از بت پرستی و وحشیگری دوره دوم زندگی انسان متدین زن شروع میشود ، در این دوره شرایع آسمانی طرز دوره دوم تفکر انسان را تغییر داده و بالنتیجه نظر او را نسبت بزین عوض کرده است . زن دیگر موجود بیروح و شئی قابل تملك نیست .

دین برای اختیارات مرد حدودی گذاشته و برای زن حقوقی معین کرده ؛ بنا بر این دیگر مظالم و تعدیهای سابق از طرف مرد بزین دیده نمیشود . گرچه باز زن وسیله التذاذ مرد است ولی دیگر مانند سابق آلت بیروح و بی شعوری نیست .

مرد دیگر نمیتواند بهرنحوه که میل دارد او را مورد معامله قرار دهد . دین از لحاظ حفظ انساب اشتراك چند مرد در استمتاع از یک زن را منع کرده . پسران بایستی برای رضای خداوند نسبت بمادر بی اعتنائی نکرده از او فرمانبرداری نمایند .

هنوز در این دوره زن موجود ضعیفی است که از تمام جهات موجود ضعیف نسبت بمرد تابع و مطیع و در مقابل نیروی جسم و عقل

او زبون و ضعیف است مطلقاً حق مداخله در امور اجتماعی ندارد بیرون چهار دیوار خانه برای او شخصیتی قائل نیستند .

مالکیت و اختیارات مالکانه او تاحدی است که مرد صلاح به‌یابد و اجازه دهد . درمواریث برای او حقی نیست عبادت او درپیشگاه ادیان ارزش عبادت مرد را ندارد زیرا ضعیف‌العقل و بوالهوس است آمیزش و اختلاط بامردان و خروج از محیط خانه برای او ممنوع است .

از نظر حقوقی و قضائی لیاقت اینکه با پدر و پسر خود انتساب رسمی داشته باشد ندارد فقط چون با آنها هم‌خون است نسبت طبیعی دارد . دختر چون به مرد اجنبی شوهر خواهد کرد نمیتواند حافظ نسب خانواده پدری خود باشد و چون بقای خانواده‌ها هدف اولیه سازمانهای اجتماعی این دوره بوده و این منظور جز با وجود فرزندان ذکور تأمین نمیشود ارزش پسر و دختر و مرد و زن بهیچوجه با یکدیگر قابل قیاس نیست .

بین زن و مرد از لحاظ فنا و خلود روح تفاوت قائل هستند : در مجامع عیسوی مذهب اسپانیا و ایتالیا (کاتولیک ها) در چگونگی و سنخیت روح زن بحث میکنند و بالاخره بعد از مدتی بحث و تنقیح چنین نتیجه میگیرند که بین تمام زنان فقط حضرت مریم (ص) انسان و دارای روح خالد است بقیه زنان برزخ بین انسان و حیوانند .

بعضی از اقوام معتقدند که زن دارای روح خالدي نیست و بنابراین حکم میکنند باینکه یس از وفات شوهرش نباید زنده بماند و اگر هم ماند نباید باز شوهر کند .

در بعضی قبائل زن شریف زنی است که در مرگ شوهر خود کشی نماید یا حاضر شود او را زنده با جسد شوهر متوفایش بسوزانند این سوختن نه از لحاظ عاطفه و شدت علاقه زن بشوهر است بلکه از نظر تبعیت و نا

ناچیزی زن باید خود را با جسد شوهر بسوزانند . اگر عاطفه و حب در این امر دخالتی داشت بایستی از طرف شوهر هم در موقع مرگ زن نظایر این عواطف ابراز شود .

زن در این دوره خادم مرد شمرده میشود . شدت و ضعف عنوان خدمتکاری تابع مقتضیات محیط و میزان تعلیمات اقوام بوده و در بعضی طوائف زن حتی عنوان کنیزی پیدا کرده است .

بطور اجمال در این قسمت از تاریخ از طرفی زن کمافی السابق ضعیف و ناتوان « سلطه قوی بر ضعیف » هم نافذ و بنا بر این زن تحت امر مرد زیست میکند . از طرف دیگر احساسات و افکار مردان هنوز کم و بیش بخشونت خود باقی است .

عواطف شاعرانه هنوز در مردم بی سابقه و بشر هنوز هم خود و منحصرأ صرف اسکان دوحس طبیعی اولیه « شکم و شهوت » میکند بنارا بر این زن همان آلت ارضاء شهوت است . فقط تفاوت مؤثر اینجاست که مرد قوی پنجه روی معتقداتی که پیدا کرده از زن ضعیف و ناتوان رعایت میکند .

زن در نظر انسان
متمدن دوره سوم

در دوره سوم نحوه تفکر انسان بکلی تغییر کرده
دین به منتها درجه کمال و بساطت رسیده افکار و
تعالیم دینی فوق العاده روشن و لطیف شده است .

دیانت . نجات بشر را از مهالك جهل و سرگردانی و آزادی انسان را از اغلال
ضلالت و تعصب های جاهلانه هدف نهائی و منظور غائی خود قرار داده و
برای نیل باین مقصود در تعالیم خود بین نفع و ضرر مادی و معنوی ، خیر
و شر ، روح و جسم ، صلاح و فساد دنیا و عقبی ، تطبیق و توفیق کامل
قائل شده عمران حیوة دنیا را در گرو صلاح عقبی و بالعکس دانسته است .

دین چون اصلاح حال بشر را وجه همت و نصب العین خود قرار داده موجب ظهور افکاری شده که حتی در نقاطی هم که بآن ایمان نیاورده اند آن افکار اوضاع اجتماعی عصر جاهلیت را منقلب و زنرا از گرداب مذلت و حقارت نجات بخشیده در اغلب حقوق با مرد مساوی و او را شریک زندگی مرد قرار داده است :

موجود ظریف در این دوره زن چون تربیت صحیح دیده و چون موقع او را با نظر احترام تلقی کرده اند و باو حق داده اند در خارج از چهار دیوار خانه در امور اجتماعی مداخله کند اسرار شگفت انگیزی که در ساختمان او تعبیه شده بود به بهترین وجه خودنمایی کرده . در نتیجه زن از عنوان مخلوق ضعیف بصورت موجود ظریف تغییر شکل داده است .

در این دوره مردان متوجه شدند که اگر يك قسمت مهم زندگی عبارت است از زحمات طاقت فرسای مرد در مبارزه باشد اند امور و تحصیل معاش ، قسمت مهمتر ، یعنی حمل و وضع حمل و تربیت اطفال و آماده ساختن آنها برای مقابله با مشکلات زندگی : سهم و وظیفه اختصاصی زن است . فهمیدند که حسن تربیت اطفال . تحکم اساس پرورش اخلاقی

ایشان . مرهون تربیت صحیح مادران و ترغیب و تشویق آنها بکسب فضائل اخلاقی است . دختران در این دوره بجای اینکه بيمصرف و زائد تلقی شوند موجود ظریفی شدند که مثل صنایع مستظرفه در خانواده ها عزیز و محترم شمرده میشوند .

در این عصر افکار و احساسات انسان در نتیجه مدنیه های راقیه و تعلیمات عالیّه خشونت خود را ازدست داده و باعلی درجه تلطیف و ترقیق گردیده ارضاء شکم و شهوت دیگر او را قانع نمیکند ، احساسات لطیف

شاعرانه در خود میبیند که باید آنها را نیز راضی نماید . بعد از سیر کردن تمام مشتبهات نفسانی باز در خود احساس اشتها میکند . روح متجول انسان باتمام این احوال ناراضی است .

شعور و زبان دیگری میخواهد که اسرار طبیعت را با احساسات لطیف خود دریافته برای او تعبیر نماید . تماشای مظاهر زیبا و مناظر دلربای خلقت او را سرمست میکند . غیر از تمتع جسم و حظوظ حیوانی لذائد دیگری سراغ دارد که بدون آنها ناراضی و وحشت زده است . شبها با ستارگان آسمان خلوت میکند راز خود را با آنها میان گذاشته میل دارد از اسرار پر معمای آنها نیز آگاه شود . در هر حال میدانم گم کرده ای دارد و جز با جستن آن آرام نمیشود : در این موقع صاحب دلانی بنام حافظ ، سعدی ، ملای رومی ، نظامی ، خیام ، شیلر ، گوته ، شکسپیر و ویکتور هوگو پیدا میشوند و از گم شده او با او سخن میگویند :

سالها دل طلب جام جسم از ما میکرد
آنچه خود داشت ز بیگانه تمنا میکرد
گوهری کز صدف کون و مکان بیرون بود
طلب از گمشدگان لب دریا میکرد

* *

من بهر جمعیتی نالان شدم   جفت خوشحالان و بدحالان شدم
هر کسی از ظن خود شد یار من   و زدرون من نجست اسرار من ...
سر من از ناله من دور نیست   لیکن چشم و گوش را این نور نیست
عاشقی را دیده اید در انجمنی نشسته و نمیتواند از معشوق خود با
بیگانگان سخن بگوید ، یکی از حضار شعری میخواند که از تمام اوصاف معشوق حکایت میکند ، چه وجد و نشاط و چه شور و غوغائی در روح عاشق

پیدا میشود؟ درست گفته‌های این شعرا برای بشری که نمیدانند گمشده‌اش کجاست و اوصاف مرموز او را با چه زبان بیان کند و همدردانش کجایند تا داغ دل خود را با آنها بمیان گذارد، همان اثر را دارد. اینها گوئی از درون جان او آگاهند و با زبان خاص دلش با او سخن میگویند.

القصة، این چنین انسان دیگر زن را تنها آلت لذت جسم نمیدانند، زن در چشم او موجود جمیل و ظریفی است که آیات جمال خلقت بر سیمای او نقش شده، نه فقط زن را رعایت میکند نه تنها با او احترام میگذارد بلکه مانند مصنوع مستظرفی او را عزیز می‌شمارد. مردان در هر چیز و هر موقع زن را بر خود مقدم و میل خاطر او را محترم میدارند.

پیغمبر اسلام برای زنان خود موقع سوار شدن رکاب میگیرد و از عایشه خواهرش میکند موقع تنگدلی با او صحبت کند: کلمینی یا حمیراء و او را مشغول سازد: اشغلینی یا حمیراء. صحبت زنان را مقنن می‌شمارند و در همه امور اجتماعی زن را با خود شریک می‌سازند.

بالجمله زن در این دوره با مرد همقدر و همدوش شده از جمیع حقوق مردان برخوردار میشود و اگر در کارهای مردان مداخله نمیکند نه از این نظر است که او را مثل دوره گذشته ضعیف و ناقص میدانند بلکه قاعده تقسیم کار و تخصص که طبیعت برای او نسبت بکارهای اختصاصی او (حمل - وضع حمل - و خانه داری) قائل شده این اختلاف شغل را موجب گردیده است.

سزاوار است باین نکته توجه شود که مایه و پایه تمام مفاخر این دوره در بهبود حال زنان دیانت اسلام است. افکار نوینی که امروز زنان را در جمیع مراحل اجتماعی بقدر مردان حیثیت داده از تعلیمات زنده اسلام سرچشمه گرفته است. هنوز قانون مدنی فرانسه زن شوهردار را

صغیر و محتاج قیمومت مرد میداند .

اسلام در چهارده قرن قبل زنان را آن لیاقت داد که مستقیماً امور

مالی خود را اداره کنند .

اینجاست که باز تکرار میکنیم : باید خدمات مصلحین عظیم الشان بشریت را تقدیر کرد و مخصوصاً زنان خدای را شکر گذارند که از آنهمه مشقت و رنج و عناء نجات یافته واجد حیثیت و موقعیت و دارای رفاه و آسایش شده اند .

گرچه بعضی بر آنند که حسن و قبح ذاتی نیست بلکه حسن و قبح امری است اعتباری و نسبی و بنا بر این پیشرفت تمدن ذاتی و اعتباری مستلزم وجود رشد و ترقی نیست و بالنتیجه معلوم نیست بشر متمدن امروزی از انسان وحشی و بربری دیروز خوشبخت تر باشد . صاحبان این عقیده میگویند چون حسن و قبح اعتباری و نسبی است وضعیت فجیع زنهای قبائل وحشی بنسبت معلومات و افکار و توقعاتشان همان اندازه ملایم طبع است که وضعیت زنان دنیای متمدن امروزی بنسبت توقعات و احساساتی که دارند .

زان ژاك روسو و پیروان او میگویند معلوم نیست تمدن ملازم با ترقی باشد . وحشیان قدیم از قیود و تجملات زندگی امروزه و اطاعت از قوانین و مقررات و نظامات پیچ در پیچ آزاد و آسوده بودند . ولی آثار موجوده تمدن خلاف این مدعا را نشان میدهد : جمعیت و سعادت بایکدیگر ملازمه دارند : هر قدر تعداد افراد و ساکنین يك کشور بیشتر باشند رفاه و آسایش زندگی آنها بیشتر است . امروز هزارها نفر يك قطعه زمین را زراعت و از محصول آن تغذیه میکنند که سابقاً يك نفر بزحمت از آن

میتوانست نان بخورد .

آزادی وحشیان قدیم نه فقط مورد رشك نیست بلکه قابل تأسف است . آزادی که انسان را دستخوش گرسنگی ، سرما ، باد ، طوفان و انواع ناروایی های طبیعت قرار دهد و درعین حال انسان بنده احتیاجات و شهوات حیوانی و بربری بوده باشد چه قیمتی دارد ؟ عظمت و سعادت واقعی انسان دائرمدارقوای عاقله و متفکره اوست . عقل انسان را بخدای و حقیقت نزدیک میکند . آزادی حقیقی برای انسانی است که از اسارت و بندگی هوی و هوس و شهوات نفسانی نجات یافته باشد . اگر انسان متمدن امروزی اسیر شهوات نفسانی یا گرفتار قیود تمدن است بشر و وحشی دیروز هم بطور قطع بنده شهوات و هوسهای کودکانه و اسیر مظلالم طبیعت بوده است . راست است . حسن و قبح در بیشتر امور اعتباری است متلادزدی . با همه اتفاق آرائی که راجع بمنذمت آن دیده و شنیده شده مع الوصف هنوز قبایلی یافت میشوند که دزدی نزد آنها امر پسندیده و مطبوعی است و جوانی که تواند در راهزنی و ربودن و دزدیدن اموال دیگران شجاعت و دلاوری خود را نشان بدهد لایق آن نیست که داماد خانواده های محترم گردد . ولی در کلیه موارد این طور نیست .

هیچوقت نمیتوانید قومی را پیدا کنید که صدای الاغ را بر آواز بلبل و نغمه قمری ترجیح دهد یا از منظر زیبای آسمان آبی رنگ و جمال دلربای ستارگان روشن لذت نبرد و از دیدن آبشار و باغ و گل و لاله محظوظ نگردد همان وحشبان و سیاه پوسنانی که در موقع زینت حلقه بزرگ و سنگینی در بینی با لب خود فرو برده بر کراحت منظر خود میافزایند معلوم نیست از صورتهای زیبا و چشمان فتان سفید پوستان لذت نبرند .

همینطور کلیه افراد انسان در مقام بساطت عقل و نفس، حسن و قبح و خیر و شر در حسیات و معنویات را یکسان تشخیص میدهد. هر نفس خالی از غرض و شائبه عدل و انصاف را میبستاید و از جور و ستم بیزار می-جوید، راستی را بر دروغ رجحان میدهد. علت اختلافاتی که در تشخیص حسن و قبح بعضی افعال و خلقیات بین افراد بشر مشهور میباشد اینست که عوامل دیگری از قبیل حب ذات و تربیت بدو عادت غلط در آن مداخله داشته حس تشخیص را در انسان آلوده و مشوب نموده است. بعبارت دیگر بطور کلی تشخیص تمام افراد انسان در کبری و کلیات قضیه یکسان و یکنواخت است اختلاف در تشخیص و قضاوت راجع بصغری و موارد جزئی است تمام افرادی که دو طرف متخاصم و جنگجو را تشکیل میدهند در رجحان حق بر باطل و برتری عدل بر ظلم و راست بر دروغ متفق الکلمه و هم رأیند اختلاف و خونریزی اینجا است که کدام مطالب حق و چه مدعائی باطل است کدام طرف راست میگوید و چه کس پیرامون دروغ میگردد. چون دعاوی طرفین آمیخته بغرض و مشوب بخود خواهی است در نظر هریک حق باطل و باطل حق جلوه مینماید هریک از طرفین خود را حق و طرف را باطل میدانند والا در مواردیکه نفس بسیط و ساده مانده و به شائبه غرض مشوب نشده محاکمه صحیح و حسن و قبح را مانند دیگران یکسان تشخیص میکند.

بنابر این سیاه روزی و مصائب طاقت فرسای زن در دوره های گذشته هر قدر از لحاظ انس و عادت بر خاطر زنان آسان و گوارا فرض شود باز حقیقت بدبختی و بی نوائی زجر دیدن و ستم کشیدن، برای آنها تلخ و ناگوار بوده و دور ماندن از تعلیم و تربیت صحیح آنها را از رسیدن بکمال مطلوب - سعادت - دور داشته است. اینست که زنها باید نعمت آزادی

و آسایش کنونی را عملاً شکر گذاری کرده متوجه باشند که ان الله لا یغیر
 ما بقوم حتی یغیروا ما با تقسیم شکر نعمت آزادی استحقاق و لیاقتی
 است که در برابر این مزیایا باید از خود نشان بدهند و گرنه سنت خلقت
 نعمتی را که انسان سزاوار آن نباشد بزودی از او خواهد گرفت .

بخش دوم

حقوق امر و زنی زن و تطبیق آن

فصل یازدهم

حقوق زن از نظر ازدواج - انواع گوناگون ازدواج در دنیا بطوریکه در فصل گذشته گفته شد حیوان و انسان پس از سیر کردن شکم در خود احساس شهوت میکنند .

برای ارضاء این حاجت طبیعی زن و مرد بیکدیگر نزدیک میشوند چون احساسات انسان بدوی اینقدرها با حیوانات تفاوت ندارد در مجتمعات قدیم انسانی هم مثل بعضی حیوانات تجمع زن و مرد بصورت ازدواج وجود ندارد . بلکه تا مدتی باختلاط زن و مرد اکتفا میکنند زیرا تنها داعی این تجمع ارضاء شهوت است . بعداً غریزه فطری ، عشق بحفظ صورت نوعیه ، انسان را مثل بعض دیگر حیوانات و ادار میسازد که به ارضاء شهوت اکتفا نکند و علاوه بر آن طالب چیزی باشد که با آن بتواند صورت نوعیه خود را حفظ و بقاء نوع را تأمین نماید . چون ضامن تأمین این منظوری چیز و آن تولید مثل است مرد و زن در تجمع خود به تولید مثل نیز عشق میورزند . از این عشق غریزی ازدواج منظم و محدود پیدا میشود .

برای روشن کردن مطلب بدواً به تجمع نروماده در حیوانات یا ازدواج حیوانی نظر اجمالی میکنیم :
اختلاف نروماده بطوری که میدانیم فقط روی حس

ازدواج حیوانی
تولید مثل

احتیاج طبیعی است . نر بدون زحمت انتخاب و توقع وفاداری با نروماده ای

که توانست نزدیک میشود و بعد از رفع حاجت از یکدیگر جدا میشوند تجمع منظم . که میخواستیم آنرا ازدواج بنامیم از غریزه فطری مشعر بر حفظ صورت نوعیه ناشی میگردد . بدو تصور میشود عشق بتولید مثل تحمل زحمت نگاهداری از موالید و مهر ورزیدن نسبت بآنها با خودخواهی و حب ذات که محور اساسی زندگی است منافات دارد و باید جهت و مبدأ پیدایش آنرا فهمید . لکن بادقت مختصری معلوم میشود که عشق بموالید هم مظهر دیگری از خودخواهی و حب ذات است و بهیچوجه منافاتی بآن ندارد . در حیواناتی که تولید مثل در آنها بوسیله تقسیم بعمل میآید^۱ مولود عین مولد و یک قسمت از جسد او است . در آنهائی که باتخم گذاری یا زایش تولید مثل میکنند نیز مولود پاره تن مولد است .

در هر حال از عشق بتولید مثل و نگاهداری و پرورش موالید تجمع منظم و دائم یا لاقط طولانی نرو ماده پیدا میشود . دوره تجمع های غیر دائم اغلب مدتی است که برای بزرگ کردن موالید کافی باشد . پس از آنکه نوزاد ها قادر شدند خود را از مخاطرات حفظ و مستقلاً تحصیل معاش میکنند . نرو ماده یا پدر و مادر از هم جدا میشوند .

در حیواناتی که تعداد ماده بیش از نر است قهراً تعدد زوجات دیده میشود مثل خروس که عده ای مرغ را تحت اختیار خود نگاهداشته با کمال حسادت رقیبها را از آنها دور مینماید تعدد شوهران در حیوانات کمتر دیده

۱ — این قبیل توالد بر دو قسم است : تقسیمی و تکثیری -- دو نوع اول حیوان پس از رشد کافی بدو قسمت منقسم شده هریک از آنها موجود جداگانه ای خواهند بود . در نوع دوم حیوان پس از بلوغ بعد رشد دارای غلافی میشود که برای توالد آن غلاف شکافته شده عد زیادی حشرات از آن بیرون میریزند که هریک از آنها مستقلاً زندگی جداگانه خواهند داشت توالد انواع مختلف میکرب ها تحت یکی از این دو قاعده انجام میشود .

میشود زیرا ماده معمولاً ضعیف‌تر از نر و تحت سیطره او است و هرگز نخواهد توانست علی‌رغم نر خود بانرهای دیگر هم ارتباط داشته باشد. در اغلب حیوانات در ماده حس احترام و علاقمندی نسبت بقوی‌ترین نر هادیده میشود. هنگام منازعه عده رقیب بر سر يك ماده، ماده کنار می‌ایستد و با حوصله کامل منتظر است غالب معلوم شود تا خود را باو تسلیم کند. وحدت زوجه در بعضی پرندگان و چارپایان قاعده کلی است. حیواناتی که در محل زندگی مواد غذایی کم دارند و نوعشان متفرق و پراکنده است ناچار پیرو این قاعده هستند. علل دیگری هم که بر ما مجهول است ممکن است دخالت داشته باشد. نوعی از بوزینه در هندوستان (ماکاک) تاموقع مرگ بیش از يك ماده اختیار نمیکند و همیشه نسبت باو وفادار است. همچنین قرقاول و بوقلمون و طاوس نر تعداد ماده هاشان هر قدر زیاد باشد يك ماده قناعت میکنند. وفاداری فیل هم با ماده خود معروف است. گاهی تغییر طرز زندگی رویه حیوانات را در ازدواج تغییر میدهد مثلاً اردک وحشی که معمولاً بیش از يك ماده نمیگیرد پس از اهلی شدن ماده‌های متعدد اختیار میکند.

گاهی وحدت زوجه و وفاداری نر و ماده نسبت بیکدیگر صورت اخلاقی فوق‌العاده شریف و قابل توجهی بخود میگیرد. در انسان کمتر دیده شده که یس از مرگ یکی از زوجین بازمانده او مادام العمر از فقدان جفت خود متأثر و اندوهگین بماند و هیچ چیز او را تسلیت نبخشد لکن ماده طوطی مخصوصی در ایلینوا (۱) در مرگ نر خود غذا نمیخورد تا بمیرد چنین وفاداری در باغ وحش پاریس از یکنوع میمون هم دیده شده است. (۲)

۱ - Illinois یکی از ایالات متحده آمریکای شمالی و ۷۶۰۰۰۰۰۰

جمعیت دارد پایتخت آن Spring field و شهر مهمش شیکاگو است.

۲ - کتاب La Sociologie ص ۳۲۶ چاپ سوم

تفاوت حیوان و انسان اینجاست که احساسات و عواطف با عقل و هوش نسبت مستقیم ندارند بلکه میتوان گفت تاحدی نسبتشان معکوس است .
 بالجمله در ازدواج حیوانی قانون مسلمی که آنرا ایجاد و اداره میکند قانون احتیاجات حیاتی است طریقه ای که بهتر تولید مثل و رفاه آنرا تأمین کند انتخاب ، عادت ، و بعد غریزه فطری میشود .

ازدواج انسانی در جوامع بشری هم همین طور انسان تابع قانون احتیاج است . بدوا داعی و محرکی جز شهوت وجود نداشته . قانونی که برای حفظ اخلاق و حمایت ضعیف وضع شده باشد یافت نمیشده هر طائفه و قبیله ای بر طبق مقتضیات مزاجی و خصوصیات محیط و تعداد زن و مرد و مشکلات زندگی و تحصیل معاش ابتدا اختلاط زن و مرد و بعداً روی غریزه تولید مثل ازدواج منظم و مشروع را معمول داشته است . چون علل و عوامل زیاد و مختلف در پیدایش انواع و اقسام متنوعه ازدواج در جوامع و قبائل مختلفه بشری دخالت داشته نمیتوان قاعده منظمی برای تحول و ترقی آن در دست داشت و بهبود آنرا همه جا یکنواخت فرض کرد . فقط بطور اجمال میتوان گفت که بنسبت رشد اجتماعی و عقلی در ملل و اقوام مختلفه کیفیت ازدواج طریق تکامل یموده و از اختلاط بدوی بصورت ازدواج قانونی و مشروع در آمده است .
 ذیلا انواع ازدواج ها که در قبایل و اقوام مختلفه معمول بوده و بعضاً هم معمول است شرح میدهم:

۱ - ازدواج خارجی^۱

بعضی از ملل متمدن قدیم مثل هندوها و چینی ها و بسیاری از قبائل

وحشی هم اکنون معتقدند که نباید با زنان خانواده و قوم و قبیله خود ازدواج کرد . بلکه باید زن و شوهر از دو ریشه جدا گانه باشند . شدت ضعف این عقیده زیاد است . بعضی از اقوام بعدم ازدواج با محارم و اقربا تا درجه ششم قناعت کرده اند و بعضی دیگر مطلقاً تزویج زنان قوم خود را صحیح نمیدانند .

ازدواج خارجی بر سه قسم است :

۱ - خواستگاری عادی از طرف کسان داماد و قبول کسان عروس در مقابل پول یا هدیه ای که داماد برای انتقال زن از خانواده پدری به خانواده خود میدهد .

۲ - خواستگاری که معمولاً با مخالفت کسان زن و استنکاف شخص او مواجه شده لکن این استنکاف و مخالفت تصنعی است داماد بکمک دوستانش علی رغم تظاهر خانواده زن موفق میشود عروس را برآورده با خود ببرد .

۳ - اسیر کردن و ربودن پنهانی زن علی رغم زن بدون اطلاع خانواده او .

دو قسم اول در ازدواج داخلی هم وجود دارد . لکن قسم اخیر منحصر باقوامی است که مقیدند با زنان قبیله خود وصلت نکنند . میتوان گفت چون ازدواج را عبارت از اسیر کردن زن میدانند و سزاوار نیست مرد نسبت بزنان قبیله خود چنین تعدی و ستمی روا دارد بناچار از قبیله اجنبی زن میگیرند .

در استرالیا و تاسمانی تا چندی قبل طرز زناشوئی این بوده که مرد در اطراف قبیله کمین میکرد و همین که زنی را تنها و دور از کسانش میدید باو حمله کرده با چماق ضربت سختی باو زده او را بیهوش میکرد و سپس

گیسوانش را گرفته کشان کشان نزدیک قبیله خود میآورد ، بعد یکی دوساعت او را رها میکرد تا بحال خود باز آید . پس از بهبودی باو تکلیف میکرد که دنبال او بخانه اش بیاید و زن او باشد . بعد از ربودن زن مردان دوقبیله با هم کنار میآمدند بدین ترتیب که روز معینی وجوه دو طایفه در محل معینی جمع شده جوانان قبیله عروس باتیر و کمان بداماد تیراندازی میکردند . دامادسپر بر سر میکشید ، مخصوصاً رعایت میکردند تیر بداماد اصابت نکند . پس از چند دقیقه جنگ تمام و صلح برقرار می شد .

در این موقع داماد از کسان عروس مهمانی میکرد اغلب برای تحقیق صلح پس از مهمانی عروس و داماد را بدرختی بسته يك دندان انیاب از هر دو می شکستند !

بعداً آن زن عیال مشروع آن مرد میشد و مرد هر معامله ای میخواست میتوانست با او بکند . بقدری این عمل در استرالیا رایج و اهالی بآن مأنوس بوده اند که کودکان در بازیهای خود آنرا تمرین میکردند .

ظاهراً طرز دومی که ذکر شد یعنی ربودن تصنعی از آثار اسارت واقعی و صورت تلطیف شده آنست . در هر حال چون این طرز زناشوئی وانجام این تشریفات و مقدمات کار آسانی نبوده جوانان استرالیائی اغلب عذب مانده از زن گرفتن صرف نظر میکردند یا بوسیله اختلاط بربری مردان با زنان رفع حاجت میکردند یا با دادن مبلغ مختصری زنان رفقا و دوستان خود را برای مدت معینی اجاره میکردند .

از طرف دیگر باید متوجه بود که ازدواج در این قبایل نه فقط از حیث صورت بلکه از نظر معنی هم از منظور و مفهوم واقعی خود منحرف

و منصرف شده بود. ازدواج معمولاً برای رفع شهوت و توالد نبوده بلکه زن گرفتن يك مرد عبارت بود از اسیر کردن و تصرف حیوان بارکشی که برای هیزم جمع کردن، بارکشی کردن، آب کشی، و سایر مشاق زندگی پرمرات آن نواحی بکار بیاید. ضمناً اگر ارباب (شوهر) میل میکرد ممکن بود برای التذاذ هم مورد استعمال پیدا کند و گرنه بمنظور رفع شهوت بدون اینکه اسم زناشویی بر آن اطلاق شود دختران و پسران جوان قبیله روزها بایکدیگر محشور و مخلوط بودند. دختران از سنده سالگی مجاز میشدند که با پسران چهارده ساله معاشرت کنند. حتی گاهی پدر و مادر جشن گرفته بدختران خود اجازه آزادی میدادند. شبها رادختران بایستی از مهمانان قبیله پذیرائی میکردند. چون منظور از ازدواج کار کردن زن بود کمتر زنهایی را که سی سال تمام نداشته باشند اسیر میکردند. چون اختلاط بخودی خود موجب عقیم کردن زن و از بین بردن نسل میشود باضافه بطوریکه در فصل نهم دیدیم دخترکشی هم بین این اقوام رایج بوده است طبعاً عده زنان قبیله کم میشود، اینست که میل باختلاط و ازدواج خارجی رواج پیدا میکند.

رؤسا و اغنیاء قبیله چند صد زن در اختیار خود دارند که سه چهار نفرشان عنوان زن مشروع و اختصاص بشوهر دارند بقیه را رئیس برای تسلیم بسواران و نوکران خود اختصاص میدهد که بدینوسیله آنها را تشجیع و حس وفاداری و خدمتگزاری را در ایشان تقویت نماید. ارث مختص پسرهای زنان مشروع بوده است. زنان مشروع نسبت بشوهر وظیفه دیگری نیز داشته اند که هنوز هم در بعضی نقاط رایج و شایع است: در جزیره ویتی زن باید ابتدای عروسی دختر بچه زیبایی را بین قبیله جستجو کرده بدختری خود قبول و او را تربیت نماید. پس از بلوغ

بسن معینی که ضمن آن شروع هم مسن شده بایستی يك روز صبح دختر مزبور را شستشو داده معطر کرده او را همراه برداشته وارد اطاق شوهر شده دختر را برهنه کرده بشوهر خود تسلیم نماید و خود آهسته و بی سرو صدا برگردد.

در ازدواج خارجی (گرچه اطلاق اسم ازدواج بر آن نمیتوان کرد) چون زوجین از دو قبیله هستند هیچیک زبان دیگری را نمیفهمند بقدری علقه و محبت بین زن و شوهر نادر و کمیاب است که پس از چندین سال زندگانی مشترك هیچکدام نخواسته اند زبان دیگری را بیاموزند فقط باعلائم و اشارات بایکدیگر سخن میگویند.

۲ ازدواج داخلی^۱

بعکس آنچه ذکر شد بعضی اقوام و ملل چه متمدن چه وحشی مقیدند ازدواج بین خویشان نزدیک یا دور افراد يك خانواده و لااقل بین افراد يك قبیله بعمل آید. در مال منمدن مثل ایران و مصر قدیم منطق این نظریه حفظ باکی و اصالت خون بوده - بطوری که در فصل ششم گفته شد ایرانیان قدیم حفظ انساب و پاکیزگی خون خانواده ها را از اهم واجبات میدانستند و از ترس اینکه اختلاط خون موجب آلائش و تنزل اخلاقی نشود ازدواج با محارم را جائز می دانستند. مصریان قدیم نیز اغلب خواهر خود را تزویج میکردند. اغلب ملکه های مصر افتخار میکردند که خواهر و در عین حال همسر پادشاه اند.

در پرو (امریکای جنوبی) هم ازدواج داخلی بوده و ابتدا پادشاه انکا^۲ فقط حق داشت خواهر خود را تزویج کند لکن مشروط بر اینکه خواهر از مادر دیگری باشد. بعداً این خصوصیت بر رؤسا و بزرگان

هم تعلق یافت .

در قبائل وحشی ازدواج داخلی و تزویج محارم علتی جز بی بضاعتی اهالی و آسانی و کم خرجی این قسم ازدواج ندارد . اصولاً عادات و رسوم که بعداً بصورت قانون مدون درمیآید تابع احتیاجات طبیعی و ناشی از مختصات محیط هر قومی است حتی اخلاق عمومی هر قوم نیز تابع همان احتیاجات است . اگر وضعیت زندگی اقوام را مطالعه کنیم می بینیم هر يك ازدواج داخلی یا خارجی که در هر قومی رایج بوده با احتیاجات و اوضاع و احوال طبیعی آن قوم و وفق میداد : مثلاً در قبائل کم جمعیت ازدواج معمولاً خارجی ، و بالعکس در طوائف پر جمعیت داخلی است . در اقوامی که تعداد زنان زیاد است تعدد زوجات رایج و جاهائی که مردان بیشترند وحدت زوجه و گاهی تعدد ازواج شایع است .

در اقوامی که از خارج زن میگیرند تقویت نژاد و تطهیر نسل بهتر تأمین میشود ، زیرا طبقی قاعده که در نباتات و حیوانات حکم فرماست اختلاط انساج بیگانه بایکدیگر در رشد ثمره اختلاط مؤثر است . ازدواج با خویشان نزدیک و محارم گرچه ظاهراً برای حفظ خون از آلودگی و آلودگی بخون های بست مفید بنظر میرسد ، لکن در نتیجه همان قاعده طبیعی موجب تدنی و انحطاط نسل میشود . اینست که امروز در همه قوانین ملل متمدن ازدواج با محارم ممنوع و اخلاقاً مذموم است . عمر بن الخطاب بر قومی گذشت که همه ضعیف و زرد رنگ بودند . پس از تحقیق معلوم شد جز با زنان قبیله خود ازدواج نمیکنند . آنها را نصیحت کرد که از خارج زن بگیرند ، گفت : مگر نشنیده اید رسول الله فرموده نرو و جوا و اغتر بوا .

هربرت اسپنسر معتقد است ازدواج خارجی که مستلزم ربودن زن است خاص اقوام جنگجو میباشد و بعکس در طوائف آرام و صلح دوست ازدواج داخلی است. لکن برخلاف این نظریه اهالی زلاند جدید که جنگجوترین ساکنین اقیانوسیه اند در داخله و حتی بامحارم خود ازدواج میکنند. لنان^۱ عالم اجتماعی دیگر تصور کرده اسیر کردن زن و ربودن او مخصوص ازدواج های خارجی است در صورتیکه در زلاند جدید باینکه از خویشان و لااقل از قبیله خود زن میگیرند معدنك زن را از خانواده اش میربایند. بطوریکه قبلاً ذکر شد ربودن زن چه از داخل و چه از خارج قبیله برای اثبات لیاقت و توانائی مرد است و در نظر این اقوام مردیکه این قدرت را نداشته باشد مستحق زن داشتن نیست.

۳ - تعدد زوجات

در این طرز ازدواج علل و عوامل مختلفه دخالت دارد. فزونی تعداد زنان بر مردان شرط اولیه آنست. میتوان گفت در قومی که شماره زنان بیش از مردان باشد منع از تعدد زوجات با تجویز و ترویج فحشاء ملازمه دارد زیرا قطع نظر از امر معیشت بالطبع زن از معاشرت بامرد بی نیاز نیست، بنابراین زنانی که بی شوهر خواهند ماند قهراً بطرف فحشاء متمایل میشوند. در هر حال کیفیت و مزایا یا معایب این امر جداگانه قابل بحث است معمولاً در نقاطی که تعدد زوجات جایز است چون نگهداری از چند زن مئونه مادی لازم دارد مختص به اغنیاء و منمکنین است. جز در ملل عیسوی مذهب در سایر نقاط عالم تعدد زوجات مجاز است. در

اسلام جواز آن مشروط بتمکن مادی مرد و رعایت عدالت و مروت بین زنان و جز در این صورت ممنوع است .

حتی صرف احتمال باینکه مرد نتواند بین آنها رعایت عدالت کند برای ممنوعیت آن کافی است . در بعضی اقوام تعدد زوجات فقط وقتی مشروع است که زن سترون باشد . در اغلب قبائل آفریقا مثل هوتانتوها و کافرهای^۱ تعدد زوجات رایج و مورد میل و استقبال هر دو جنس زن و مرد - میباشد .

مبلغین مسیحی در تبلیغات خود بیشتر در خصوص منع تعدد زوجات باشکال برخورد کرده اند . علت استقبال زنان از این موضوع اینست که چون زحمت و مشقت زندگی در آن نواحی فقط سهم زن است زنهای میل دارند در این مرارتها شریک داشته باشند .

طبعاً هر چه تعداد زنهای بیشتر باشد زحمتشان کمتر است حتی میل دارند شوهرانشان زن جوان بگیرند زیرا اولاً زنهای جوان از زن اولی اطاعت کرده تحت نفوذ او بسر میبرند و ثانیاً هر چه جوانتر باشند بیشتر کار میکنند و باضافه چون از طرف شوهر محبت و علاقه مطلقاً نسبت بزن ابراز نمیشود حسد و رزوی زنان با یکدیگر موضوع ندارد .

۴ - وحدت زوجه :

ابن طرز زناشوئی در کشورهای راقیه غربی و عموم ملل مسیحی رایج است . در نقاطی که تعداد زنان بیشتر از مردان نباشد بهترین و صحیح ترین طرز ازدواج است . در بعضی طوائف وحشی و جاهل هم از لحاظ ضعف مفرط قوای دماغی و جسمی و فقر و بی بضاعتی باین از یکزن نمیگیرند ،

مثل ودال های ^۱ سیلان هندوستان ^۲ اهالی جزایر لوچو ^۳ در نزدیکی چین که در عین اینکه زن با اسارت و بدبختی تمام مطیع اراده مرد است مردان بیش از يك زن نمیگیرند ^۴.

۵ - تعدد شوهران . یازواج ضمد ^۵

در پیدایش و شیوع این طرز زناشویی عجیب و خلاف طبیعت دو عامل مؤثر همیشه دخالت داشته است : یکی کم بودن تعداد زنان نسبت بتعداد مردان ، و دیگر پستی سطح افکار و احساسات و تنزل و انحطاط فوق العاده اخلاق اهالی . بطوریکه در فصل نهم دیدیم این دو عامل با یکدیگر بستگی و ارتباط کامل دارند ، زیرا طبعاً تعداد زنان هر ملت کمتر از مردان نیست بلکه در اغلب اقوام آمار دقیق یا تقریبی فزونی تعداد زن بر مرد را نشان میدهد .

بنابراین کمیاب شدن دختران چنانچه در عربستان جاهلیت و دیگر اقوام جاهل و وحشی دیدیم معلول نادانی و بی تربیتی مردان است ، چه از طریق کشتن دختران و چه از راه سقط جنین و چه بوسیله فحشاء و اختلاط زن و مرد که خود موجب عقبیم شدن زنان و قطع نسل خواهد شد . این طرز ازدواج بصورت اختلاط و هرج و مرجی که در ایام اولیه تشکیل اجتماعات بشری وجود داشته شبیه تراست وظاهراً هم دنباله همان بی نظمی هاست .

مسئلاً در اغلب جوامع بشری يك روزی بجای ازدواج مشروع مانند بعضی تجمعات حیوانی اختلاط محض حکمفرما بوده است در جزیره کالدونی جدید که ازدواج خارجی شایع است مزاجت بین اقوام و خوبشان

۱ - Weddal - ۲ La Sociologie - ص ۳۵۱ چاپ سوم - Lou - Tchou

۴ - La Sogologie - ص ۳۶۱ چاپ سوم ۵ - La polyandrie

ممنوع میباشد. این ممنوعیت مختص بخویشان مادری است. از اینجا معلوم میشود که در نتیجه سوابق و آثار یک اختلاط قدیمی تشخیص پدران اطفال مشکل است و تنها هویت مادران مشخص است. در قبیله آندامانیت ها^۱ زن متعلق بهمه افراد خانواده است و مقاومت در مقابل هر یک از مردان خانواده گناه بزرگ محسوب میشود و گناهکار را کیفر میداده اند.

در قبیله نایر های^۲ مالا بارزنها معمولاً پنج الی شش شوهر دارند و میتوانند تا دوازده شوهر داشته باشند. هر ده روزی بایک شوهر زندگی میکنند و هر یک از شوهران هم ممکن است نسبت به چندین زن سمت شوهری داشته و هر چند روزی با یکی از آنها باشند. در این قبیل قبائل و مخصوصاً ساکنین نواحی هیمالیا تعداد ازواج برای زن مطلقاً شرم آور نیست و بهیچوجه بحیثیت اجتماعی او لطمه ای نمیرساند. مثلاً در نزد نیول ها^۳ دروغ و لودروغ کوچک و بی اهمیت فوق العاده مذموم است لکن تعدد شوهران اخلاقاً مانعی ندارد.

در این قبیله راجع بشناسائی و تقسیم اولادی که از این طرز زناشوئی بدست میآید هیچ گونه اختلافی بین پدران روی نمیدهد: ارشد اطفال متعلق به ارشد پدران است و بقیه بهمبن ترتیب بنسبت سن تقسیم میشود. در عربستان جاهلیت زن بایستی بین شوهران خود شبیه تر بن آنها را بطفل، نامزد پدری میکرد.

گاه میشد که همگی از قبول این سمت استنکاف میورزیدند در این صورت اولاد بنام مادر خوانده میشد.

۱ - Andamanites جزایری است کنار خلیج بنگاله در جنوب بیرمای

۲۸۰۰۰ چ بیت دارد. ۲ - Naïres ۳ - Népauls

۶ - ازدواج اشیاعی.

در اغلب ملل متمدن دنیا از ایام قدیم تا چندی پیش و در بیشتر قبائل وحشی هم اکنون دختر حکم کالائی را داشته و دارد که پدر او را میفروشد در رم و یونان قدیم بطوریکه دیدیم یکی از اقسام رایج ازدواج خرید و فروش دختر بوده است محتاج بتوضیح نیست که طرز ازدواج در هر قومی با ارزش و موقعیت اجتماعی زن نسبت مستقیم دارد. بهمان نسبت که وضعیت زن در مجمع بهبودی یافته طرز ازدواج هم تلطیف و ترقیق و حقوق زن در آن بیشتر رعایت شده است.

در اقوام بدوی دختر را بمعنای واقعی و حقیقی فروش میفروخته اند بعداً ثمن معامله بصورت مهریه در آمده. بعد از آن چون زن شریک واقعی زندگی مرد و کلیه حقوق با او متساوی تلقی شده موضوع خرید و پرداخت قیمت از بین رفته است.

در افریقا قبیله هوتانتوها^۱ دختر را در قبال چند رأس گاو نر و ماده میفروشنند. دختر هر چه جوانتر باشد قیمتش بیشتر است، زیرا در نتیجه هوای گرم دختران زود بالغ و زود بپر میشوند. چون ازدواج امر تجاری است با رضای طرفین هم قابل فسخ است.

در قوم کافرها^۲ اگر تمام قیمت دختر را بپردازند پدر دختر دیگر حق مالکیت نسبت بنواده های خود ندارد و گر نه نسبت بآن مبلغ از قیمت که نگرفته مالک آنها است و میتواند دختران خود را بفروشد. در قبیله سولیم^۳ زن میتواند هر وقت خواست پولی که گرفته پس داده بدیگری شوهر کند. در گینه^۴ علاوه بر این باید بنسبت تعداد اولادی هم

که مرد زحمت تولید آنرا کشیده زن بشوهر مبلغی بابت قیمت آنها پردازد.

در کورانگوا دختر بیش از یکمرتبه قابل فروش نیست پس از طلاق و آزادی از قید رقیّت مرد، مالک خود و آزاد میشود. پیر مرد ها دختران جوان را میخرند. بمرگ آنها زنها آزاد شده بمیل خود و صلت میکنند زیرا این دفعه زنند و آزادند.

در قبائل افریقائی که زن را میخرند چون خرید بمفهوم واقعی خود عملی میشود زن باید تاحدی که میتواند کار کند و چون هیچ موجب وداعی اخلاقی برای کمک مرد بزن وجود ندارد این تعاون جز در جاهائی که دیگر زن قدرت کار نداشته باشد مورد پیدا نمی کند.

یکی از سیاهان به سیاح اروپائی گفته: چون او را خریده ام باید مثل گاو برای من کار کند. در بعضی قبائل صحرا دختر باید با ارتکاب فحشاء قیمت خود را تحصیل و بخانواده خود پردازد، و بعداً در فروختن خود (شوهر کردن) آزاد و قیمتی را هم که از مرد میگیرد خودش مالک می شود.

در بعضی نقاط اگر مرد نتواند قیمت دختر را بپردازد بایستی معادل آن بخانواده دختر خدمت کند. چنانچه موسی (ع) برای ترویج صفورا دختر شعیب سالها برای او شبانی کرد و همچنین یعقوب برای ازدواج راحیل مدتی گوسفندان خانواده زن خود «لابان» را به چراگاه میبرد و نسبت بخانواده مزبور خدمتگزاری میکرد. در افریقا پس از آنکه مرد دختر پیدا کرد دیگر حق ارتفاق پدر زن از او برداشته میشود، زیرا آن دختر را معمولاً بخالویش مجاناً شوهر میدهند: پس بالنسبه خانواده

زن بدون پرداخت قیمت دختر را از داماد خود خریده است .
 در پولینزی موقع شوهر کردن دختر، پدر یا برادرش بداماد میگوید:
 این ملک تو است و تو ارباب و مالک او هستی، اگر از او ناراضی شدی می
 توانی او را بفروشی - بکشی بخوری ۱- در موردیکه پدر در معامله خود را
 مغبون فرض کند تا مدت معینی میتواند دختر را پس گرفته بدیگری
 گرانتر بفروشد .

در سوماترا (از جزایر مالزی) برعکس سایر نقاط اقیانوسیه زن
 میتواند شوهر برای خود بخرد ! باین ترتیب که خانواده دختر مردی را
 با دادن مبلغی بدامادی قبول کرده در داخله خانه می پذیرند . در این صورت
 شوهر کارگر خانواده عروس محسوب شده و باید بحساب و نفع آنها کار
 کند اولاد و آنچه پیدا کند متعلق بعیال او است ولی این طرز ازدواج نادر
 و مانند سایر نقاط ، معمول همان خریدن دختر بوسیله شوهر است .

در این قسم ازدواج - خریدن زن - دو خاصیت مشخصه وجود دارد
 که اثر قهری و طبیعی حق مالکیت است : اول استفاده مادی بردن از زن
 چه بوسیله کار کردن وجه با هر گونه معامله که هر دو صلاح بداند نسبت
 باو بکند ، از قبول اجاره دادن - قرض دادن - معاوضه کردن و فروختن
 او ، درست مثل مامارانی که انسان حق دارد نسبت بهر مالی بکند : دوم
 ممانعت دیگران از تصدی کردن بحقوق مالکانه مرد . در عین اینکه زن
 باید بر حسب تجویز و امر شوهر با مرد اجنبی معاشرت کند اگر بدون
 اجازه و رضای شوهر مرتکب جنین عملی شد به شدیدترین وجه عقوبت
 میشود . این مجازات از نظر حسد و غرت و عفت و شرف نیست - مفهوم
 این معانی شاید بر اغلب این قبائل مجهول بوده و هست ؛ بلکه از لحاظ

تعدی بحق مالکیت مرد است در کالدونی جدید زن زانیه بر طبق تصمیم شورای پیران فوراً کشته میشود .

در قبیله آسانتی های افریقا^۱ در مورد زنا زن را میکشند یا بسینی او را بریده بغلامی شوهر میدهند .

باضافه اگر سر شوهر را فاش کند لب بالای او را میبرند . اگر بمذاکرات شوهر با دیگران محرمانه گوش فرا دهد گوش او را میبرند . اگر شوهر سه سال غایب شد زن میتواند شوهر کند؛ لکن در صورت مراجعت شوهر اولی زن و بچه هایی که از زناشوئی دوم تولید شده اند متعلق بشوهر اول است . در مذهب برهما پادشاه باید زن زانیه و همدست مجرم او را در میدان عمومی در نظر تماشاچیان بخورد سگها بدهد . این در صورتی است که مرد خطا کار برهنه باشد و گرنه بایستی او را برهنه کرده روی تخته آهنی که از آتش سرخ شده است بخوابانند .

این مجازاتهای شدید همه نتیجه اصل مالکیت شوهر و خریدن دختر از طرف او است که عمومی ترین و شایعترین طرز ازدواج در دنیا بوده و حتی بین نژاد آریائی واقوام نسبتاً متمدن از قبیل ژرمنها ، فرانکها و اسلاوها هم رواج داشته است . فقط ژرمنها پس از چندی بجای خریدن دختر قرار گذاشتند قیمت او را بصورت مهریه و بوسیله هدیه بخود دختر بپردازند. ظاهراً این هدایا ملك دختر بوده، ولی معنای پیدر نعلقمی گرفت . شب اول عروسی مبلغی بنام « اسکولوم »^۲ با « ازلس »^۳ یا قیمت اولین بوسه (رونما) میبرد اختند و صبح روز عروسی هم هدیه ای بنام هدیه صبحانه

به عروس میدادند .

۷- ازدواج میراثی

این قسم زناشوئی از جمله آثار حقوق مالکانه مرد بر زن بوده است در گابون^۱ افریقا بعد از مرگ شوهر زن یا زنانش بوارث یا بورنه قانونی او میرسیده اند ؛ وارث میتواند خود از زن استفاده کند و میتواند باقوام دورتر متوفی انتقال دهد . در قبیله یاریبای افریقا^۲ نیز پسر ، زن بیوه پدر را ارث میبرد ، اگر مادر خود بود فقط استفاده بارکشی و کار کردن از او میکرد و اگر مادر او نبود میتواند با او هم بستر شود . در عربستان جاهلیت وارث متوفی جامه خود را بروی زن او میافکند و باین عمل زن را مثل ترکه متوفی بارث میبرد . وارث همه گونه اختیاری نسبت باین زن داشت . اگر مادر خودش نبود میتواند او را بدون مهر عیال خود قرار دهد و میتواند او را بدیگران شوهر داده از مهریه اش استفاده کند . و همچنین ممکن بود او را از شوهر کردن ممانعت کند . دیانت اسلام این میراث باطل و زناشوئی ناروا را لغو نمود :

یا ایها الذین آمنوا لا یحل لکم ان ترثوا النساء کرهاً . ۳

۸- ازدواج اجباری و قهری

این نحو زناشوئی هم بطوریکه از تعریف آن برمیآید از آثار ضعف زبونی زن نسبت بمرد است . اعم از اینکه ازدواج بصورت فروش یا اسارت دختر یا صورتهای دیگر درآمده باشد بی نوائی و ناچیزی دختران و زنان در قرون متمادی آنها را مجبور کرده در انتخاب شوهر از رأی پدر یا ولی خود متابعت کرده و حتی برخلاف میل و نظر خود تسلیم شوند .

۱ - Gabon ۲ - Yaribas ۳ - ای گروه مؤمنان حلال نیست برای شما که

زنان را بنام میراث برخلاف میلشان بخواهد اختصاص دهد .

مظاهر مختلفه این اجبار واضطرار در اعصار گذشته در بیشتر نقاط دنیا، چه ملل متمدن و چه قبایل وحشی دیده میشود .

در اقوام مختلفه آریائی ساکن اروپا در زمان ملوک الطوائفی دختران و زنان بایستی از پدر و ارباب (سنیور) و پادشاه برای شوهر کردن استجاره می کردند .

اغلب اتفاق می افتاد ارباب مزاجت باشوهری را که دختر و خانواده او در نظر گرفته بودند تصویب نمینمود و زن را مجبور میکرد مرد بخصوصی که او انتخاب و تحمیل میکرد شوهر کند .

در مذهب یهود و اغلب قبایل غیر متمدن افریقا و امریکا و آسیا و اقیانوسیه یکنوع ازدواج اجباری بنام لویرا ۱ وجود داشته و دارد : باین ترتیب که مرد بناچار باید بیوه برادر متوفای خود را بزنی بگیرد چه متأهل باشد چه مجرد تناسب سن در این زناشوئی هیچ رعایت نمیشود ، تمایل زن و مرد هم در آن مداخله ندارد .

ولی بعکس سایر انواع ازدواج اجباری اینجا بیشتر اجبار برای مرد است ، معمولاً زن باین زناشوئی منمایل است زیرا اگر برادر شوهر او را نخواهد حیثیت اجتماعی او هتک خواهد شد - ولی مرد چه بخواهد و چه نخواهد چه مجرد باشد چه متأهل باید او را تزویج کند .

در ایران قدیم چنانکه در فصل ششم دیدیم در زواج ابدال زن یا دختر متوفائی که پسر از خود باقی نگذاشته بایستی بانزدیکترین خویشان پدری یا شوهری خود ازدواج کند .

در یونان قدیم هم نظیر این اجبار برای دختری که میخواست از ترکه

پدر استفاده کند در ازدواج باخویشی که از پدر او ارث میبرده وجود داشته است در اغلب قبایل سرخ بویستان امریکا مثل بلاک فیت ها و ازا ۱ ها و ۲ وشین ها ۳ و ژواها ۴ و کاوها ۵ و کریزها ۶ و کروها ۷ و مینی تاری ها ۸ خواهرهای کوچکتر زن هر مردی قهرا و اجبارا عیال آن مرد محسوب میشده و نسبت بتمام اطفال آن مرد هریک سمت مادری پیدا میکردند . اضطراب بابهبود وضع زن تدریجاً تخفیف پیدا کرده تا اخیراً که در قوانین ملل متمدن بصورت استشاره و قبول نصیحت در آمده است . قبلاً برای دختر موجودیتی قائل نبودند تا رأی او را در انتخاب شوهر بجیزی بشمارند . اصلاً دختر طرف معامله واقع نمیشد بلکه شیئی مورد معامله بود که متعاملین (پدر او و داماد) روی او معامله میکردند .

یکی از جهانگردان فرانسوی در چین پس از مطالعه کافی مینویسد که دختران حتی فرض هم نمیتوانند بکنند که در این معامله نظرشان استفسار شود ؛ متدرجاً زن طرف معامله شده و باید مستقلاً مزاجت با فلان مرد را میل کند .

مداخله والدین و اولیاء از این نظر است که چون آنها مسن تر و آزموده تر اند و طبعاً بصلاح و سعادت دختر خود علاقه دارند بهترین است که دختر با آنها در این امر خطایر مشاوره کند و از ایشان نصیحت بپذیرد . در قانون مدنی فرانسه سن قانونی برای کبر نسبت به پسر و دختر بیست و یکسال است ، لکن فقط از لحاظ ازدواج برای دختر پانزده و برای پسر هیجده سال کافی است . ازدواج در کمتر از این سن جز در موارد استثنائی آنهم با اجازه شخص رئیس جمهور کشور فرانسه مقدور نیست .

دختر و پسری که کمتر از بیست و یکسال دارند باید از ابوبین و درغیاب آنها ازجد خود تحصیل اجازه کنند - بدون رضایت آنها ناشوئی امکان ندارد . از بیست و یک تا بیست و پنج سالگی در صورت عدم رضایت والدین بایستی بوسیله اظهار نامه رسمی موضوع ازدواج را باطلاع آنها رسانیده تقاضای موافقت کنند . اگر پس از انقضاء مدت کافی اجازه ندادند و دلیل موجهی هم بر رد این تقاضا نداشتند عقد واقع میشود .

در قانون مدنی ایران هم سن قانونی پانزده و هیجده سال است . در مورد استثنائی که مصالح خانواده گی ایجاب کند ممکن است دادگاه (محکمه) روی پیشنهاد دادستان (مدعی العموم) سن لازم را تا سیزده و پانزده سال تخفیف دهد .

شوهر کردن دختر بین سن پانزده و هیجده سال (که سن بلوغ قانونی برای کلیه معاملات است) موکول با اجازه ولی او است . بیش از سن هیجده سال نکاح دختر باکره باز منوط با اجازه پدر باجد پدری است و اگر آنها بدون علت موجه اجازه ندهند ، دختر میتواند با معرفی کامل مردی که میخواهد با او شوهر کند بدفتر ازدواج مراجعه و بوسیله دفتر مزبور مراتب را به ولی خود اطلاع دهد . پس از پانزده روز از تاریخ اطلاع در صورتیکه ولی دختر مانع قانونی برای این ازدواج نتواند نشان بدهد نکاح واقع میشود . بنابراین امروزه مداخله والدین فقط جنبه شور و نصیحت دارد و در هر حال اگر هم اثر قطعی داشته باشد اثر منفی است : نمیتوانند دختر را مجبور کنند بمردی که میل ندارد شوهر کند فقط ممکن است او را از ازدواج با مردی که صلاح نمیدانند منع نمایند .

۹ - ازدواج رسمی

امروزه در کلیه ملل متمدن چون امر ازدواج اساس تشکیل خانواده ها

پایه و سازمان اجتماعی هر کشوری است. موضوع زناشوئی امر رسمی تلقی شده و کیفیت آن تحت نظارت و مراقبت قانون قرار گرفته است. در تمدنهای قدیم دولت کم و بیش باین امر خطیر توجه مبذول میداشته. مثلاً مردان طبقه پائین نمیتوانسته اند با زبان طبقه بالاتر از خود ازدواج کنند.

در کشور پرو (امریکای جنوبی) در قرن شانزده - قبل از ورود اسپانیولها - دوره حکومت مقتدرانه سلاطین که انکا^۱ نامیده میشدند ازدواج امر رسمی و عمومی بوده و جز با مداخله مقامات رسمی صورت پذیر نبوده است. سالی یکبار مردم بابتخت کوزکو^۲ در مرکز، و مردم شهرستانها در شهر خود جمع میشدند.

در مرکز شخص انکا و در شهرستانها مأموریتی بنام کوراکا^۳ دختران مستعد برای نکاح را با پسرای که میبای این کار بودند تزویج میکردند. سلطان پرو به جوانانی که زن میگرفتند یک خانه برای سکونت و یک قطعه زمین برای زراعت میبخشد.

در مغولستان زنای مردان متأهل مستلزم پرداخت جریمه را از لحاظ جنبه عمومی جرم حکومت دریافت میداشته است و این خود نشانه بزرگی است از اینکه امر زناشوئی در نظر مغولها موضوع رسمی و مرتبط بمنافع عمومی جامعه بوده است.

۱۰ - ازدواج خصوصی

بعکس آنچه در ملل متمدن ذکر شد، در بیشتر نقاط غیر متمدن

۱ - Inca - ۲ - Cuzco لیما پایتخت جدید آن کشور است.

۳ - Curacas

و قبائل وحشی، زناشوئی امر خصوصی و فردی است که هیچوجه دولت و جامعه بآن نظری ندارند. قوانین خاصی برای طرز زناشوئی وضع شده است، هر کس بر طبق مشتهیات و تمکن خود بشکل خاصی زن میگیرد. طرز رفتار با زن بسته بحیثیت و ترتیب خانوادگی طرفین و عواطف و احساسات مرد است.

در همان ایامی که در کشور پرود دولت در امر ازدواج مداخله داشته در مکزیک مطلقاً باین امر توجه نمی کردند^۱ انواع ناروائی های مبتذل و بی آبرویی که در آفریقا و اقیانوسیه در امر ازدواج رایج بوده است، مثل قرض و اجاره دادن زن و غیر آن، نتیجه بی توجهی جامعه و آزادی در هوسرانی است.

در مکزیک بعکس ازدواج، طلاق امر رسمی و مورد توجه دولت بوده، محکمه مخصوص برای این کار وجود داشته که زن و شوهری که از هم ناراضی و مایل بتفریق بودند بآن مراجعه و دلائل خود را عرضه میکردند محکمه آنها را بسازگاری توصیه میکرد، اگر اصرار میورزیدند محکمه ساکت میماند، نتیجه این سکوت اجازه طلاق بود. قانون و محکمه تصریح بطلاق نمیکرد، لکن صرف سکوت آنها بزن و شوهر اجازه میداد که از یکدیگر جدا شوند. در ثبت ازدواج و طلاق هر دو

۱ - کشور مکزیک واقع در آمریکای شمالی بین اتازونی و گواتمالا مانند کشور پرو قبل از استعمار اسپانیولها از قرن ۱۴ بعد دارای تمدن قابل توجهی بوده است. ساکنین آن قبائل مایاس Mayas، تولک و آزتک T. Itèques و Azteques از اقوام نامدن آن عصر بشما میرفتند مع الوصف امر ازدواج نزد آنها مطلقاً جنبه رسمی و عمومی نداشته است. مکزیک از ۱۸۱۰ تا ۱۸۲۰ با اسپانیا جنگید و بیرکت فداکاری دونفر کشیش معروف و مین دوست: هیدالگو و مورلاس Hydalogo Morelas بالاخره بنحصول آزادی و استقلال موفق شد جمهوری مکزیک در سال ۱۸۲۸ رسماً اعلام گردید.

جنبه شخصی و فردی داشتند، زن گرفتن و اولاد آوردن امری مشکل و خضالت آور و بهمین مناسبت خاص طبقه عادی ملت بوده است.

۱۱ - ازدواج تولیدی

در این قسم ازدواج منظور شوهر صرفاً تولید مثل و ایجاد نسل است، وزن منحصراً از این نظر مورد توجه قرار میگیرد. در بیشتر قبائلی که در زناشویی متوجه این منظورند مصداق واقعی فرزند فقط اولاد ذکور می باشد. زنی که پسر نیاورد مانند زن عقیم تلقی میشود اساس این فکر از حکومت طبقاتی و لزوم وجود و بقای خانواده ها سر چشمه گرفته. در اغلب تمدنهای قدیم برای بقای خانواده ها که جز با وجود فرزندان ذکور صورت پذیر نبوده، تدابیر عجیبی اتخاذ می نمودند. در ایران قدیم «زواج ابدال» و تبنی از جمله تدابیری بوده که برای جبران این نقیصه طبیعی بکار می بستند.

بطوریکه سابقاً دیدیم در رم و یونان و هند قدیم موضوع بقاء خانواده رنگ مذهبی بخود گرفته بود و وجود پسر برای اینسکه اسلاف بسمت خدائی باقی بمانند لزوم داشته است. در مذهب برهما در صورتیکه فرزند نیاوردن زن نتیجه اتر بودن شوهر باشد اجازه داده شده مرد زن عقیم خود را بوسیله برادر خود آ بستن کند.

در هندوها اگر زن در مدت هشت سال متوالی سترون میماند، اولاد ذکور نمیآورد، طلاق داده میشد، باضافه اگر موجب سترونی نقص مزاجی مرد بود مرد حق داشت عیال خود را یا یکالی دو دفعه بوسیله برادر یا نزدیکترین خویشان خود آ بستن کند در چین سترونی زن از موجبات طلاق است. در یونان قدیم نیز چنان بوده، و بطوریکه در فصل مربوطه دیدیم، بنا بقول هرودوت، دو نفر از سلاطین اسپارتی زنان

خود را باین اعتبار طلاق دادند .

در کده آشور نیز بر طبق قوانین هامورابی^۱ که پانصد سال قبل از ظهور حضرت موسی^(ع) تشریع شده اگر زن اولاد نمیآورد شوهر میتواند با پرداخت مهریه او را مطلقه سازد . مهریه زن مطلقه معمولاً يك من و برای زنان محترم سه من نقره بوده است .

اگر زن میل داشت میتواندست بدون انتظار وفاداری و توقع وظائف شوهری در خانه شوهر بماند . چنین مردی برخلاف اصل کلی قانونی که تعدد زوجات را منع میکرد حق داشت زن دیگری بگیرد . لکن زن در حکم معشوقه و اهمیت و حیثیت زن اصلی را فاقد بود . و نیز ممکن بود زن سترون بنا بمیل خود کنیزی بشوهر تقدیم کند . چنانچه ساره هاجر را بشوهر خود ابراهیم^(ع) اهدا نمود . در قانون هامورابی اگر کنیز اولاد میآورد فروختن او دیگر جائز نمیبود . « ماده ۱۴۴ تا ۱۴۶ »^۲

(۱) اولین متن تشریعی که فعلاً در دست میباشد قانون هامورابی است . که پنج قرن قبل از حضرت موسی تدوین شده ، قبل از وضع این قانون زمان کده آشور با جمیع ترن وضعی میزیسته اند . این قانون بزبان عصر خود خدمت کرده و اوضاع اجتماعی آنها را از هر حیث بهبودی داده است . قانون مزبور تا دویست سال قبل از میلاد مسیح در کده و بابل رواج داشته است . در عهد آسوربانیال پادشاه نینوا که ده قرن پس از هامورابی حکومت میکرده نیز مجرا بوده است . این قانون که شامل ۲۸۲ ماده است و ۱۵۰ ماده آن بزبانهای زنده ترجمه شده متضمن احکام مدنی و جزائی است . ابتدای آن مجازات رشوه شروع میشود : بعداً احوال و شرایط خدمتگزاران پادشاه را بیان کرده سپس احکام عائله و زواج و طلاق و مهر و ترکه و تنبی را شرح داده است . « ماده ۱۲۸ تا ۱۹۱ » . بین تاریخ تدوین قانون هامورابی و تاریخ ظهور حضرت موسی در سه نقطه متمدن دنیا نیز قوانینی برای تنظیم روابط زن و مرد و اساس خانواده ها وضع شده : در چین مقارن زمان هامورابی ، و در هندوستان در ۱۱ قرن قبل از میلاد در مصر در قرن معاصر هامورابی قوانین مزبور تدوین گردیده . قانون مصر مشتمل بر هشت کتاب و مجلس در قصور فراغه بوده است .

(۲) در شریعت اسلام هم فروش ام ولد جایز نیست .

۱۲ - ازدواج موقت :

بطوریکه از کلمه موقت برمیآید بعضی از قوانین برای جلوگیری از فحشاء در جاهائیکه تعداد زنان بیش از مردان است یا موجبات دیگری وجود دارد تمایل طبیعی زن و مرد را بصورت مشروع و قانونی درآورده و صلت های موقتی را اجازه داده اند . بدیهی است تنها منظور از این قسم ازدواج ارضاء شهوت بوده و بهیچ وجه نظری بتولید مثل ندارد ، حتی میتوان گفت مفهوم این قسم زناشوئی تاحدی بایجاد نسل منافات دارد ، دیانت اسلام این زناشوئی را بنام « متعه » تجویز کرده و مانند ازدواج دائم برای زن و مرد تکالیفی قرار داده و پس از انقضاء مدت برای جلوگیری از اختلاط انساب عده قائل شده است . دریهودیان مراکش نیز این قبیل زناشوئی منقطع از سه تا شش ماه وجود دارد .

۱۳ - ازدواج دائم

در بعضی از شرایع و قوانین زناشوئی را عقد دائم ، و انحلال ناپذیر تلقی نموده اند و نه فقط از حیث مدت محدود نیست بلکه امکان تفریق هم در آن پیش بینی نشده است . اساس این نظر بر تعظیم و تکریم موقعیت این عقد ، که پایه تشکیل خانواده است ، قرار دارد . لکن انحصار ازدواج باین قسم از دو نظر عملی نیست : یکی از نظر عدم امکان طلاق و دیگر از نظر دوام مدت :

۱) از لحاظ عدم امکان طلاق: چون برای زن و شوهری که اختلافات اخلاقی ادامه زندگی را بین آنها عذاب طاقت فرسا و روح گدازی کرده است باید چاره ای اندیشید ، در هر قانون لازم است موارد خاصی برای امکان طلاق پیش بینی شود . چنانچه قوانین ملل مسیحی مذهب . باینکه

در مذهب مسیح تفریق وجود نداشته متدرجاً ناچار شدند، برخلاف رای صریح کلیسیا طلاق را در موارد خاصی تجویز کنند.

(۲) از نظر دوام مدت: گرچه حیثیت اجتماعی زن مقتضی است که جز ازدواج دائم جائز نباشد، و زن صرفاً آلت التذاذ تلقی نشود، لکن با توجه به تمایلات طبیعی زن و مرد، و موجباتی که ارتباط موقت بعضی از مردان و زنان را ایجاب میکند، در صورتیکه زناشوئی مشروع موقت وجود نداشته باشد، قهراً فحشاء و روابط نامشروع شیوع پیدا خواهد کرد، و این مطلب بدیهی است که رابطه نامشروع زن و مرد، که در عین حال موقت و هدفی جز ارضاء شهوت ندارد، چندین بار بموقعیت اخلاقی و اجتماعی زن بیشتر سکنه وارد میکند تا ازدواج مشروعی که همان تمایل و ارتباط موقت را صورت قانونی داده از لحاظ حقوق و وظائف طرفین و جلوگیری از اختلاط انساب تحت نظم و انضباط در آورد. بلی در مدینه فاضله‌ای که اخلاق و انسانیت مانع تجاوز افراد از حدود مقررات فضیلت و شرف باشد البته بایستی زناشوئی منحصرأ صورت ازدواج دائم بخود بگیرد و همه میدانیم که وجود چنین مدینه فاضله‌ای جز در عالم خیال و توهم صورت پذیر نخواهد بود.

۱۴- ازدواج آزمایشی:

این طرز زناشوئی که فوق العاده بنظر عجیب می‌آید مثل سایر اقسام پست و مبتذل ازدواج از آثار تدنی و انحطاط تمدن و اخلاق جامعه و حقارت و ناچیزی زن و بسی توجهی دولت و ملت بامر ازدواج است. نمونه شاخص این طرز زناشوئی تاچندی پیش در سیلان (جنوب هندوستان) دیده میشد. مردم این سامان بعنوان آزمایش زن میگرفتند.

پس از پانزده روز اگر زن مورد پسند مرد میشد ازدواج تثبیت و گرنه باطل میگردد. با در نظر گرفتن اینکه در این اقوام مصداق خارجی زناشویی جز خرید و فروش دختران چیزی نبوده زن بایستی متاع وجود خود را بانهایت آسانی و ارزانی در دسترس خریدار میگذاشت تا او پس از مدتی آزمایش اگر پسند کرد ابتیاع و گرنه زن باید خریدار دیگری برای خود پیدا نماید^۱

۱۵ - ازدواج اشتراکی و خانوادگی :

در قبائل وحشی بطوری که میدانیم کلیه عوامل تنزل اخلاقی وجود دارد. از طرفی منظور از زن گرفتن صرفاً التذاذ حیوانی و شهوت رانی است.

از طرف دیگر فقر و عدم کفایت مواد غذایی مردان را وادار میکند از زن گرفتن امساک نمایند. اینست که در این قبیل اجتماعات انواع فساد اخلاق بنام زناشویی دیده میشود. در سرخ پوستان امریکا مخصوصاً قبائلی که تا پنجاه سال قبل در نواحی کالیفورنی سکونت داشتند زنی که هر يك از افراد خانواده میگرفت مورد استفاده کلیه

(۱) هر چند شیوع مدنیت در دنیا این طرز زناشویی را در نقاط وحشی تا حدی منسوخ کرده و بالا بردن موقعیت زن دیگر جنین اهانتی را بمقام او اجازه نمیدهد لکن متأسفانه در نقاط بسیار متمدن دنیا از قبیل فرانسه و اتازونی سوء استفاده از آزادی معاشرت زن و مرد و سوء تعبیر در معنای واقعی مدنیت موجب این شده که معاشرتهای آزمایشی بین دختر و پسر رواج گیرد. گرچه این معاشرت صورت زناشویی ندارد مع الوصف عملاً همان روابطی که بین زن و شوهر باید وجود داشته باشد بین دختران و پسران یافت میشود. درست مانند زناشویی آزمایشی سیلان پسران بنام اینکه برای ازدواج لازم است از خصوصیات و خلقیات زوجه آینده خود آگاه شوند مدتی با آنها معاشرت و از ایشان استماع کرده و پس از ارضاء مشتبهات نفسانی از ازدواج سر از زده و روابط خود را قطع میکنند

مردان آن خانواده بود ، حتی ارتباط او بامردان قبیله هم مانعی نداشته و حسد شوهر فقط وقتی تحريك میشد که زن خود را در قبیله دیگری میدید . در قبیله سینگاله ^۱ ساکن سیلان نیز زن متعلق بهمیه برادران و حتی پدر خانواده است . اساساً شخص ازدواج نمیکند بلکه خانواده زن میگیرد . در تب چنانچه ذکر شد ازدواج امری است مشکل و شرم آور افراد خانواده با یکدیگر تشریک سعی میکنند که از سنگینی این بار بکاهند . ارشد برادران یکزن برای همه برادران میگیرد . اولاد این زواج متعلق به ارشد برادرها است . در نپول ^۲ از نواحی هیمالیائی هند نیز برادران يك خانواده يك زن اشتراکی بقیمت ۱۰ الی ۱۲ رویه می خریدند و گاهگاهی^۳ او را اجاره میدادند . اولاد این زناشوئی بترتیب سن و ارشدیت بین پدران تقسیم میشد .

۱۶ - ازدواج جمعی

این نوع زنا شوئی هم از مظاهر یستی و تنزل اخلاقی و تربیتی اقوام جاهل بشمار میرود . در شق بالا اشتراك چند مرد در استمتاع از یکزن ناشی از این فکر است که زن مانند کالائی خرید و فروش میشود بنابر این اشتراك چند مرد در این امر مثل اشتراك آنها در استفاده از يك خانه است . در ازدواج جمعی عامل اساسی بی نظمی جامعه و انجام گسیختگی افراد در هوسرانی و ارضاء هشتهیات نفسانی است .

در جزایر هاوایی^۳ تا چندی پیش چند برادر همه نسبت بزنهاي

یکدیگر شوهر بوده اند . زنها هم بهمین ترتیب هر يك عیال يكايك برادران میشدند . در قبیله توداهای هندوستان^۴ نیز زن نسبت بنمام برادران

کوچک شوهر خود سمت زوجیت داشته باین ترتیب که هریک پس از بلوغ شوهر او میشدند ، و همچنین خواهران کوچک آن زن هم پس از رسیدن بسن بلوغ زن تمام برادران شوهر خود میگرددند. اولادی که از این ازدواج پیدا میشد بترتیب سن وارشدیت هریک یکی از برادران تعلق میگرفت^۱

۱۷ - ازدواج اختلاطی

گرچه بطوریکه بارها ذکر شده اطلاق نام زناشوئی براین هرج و مرج و شهوت رانی نفرت آور از لحاظ حقوقی صحیح نیست ، لکن چون در مقام شمردن انواع و اقسام مختلفه ازدواج و بلکه تجمع زن و مرد هستیم باید از این نوع تجمع هم که مدتی در قبایل وحشی بجای زناشوئی شایع بوده و هنوز هم در برخی نقاط وجود دارد اسمی برده شود . مسلماً در اجتماعات اولیه بشری تجمع زن و مرد ناشی از حس احتیاج طبیعی و شهوی و بدون رعایت حجب و حیا و توقع اختصاص و وفا داری مانند تجمعات حیوانی بصورت اختلاط بوده ، بعداً بتدریج در نتیجه ظهور عوامل مختلفه اشکال خاص ازدواج های منظم و کنونی را پیدا کرده است . تاچندی قبل و بلکه هنوز هم در سکنه قدیمی هندوستان (قبایلی که بر اثر هجوم مردم آریائی نژاد به هندوستان از اماکن خود رانده شده و بیشتر بنقاط کوهستانی مخصوصاً هیمالیا پناه بردند و هنوز مذهب بودا و برهما در آنها نفوذ نکرده و عادات قدیمی خود را حفظ کرده اند) از آنجمله در قبیله سونتال^۲ تمام دختران و پسران جوان موقع معینی از سال یکمرتبه و باهم عروسی میکنند ، باین ترتیب که شش شبانه روز اختلاط مطلق بین زن و مرد حکم فرماست ، بعداً هر زن و

مردی که خواستند خود را بیگدیگر اختصاص میدهند ^۱ . در مکزیك قدیم در قرن یازدهم میلادی فرقه ای بنام : ایکزواینام ^۲ وجود داشته ، با اینکه در آن عصر زنان از نظر حقارت بایستی دور از مردان میزیستند و جداگانه غذا میخوردند و میخفتند ، زنها و مرد هائی که داخل این فرقه بودند بصورت اختلاط محض زندگی کرده زن و مرد باهم مشغول می خوارگی و مستی و انواع شهوت رانی بوده اند . در عین حال این عملیات نفرت آور رنگ مذهبی بخود گرفته تحت نظر خدایان انجام و قربانیهای بشری نیز برای تقدیس آن تقدیم میشده است ^۳ . مورنپوت در کتاب مسافرت بجزایر اقیانوس کبیر جلد اول ص ۴۸۴ تا ۵۰۳ ^۴ در مردم جزائر تائیتی و مارکیز ^۵ وجود انجمنی را بنام آرئوئیس ^۶ حکایت میکند . اعضاء این انجمن نیز تمایلات شهوی خود را بصورت مذهبی داده و تحت نظر خدای اورو ^۷ پسر خداوند تا آرو ^۸ خدای بزرگ مردم پولینزی انجام میدادند . قبول شدن در این انجمن بآسانی صورت پذیر نبوده ، در وهله اول بایستی داوطلب پس از مدتی خدمت گزاری و ابراز صمیمیت و صداقت روز معینی در حضور همکاران خود اوراد و اذکار خاص مذهبی خوانده بقدری حرارت نشان بدهد که در پایان مجلس حالت جذبه و شوری در او تولید شود .

در مرحله دوم بایستی در حضور جمع با انجام تشریفات مخصوصی

۱ - Dubois : peuples de l'Inde - ۲ Ixuinames -

۳ - Louis Falies. Etudes His . et Philos . sur lescivilisations -
Tome 2 , p . 398

۴ - Morenhout:Voy aux iles du Granh Océan. Tome -
2 , P . 484 — 503

۵ - Taïti - Marquises . ۶ - Aréoïs - ۷ Oro - ۸ Taaroa -

سو گند یاد کند که آنچه اولاد بیاورد بلافاصله تسلیم مرگ خواهد کرد. از این لحظه بعد این شخص رسماً با انجمن مقدس تعلق میافت و میتواند رقص و سرودهای مخصوص آنرا بیاموزد. ارتقاء بمقامات عالی و نبل به ریاست انجمن بستگی و پس از ابراز خلوص و فداکاری امکان پذیر بود اهمیت و شخصیت افراد انجمن بوسیله خال کوبی و تعداد خالهائی که بر بدن میکوبیدند تشخیص داده میشد.

هدف و منظور نهائی این انجمن آزادی مطلق افراد در شهوت رانی بوده زن و مرد در حال اختلاط مطلق و بدون هیچگونه حیا و شرم و قید و حسدی با یکدیگر جمع میشده اند. بچه کشی از وظائف اولیه اعضاء فرقه چه زن و چه مرد بوده است. تمام زنان بین کلیه مردان مشترک بود و تجمع هر جفتی بیش از دو الی سه روز طول نمیکشیده است. هر زنی موظف بوده پس از وضع حمل بلافاصله بچه خود را خفه کند مع الوصف اگر نوزاد تا نیمساعت زنده میماند زندگی او از خطر نجات یافته بود. برای اینکه زنی بتواند بچه خود را حفظ کند بایستی قبل از زاییدن در میان جمعیت پدر خوانده ای برای کودک پیدا میکرد، لکن در اینصورت مادر و پدر از جمعیت رانده و مردود و بنام اشخاص بچه دار خوانده می شدند.

عضویت در این انجمن یکی از مفایر مردم این نواحی شمرده می شد. کوک^۱ سیاح انگلیسی یکی از اهالی تائیتی را به همراه خود بانگلستان برده بود. مرد مزبور ادعا میکرد که در شرف وحییت خود را از بادشاه انگلستان کمتر نمیداند زیرا عضو انجمن آرنوئیس میباشد.

۱۸ - ازدواج اقتراضی و معاوضه

این طرز زناشوئی هم از مظاهر بی‌عقبی و افراط در شهوت رانی و بندگی هوی و هوس و از بقایای اختلاط اولیه است. قرض و معاوضه زن نه فقط سابقاً شیوع داشته بلکه هنوز هم در بعضی نقاط وجود دارد. در قبائل وحشی جنوب آمریکا مثل بلاک فیت ها^۱ دو نفر دوست در یکشب زنهای خود را معاوضه میکنند. در گروئلند اشخاص برای چند ماه زن خود را بدوستانشان وام میدهند این عمل از بزرگترین فتوت ها و گذشت های اخلاقی شمرده شده و نهایت محبت و صمیمیت وام دهنده را نسبت بوام گیرنده نشان میدهد.

لکن وام گیرنده بایستی درست سر موقع معین زن قرضی را بشوهرش مسترد دارد. وحشیان افریقا و اقیانوسیه بطوریکه سابقاً دیدیم زنهای خود را بسفید پوستان و بیگانگان اجاره میدهند. در تمدن قدیم یونان نیز این موضوع بیسابقه نبوده چنانچه ذکر شد سقراط حکیم عیال خود گزانتیپ را بدوستش السیبیاد خطیب قرض داد مادر دموستن خطیب معروف یونانی نیز همین نحو مورد معامله واقع شد. در روم قدیم هم کاتون^۲ زن خود مرسیا^۳ را بر فیکش هورتن سیوس^۴ قرض داد و پس از مرگ دوستش او را باز گرفت.^۵

۱۹ - ازدواج اسمی و تصنعی

در این قسم ازدواج شوهر فقط با اسم و عنوان زوجیت اکتفا میکند. رابطه و علقه واقعی زن و شوهری وجود ندارد. در جزیره هاوایی چون

۱ - Black-feet - ۲ Caton - ۳ Mercia - ۴ Horrensius -

۵ - SoCiology چاپ سوم ص ۳۷۱

اولاد موظفند بحساب و نفع پدر کار کنند اشخاصی یافت میشوند که فقط ظاهراً واسماً سمت شوهری دارند لیکن واقعاً و عملاً زن بمیل خود شوهر و جفت انتخاب میکند. اولادیکه از این زن متولد میشود پیدر اسمی خود تعلق میگیرد.

در طائفه ردی ها^۱ پسر پنج ساله را زن ۲۰ ساله میدهند. شوهر واقعی پدر، عمو یا دائمی طفل است. موالید این زواج بشوهر صغیر تعلق دارد بعداً وقتی شوهر بزرگ و بالغ میشود چون دیگر تناسب سنی بین او و زنش نیست او هم بنوبه خود برای پسر پنج شش ساله زن خود عیال میگیرد و عیناً آنچه نسبت با و انجام داده اند تکرار میکند. در میر (روسیه) نیز تاجندی پیش پدر خانواده با اسم اولاد صغیر خود دختران جوانی را خواستنگاری میکرد و تار سیدن شوهر بسن بلوغ قائم مقام او میشد. زمان مارکوپولو سیاح معروف پر تغالی اهالی مغولستان بچه های مرده را بایکدیگر تزویج میکردند باین ترتیب که پس از اجرای مراسم لازم برای عقد اسناد متبادله را سوزانده خاکسترش را بوسیله باد بعالم ارواح میفرستند تا در آن عالم پس آنها مواصلت رخ دهد نتیجه عملی این ازدواج تصنعی خویشاوند شدن دو خانواده بود که بدین وسیله صورت می گرفت.

۲۰ - ازدواج سه ربعی

در بعضی قبائل افریقا مخصوصاً در صحرا قرار ازدواج بین زن و شوهر این بوده که یک چهارم از عمر زناشوئی را زن آزاد و مختار نفس خود میباشد و سه چهارم دیگر اختصاص بشوهر دارد. معمولاً این تقسیم روی مأخذ روز بوده باین ترتیب که هر چهار روز روز چهارم را زن می-

تواند با هر کسی که میل دارد بسربرد البته موالید این معاشرتهای آزاد نیز متعلق ببستر زناشوئی بوده است (الولد للفراش).

۲۱ - ازدواج روزانه

در بعضی جزایر اقیانوسیه رابطه زناشوئی بین زوجین اختصاص بروز داشته شب یکدیگر را باین سمت نمیشناخته اند در استرالیا و تاسمانی زن وشوهر فقط روز با یکدیگر هم بستر میشدند زیرا اولاً حقارت و نا چیزی زن باو اجازه نمیداد شب باشوهرش یکجا زندگی کرده با هم بخوابند و ثانیاً زنان بایستی شبها را در چادرهای قبیله رفته از مهمانها و مخصوصاً بیکانگان پذیرائی کنند.

۲۲ - ازدواج دوشیزه

در بعضی قبائل افریقا مخصوصاً نقاطی که دیانت اسلام نفوذ کرده در ازدواج، بکارت زوجه شرط صحت زناشوئی است. نظر اساسی در لزوم این شرط رعایت عفت و تقوی بوده زیرا جز با حفظ بکارت پرهیز و پاکد امنی دختری که هنوز شوهر نکرده باشد ثابت نمیشد. چنانچه در کشور ایران هم مرسوم است، در قبائل مسلمان افریقا صبح زفاف زنان منسوب بداماد در حجله عروسی جمع شده با حضور کسان عروس آثار این موضوع را بدقت رسیدگی میکنند. در این طوائف فقدان بکارت موجب بطلان عقد یا حق فسخ برای شوهر است. در اسلام فقدان بکارت بمرد اختیار فسخ نمیدهد زیرا ممکن است موجبات دیگری غیر از بی عفتی سبب ازاله بکارت شده باشد (مثل حرکات سخت ورزشی). در این مورد فقط مرد حق دارد مبلغ مهریه را تا حدیکه معمولاً در عرف محل

برای زنان نوبه مهر میکنند^۱ تقلیل دهد

در جزیره روتوما^۲ دخترانیکه بکارت خود را حفظ کرده اند صبح عروسی برای ابراز شرف و پاکدامنی چهره خود را بر نگهای سرخ و سبز رنگ کرده بازینت کامل در معا بر گردش میکنند در یهودیان زنی که بعد از عروسی از طرف شوهر بفقدان بکارت متهم میشد بایستی سنگسار میگردد، مگر اینکه پدر و مادرش میتوانند بی اساسی اتهام را به پیر مردان قوم ثابت کنند. در قبائل افریقائی که در بالا گفته شد تدریجاً لزوم بکارت در دختران تاهمتی موجب این شد که اساساً ازدواج به دختران اختصاص یافت و زنان بیوه دیگر نمیتوانستند شوهر کنند.

۲۳ - ازدواج نیبه

بعکس آنچه فوقاً گفته شد در بعضی نقاط زن بایستی قبل از ازدواج بکارتش ازاله شده باشد. در صحرای افریقا بطوریکه در ازدواج ابتیاعی ذکر شد دختران باید قبل از عروسی قیمت خود را بوسیله فحشاء تحصیل و بخانواده خود بپردازند. در بعضی جزایر اقیانوسیه و قبائل بومی هندوستان دختران بایستی برای اینکه بتوانند شوهر کنند در پرستشگاه رفته برای ازاله بکارت مرتکب فحشاء شوند.

در گوا^۳ و پوندیچری^۴ دختران به معبد ژاگرنو^۵ میرفتند. در طائفه ساکالاو^۶ ساکنان هاداکاسکار معمولاً والدین، و در صورت مسامحه آنها خود دختران، قبل از عروسی بوسیله مقتضی بکارت خود را زائل می کنند.

۱ - قانون مدنی ایران تصریحی در این باب نکرده بلکه بطور کلی فقدان هر شرطی را که

در عقد ملحوظ شده باشد موجب اختیار فسخ برای مرد میدانند ۲۰ - Rotouma

۳ - Goa ۴ - Pondichery ۵ - Jaggernaut ۶ - Sakkalave

در کامبوج^۱ هند و چین رسم خاصی متداول و تا پنجاه سال قبل معمول بوده است بنام چین تان^۲ در هر شهری در این کشور روز معین در هر سال والدین دختران خود را که بسن مقتضی برای زناشوئی رسیده بودند در محل عمومی جمع میکردند.

پس از آن رئیس روحانیان بودائی هاقبول میکرد که این دختران را مجاناً خریداری کنند. بعداً آنها را با تشریفات مذهبی و ملی بخانه خود میبرد و بوسیله هم بستری بکارت آنها را ازاله و روز بعد با گرفتن تحف و هدایا آنها را بوالدین شان باز میفروخت. از این بیعد دختران می-توانستند شوهر کنند^۳.

درمالا بار هندوستان در عروسی رؤسا و اغنیاء سه شب اول عروسی اگر عروس باکره بود به روحانی بزرگ شهر اختصاص داشت و پس از ازاله بکارت و انقضای سه شب روحانی مزبور در مقابل خدمتی که انجام داده پنجاه قطعه بول طلا انعام گرفته زن را بشوهرش مسترد میداشت

۲۴ - ازدواج تصرفی

در سرخ پوستان امریکا خریدن یکزن برای مالکیت او کافی نبوده بلکه شوهر میبایستی همیشه برای دفاع از زوجة خود مجهز و آماده باشد تا بتواند او را در تصرف خود نگاهدارد. اگر مرد قوی تری اراده می کرد زن کسی را از تصرف او خارج و زوجه خود سازد شوهر ضعیف بناچار تمکین میکرد. عموماً مردانی که در تیر اندازی مهارت نداشتند از داشتن زن زیبا و مورد یسند عاجز و عملاً ممنوع بودند. ریشه این مبارزه و نزاع بطوریکه در ابتدای فصل دیدیم در حیوانات مشاهده

میشود، که ماده مورد نزاع خود را تسلیم قوی ترین نر میکند. در اعراب جاهلیت نیز نظیر این هجوم و دفاع برای اسیر کردن و ربودن زنان ضعفا وجود داشته. مبارزاتی هم که در قرون وسطی و اوایل قرون جدیده در اروپا بنام دول دیده میشود اغلب بر سر عشق و ورزی با زنان و دنباله رسوم و آداب وحشیانه بوده است دررم قدیم هم بطوری که در فصل سوم دیدیم یکی از انواع رایج زناشوئی تصرف زن بوده است.

۲۵ - ازدواج تطلیقی

در بعضی قبائل افریقا بقدری طلاق رایج و پسندیده است که قیمت و اهمیت زن بسته بتعداد شوهرانی است که داشته و دفعاتی که طلاق گرفته است بطوریکه میتوان گفت طلاق در نفس زناشوئی منظور شده وزن بایستی بفاصله خیلی زود تا چند هفته طلاق گرفته بدیگری شوهر کند. زن بیوه نسبتی که بیشتر طلاق گرفته باشد زودتر و آسانتر شوهر پیدا میکند. در صحرا بزنی که تغییر شوهر نداده است زنان و همکنان میگویند تو زن ناچیزی هستی زیرا بیش از یک مرد بتو میل نکرده و ترا نخواسته است. در ماداکاسکار عدّه زن مطلقه دوازده روز است. در حبشه نیز بعدی طلاق شایع است که یکی از جهانگردان زنی را دیده که هفت نفر از شوهران سابقش نزد او نشسته بوده اند.

۲۶ - ازدواج استبدال

در بعضی طوائف جاهل مخصوصاً اعراب بدوی تجدید فراش و تبدیل زن کهنه بزنی نو بدون هیچگونه رعایتی از عیال قدیم و با وفا رایج و معمول بوده. برخلاف آنچه که در شق فوق ذکر شد در این قبائل طلاق دادن زن موجب هتک حرمت و حیثیت زن بوده، معمولاً زنی را طلاق میدادند

که نالایق و ناقابل بود و زنان محترم و با حیثیت بایستی در حباله نکاح شوهر اولی میماندند .

زنی که طلاق داده میشد کمتر موفق میگردد دیگر شوهر پیدا کند . مرگ زن و طلاق او يك مفهوم داشته است . یکی از موجبات پیدایش قاعده لویرا تزویج اجباری زن برادر متوفی - همین نظریه ولزوم رعایت جانب زنی بوده که بخانواده متوفی ملحق شده است ، در هر حال عربها نه فقط زن خود را بسی گناه طلاق داده و تجدید فراش میکردند بلکه زن اولی خود را بد نام و بجدی با او بد رفتاری میکردند تا ناگزیر با بخشیدن مهر و بذل مال خود را از این رسوائی و بدبختی رهائی بخشد . شوهر بوسیله مالیکه بدین ترتیب از زن خود اخذ مینمود زن تازه ای می گرفت .

اسلام این تعدی و ستم را منع فرمود : و ان اردتم استبدال زوج مکان زوج و آتیتم احدین قطاراً فلان تا اخذ و امنه شیئاً . بدنام کردن زن بی گناه و مجبور کردن او به بذل مهر و مال را غدن کرد : تا اخذ و نه بهتناً و ائماً میناً .

۲۷ - ازدواج شغار

این طرز ازدواج نیز از رسوم عرب جاهلیت بوده و پیغمبر اسلام^۴ با اعطای شخصیت و استقلال ب زنان آن را منسوخ و ممنوع کرد و فرمود : لا شغار فی الاسلام . مشاغر عبارت بود از اینکه مردی دختر یا خواهرش را ب مردی تزویج میکرد مشروط باینکه آن مرد هم در عوض دختر یا خواهر خود را با او تزویج نماید . کیفیت مختصه این نکاح یکی این است که نکاح چنین زنی بدون مهر بوده و مهر هر يك استماعی بوده است که پدر یا برادرش از هم بستری زنی که در عوض او گرفته مینموده است . بنابر این قطع نظر از اینکه مهر جنبه الهی نداشته بجای اینکه بمنکو حه داده شود پدر یا برادرش

از آن استفاده میکرده است. دیگر اینکه تزویج زن بدون رضا و کسب اجازه از او بعمل میآمده ، در حقیقت این زناشوئی از شقوق ازدواج معاوضه بشمار میرود و موجب پیدایش و مجوز شیوع چنین تعدی و ستمگری بطوریکه در انواع گذشته ازدواج دیدیم ناچیزی و بی حیثیتی زن بوده که با ظهور دیانت اسلام در بیشتر نقاط دنیا خاتمه پذیرفت .

از مجموع آنچه راجع بانواع مختلفه ازدواج و رسوم و آداب عجیب اقوام در این باب گفته شد حقارت و ناچیزی زن در اعصار گذشته مسلم و آنچه سابقاً در این خصوص گفتیم تأیید میشود . نادانی انسان بحدی بوده که این موجود ظریف و عنصر قابل تربیت را در قانون مذهبی بودا جنس شیریری معرفی میکنند که در درون او برای فاسد ساختن مرد حس بخصوصی تعبیه شده است . مذهب مزبور بمردان قدغن کرده که در خانه با خواهر یا مادر یا دختر خود تنها نمانند . در شریعت برهما دختر وزن باید در حیات و ممات چون سایه تابع مرد باشد . در هندوها مرد بیوه باید بزودی زن بگیرد لکن زن بیوه اگر شوهر کند این عمل احساسات عمومی را متأثر میسازد .

در چین قدیم اگر در ایام نامزدی داماد میمرد عفت و آبرومندی مقتضی بود که دختری که نامزد عروسی بوده دیگر شوهر نکند ، همچنین زن عقیف زنی بوده که بعد از مرگ شوهر خود کشتی کند . بهترین بوده که زن بیوه در میدان عمومی شهر در محضر هزاران تماشاچی انتحار نماید . نام چنین زنی را در تابلو افتخارات قید میکردند در هندوستان زنان بایستی در مرگ شوهر ، خود را با جسد مرده او میسوختند . این عادت بدو در بنگاله میان طبقه اشراف رایج و بعداً در عموم طبقات منتشر شد

و از فسخ آن بیش از نیم قرن نمیگذرد. در ایالت مارا تا دو نفر از امرأ هند موقع وفات یکی هفده و دیگری سیزده زن داشت. بیست و نه نفر از این زنان بینوا خود را تسلیم شعله آتش کردند یکزن دیگر که حامله بود پس از وضع حمل بر ققای خود ملحق شد.

در قبائل سلت^۱ وقتی مرد میخواست از مشروع بودن ولادت نوزاد خود اطمینان پیدا کند کودک را در سبدی گذاشته روی آب رها میکرد، اگر سبد روی آب میماند بچه مشروع و مادر محفوظ بود و اگر سبد در آب فرو میرفت بچه زیر آب خفه و مادر «خیانتکار» او کشته میشد.

در کلده و آشور، پس از ظهور شریعت حامورایی و نجات زنان از وضع فجیع سابق مع الوصف اگر زن در خانه شوهر رعایت صرفه و اقتصاد را نمیکرد و موجب خانه خرابی شوهر میشد یا بدون اجازه شوهر میخواست بخانه پدری خود برگردد یا فتنه بر پا میکرد مرد میتوانست او را بدون پرداخت مهریه از خانه اخراج یا او را مانند خادمه‌ای نگاهداشته زن دیگری اختیار کند. شوهر میتوانست در مقابل جرم اسراف و تبذیر زن خود را پس از اثبات در دادگاه در آب غرق کند. در مواردی که زن از شوهر خود بدادگاه شکایت میکرد اگر قاضی بزن حق میداد زن با گرفتن مهریه مطلقه میشد و اگر حق را بشوهر میداد زن بحکم دادگاه غرق میشد. قبل از قانون حامورایی زن مطلقاً حق نداشت بدادگاه متوسل شود. زنی که بشوهرش اظهار بی‌میلی میکرد فوراً غرق میشد.

ظهور حضرت موسی و شریعت او هم زنان بنی اسرائیل را نتوانست از مذلت و سیاه روزی خلاص کند. در یهود مثل اعراب جاهلیت تولد دختر برای ابوین امری ننگین و شرم‌آور بود. مادری که دختر زائیده پانزده

روز نجسی بود و تا هفتاد روز بعد هم بایستی تطهیر کند . ولی این مدت در تولد پسر به هشت و سی و پنج روز تقلیل مییافت . در ولادت پسر بیست واحد و در دختر ده واحد از پول آن روز صدقه میدادند . زن مطیع محض شوهر بود . حق ازدواج با اولیاء دختر بود طلاق فقط روی میل و هوس مرد بود . اولاد اناث فروش میرفتند . عبادت زن نصف عبادت مرد ارزش داشت .

در تورات در سفر تثییه اصحاب ۱۵ میگوید : وقتی که دختر عبرانی را از پدرش خریدی و شش سال بتو خدمت کرد در سال هفتم او را آزاد کن .

مسیحیت در اروپا وضع زن را بهبودی داد . عیسی (ع) در مذاکرات خود بین زن و مرد فرقی نمیگذاشت و همانطور که مردان را مخاطب قرار میداد با زنان هم صحبت میکرد لکن عزوبت را بر تأهل برتری داد . ازدواج بهمان صورت ناگواری که داشت باقی ماند تا ظهور اسلام بشرحی که دیدیم و در فصل آینده خواهیم دید بتمام مظالم و تعدیاتی که نسبت بزن روا میداشتند خاتمه داده در تعظیم موقع اجتماعی زن از هیچ گونه اقدامی فروگذار ننمودند .

فصل دوازدهم

ازدواج در اسلام و قوانین اروپائی

ازدواج در اسلام

شریعت اسلام این عقد خطیر اجتماعی را در مرتبه درجه اهمیت تلقی کرده و با توجه باینکه این امر پایه و اساس سازمان اجتماعی هر قوم شمرده میشود آنرا مورد نظر قرار داده و بنیانش را بر قواعد و اصول عقلی و اخلاقی استوار ساخته است .

اسلام برخلاف مسیحیت که عزوبت را بر تأهل برتری داده بحدی افراد امت خود را به زناشویی ترغیب و تشویق نموده که در اسلام هیچ امر اجتماعی مستحب تر و پسندیده تر از ازدواج و ایجاد نسل و ابقاء نوع نیست . پیغمبر اسلام ص در تشویق مردم بازدواج فرموده : شرار موتاكم العزاب بدبختترین شما کسانی هستند که زن نگرفته بمانند و در حال تجرد بمیرند . البته کسیکه از سنت تغییر ناپذیر فطرت و ناموس عامیکه برای تکمیل نفوس وضع شده سرباز زند ناقص مانده و چون نیل به کمال خوشبختی است البته کسیکه ناقص باشد بدبخت است . در مقام تشویق و تمجید از تناسل و توالد فرموده : تناكحوا تناسلوا . غایت و منظور اصلی از نکاح در اسلام تناسل بوده باز پیغمبر ص فرموده : انى اباهى بكم الامم يوم القيامة و لئو بالسقط ، به کثرت افراد شما ای مسلمانان روز قیامت من به امت های دیگر فخر و مباهات میکنم ولو به جنین های سقط شده باشد .

برای انجام ازدواج هیچ قید و شرطی که بتواند وقوع آنرا تأخیر

اندازد قائل نشده بر خلاف طلاق که از بس اجرای آن به قیود و شروط زیاد و مشکلی معلق شده انجام داد اغلب دچار تأخیر و گاهی در نتیجه تعویق اصلا موجبات آن مرتفع و موضوع منتفی میشود. برای زناشوئی هیچ شرط فوق العاده ای جز آنچه در همه عقود برای حفظ منافع طرفین معامله وضع شده است قائل نگردیده حتی بفقراء و بیچیزان وعده کرده که اگر زناشوئی کنند خداوند آنها را از فضل خود ثروتمند و بینیا خواهد ساخت ؛ ان یكونوا فقراء یغنهم الله من فضله ،

این نوید و امید از اینجاست که زناشوئی در نظر اسلام عبارت است از یگانگی و پیوندی که منظور و هدف آن تشریک سعی دو نفر انسانی است که از هر حیث همقدر و همدوش بوده و برای آسان ساختن مشکلات استفاده از لذات مشروع زندگی ، تربیت فرزندان و تقدیم ایشان بجامعه یکدیگر متقابلا کمک کرده مساعی خود را در محیط صفا و خلوص کامل و کانون صدق و وداد خالص دور از هر شائبه کدورت و پاک از هر آلایش دوروئی و دورنگی مشترک بکار میبرند - بدیهی است ثمره چنین مشارکت و تعاونی جز خیر و برکت و رفاه و ثروت نخواهد بود . باضافه نفس تأهل و عهده دار شدن امر معیشت عائله قوای عامله مرد را که در زمان تجرد و لاقیدی بحال رکورد و خمود مانده بود بیدار و فعالیت او را چندین بار شدیدتر مینماید . اغلب دیده شده جوانان بوالهوس و هرزه گرد که هم در تولید ثروت کمتر صرف قوه میکنند و هم در مصارف زندگی رعایت اقتصاد و صرفه جوئی را نمینمایند پس از ازدواج و قبول سمت مدیریت عائله از هر دو جهت تغییر مشی داده فعال تر و مقتصد تر میشوند .

اسلام برای اینکه بنیان اجتماعی اقوام مسلمان را تحکیم و تشکیل خانواده های امت خود را برپایه و اساس منظم و محکمی مستقر نماید

بدواً فحشاء و اختلاط مشروع را که موجب فساد غریزه تناسلی و تمایل جنسی و سبب اختلاط انساب و اماتنه احساسات و عواطف مهر آمیز بود تحریم کرده بشدت از آن جلوگیری نمود سپس نکاح را ترویج و بوسایل و عناوین مختلفه مسلمانان را بر آن تحریص نمود لکن برای نیل باین مقصود بزرگ و هدف عالی بایستی درعین حال زناشوئی را از وضع قبیح و شرم آوری که داشت خارج ساخته بصورتیکه درخور جامعه آدمیان و مردم روشن رأی باشد در آورد از این روی بود که اسلام در این امر خطیر چند نکته اساسی را بادقت تمام مورد نظر قرار داده است .

۹ - تعریف ازدواج

چنانچه قبلاً گفتیم اسلام بر دیباچه کتاب زناشوئی سر لوحه از مهر و محبت نگاشته طرفین این معامله مهم اجتماعی را دودل رفوف و دو قلب، مهربان قرار داده آفرینش زن و مرد را یکسان و از خمیره واحدی اعلام کرده آب و گل آفرینش حواری از پهلوی آدم دانسته و بین این دو عنصر همقدر و هم سنگ پیوندی که از کمال خلوص و صفا حاکی است واقع ساخته است . « و من آیاته ان خلق لکم من انفسکم ازواجاً لتسکنوا الیهن و جعل بینکم مودت و رحمه » آفرینش زن و مرد از گوهر واحدی است و بنابراین هیچیک را بر دیگری مزیتی نیست . زن را از پهلوی مرد آفریده نه از سر او ، تا بر مرد تسلط نیابد ، و نه از پای او ، تا حیثیت و موقعیتش لگدمال پای مرد نشود ، از پهلوی مرد آفریده که همدوش و همدم مرد و قرین قلب و همراه دل او باشد ، مایه ایجاد علقه زوجیت مهر و رحمت طرفین است ، هیچیک از شرایط و قوانین سابق و لاحق چنین تعریفی برای ازدواج نکرده اند امروز که علم الاجتماع در معارف و معالم انسانیه مقام بلندی را احراز کرده و علمای این فن کشف اسراری در این علم موفق

شده‌اند میتوان به اهمیت این تعریف اخلاقی و اجتماعی که سیزده قرن پیش در دنیای جاهل و بربری تقریر شده پی برد : « وجعل بینکم مودة و رحمة » امروزه که فرهنگ و اطلاعات بشری بهیچوجه با سیزده قرن قبل که دنیای آباد آن عصر - ایران و روم - گرفتار اوهام و خرافات بوده قابل قیاس نیست . امروزه که انسان بر هزاران رمز از اسرار طبیعت آگاه شده و قوای مادی و معنوی جهان را تحت سیطره و نفوذ خود قراردادده و بر عناصر اولیه طبیعت حکمفرمائی میکند باین نکته دقیق راه یافته که محور بقاء عالم حب است . حب - همان قوه ییجد و منتهائی است که در تمام موجودات جاندار و بیجان بنام جاذبیت خوانده شده و بقاء آنها را تأمین کرده است . جذبه آفتاب زمین را معلق در فضا نگاهداشته سایر ستارگان هم نسبت بیکدیگر جاذب و مجذوبند . در تمام مراتب عالم هستی این تجاذب و تعاشق دیده میشود ، منتها اسلوب و کیفیتش متفاوت است . جاذبیت بین پدر و مادر و فرزند و سابر خویشان به حب و بین زن و مرد به عشق ، و بین دوستان و یاران به وداد و صداقت ، و بین عناصر مادی ، به الفت شیمیائی ، و بین اجرام سماوی به جاذبیت تعبیر میشود . کیفیت تأثیر این قوه در مبادی و مظاهر حیوة فوق فهم انسان است . با فقدان کیمیای حب عالم مجتمع بشری و حیوانی و نباتی و جمادی و اجرام سماوی از هم میپاشند .

انواع حب .

حب بشری بر سه نوع است :

- ۱) حب جنسی تناسلی بین نر و ماده «عشق» .
- ۲) حب همخونی که سه درجه دارد : - الف - بین ابوی و فرزند و برادران و سایر خویشان نزدیک . ب - وداد و دوستی بین دوستان و رفقا

ج - میهن دوستی بین افراد يك جامعه و میهنشان و علاقه نسبت بآنچه که متعلق بملیت خود میداند.

۳) حب عقلی: که عبارت است از حب و علاقه انسان بهر چیز زیبا و سودمندی.

مایه و ما در تمام انواع حب خودخواهی و حب ذات است که در جای خود یگانه محور بقاء و هستی باید شمرده شود. آنچه که فعلاً لازم است در این فصل از آن گفتگو کنیم نوع اول حب جنسی است.

حب جنسی که در لغت شعر به عشق تعبیر میشود غریزه ای است که در تمام موجودات زنده خاصه طبقات برجسته آنها بودیعت گذاشته شده است. وجود این غریزه مایه بقاء نوع و فقدان آن موجب انقراض نوع است. رشد و تقویت این غریزه تابع سنت انتخاب طبیعی است.

سنت مزبور از جمله سنن تغییر ناپذیر طبیعت بشمار میرود. روی اصل تنازع بقاء کلیه موجودات در صحنه نبرد گیتی مشغول مبارزه و تنازعند. حب ذات موجب ایجاد و ادامه این کشمکش شده و تا هست این نبرد ادامه دارد. نتیجه این مبارزه اینست که طبیعت موجودی را که صالحتر و کاملتر است باقی گذاشته آنهایی را که ناقص و غیر صالحند بزوال محکوم مینماید. برای اجرای سنت بقای اصل ناموس دیگری لازم میشود و آن ناموس انتخاب طبیعی است: طبیعت نوع قوی و صالح برای بقا را خود انتخاب و برای اینکه صلاحیت بقاء پیدا کند آنرا بوسائلی که برای دفاع ضرورت دارد و برای بقاء لازم است مجهز مینماید. از جمله وسائل ضروری برای بقاء تقویت غریزه تناسلی و تمایل جنسی است. اینست که تقویت این غریزه تابع سنت انتخاب طبیعی است. در قومیکه صالح برای بقاء نیست این غریزه بحال افراط یا تفریط - شره یا خمود گذاشته میشود. از هدفهای عالیّه

انبیاء و مصالحین اجتماعی اینست که غریزه طبیعی را تعدیل و بقاء قوم را تضمین کنند .

در هر حال عشق از سایر انواع حب قوی تر و در حیات بشری از فعالترین عوامل حیوتی محسوب است . این غریزه جنسی را در حیوان شهوت و در انسان عشق مینامیم . تفاوت این دو تعبیر از اینجاست که در حیوان روی غریزه تناسلی و برای ارضاء این حاجت طبیعی هر نر و ماده که بیکدیگر دسترس یافتند بهم میل میکنند و هیچگونه انتخابی در کار نیست ، لکن در انسان اینطور نیست بلکه زن و مرد معینی بیکدیگر عشق میورزند . خاصیت ممیزه عشق اینست که مجنون جزیلی نمیبخواند و جز باوصال او عاطفه فطری خود را ارضاء نمیتواند کرد . پس شهوت غریزه عمومی و عشق عاطفه منتخب و ممتاز است

در بدو امر لزوم بقاء نوع در طبیعت موجب ظهور حب در بشر و موجودات جاندار شده پس مبداء و مصدر حب بقاء نوع است . ولی در عین حال نزدیک شدن نر به ماده در حیوان و حتی در انسان با اشعار بتأثیر این غریزه در استمرار حیوة نوع نیست بلکه این تمایل فقط برای ارضاء شهوت و دفع الم است لذا ذ است . حتی اغلب مردان از نوالد جلوگیری میکنند . اینست که طبیعت چون بقاء نوع نظر داشته این غریزه فطری را در انسان و حیوان ابداع و آنرا بالذاتی فوق سایر لذات ماده مقرون کرده است تا بالتیجه بقاء نوع تامین گردد . لکن پس از اینکه حب در انسان بمقام عشق ترقی کرد عشق علت بقاء نوع میشود زیرا تمایل مرد بزن در درجه اول روی عاطفه روحی و عشق بجمال بوده و در درجه دوم این تمایل منجر بتجمع زن و مرد بکار بردن غریزه تناسلی میگردد .

عشق سه ضلع دارد : دو طرف ویلث قوه که موجب اتحاد طرفین میشود

طرفین عشق زن و مردند. قوه ای که آنها را متحد میسازد الفت نامیده میشود. بنابراین میتوان عشق را به آب تشبیه نمود که از هیدروژن و اکسیژن و قوه الفت شیمیائی ترکیب یافته است.

جوهر عشق از عوامل مختلفه ای تشکیل یافته است که ذیلاً بتشریح آنها میپردازیم :

الف) غریزه تناسلی

این غریزه قوی ترین عناصر حب است و در همه حیوانات دانی و عالی و انسان وجود دارد در صورتیکه بقیه عناصر کم و بیش در بعضی از حیوانات یافت نمیشود. این غریزه در قوت و تأثیر چنانچه قبلاً گفتیم از گر سنگی کم نیست با این تفاوت که این يك كافل حیات نوع در آئنده ، و آن يك ضامن حیات فرد در حال حاضر است ، در صورت مساعدت فصل و فقدان محیط و موانع در تمام موجودات زنده نرو ماده طبعاً بیکدیگر تمایل دارند. در انسان هم زن و مرد بطرف هم میگردانند ، همانطور که بالفطره بطرف تحصیل روزی کشیده میشوند ،

ب) اعجاب بجمال

چنانچه قبلاً گفتیم حب جنسی در انسان تعبیر به عشق و در حیوان شهوت نامیده میشود : تفاوت اینجاست که انسان تشخیص تناسب و جمال داده بآن عشق میورزد ، بنابراین سنت انتخاب طبیعی در آن راه دارد. حب جنسی پس از آنکه تلطیف شده و پیایه عشق رسیده حب روحی نامیده میشود و چنانچه این حب انسان و حیوان را در مقام تمایل جنسی از هم امتیاز میگذارد مقیاس مدنیت و رشد عواطف و احساسات اقوام بشری نیز بلندی و پستی سطح این حب و کمیت و کیفیت آن میباشد. حب در اقوام بدوی اغلب از غریزه تناسلی تجاوز نمیکند بعکس اقوام متمدن با قطع نظر از غریزه تناسلی نفس جمال را

باستقلال مورد توجه قرار میدهند. تأثیر جمال و حبر و حی در انسان مدنی بعدی شدید است که حتی گاهی غریزه تناسلی را تحت الشعاع قرار داده برای خود استقلال و شخصیت کامل تحصیل نموده است.

البته رشد این عاطفه در انسان نتیجه تطور مدنیت و حد نمو آن تابع حدود تمدن و تنور ملل است زیرا نتایج اجتماعی و اخلاقی و ادبی در مردان تماس مستقیم دارد بدیهی است زنیکه از لحاظ جمال و تناسب مورد مهر و علاقه قرار گرفت دیگر ممکن نیست بحالت اسارت و ضعف و زبونی زندگی کند و از حقوق اجتماعی و مدنی محروم باشد مردانیکه تشخیص ظرافت در زن میدهند نمیتوانند این موجودات را احترام نکنند. از طرف دیگر چون حب جمال، سنت انتخاب و اختیار جنسی را تقویت مینماید و مردان زنهارا انتخاب میکنند که زیبا و عقیف و امین باشند تا بتوانند مورد علاقه قرار گرفته در عین حال به عشق آنها خیانت نکنند در مقابل زنان هم مردانی را میپسندند که نیرومند بوده بتوانند از آنها حمایت کنند، شریف و جوانمرد بوده بحقوق ایشان تعدی و ستم روا ندارند، غیور و آبرو دوست بوده حیثیت و عرض آنها را محافظت نمایند؛ اینست که میتوان گفت حب جمال و سنت انتخاب سبب شده که فضائل اخلاقی در انسان بوجود آید و وجود فضیلت و شرف خلقی موجب بالارفتن سطح مدنیت اقوام شده است لکن از نظر دیگر صحیح است بگوئیم تحول مدنیت که معلول عوامل دیگری است نیز در انسان ظرافت فکر آورده و در نتیجه سبب شده است که حب غریزی بمقام عشق و حب جمال ترقی کند پس باین نتیجه میرسیم که کیفیت حب در افراد هر قوم با وضعیت اخلاقی و اجتماعی آنها ارتباط دارد و هر يك در دیگری متقابلاً تأثیر می نماید.

جمال چیست ؟

جمال عبارت است از ملائمت و تناسبی که بین بصر و مبصر - نفس

و شیئی یا شخص مورد توجه - وجود دارد . منبع این ملایمت و مناسبت همیشه در چشم بیننده است از اینجا است که گاه میشود صورت بخصوصی در چشم کسی جمیل می نماید که دیگران مطلقاً جمالی در او نمی بینند .

اگر بر دیده مجنون نشینی   بغیر از خوبی لیلی نبینی

گفت لیلی را خلیفه کان توئی   کز تو مجنون شد پریشان و غوی
از دگر خوبان تو افزون نیستی   گفت خامش چون تو مجنون نیستی
این تلائم از تکرار و مزاوت اعمال عصبی حادث میشود و انس و عادت در تشخیص جمال سهم مهمی دارد . انسان در اولین مرتبه ای که عاطفه مهر در خود احساس می کند شکل و هیبتی که بجهتی از جهات بنظرش زیبا رسید آنرا ملائک و مأخذ جمال می پندارد و بعداً روی این انس و عادت زشت و زیبا را از هم تشخیص میدهد . اینست که وحشیان و سیاه پوستان در موقع زینت حلقه بزرگ چوبی یا آهنی در بینی و لب خود فرو برده و از تماشای آن لذت می برند و نیز علت اینکه انسان از موسیقی اقوام اجنبی محظوظ نمی شود همان فقدان انس و عادت است . در هر حال هر کس در حب جمال طالب مثل اعلی یا نمونه کاملی است که در نفس خود تصویر میکند .

تصویر نمونه کامل باین ترتیب است که انسان با مشاهده چهره هائی که در اطراف خود می بیند در هر يك جهت خاصی از زیبایی صوری یا اخلاقی را مورد نظر قرار داده از تصویر ترکیب همه آن جهات نمونه کاملی در متخیله خود ترتیب داده همیشه آنرا در عالم تحقق و واقع جستجو مینماید . منتها ائتلاف تصورات و تداعی و معانی کار را آسان کرده موجب این میشود که انسان با جستن یکی دو فضیلت و وجه زیبایی در يك نفر قرض

میکند که کلیه فضائلی را که در اشباه اوجدا جدا دیده در او جمع است. آنچه خوبان همه دارند تو تنه‌داری. البته عقل مانع این قییل فرضیات و همیه است لکن غلبه حب جنسی و غریزه تناسلی بحدی بقوت فرضیه کمک میکند که تمام استدالات عقلی بلا اثر میماند.

آنچه او باشد مراقب عقل بود   عقل را سودای لیلی در ربود

ج — اعطف

عواطف مهر آمیز نیز از عناصر تشکیل دهنده حب شمرده میشود در حیوانات و حب حیوانی ابراز این عاطفه مختص بموقع مزاجت و ایام حضانت و پرورش خرد سالان است. لکن در انسان در تمام ایام حب و کلیه موارد عواطف مزبور آثار بارزی دارد. عطف متعاشقین را بهم جذب میکند. عاشق در سعادت و بدبختی معشوق خوشوقت و متأثر و در هر حال با او همحال است.

در تحصیل مال و کسب شهرت برای خوش آمدن بمعشوق میکوشد. میل دارد بصفتیکه معشوق را خوش میآید متصف گردد برای رفع الم و سختی از معشوق صمیمانه کوشش میکند.

د — فضیلت اخلاقی

بزرگترین عوامل حب روحی فضیلت خلقی است. اگر فضائل اخلاقی نبود عشق انسانی باشهوت بهیمی بهیچ روی تفاوتی نداشت. فضیلت روز اول در دامن حب تربیت شده. شروع انسان به ممارست در فضائل اخلاقی، از قییل صدق و عدل و رحمت و ادب و ذوق، از روزی شروع شد که احساس کرد این ملکات بمعشوق او خوش میآید. اولین فضیلتی که در انسان ظهور کرد فضائل خلقی او نسبت بمحبوب بود. ممارست آنها را در او بصورت ملکه درآورد که با خویشتن و دوستان و همکیشان و هم میهنان

هم بکار برسد. «الحب ربانی و علمنی الادب»، عاشق میکوشد بمعشوق نشان دهد که جامع هر گونه فضیلت است. اراذل و فررمایگان کمتر عشق بمعنای حقیقی عشق پیدا میکنند. اغلب گرفتار شهوت بهیمی هستند اگر عشق ورزیدند یا مزاجت کردند اکثراً اخلاقشان تهذیب می شود. پس میتوان گفت حب معلم اخلاق و مطهر انسان است.

ه - فداکاری

از خود گذشتگی نیز از آثار و عوامل حب روحی است. در شهوت بهیمی اثری از این گذشت و خود شکنی یافت نمیشود اگر هم نمونه ای از آن دیده شود در مقام تحلیل عقلی برگشت آن بخود خواهی و خود پرستی است. لکن در حب روحی - عشق - فداکاری مظاهر زیادی دارد.

گاهی از حب ذات هم تجاوز میکند. عاشق در مقابل التذاذ محبوب از لذت و منفعت خود میگذرد. حتی ممکن است فداکاری بگذشت از حیات هم برسد. مادر برای نجات فرزند خود از خطر حاضر است خود را تسلیم مرگ کند. زن هستی خود را فروخته برای نجات شوهر محبوب از عسرت در دسترس او میگذارد. تا صبح بر بالین همسر بیمارش بیدار مانده از او پرستاری می نماید؛ این است که میتوان گفت حب موجب فضیلت اخلاقی است و فداکاری هم از مظاهر برجسته شرف و کرامت اخلاق بشمار میرود.

و - احترام

چون عاشق تمام مظاهر خیر و زیبایی، مجد و شرف وجهه را در معشوق خود فرض میکند او را از خود بزرگتر و شریفتر میداند و از این جا است که زن و شوهر چون نسبت بهم دارای محبت جاویدند همواره یکدیگر را احترام

میکند احترام از آثار لازم دوستی است .

با توجه بآنچه فوقاً ذکر شد اهمیت و تأثیر این عامل قوی پنجه در نظام عالم وجود خاصه اجتماعات بشری معلوم میشود اصولاً علت اینست که میگویند انسان بر خلاف حیوانات طبعاً اجتماعی و مدنی آفریده شده هیچ فردی از آن نمیتواند بدون اعانت و کمک دیگران زندگی کرده تمام احتیاجات خود را رفع کند اینست که عواطف مهر و محبت در انسان بیش از همه حیوانات یافت میشود . کودک انسانی قبل از رسیدن بسن بلوغ از محبت و کمک والدین بی نیاز نیست و دوره کودکی او هم خیلی طول میکشد . بر خلاف خر دسالان حیوانات که پس از اندک مدتی از مساعدت پدر و مادر مستغنی شده مستقلاً زندگی میکنند . علت این تفاوت عاطفه پدر و مادر نسبت بکودک است که تاملت مدیدی قوای خود را صرف پرستاری و نگهداری از کودک . تصور نشود که در حیوانات چون مدت کودکی و نیازمندی بکمک پدر و مادر کوتاه است کمتر فرصت ابراز عاطفه پیدا میشود و بعکس طول مدت نیازمندی و شدت آن در انسان موجب بروز عواطف مهر انگیز والدین میشود . نه اینطور نیست بلکه در حیوانات کمیاب بودن عواطف والدین طبیعت را بر آن داشته که پس از مدت کوتاهی نوزادان را بوسائلی که برای دفاع و بقاء لازم است مجهز نموده آنها را بزنگی استقلالی قادر نماید . بعکس در انسان وجود عواطف شدید در پدر و مادر با طولانی شدن دوره طفولیت و کیفیت نیازمندی کودک بمساعدت آنها لازمه دارد بدین جهت انسان طبعاً اجتماعی شده حس تعاون در او نمود میکند . همین طور محبت زن و شوهر نسبت بیکدیگر موجب تعاون و زندگی اجتماعی آنها میشود .

جای تردید نیست که پیدایش خانواده و بقای آن تابع محبت زن و

شوهر بیکدیگر و مهر آنها نسبت با ولادت و نیز پایه تشکیل اجتماعات وجود خانواده ها است. حیوانات جز از نظر شهوت و ارضاء این حس بیکدیگر نزدیک نمیشوند و بلافاصله پس از رفع این حاجت از هم جدا میگردند. بچه ها هم از همان روز های اول باید حوائج خود را رفع و بتحصول روزی بپردازند. بدین جهت زندگی اجتماعی در آنها مورد ندارد. لکن افراد انسان قطع نظر از شهوت روی عاطفه مهر و محبت بیکدیگر نزدیک شده اولاد خود را نگهداری میکنند. پس مایه تقویت اساس اجتماع محبت است.

ادیان و مذاهب وقتی رشد میکنند و در برابر حوادث و تحولات زمان پایدار میمانند که قوانین وضعی خود را بر طبق سنن تغییر ناپذیر طبیعت تدوین و تنظیم کرده باشند شریعت اسلام بزرگترین دینی است که در یکایک قواعد و مقررات خود در رعایت نواامیس و اصول تغییر آفرینش را کرده و همه جا قوانین وضعی خود را با سنن طبیعی و فطری خلقت همعنان و همدوش ساخته است دیانت اسلام اساس مجتمع اسلامی را روی خانواده، و پایه تشکیل خانواده را روی مهر و رحمت قرار داد. ضرب المثل معروفی بین اروپائیان شایع است که ارزش مهر و محبت بین زن و شوهر را نشان میدهد: «وای بزنی که درس محبت را از غیر از شوهرش بیاموزد - زنی که باند داشتن محبت بمردی شوهر کند نصف مسافت فساد اخلاق را پیموده است» تعریفی که اسلام از زناشوئی کرده واقعاً ساینسته دقت و توجه است. این تعریف بر تمام رموز و مسائلی که علم و تمدن بر انسان متمدن امروزی کشف کرده مشتمل است لزوم وجود رابطه مهر و محبت بین زن و شوهر از آزادی آنها در انتخاب همسر حکایت میکند. چگونه ممکن است مردی بزنی که ندیده و نشناخته است محبت داشته باشد بالعکس؟ این تعبیر: جعل بینکم مودة و رحمه - آزادی مطلق طرفین عقد را در انتخاب یکدیگر نشان میدهد بطوریکه

بعداً خواهیم دید هیچ ناشوئی در شریعت اسلام صحیح و مشروع نیست جز اینکه طرفین عقد بتمام خصوصیات مادی و معنوی یکدیگر که در هویت آنها مؤثر است واقف باشند.

۴ حقوق زوجین

اولین اصلاحی که در این باره کرده‌ایم بود که علی رغم کلیه قوانین و عادات جاریه عصر خود زن را باعطای شخصیت و استقلال اراده مفتخر داشت دختران مسلمان در قرن هفت میلادی از اختیار و آزادی که دختران اروپائی تا قرن شانزده میلادی از آن محروم بودند بهره‌مند گردیدند. دختر مسلمان حق دارد از قبول شوهری که می‌خواهند بر او تحمیل کنند سر باز نهند و نیز حق دارد با وجود عدم رضایت والدین باهر مردی که بخواهد مزاجت نماید فقط باید موضوع ازدواج را بولی خود اعلام نماید تا اگر ولی دختر دلیل موجهی بر رد این مزاجت نداشته باشد حاکم عقد ازدواج را واقع سازد عقدی که در زمان کودکی دختر از طرف پدر و لایتماً واقع شود وقتی صحیح و نافذ است که دختر پس از رسیدن بسن رشد و بلوغ رضای خود را اعلام دارد و قتی که جذام انصاری دختر خود را بدون رضای او بشخصی عقد کرده بود پیغمبر اسلام ع حکم بر بطلان نکاح فرمود و دختر روی میل خود به ابی لبابه بن عبدالمذکر تنوهر کرد. خلیفه ثانی مردی را که با حنا بستن ریش می‌خواست پیری خود را از نا مزدش پنهان سازد بعلت این اغفال تعزیر نمود. بعد از وقوع ازدواج بشوهر حق داده از عیال خود اطاعت، صمیمیت و وفاداری از شوهر خود اظهار مهر و علاقه، توحید منافع و تکفل معیشت انتظار برد. پیغمبر اسلام فرموده: بر عهده زن است که از شوهر تبعیت و نسبت با او بر از خلوص کند. کسی را که شوهر راضی نیست بدون اجازه او در خانه اش نپذیرد. و بر شوهر است که نسبت به عیال خود مهر و رزد و بر روی او

صیحه نزنند .

در تربیت و تعلیم حق و وظیفه زن و مرد را طوری بر اساس تساوی بنا نهاده که نه فقط زن حق دارد مقداری از وقت خود را ولو بدون رضایت شوهر صرف آموختن معالم و معارف نماید بلکه بتواند از شوهر خود بخواهد که به وسایل ممکنه او را تعلیم دهد . این نکته قابل توجه است که با آنکه در کلیه امور زندگی تبعیت زن از مرد و تحصیل رضای شوهر برای زن لازم است در امر تعلیم و آموختن رضایت شوهر لازم نیست و زن میتواند علی رغم شوهر باین امر مبادرت ورزد .

مجملاً اسلام حقوق طرفین را بر پایه مساوات قراردادده : ولهن مثل الذی علیهن بالمعروف و عاشر و هن بالمعروف . در موارد اختلاف بین ابوبن حق تربیت کودکان را پدید داده و در عین حال حق حضانت آنها را در سنین اولیه طفولیت (پسر تا دو سال و دختر تا هفت سال) به مادر وا گذاشته زیرا از لحاظ ناموس فطرت پدر را در ایجاد طفل سهمی بزرگتر و بیشتر است ، الولد سراییه . و از نظر توانائی و لیاقت در تربیت دماغی و عقلی حقاً پدر نیرومند تر و لایقتر از مادر است . لکن در عین حال کودک نوزاد تا چند سال به توجهات و نوازش های مادرانه بیشتر نیازمند است و تعلق خاطر پدر به تنهایی برای رفع حاجات طبیعی او کافی نیست .

ریاست خانواده و اتخاذ تصمیم در امور کلی زندگی و حفظ روابط خارجی خانواده را از مختصات مرد و نظم و تمشیت امور داخلی خانه را از جمله حقوق و خصائص زن قرار داده است . اسلام زن را در محیط خانه مقتدر و مطلق العنان کرده و فرموده کلکم راع و مسئول عن رعیته و لامام راع و مسئول عن رعیته والمرءة راعیة فی بیت زوجها ومسئولة

عن رعيتها و الرجل راع فی اهله و مسئول عن رعيتها . حق طلاق دادن را در مقابل وظیفه انفاق بمرد سپرده و در عین حال به زن حق داده در موارد خاصی که منطوق و مروت ایجاب میکند درخواست طلاق یا عقد زوجیت را فسخ نماید .

زن و مرد بطوریکه بعداً خواهیم دید حق داده هریک امور مالی خود را مستقلانه اداره کنند .

۳ - وظائف زوجین

وظیفه مهمی که در زناشویی متوجه مرد است همانا وظیفه انفاق و تکفل معیشت زن و اولاد است ؟ اسلام ضعف و لطافت طبیعی زن و نیرومندی و خشونت فطری مرد را مورد ملاحظه قرار داده بزنی در عین اینکه بهیچ روی از حرمت او فروگذار نکرده بدیده رحمت و شفقت نگریسته اورا از تادیبه مخارج ضروری خانواده یا شرکت در تادیبه معاف نموده و این وظیفه سهمگین را در مقابل توقعاتی که مرد دارد به عهده او گذاشته است ، حتی مرد را مکلف کرده که اگر زن نخواهد بچه خود را شیر دهد برای نوزاد خود دایه بگیرد ، باضافه مرد را بپرداخت مهریه زن هر وقت که مطالبه کند مکلف ساخته است . تنها وظیفه زن اطاعت از شوهر ، ابراز صمیمیت ، وفاداری ، اداره امور داخلی خانه و مراقبت از کودکان است . اسلام فایده تقسیم کار و تخصص طرفین برای انجام وظائف اختصاصی را که امروز از اصول و قواعد اساسی علم اقتصاد شمرده میشود ببهترین وجه مورد نظر قرار داده است چنانکه بعداً خواهیم دید هریک را آن کار فرموده که فطرتاً برای آن ساخته شده اند (۱) . مکلف ساختن

زن بشرکت در تهیه مایحتاج زندگی مستلزم آنست که زن در امور اجتماعی و مشاغل عمومی مشارکت جوید و این التزام موجب آنست که از کارهای اختصاصی خود یعنی حمل ، وضع حمل ، پرورش کودکان و انتظام امور داخلی خانه بازماند ، زیرا قطعاً زن قویتر از مرد نیست و جمع بین دوکار را نتواند اینست که زن را مطلقاً از شرکت در پرداخته مئونۀ زندگی معاف کرده و نفقه او را در هر حال بعهده مرد گذاشته است . نفقه دختر بعهده پدر و نفقه زن بعهده شوهر و نفقه مادر بعهده پسر است .

نکته قابل توجه اینکه نفقه پسر فقیر و نانوان را باید پدر گردن گیرد تا وقتی که پسر بتواند مخارج معیشت خود را تحصیل کند . پدر می تواند پسر بالغ و سالم خود را بتحصیل روزی مجبور کند ، لکن نمی تواند دختر خود را بکار کردن و تهیه معیشت اجبار نماید ، مگر دختر بمیل خود کاری مشروع پیش گیرد و روزی خود را تدارک کند که در این مورد اتفاق او وظیفه پدر نیست . نفقه دختر بعهده پدر است تا وقتی که شوهر نکند . در ایام شوهر داری این امر از تکالیف شوهر است و اگر زن مطلقه شد جز در ایام عده باز نفقه او بعهده پدر است . پس از مرگ پدر و شوهر نگهداری مادر از وظائف پسر است . در هر حال اسلام از ظرافت و نظافت جسم و روح زن رعایت کرده و این امر مشکل و طاقت فرسا را در هر موقع از مختصات مرد قرار داده است .

۴ - امور مالی زوجین

در اسلام زن شوهر دار مثل زن بی شوهر کاملاً در اداره امور مالی و خرید و فروش و اجاره و صلح و شرکت و کلیه معاملات حقوقی نسبت باموال شخصی خود آزاد و مستقلاً است . با اینکه زن باید در جمیع

امور مربوط به زندگانی از شوهر تبعیت کند لکن بهیچ وجه شوهر نفوذ قانونی و رسمی در امور مالی زن ندارد و نه فقط هستی زن متعلق بخود او است و در کیفیت اداره و خرج کردن مالیه خود مطلق العنان است بلکه چنانکه در بالا گفته شد برای زن تکلیفی راجع بشرکت در تأدیه مخارج خانه وضع نشده و از همین جا است که سهم الارث دختر در اسلام نصف پسر است. گرچه عملاً در اغلب خانواده های مسلمان مخصوصاً در ایران صمیمیت و خلوص کاملی که بین زن و شوهر موجود است موجب میشود که زن زمام مقدرات و امور مالی خود را بدست شوهر سپرده در جمیع معاملات او را نمایند خود قرار دهد و در تمام امور تابع نظر او باشد و حتی منافع و در آمد دارائی خود را برای تسهیل امر معیشت و شرکت در مخارج ضروری خانه در اختیار او بگذارد، لکن این تبعیت و حسن سلوک ناشی از علاقه و حسن تفاهم کاملی است که همیشه باید بین زن و شوهر موجود باشد و هیچگاه صورت الزام قانونی ندارد.

این فضیلت اخلاقی را هنوز شرقیان واجدند. در عین حال که زن آزاد و در امور مالی خود مستقل است از روی عواطف و احساسات عالی انسانی در همه لذایذ و مشقات زندگی، در تمکین و تنگدستی، سراء و ضراء با شوهر خود شرباث است. کانون مقدسی که آسایش روحی و محل زدوده شدن هر نوع رنک و کدورت از خاطر شوهر است هنوز خانواده های شرقی و خاصه ایرانی است. آن محیط پاک و صدق و صفائی که گوستاو لوبون حکیم اجتماعی فرانسه آرزو میکند و هر خاطر غمگین را در آن محیط شاد و مسرور مینماید خانواده های شرقی است.

بالجمله زن در نظر اسلام موجودی است ظریف و در عین حال تام الخلقه و مستقل. در عین این که ظرافت و نزاهت روحی او رعایت شده قوت عقل و همسر

و همسنگ بودن او را با مرد نیز در نظر گرفته اند . برخلاف سایر قوانین و شرایع که ظرافت روح زن را بضعف تعبیر کرده اند و اگر مانند دنیای متمدن قوتی در زن سراغ کردند او را بکارهای پر مشقت زندگی میگمارند و چهره لطیف او را در مقابل لهیب آتش کار خانه ها و امیدارند . اسلام در عین اینکه زن را انسان مستقل و صالح برای انتخاب شوهر و تعیین سر نوشت و مداخله در امور مالی خود تشخیص داده نراهت روح و رقت عواطف و احساسات و لطافت جسمی او را از نظر دور نداشته است و از زن را نسبت بتصرف در مایملک خویش آزاد گذاشته و ثانیاً او را از تأدیه مصارف زندگی و مخارج خانواده معاف داشته است . بطوریکه ذیلاً خواهیم دید قوانین دنیای متمدن از هر دو جهت برای این عنصر لطیف ظلم کرده اند . زیرا هیچیک از این خصوصیات را بری زن رعایت ننموده اند .

ازدواج در قانون مدنی فرانسه

۹ - کلیات

در قانون مدنی فرانسه که در سال ۱۸۰۴ تدوین شده دختر و پسر بالغ در انتخاب یکدیگر آزادند . سن قانونی برای مطلق کبر نسبت بزن و مرد سن بیست و یک سالگی است ، لکن از نظر ازدواج یازده برای زن و هیجده برای مرد کافی است (مواد ۱۴۴۱ قانون مدنی) بعد از ازدواج قبل از این سن مجاز نیست مگر در موارد استثنائی که از نظر مصالح اجتماعی و اخلاقی ممکن است رئیس جمهور معافیت سنی را تجویز نماید . تا سن بیست و یک سالگی علاوه بر رضای زوجین والدین نیز باید بازناشویی آنها موافقت نمایند ، در صورت بروز اختلاف نظریین ابوبن رأی پدر رجحان دارد ^۱ . در صورت فوت والدین باید از جد و جدّه استیجازه شود . در غیاب آنها تصویب انجمن

۱ - اخیراً اصول قضائی رضای هر یک از والدین را کافی دانسته است .

خانوادگی که از خویشان پدری و مادری تشکیل میشود لازم است. اجازه ممکن است کتبی باشد یا شفاهی. لکن شورای خانوادگی باید موضوع را کتباً اجازه دهد. از سن بیست و یک تا بیست و پنج سالگی بجای استجازه صرف استصواب و مشورت از ابوین بوسیله دفاتر رسمی کافی است. سابقاً این قید برای متزاولین تاسن سی سالگی وجود داشت باضافه بایستی سه مرتبه در عرض سه ماه بوسیله اظهار نامه رسمی کیفیت ازدواج بابوین اعلام میشد. قانون فعلی از لحاظ رشد اجتماعی جوانان سن سی سالگی را به بیست و پنج تنزل و سه مرتبه رایک مرتبه تقلیل داده است. ماده ۱۴۷ مقرر میدارد که هیچ ازدواج ثانوی صورت پذیر نیست مگر پس از انحلال عقد اول. ماده ۱۶۰ ازدواج با محارم را ممنوع کرده است ۲

۲- تشریفات قانونی

تشریفاتى که برای وقوع زنا شویی لازم است بر دو نوع است: تشریفاتى که قبلاً باید انجام شود، و تشریفاتى که در حین ازدواج لازم- الرعايه است. از مهمترین آداب قبلى اینست که موضوع زناشویی و هویت زوجین بایستی به عامه اعلام گردد باین ترتیب که شهرداری کیفیت ازدواج را بالصاق آگهی در مدخل عمارت خود با اطلاع عامه میرساند این آگهی باید ده روز در معبر و منظر عموم بماند بطوری که همه کس از مفاد آن آگاه گردد منظور قانون گزار از انشمار این آگهی اینست که مأمور ثبت احوال از هر گونه اشکال و مانع قانونی که برای این امر متصور است بوسیله اشخاص ذینفع مطلع شود. مأمور مزبور در مقابل هر گونه اعلام مخالفتی از واقع ساختن عقد خودداری مینماید

۱- بمبارت دیگر تعدد زوجات و ازدواج هر دو ممنوع است. ۲- ممنوعیت ازدواج با محارم تا درجه چهارم را شامل است.

تا اینکه مانع بوسیله حکم دادگاه یا صرف نظر مدعی خصوصی مرتفع گردد. فرد شایع این مخالفت شکایت عیال قبلی داماد است زیرا بطوری که میدانیم در قانون فرانسه تعدد زوجات ممنوع است. ممکن است مخالفت از طرف پدر و مادری که ازدواج فرزند غیر بالغ خود را صلاح نمی دانند بعمل آید. در احراز صلاحیت مأمور ثبت احوال باید محل سکناي زوجین را در نظر داشت. ازدواج خارجیان در کشور فرانسه برای اینکه در دادگاههای آن کشور ترتیب اثر یابد نیز تابع همین تشریفات است هم چنین ازدواج فرانسویان در کشورهای بیگانه از لحاظ تشریفات تابع قانون کشوری است که در آن متوقفند (۱). لکن در موقع مراجعت بفرانسه بایستی مأمور ثبت احوال موضوع را در ورقه شناسنامه آنها قید کند. در صورتیکه زوجین هر دو تبعه فرانسه باشند بایستی بنماینده سیاسی دولت مزبور در کشوری که توقف دارند مراجعه کنند تا نماینده نامبرده وظیفه مأمور ثبت احوال را انجام دهد.

۳- وظایف زوجین

الف) امر معیشت - بر طبق ماده ۲۱۳ تحصیل معاش از مختصات مرد نیست بلکه زن و شوهر بنسبت تمکن و درآمد خود مسئول معاش خانواده میباشند. نسبت و کیفیت مسئولیت زوجین را در امر معیشت بعداً خواهیم دید.

ب) وفاداری - زوجین باید نسبت بیکدیگر متقابلاً ابراز مصمیمت کرده وفادار باشند. لکن در این خصوص قانون بین زن و مرد دو تفاوت قائل شده یکی کیفری و دیگری حقوقی. از لحاظ کیفری زنای زن همیشه

---

۱ - از لحاظ ماهیت خون جزء احوال شخصیه بشمار میرود تابع قانون ملی

و در هر صورت در نتیجه شکایت مرد قابل تعقیب است در صورتیکه فحشای مرد وقتی بزن اجازه تعقیب میدهد که زن بیگانه ای را در خانه زناشوئی بصورت ناسمروع نگهداری کند یا لا اقل ارتباط ناسمروع ولو برای يك مرتبه با زن بیگانه در خانه زناشوئی واقع شده باشد. از نظر حقوقی زنای زن در هر صورت بمرد حق طلاق میدهد لکن زنای مرد جز در صورتیکه فوقاً ذکر شد برای زن موجب استفاده از حق طلاق نیست. امتیاز حقوقی مزبور که در قانون مدنی ذکر شده بوسیله قانون لاحق ملغی گردیده و فعلاً جز تفاوت کیفری وجود ندارد.

ج) وظیفه سکنی - ماده ۲۱۴ زن را مکلف کرده که در منزلی که شوهر انتخاب میکند سکنی گزیند. ولی در صورتیکه مرد گاه بگاه (بیشتر از حده تعارف) منزل خود را تغییر دهد تکلیف زن نسبت بمتابعیت از شوهر ساقط میشود.

د) حمایت و اطاعت - ماده ۲۱۳ با عبارت کوتاه و روشن خود یکی از وظائف و حقوق اساسی طرفین را متضمن است: شوهر باید از زوجه خود حمایت و زن باید از شوهر خود اطاعت کند. این حق و وظیفه طرفین نسبت بیکدیگر از ارکان اساسی زناشوئی در قانون فرانسه بشمار میرود قانون گرار بدین وسیله تفوق شوهر بر زن را ثابت کرده و چون در اساس تشکیل خانواده ها خواسته است این قوت و رجحان حقوقی برای مرد محفوظ باشد بزوجهین اجازه نداده برخلاف آنچه در این ماده ذکر شده تراضی کرده قرارداد حدا گانه ای بین خود منعقد سازند. این برتری صلاحیت و اختیار تام برای مرد و عدم صلاحیت و فقدان هر گونه اختیار مالی را برای زن موجب شده است. بعبارت دیگر زن پس از شوهر کردن

يك سلسله از حقوق و اختيارات خود را از كف داده تابع و مطيع اراده مرد ميگردد *

از چند سال بدين طرف براي طرفداري از حقوق زنان مجامعي از دانشمندان و علمای حقوق (زن و مرد) تشكيل شده و براي الغاء امتيازات مردان و اعطاء صلاحيت ب زنان شوهر دار كوشش نموده اند *

لكن هنوز اين اقدامات نتيجه عملي نبخشیده است *

قانون در مواد ۲۱۵ و ۲۱۷ آثار عدم صلاحيت زنان شوهر دار را بيان نموده است : زن شوهر دار نمیتواند به تنهایی و بدون امضاء و اجازه شوهر هيچ عمل حقوقی انجام كند . هر گونه معامله ای محتاج با اجازه شوهر است . در صورتيكه شوهر بدون علت موجهی از دادن اجازه امتناع نمايد زن میتواند بدادگاه مراجعه كرده پس از اثبات موجه بودن معامله كسب اجازه نمايد . اجازه شوهر علاوه بر تنفيذ عمل زن مسئوليت مشتركی براي زن و شوهر نیز ايجاب مينمايد بر خلاف اجازه دادگاه كه مطلقاً مسئوليتی متوجه مرد نميسازد *

اجازه دادگاه يا اجازه شوهر هميشه محدود بمورد خاصی است كه از طرف زن پيشهاد شده اجازه دهنده بايد مورد خاص را در نظر گرفته و در اجازه نامه خصوصيات آنرا قيد نمايد (اجازه خاص) شوهر نمیتواند اجازه نامه عموماً براي كليّه معاملات به همسر خود بدهد زيرا در اين صورت منظور قانونگذار در خصوص تبعيت زن نقض خواهد شد . مع الوصف در مورديكه زن بخواهد تجارت كند كافي است مرد بطور كلي با اشتغال او بدين كار موافقت كند . همچنين در مورديكه خريد لوازم خانه براي زندگي روزانه بعهده زن باشد در اين صورت اجازه عموماً براي تنفيذ معاملات زن كفايت مينمايد *

در سه مورد ذیل بطور استثناء معاملات زن محتاج اجازه شوهر نیست :

۱ - تنظیم وصیت نامه - علت آزادی در اینخصوص اینست که اگر زن در وصیت محتاج اجازه شوهر باشد بناچار تحت تأثیر او قرار گرفته احياناً مجبور میشود برخلاف میل خود بنفع شوهر و بضرر دیگران وصیت نماید. و اما منطق این استثناء اینست که چون آثار این وصیت موقعی ظاهر خواهد شد که زن فوت شده و در نتیجه فوت او عقد ازدواج منحل گردیده و دیگر زناشویی وجود ندارد و تبعیت زن نسبت بمرد مختص بایام زناشویی است، بنابر این استقلال زن در این مورد بانظر اساسی قانون گزار منافاتی ندارد *

۲ - قانونی که در ۱۸۸۱ در خصوص صندوق پس انداز ملی تصویب شده به زن شوهر دار اجازه میدهد که در سپردن و پس گرفتن مبالغی که در صندوق مزبور پس انداز میکند مستقل باشد منطبق این استثناء هم ظاهراً ترغیب افراد بصرفه جوئی است *

۳ - زنیکه در حال تقریب جسمانی است و دور از شوهر زندگانی میکند در عملیات حقوقی خود آزاد است. علت این استثناء هم از مطالعه ماده ۳۱۱ قانون مدنی معلوم میشود. (۱)

معاملاتی که زن شوهر دار بدون اجازه و امضای شوهر انجام دهد

۱ - ماده ۳۱۱ قانون مدنی فرانسه که از قانون مصوب ۶ فوریه ۱۸۹۳

حکایت نمینماید تقریب جسمانی را بصورت تکمیل طلاق ضعیفی محسوب کرده است.

حون تقریب جسمانی (که بعد از آن فصل ذکر خواهد شد) در اغلب آثار با طلاق واقعی شریک است و نه بر او مانع بطلاق میشود از اعاده استقلال زن نیز حکم طلاق را داشته و در بعضی صلاحیت حقوقی زن را بوی مسترد میدارد.

مثل عملیات صغار و سایر محجورین قابل فسخ و ابطال است. زن و شوهر هر يك در تقاضای ابطال میتوانند سمت مدعی خصوصی داشته باشند. ورنه قانونی آنها نیز میتوانند از این حق استفاده نمایند. مرور زمان برای این تقاضا پس از ده سال حاصل میشود.

۴ - بطلان عقد ازدواج

برای تشریح این موضوع بایستی قبلاً اصل بطلان عقود را در قانون مدنی فرانسه مطالعه کرد:

اصولاً بطلان معاملات بر دو قسم است: مطلق و نسبی.

بطلان مطلق در موقعی است که وقوع معامله بنظم عمومی یا اخلاق حسنه ملی لطمه وارد سازد بعکس بطلان نسبی در موردی است که منفعت خصوصی اشخاص در مخاطره واقع شود. در بطلان مطلق تشخیص مورد و وجود یا عدم موجبات ابطال بعهد دادگاه است، لکن در مورد بطلان نسبی دادگاه نمیتواند در تشخیص موضوع وارد شود زیرا قانون خود موارد خاصی را تعیین کرده است. تفاوت دیگری که بین این دو قسم بطلان وجود دارد اینست که در بطلان مطلق درغیاب مدعی خصوصی دادستان (مدعی العموم) از نظر جنبه عمومی میتواند اقامه دعوی کرده تقاضای ابطال نماید، ولی در بطلان نسبی وجود مدعی خصوصی حتماً لازم است و بدون او اقامه دعوی ممکن نیست، باضافه بطلان مطلق و نسبی از لحاظ مدت مرور زمانهم با یکدیگر متفاوتند. در بطلان مطلق مدت خاصی ذکر نشده بنابراین تابع اصل کلی است که اقامه هر گونه دعوائی در دادگاه پس از سی سال مشمول مرور زمان میشود، در صورتیکه مدت مرور زمان برای بطلان نسبی ده سال است.

گرچه این مدت نیز در بیشتر موارد تمدید میشود زیرا اگر منشأ

تقاضای ابطال صغرسن باشد مبدأ مرور زمان ابتدای بلوغ است و اگر راجع بزن شوهردار باشد مبدأ تاریخ انحلال زوجیت بشمار میرود، و در مورد فقدان رضایت یکی از متعاملین مبدأ شروع مرور زمان روزی است که عدم رضایت طرف معامله معلوم شده است. تفاوت دیگری که بین این دو نوع از بطلان میتوان قائل شد اینست که چون بطلان نسبی مربوط بمنافع خصوصی اشخاص است معامله مورد بطلان از طرف شخص ذینفع قابل تنفیذ میباشد، بعکس در بطلان مطلق چون از منافع عمومی حکایت میکند نمیتواند مورد تنفیذ طرفین معامله واقع شود.

بطلان نسبی منحصر به دو مورد است: عدم صلاحیت و فقدان رضایت.

فقدان رضایت متعاملین ممکن است در نتیجه اجبار، اشتباه یا فریب تحقق یابد.

پس از فراغ از ذکر بطلان عقد بطور کلی بموضوع بطلان در خصوص عقد ازدواج میپردازیم:

الف) در موضوع بطلان مطلق با اینکه در اصل کلی و عمومی تشخیص آن بادادگاه است نسبت بعقد ازدواج بخصوص قانون مواردیکه عقد مزبور مطلقاً باطل است شماره کرده و اختیار تشخیص را ازدادگاه سلب نموده است. در پنج مورد ذیل ازدواج مطلقاً باطل است:

۱ - عدم بلوغ، متزاجین یا یکی از آنها بسن قانونی پانزده و هیجده سال^۱

---

۱ - بطوریکه میدانیم در سایر معاملات عدم بلوغ یکی از موجبات عدم اهلیت و عدم صلاحیت است و عدم صلاحیت فقط باعث بطلان نسبی و بالنتیجه پس از بلوغ قابل تنفیذ است لکن در امر زناشویی چون ازدواج اشخاص نابالغ بقیه در صفحه مقابل

۲ - تعدد زوجات

۳ - ازدواج با محارم

۴ - اختفاء (عدم مداخله مأمور ثبت احوال)

۵ - عدم صلاحیت مأمور ثبت احوال .

ب) همچنین راجع ببطالان نسبی نیز تغییراتی چند در خصوص عقد ازدواج قائل شده است :

بدو یکی از عوامل سه گانه عدم رضایت را حذف نموده بدین تعبیر که در زناشویی بعدم رضایتی که ناشی از فریب باشد ترتیب اثر داده نمیشود . زیرا اگر فریب را علت بطلان عقد قرار دهیم کمتر ازدواجی بصورت قانونی وقوع پیدا میکند . حقوق دان معروف فرانسوی اوزل^۱ میگوید : « در موضوع ازدواج هر که^۱ بتواند فریب میدهد »

بنابر این دو موجب برای عدم رضایت بیشتر نمیماند: اشتباه و اجبار راجع به اشتباه - سه قسم اشتباه میتوان فرض کرد : جسمی ، حقوقی و اخلاقی *

اشتباه جسمی عبارت از آنست که یکی از متزاجین از لحاظ سن یا قیافه بادیگری که از چیت سن و شکل شبیه او است عوض شده باشد *

اشتباه حقوقی آنست که یکی از طرفین از لحاظ ورقه شناسنامه و هویت حقوقی بجای شخص دیگر معرفی شده باشد *

اشتباه اخلاقی عبارت از آنست که خصوصیات خلقی و اوصاف

با مصالح عمومی تماس دارد آن را از موجبات بطلان مطلق و غیر قابل تنفیذ قرار داده اند . عدم صلاحیت که در موضوع ازدواج باعث بطلان نسبی میشود چنانچه خواهیم دید فقط ناظر بموردی است که متزاجین بالغ بدون اجازه یا مشورت ابوین ازدواج کرده باشند .

خاصی برای یکی از متزاجین قید شده باشد که در حقیقت اوصاف مزبور را فاقد است. لکن اصول قضائی دادگاههای فرانسه شکل اخیر اشتباه را چون بینهایت شایع است و در حقیقت حکم فریب را دارد قابل ترتیب اثر نمیداند.

موضوع دیگری که قانونگذار در این خصوص از اصل کلی منحرف شده مربوط به مدتی است که در خلال آن اقامه دعوی بطلان ممکن میباشد. بطوریکه سابقاً دیدیم مرور زمان در بطلان نسبی کلیه معاملات پس از ده سال حاصل میشود در صورتیکه مواد ۱۸۱ تا ۲۰۲ قانون مدنی فرانسه میگوید: اگر زوج بازوجه ای که در نتیجه اجبار یا اشتباه از زناشوئی ناراضی است بهمخانگی و همخوابگی همسر خود تن در دهد، مدت مرور زمان برای تقاضای ابطال از ده سال به شش ماه تقلیل مییابد؛ بدیهی است که در غیر این صورت مدت مرور زمان همان ده سال خواهد بود.

عدم صلاحیت در عقد ازدواج عبارت از اینست که قبل از بلوغ بسن بیست و یکسالگی^۱ بدون تحصیل رضایت والدین ازدواج نمایند، همچنین اگر بین بیست و یک تا بیست و پنج سالگی بدون مشورت آنها زناشوئی کرده باشند. اقامه دعوی ممکن است بوسیله یکی از زوجین یا توسط کسیکه استجازه از اولازم بوده (والدین یا انجمن خانوادگی) بعمل آید. دادستان یا سایر خویشانندان زوجین حق مداخله در این امر ندارند (ماده ۱۸۲)

تغییری که در این خصوص از طرف قانونگذار نسبت به اصل کلی داده شده عبارت است از تقلیل مهلت ده ساله مرور زمان بیک سال. هبداء شروع مرور زمان برای والدین موقعی است که از وقوع عقد آگاه شده اند،

۱ - بدیهی است پس از تجاوز از پانزده و هجده سال.

و برای زوجین از زمانی است که بسن بیست و یکسالگی (بلوغ) میرسند.

۵ - موانع عقد ازدواج

موانع مذکور بر دو قسم است: اساسی و فرعی .

موانع اساسی مواعی است که نه فقط مأمور ثبت احوال پس از آگاهی از آن از اجرای تشریفات عقد خود داری مینماید بلکه حتی اگر تشریفات مزبور هم انجام شده باشد موجب بطلان عقد (نسبی یا مطلق) میگردد . مثلاً در صورتیکه عقد زناشوئی بدون مداخله مأمور ثبت احوال یا بدون اجرای تشریفات لازمه در تالار شهر داری انجام شود ، عقد مزبور مشمول یکی از عناوین پنجگانه بطلان مطلق - اختفاء - بوده و باطل است . بعکس ، موانع فرعی اگر پس از وقوع عقد معلوم شوند هیچگونه تأثیری در رسمیت و صحت آن ندارد . مثلاً با اینکه هر سربازی بایستی قبل از ازدواج از مافوق نظامی خود تحصیل اجازه نماید اگر ازدواج بدون این استیجازه رسمیت یافته باشد، این تخلف موجب اقامه دعوی بطلان نخواهد بود و فقط این مانع فرعی مأمور ثبت احوال را (اگر متوجه شود) از اجرای تشریفات عقد ممانعت مینماید* همچنین فقدان انتشار آگهی قبلی و الصاق آن بمدخل شهرداری از موانع فرعی بشمار میرود و پس از انجام عقد تأثیری در بطلان آن ندارد *

۶ - روابط مالی زوجین

امور مالی زن و شوهر در قانون مدنی فرانسه بر حسب قرار داد مخصوصی که آنرا قرار داد عروسی یا پیمان مالی زناشوئی^(۱) مینامند اداره میگردد *

---

۱ - برای اینکه بین پیمان مالی زناشوئی و عقد ازدواج اشتباه نشود از

این ببعده آنرا « پیمان مالی » میخوانیم *

برای تنظیم روابط مادی زن و شوهر چهار طریقه در قانون پیش بینی شده که میتوانند هر یک از آنها را انتخاب نموده یادر نتیجه تراضی هر طریقه دیگری را که میل دارند با رعایت شرایطی که بعداً خواهیم دید اختیار کنند .

۱ - اشتراك دارائی - در این طریقه سه فقره دارائی متمایز از یکدیگر وجود دارد . دارائی مخصوص زن . اموال مخصوص شوهر . دارائی مشترك بین زن و شوهر و متعلق بزناشویی . پس از انحلال زوجیت (بوسیله طلاق یا مرگ یکی از طرفین) دارائی مشترك ، بین زوجین یا ورثه آنها بطور تساوی تقسیم خواهد شد . اداره کردن هر سه فقره دارائی بعد از شوهر است ۲ - تفریق دارائی - در این طریقه هستی مشتركی برای زن و شوهر ملحوظ نیست و هر یک از زوجین مدیر دارائی خود میباشند .

طریقه جهیزی - در این طریقه نیز دارائی مشتركی وجود ندارد و هستی زن و شوهر از هم جدا است . خصوصیتی که دارد اینست که اولاً دارائی زن بهیچوجه قابل انتقال و توقیف نیست و ثانیاً اداره آن بعد از شوهر میباشد .

۴ - عدم اشتراك - در این طریقه نیز هستی زن و شوهر از هم جدا است و مال مشتركی متعلق به زناشویی یافت نمیشود لکن برخلاف طریقه تفریق سرپرستی اموال زن بشوهر تفویض میشود .

بنا بر آنچه ذکر شد تفاوت طریقه عدم اشتراك فقدان دارائی مشترك است و باطریقه جهیزی قابلیت انتقال و توقیف اموال زن است ، و باطریقه تفریق اینست که اداره دارائی مخصوص زن بعد از شوهر محول گردیده است بین چهار طریقه ای که ذکر شد طریقه اشتراك دارائی در نظر قانون گزار مناسب تر و با افکار و آداب و رسوم عامه ملایمتر است بطوری

که هرگاه زوجین در قرار مالی خود طریقه متخذه را به الصراحه ذکر نکنند قهراً تابع طریقه اشتراك دارائی شناخته خواهند شد *

سابقاً در ایالات جنوبی اشتراك دارائی (مانند قانون فعلی) و در ایالات شمالی طریقه جهیزی رایج بوده است. علت تفاوت بین رویه متخذه در جنوب و شمال فرانسه این بوده که سابقاً در جنوب حقوق زوجه و در شمال آداب و رسوم زرمینی نفوذ داشته است * (۱)

پیمان مالی زوجین، مانند عقد ازدواج، عقد تشریقاتی محسوب و تابع مقررات خاصی است. همانطور که در عقد ازدواج مداخله مأمور نیت احوال لزوم دارد، پیمان مالی هم باید در دفتر اسناد رسمی با حضور صاحب دفتر تنظیم یافته ثبت گردد.

۱- در خصوص ریشه تاریخی این طریقه در کشور فرانسه عقاید علمای حقوق مختلف است بعضی بر آنند که منشاء آن حقوق رومی است. مدرک این نظریه تعریفی است که از زناشویی در کتاب دیزست شده که برای زن و شرهر منافع مشترکی قائل گردیده و بشوهر حق داده اند هرگونه تصرفی که نفع خانواده تشخیص دهد در اموال زن بکنند. برخی معتقدند از حقوق سلطنت گرفته شده و در نواحی گل معمول بوده زیرا زول سزار فاتح گل مقرر داشته شوهر معادل جهیزی که زن آورده از اموال خود کنار گذاشته مجموع آنها را برای آینده فرزندان ذخیره کنند. در آمدن اموال هم نباید مصرف شود بلکه برای تامین آینده بازماندگان باید ب سرمایه پس اندازی اضافه گردد. عده دیگر از علمای حقوق تصور کرده اند ماخذ این طریقه عادات اقوام زرمینی است زیرا زرمینیها يك ثلث از دارائی مشترك زن و شوهر را بنفع زنی که شوهرش وفات کرده باو اختصاص میداده اند بالاخره بر طبق رای عده دیگری از دانشمندان منبع و مبنای این طریقه جز در خود کشور فرانسه و عادات و رسوم اهالی وجود نداشته و صرفاً روی منطق صحیح و احساسات عاطفی خانواده ها را دریافته اند که بهترین ضریقه که وحدت منافع دو همسر را بمعنای حقیقی اتحاد منفعت تامین مینماید اشتراك دارائی است: از اینجهت بتدریج این طریقه در آداب و رسوم کلیه نواحی کشور نفوذ یافته و موقع تدوین قانون مدنی طریقه عمومی تلقی گردیده است *

باید دانست که پیمان مالی همیشه بایستی قبل از عقد ازدواج تنظیم گردد. در صورتیکه پیمان خاصی برای این منظور قبل از ازدواج بین زن و شوهر منعقد نشده باشد، بطوریکه دیدیم، قانون آنها را تابع طریقه اشتراك دارائی میشناسد

محتاج توضیح نیست که در صورتیکه عقد ازدواج قابل فسخ بوده و باطل گردد پیمان مالی که از توابع آن بشمار میرود نیز طبعاً باطل و منفسخ خواهد بود.

در تاریخ دهم ژویه ۱۸۵۰ قانونی بنام قانون والت مقرر داشته که پیمان مالی زوجین بوسیله آگهی رسمی با اطلاع عموم برسد. قبل از این تاریخ قانون بازرگانی این موضوع را در ازدواج بازرگانان اجباری کرده بود لیکن تعمیم آن نسبت بعموم اهالی از سال ۱۸۵۰ شروع شده است. قانون مزبور مقرر میدارد که زوجین بایستی صریحاً بمأمور ثبت احوال اظهار نمایند که پیمان مالی بینشان منعقد شده یا نه و در صورت مثبت چه طریقه ای را انتخاب نموده اند در صورت اثبات تصدیق کتبی صاحب دفتر اسناد رسمی باید ارائه شود و در صورتیکه جواب منفی باشد قانون آنها را پیرو طریقه اشتراك دارائی تلقی کرده بعد ها هیچگونه پیمانی مخالف آن از ایشان قبول نخواهد کرد. در هر صورت مأمور ثبت احوال جواب منفی یا مثبت زن و شوهر را در حاشیه سند ازدواج قید مینماید، و چون هندرجات سند مزبور بوسیله انتشار آگهی با اطلاع عامه خواهد رسید بالنتیجه اشخاص ثالث از چگونگی پیمان زن و شوهر آگاه شده. بر خلاف مصالح خود بانجام معامله با آنها مبادرت نمینمایند.

قانون گزار در موضوع پیمان مالی زوجین دو اصل مهم را بطور کلی نافذ و موثر دانسته است:

الف - آزادی اراده .

ب - تغییر ناپذیر بودن پیمان .

الف - آزادی اراده زوجین در این خصوص نتیجه يك اصل کلی حقوقی است که اراده متعاملین در خصوصیات هر گونه معامله ای مطلقاً آزاد است . قانون در روابط مالی زن و شوهر دخالتی ندارد مگر در صورتیکه بین آنها پیمان خاصی وجود نداشته باشد . بنابر این عامل مؤثر اراده زن و شوهر است ، در عین حال این آزادی اراده محدود بمواردی است که قرارداد مزبور با نظامات عمومی و اخلاق حسنه ملی منافات نداشته باشد . این تحدید نیز تعبیر اصل کلی دیگری است که در عموم معاملات ملحوظ گردیده است . مواد ۱۳۸۸ بعد از تماس احتمالی پیمان با نظم عمومی و اخلاق حسنه بشرح ذیل جلوگیری کرده است :

۱) زن و شوهر نمیتوانند پیمانی منعقد سازند که مندرجات آن با حقوق شوهرانه و پدرانه شوهر منافات داشته باشد .

بطوریکه سابقاً دیدیم تفوق شوهر بر زن و اختیارات پدرانه و شوهرانه مرد در نظر قانون گزار از جمله نظامات عمومی و تزلزل ناپذیر بشمار میرود . مثلاً هر گاه مذهب زن و شوهر با یکدیگر متفاوت باشد طرفین حق ندارند در پیمان قید نمایند که اطفال آنها با مقررات مذهبی کدامیک از طرفین تربیت شوند زیرا این پیمان بالطبع مستلزم اینست که قدرت و تفوق پدری مرد از او سلب شده و مورد تردید قرار گرفته باشد .

۱) ماده ۱۳۸۹ مقرر میدارد که پیمان مالی نمیتواند متضمن تغییراتی مربوط بمقررات میراثی باشد زیرا مقررات ارثی که در وصیت نامه باید قید شود برای مورث همیشه قابل تغییر و همواره آخرین اراده

متوفی معتبر میباشد، و چون پیمان مالی زناشویی از لحاظ حفظ منافع اشخاص ثالث باید غیر قابل تغییر باشد نمیتواند بر مقررات ارثی که قانوناً تغییر پذیر است مشتمل گردد.

۳) چون در زمان تدوین قانون مدنی فرانسه در هر ایالتی از کشور مزبور آداب و رسوم خاصی متداول و مرسوم بوده و قانونگذار از لحاظ حفظ نظم عمومی خواسته است عادات مذکور را متحد و یکپارچه سازد در ماده ۱۳۹۰ مقرر داشته که هیچیک از زوجین و صاحب دفتر حق ندارند مقررات پیمان مالی را تابع رسوم خاصه ایالت بخصوصی قرار دهند (بدیهی است این ماده امروز اثر عملی ندارد)

از آنچه راجع به اصل آزادی اراده گفته شد استنباط میشود که زوجین میتوانند با رعایت سه شرط فوق هر طریقه ای را که با وضعیت خود مناسب دانند انتخاب نمایند، اعم از اینکه طریقه مختلطی از چهار طریقه مذکور در قانون ترکیب کرده یا طریقه ای که مخصوص قانون کشور بیگانه است اختیار نمایند.

ب) تغییر ناپذیر بودن پیمان - ماده ۱۳۹۵ مقرر میدارد که پیمان مالی زناشویی پس از وقوع رسمیت عقد ازدواج نمیتواند دستخوش هیچگونه تغییری واقع شود (این اصل در عین حال اصل آزادی اراده را نیز تضییق مینماید).

قانون با وضع این اصل منافع زن و اشخاص ثالث را حفظ کرده زیرا ممکن است در خلال ایام زناشویی زن تحت تأثیر شوهر قرار گرفته و پیمانی که در بدو امر بنفع او بسته شده بضررش تغییر یابد. نسبت به اشخاص ثالث هم ممکن است در نتیجه تبانی زن و شوهر موادی از قرار داد که در واقع وثیقه معاملات اشخاص ثالث با زن شمرده میشده

بضرر ایشان تغییر پذیرد . در دو مورد ذیل برخلاف قاعده کلی تغییر پیمان پس از عروسی ممکن است :

۱) در صورتیکه یکی از موجبات بطلان مطلق یا نسبی وجود داشته باشد ، در این صورت دادگاه روی تقاضای دادستان (مدعی العموم) یا اشخاص ذینفع آنرا ابطال مینماید . بدیهی است هرگاه زوجین طریقه دیگری را بتراضی اختیار نکنند تابع طریقه « اشتراك دارائی » شناخته خواهند شد .

۲) در صورتیکه زن ثروت و جهیز خود را در خطر اتلاف و بی‌مبالاتی شوهر ببیند میتواند از دادگاه تقاضا کند که طریقه متخذه را لغو کرده طریقه « تفریق دارائی » را برقرار سازد . باید متوجه بود که تغییر پیمان در هر دو مورد موکول بحکم دادگاه بوده و بلا فاصله باطلاع کلیه اشخاص ذینفع رسانده خواهد شد .

ممکن است عقد ازدواجی که پیمان مالی باعتبار آن تنظیم یافته اصولاً انجام نگیرد . بدیهی است در اینصورت پیمان مزبور خود بخود ملغی و بلا اثر خواهد بود . بر طبق رویه متخذه اصول قضائی فرانسه در صورت الغاء قرار داد آن سنخ از مواد آن که با موضوع عروسی ارتباط ندارد بقوت خود باقی میماند : مثلاً ممکن است مرد ضمن قرار داد پدري خود را نسبت بکودکی که قبلاً در نتیجه ارتباط نامشروع بین آنها بوجود آمده است برسمیت شناخته یا یکی از طرفین بدهی خود را نسبت بدیگری اعتراف کرده باشد . این قبیل مواد چون ضمن سند رسمی قید شده تأثیر خود را از دست نخواهند داد .

اینک که مختصری را جمع به کلیات پیمان مالی زناشوئی در قانون مدنی فرانسه گفته شد . ذیلاً خصوصیات هر يك از چهار طریقه پیش بینی

شده در قانون را شرح میدهم :

(۱) - طریقه اشتراك دارائی

این طریقه در فرانسه و بلژیک و هلاند طریقه رسمی و قانونی شناخته شده و گرچه موارد اعمال آن از سایر طرق بیشتر است لکن خانواده های ثروتمند نسبت بآن چندان تمایلی نشان نمیدهند و عملاً اختصاص بخانواده های متوسط و فقیر دارد. انتقاد اساسی که از این طریقه میتوان کرد موضوع اختیارات فوق العاده است که از لحاظ اداره و بهره برداری و فروش اموال زن بشوهر تفویض شده . تنها وسیله ای که برای جبران این نقیصه بنظر قانونگذار رسیده اینست که در مقابل اختیارات وسیع مرد بزن حق داده در موقع انحلال اشتراك (که ممکن است در جریان ایام زناشویی بوسیله تقاضای از دادگاه یا در پایان زوجیت بوسیله طلاق یا فوت یکی از دو همسر بعمل آید) از پذیرفتن سهم خود نسبت بدارائی مشترك (بدهکاری و بستانکاری) سر باز زند و خیر و شر آنرا تنها بشوهر واگذارد ، لکن شوهر چون خود مدیر دارائی مزبور بوده همیشه مجبور است دارائی مشترك را در مقابل کلیه قروضی که نسبت بآن وجود دارد قبول نماید . بنا بر این به احتمال اینکه زن ممکن است از حق امتناع خود استفاده نموده و دیون « دارائی مشترك » را روز انحلال باو متوجه سازد ، شوهر از مدیریت خود سوء استفاده نکرده از اتلاف مال مشترك خودداری خواهد نمود ولی در حقیقت این پیش بینی برای حفظ حقوق زن که قسمتی از سرمایه « دارائی مشترك » را پرداخته کافی نیست . و فقط ممکنست زیانهای بعدی اضافی را از او دور نماید .

سرمایه « دارائی مشترك »

چون در موقع تدوین قانون مدنی فرانسه (۱۸۰۴) اموال منقول

اهمیت و ارزش امروزی رانداشته ماده ۱۴۰۱ مقرر میدارد :

کلیه اموال منقولی که زن و شوهر در حین زناشویی مالکند و همچنین آنچه که بعدها از اموال منقول بدست میآورند داخل در «دارائی مشترك» خواهد بود . در قانون کشور هلاند طریقه مزبور بنام « اشتراك عمومى دارائى » خوانده شده و دائره عمل آن بر مراتب وسیعتر از قانون فرانسه است ، زیرا در هلاند کلیه اموال منقول و غیر منقول زن و شوهر چه مربوط به قبل از عروسی و چه بعد از آن عموماً داخل در « دارائى مشترك » میشود و بنا بر این دارائی خاصی برای هیچیک باقی نمی ماند . در قانون فرانسه نظر باینکه زناشویی عبارت است از وحدت زندگی و وحدت منفعت و چون زن و شوهر باید متحداً کار کنند ماده ۱۴۰۳ مقرر داشته : هر مال غیر منقول که زن و شوهر در ایام زناشویی بصورت غیر مجانی تحصیل نمایند جزو « دارائی مشترك » شان خواهد بود . بنابر این و نظر بعلتی که فوقاً ذکر شد اموال غیر منقولی که روز عروسی مالکند و همچنین آنچه که بعداً بصورت صلح یا هبه یا میراث بدست میآورند مختص بخودشان خواهد بود زیرا نتیجه زحمت مشترك نیست . اگر هبه کننده بجای اینکه یکی از آنها مالی ببخشد بهردو مشترکاً بخشید داخل در «دارائی مشترك» خواهد شد .

هر گاه یکی از زوجین مال غیر منقول خاص خود را باملك دیگری معاوضه کند در صورتیکه بهای دو فقره ملك مساوی باشد ملك تازه بجای ملك قدیم جزو دارائی خاص مالك خود شناخته خواهد شد و در صورتی که ملك جدید گرانتر و تفاوت قیمت معتنا به و تفاوت مزبور را « دارائی مشترك » پرداخته باشد ملك جدید داخل در «دارائی مشترك» شده زن یا شوهر معادل ارزش ملك قدیم خود از «دارائی مشترك» طلبکار میماند

تا موقع انحلال و تصفیه طلب او پرداخته شود.

در مورد هبه معوضه ای که از طرف پدر، مادر یا اجداد مال غیر منقولی یکی از دو همسر بخشیده شود، گرچه میتوان گفت بر طبق قاعده کلی چون معوضه است باید داخل در «دارائی مشترك» شود لکن نظر باینکه ممکن است همین مال بعدها بوسیله میراث بهمسر مزبور منتقل گردد عنوان مالکیت خاص او را بخود خواهد گرفت و به «دارائی مشترك» ربطی نخواهد داشت.

مورد دیگری که ممکن است در این خصوص پیش بیاید اینست که زن ملك مخصوص بخود را با اجازه شوهر فروخته و بخواد با قیمت آن ملك دیگری خریداری نماید. از طرفی چون ملك تازه در ایام زناشویی بوسیله غیر مجانی تحصیل میشود بایستی طبق قاعده کلی داخل در «دارائی مشترك» گردد، از طرف دیگر چون جای گیر ملك خاص زن است بایستی جزو دارائی مخصوص او محسوب شود. قانون نظر ثانی را تأیید کرده و چون قیمت ملك فروخته شده قانوناً بوسیله شوهر که مدیر امور مالی خانواده است اخذ میشود و ممکن است بدست مشارالیه بمصرف دیگری برسد اینست که زن حق دارد در سند فروش قید کند که خریدار ملك در مقابل زن مسئول است قیمت ملك را حفظ و نظارت نماید تا بمصرف خرید ملك جدیدی برسد. بدیهی است در این صورت خریدار قیمت را در صندوق دفتر اسناد رسمی تودیع مینماید تا در موقع لزوم شوهر آنرا بمصرف خرید ملك تازه برساند.

افزایش یا نقصان سرمایه «دارائی مشترك»

علاوه بر آنچه قانون تعیین کرده نظر با آزادی اراده زوجین میتوانند موادی دائر بر زیاد یا کم کردن سرمایه «دارائی مشترك» در پیمان خود

قید نمایند. از لحاظ اضافه میتوانند موافقت نمایند که کلیه دارائی غیر منقولشان اعم از گذشته یا آینده جزو «دارائی مشترك» محسوب گردد یا آنکه ملك بخصوصی را كه طبق قانون بایستی مخصوص مالك خود باشد داخل در «دارائی مشترك» کنند. و نیز ممکن است تصمیم بگیرند بجای عین ملك مبلغی کمتر از قیمت واقعی آن به «دارائی مشترك» تعلق یابد. در این صورت عین ملك بملکیت مالك خود باقیمانده لکن ملك مزبور در مقابل مبیع قرار دادی نسبت به طلب «دارائی مشترك» مورد وثیقه قرار میگردد و شوهر حق دارد در حدود این مبلغ قرض کرده ملك مزبور را رهن دهد.

از لحاظ نقصان سرمایه که فعلاً خیلی بیش از افزایش آن معمول به است ممکن است زوجین موافقت نمایند که اموال منقولشان حکم غیر منقول را داشته باشد، یعنی از اموال منقول آنچه بعد از عروسی بعنوان غیر مجانی بدست بیاورند داخل در «دارائی مشترك» گردد و بقیه خاص ملك خود باشد.

علت شیوع این نظریه بطوریکه سابقاً دیدیم اینست که در جریان قرن نوزدهم بعد اهمیت و ارزش اموال منقول از قبیل سهام شرکتها و اسناد تجاری و بانگی بخوبی معلوم شد و بعکس اموال غیر منقول اهمیتى را که در زمان تدوین قانون مدنی داشت از دست داد. بالتیجه ممکن بود مرد تمام دارائی خود را که عبارت از اموال منقول میباشد برای سرمایه «دارائی مشترك» اختصاص دهد، در صورتیکه زن هستی خود را که از اموال غیر منقول قبل از عروسی یا املاکی که بعداً از راه ارث یا هبه بدست آورده مرکب میباشد برای شخص خود حفظ نموده و فقط اموال منقول خود را که معمولاً جز مبل و اثاثیه مختصر چیزی نیست در مقابل سرمایه

هنگفت منقول شوهر مثلاً سهام و اوراق بهادار تسلیم «دارائی مشترك» نماید. از این رو است که برای ایجاد تعادل بمرء حق داده اند ~~که~~ با جلب رضای زن نسبت به اموال منقول و غیر منقول به يك نحو معامله نماید. اداره اموال «دارائی مشترك»

بر طبق ماده ۱۴۲۱ شوهر حق دارد ببنهائی اموال «دارائی مشترك» را اداره کرده، فروخته، رهن گذاشته یا بهر صورت صلاح دید انتقال دهد و مداخله زن در هیچيك از این امور لازم نیست. اختیارات شوهر در اداره و انتقال اموال مزبور ناشی از حق ریاست خانواده و برتری و تفوقی است که در نظر قانون از جمله نظامات عمومی بشمار میرود.

بر طبق قانون ۱۳ ژوئیه ۱۹۰۷ يك قسم دارائی جداگانه دیگری هم برای زن فرض شده که از لحاظ مالکیت متعلق به «دارائی مشترك» است لکن از نظر اختیار اداره و تصرف و پس انداز بنهائی مختار است قانون مزبور مقرر میدارد: که درآمد کارکردن تحت اختیار مستقیم خودش میماند لکن باید بمصرف مخارج ضروری خانه برسد، اگر از این راه زن توانست مبلغی پس انداز کند در موقع انحلال اشتراك این قسمت از اموال مختص زن بوده و مرد را در آن سهمی نیست.

در مقابل این اختیار فوق العاده وسیع مرد که ممکن است هر آن هستی زن را دچار خطر اتلاف سازد قانونگذار برای زن نیز حق بسیار مؤثری قائل شده: زن روی تمام اموال «دارائی مشترك» و حتی دارائی اختصاصی شوهر حق رهن قهری دارد باین توضیح که هرگاه در پایان زناشویی یا موقع انحلال «دارائی مشترك»^۱ زن از شوهر طلبکار بود حق

۱- بطوریکه سابقاً دیدیم انحلال «دارائی مشترك» با انحلال علقه زوجیت ملازمه ندارد و ممکن است در خلال ایام زناشویی دارائی زن و شوهر با مداخله دادگاه از هم تفريق شود.

دارد هر مالی متعلق به «دارائی مشترك» یا دارائی مخصوص شوهر را در تصرف هر کس سراغ کرد توقیف و برای وصول طلب خود تأمین نماید . بنابراین چون خریداران از حق قانونی زن ادلاع دارند حاضر نمیشوند بدون رضایت و امضای او از شوهر چیزی بخرند و در نتیجه عملاً شوهر ناچار است در مورد هر معامله ای از زن مشورت کرده رضای او را جلب نماید . باضافه ماده ۱۴۲۲ حق هبه مال غیر منقول متعلق به «دارائی مشترك» را از شوهر سلب کرده است . موضوع اینکه آیا در صورت اجازه زن شوهر میتواند چنین هبه ای بکند یا نه قابل بحث است . در اصول قضائی هم رویه ثابتی اتخاذ نشده است . در صورتیکه شوهر بخواهد راجع به اموال «دارائی مشترك» وصیتی بکند جز نسبت به حصه خود (نصف) نافذ نیست . زن هم عیناً نسبت به سهم خود مجاز است حتی بدون اجازه شوهر وصیت کند .

اداره اموال اختصاصی زن

ماده ۱۴۲۸ حق و وظیفه اداره کردن کلیه اموال اختصاصی زن را بر مرد محول کرده لکن در عین حال هر گونه معامله ای نسبت باموال منقول ۲ یا غیر منقول اختصاصی زن که از حدود مفهوم جمله «اداره کردن» خارج باشد برای شوهر بتهنایی مقدور نیست و موافقت و امضای زن لازم است بلکه میتوان گفت بر طبق اصل کلی شخص زن انتقال دهنده محسوب میشود منتها با اجازه شوهر . ماده مزبور اضافه میکند که شوهر در مقابل هر گونه حیف و میلی که در نتیجه اهمال و اشتباه او نسبت باموال زن

---

۲ - گرچه بر طبق تعریفی که از «دارائی مشترك» شد تمام اموال منقول زوجین چه قبل از عروسی و چه بعد ، داخل «دارائی مشترك» شده و هیچیک نباید مال منقول مختص بخود داشته باشند لکن در عین حال میتوانند موافقت کنند اموال منقولیکه بصورت هبه تحصیل کرده اند از عنوان اشتراك معاف و مختص به آن خود باشد .

پیش آمد کند مسئول است .

گرچه گفتیم مدیریت اموال زن با شوهر است ولی باید متوجه بود که قدرت و اختیارات شوهر در اداره کردن اموال عیالش خیلی کمتر از اختیار او نسبت باموال خصوصی خود و اموال «دارائی مشترك» میباشد مثلاً از جمله عملیات برجسته اداری شوهر اجاره دادن املاك زن است ، در این خصوص مدت اجاره نباید از نه سال تجاوز کند و در صورت تجاوز مدت را به دوره های نه ساله تقسیم میکنند در نتیجه هر گاه در جریان یکی از این دوره ها اشتراك دارائی منحل شد زن بایستی فقط عقد اجاره را تا پایان دوره نه ساله مربوطه رعایت کند و با انقضای دوره نه ساله مزبور میتواند عقد اجاره را نسبت ببقیه مدت فسخ نماید .

قروض «دارائی مشترك»

همانطور که از لحاظ سرمایه بین اموال منقول و غیر منقول و بین اموال قبل از عروسی و بعد از آن قانون امتیاز گذاشته در خصوص بدهی هم دو تفاوت فوق را قائل شده است :

الف) قروض قبل از عروسی - چون در تعیین سرمایه «دارائی مشترك» گفتیم از بین اموالیکه عروس و داماد در روز عروسی مالکند فقط مال منقولشان مشمول عنوان اشتراك میشود از لحاظ بدهی هم ، برای اینکه تعادلی بین سرمایه و بدهی «دارائی مشترك» برقرار شده باشد ماده ۱۴۰۹ مقرر داشته قروض منقولی را که زن و شوهر در روز زناشویی برعهده دارند «دارائی مشترك» ذمه دار گردد .

نکته قابل توجه اینکه این تعادل تصنعی و صوری و دراز واقع است زیرا آنطوریکه مال منقول و غیر منقول را میتوان از هم تفکیک کرد

قروض منقول و غیر منقول به آسانی قابل تشخیص نمیباشد چونکه معمولاً موضوع هر قرضی جز پول نقد نیست و بفرض اینکه موضوع تعهد انتقال مال غیر منقولی بوده باشد بلا فاصله انجام خواهد گردید زیرا با حصول رضایت انتقال قانوناً انجام میشود و چون رضایت در ضمن تعهد منظور شده است میتوان گفت که تعهد در آن واحد ایجاد و انجام میگردد بعبارة دیگر شرط فعل نیست تا تشریفات و عمل جدا گانه بخواهد بلکه شرط نتیجه است. مگر فرض کنیم تعهد مشعر بر انتقال ملک در تاریخ معین آینده باشد یا تعهد عبارت باشد از انتقال ملک که باید بعداً محل آن در زمین معینی تحدید و تعیین گردد. بنا بر این « قرض غیر منقول » معمولاً یافت نمیشود. و در نتیجه این تصمیم کلیه قروضی را که زوجین قبل از عروسی داشته اند « دارائی مشترک » عهده دار خواهد شد.

ب) قروض ایام زناشویی - تمام تعهداتی که شوهر در جریان سالهای زناشویی نسبت باشخاص ثالث میکند انجام آن بعهده « دارائی مشترک » خواهد بود و طلبکار بین توقیف اموال اختصاصی مرد یا اموال اشتراکی مخیر است اعم از اینکه تعهد مزبور ناشی از اداره کردن اموال خاصه مرد بوده یا متعلق به اداره « دارائی مشترک » باشد و اما قروض و تمهداتی که زن بعهده گرفته در این خصوص بایستی سه صورت ذیل را در نظر گرفت :

۱) در صورتیکه زن بدون اجازه شوهر تعهدی بکند. از لحاظ عدم صلاحیت زن قابل بطلان است « بطلان نسبی »

۲) در صورتیکه با اجازه دادگاه معامله کرده و در نتیجه متعهد شده است فقط دارائی شخصی او عهده دار انجام تعهد شناخته میشود.

۳) هرگاه تعهد زن با اجازه شوهر باشد، دارائی زن (برای اینکه

تعمد کرده) دارائی شخصی مرد (برای اینکه اجازه داده و « دارائی مشترك » (برای اینکه ملك مشترك زن و شوهر است) از طرف طلبکار قابل تعقیب میباشد .

بنا بر این در صورتی هم که شوهر با انجام معامله از طرف زن خود* موافق باشد معمولاً مصلحت را در این میدانند که از اجازه دادن خودداری نموده موضوع را بدادگاه مراجعه دهد .

انحلال و تقسیم « دارائی مشترك »

۱ - موارد انحلال :

بر طبق ماده ۱۴۴۱ موارد انحلال عبارت است :

الف) ملك طبعی یکی از زوجین

ب) ملك حقوقی (ملك حقوقی عبارت بوده از مجازاتی که بوسیله آن کلیه حقوق مدنی و اجتماعی از گناهکار سلب میشده . این مجازات فعلاً در قانون فرانسه وجود ندارد) .

ج) طلاق .

د) تفریق جسمانی (امری است نظیر طلاق که شرح آنرا در فصول آینده خواهیم دید) .

ه) تفریق مالی بوسیله دادگاه .

۲ - طرز تقسیم :

اولاً زوجین آنچه را که متعلق به خودشان بوده و عیناً وجود داشته باشد پس میگیرند .

ثانیاً مبالغی را که در نتیجه معاملات مختلفه از « دارائی مشترك » طلبکار شده اند بخود انتقال میدهند . از جمله مزایائی که در اینخصوص قانون گزار برای زن قائل شده اینست که میتواند قبل از شوهر سهم خود

را نسبت به طلب از «دارائی مشترك» استیفا نماید .

برای وصول طلب ممکن است راجع به ارزیابی اموال «دارائی مشترك» بین طرفین اختلافاتی رخ داده منجر بمراجعه به دادگاه شود و نیز ممکن است بضرر اشخاص ثالث (طلبکاران «دارائی مشترك») زن و شوهر با هم تبانی نمایند . البته در صورت اخیر طلبکاران هم میتوانند بوسیله اقامه دعوی مخصوص بنام آکسیون پولین^۱ از حق خود دفاع نمایند ثانیاً در صورتیکه دارائی اختصاصی زن و شوهر به «دارائی مشترك» بدهکار باشد بایستی دین خود را ادا نماید .

رابعاً بعد از این عملیات آنچه از سرمایه و بدهی برای «دارائی مشترك» میماند بین زن و شوهر بالسویه تقسیم میشود .

خامساً بطوریکه سابقاً دیدیم در مقابل اختیارات فوق العاده مرد زن حق دارد از قبول سهمیه خود نسبت به «دارائی مشترك» استنکاف نماید البته این استنکاف در صورتی است که بدهی «دارائی مشترك» که بوسیله شوهر تعهد شده است بیش از موجودی آن باشد .

سادساً در صورت قبول زن ، اشتغال ذمه او در برابر طلبکاران محدود بمبلغی است که از «دارائی مشترك» در یافت داشته است ۲ این تحدید نظیر اندازه ای است که برای اشتغال ذمه هر وارثی نسبت به بدهیهای مورث او قائل شده اند ۲ با این تفاوت که وارث بایستی استفاده از این حق را رسماً تقاضا نماید ، در صورتیکه زن خود بخود و بدون تقاضای صریح از مصونیت مزبور استفاده میکند .

۲ - طریقه تفریق دارائی

این طریقه در مقام عمل فوق العاده نادر است . در سال ۱۸۹۸

بین ۸۲۳۴۶ پیمان مالی زناشوئی فقط ۲۱۲۸ پیمان مبنی بر طریقه تفریق تنظیم شده . طریقه مزبور عملاً اختصاص به موارد خاصی دارد مثلاً اینکه زن از شوهر سابق اولاد داشته باشد . فائده ای که در این طریقه بنظر میرسد : یکی استقلالی است که بالنسبه بسایر طریقه ها بزن شوهر دار داده شده و یکی روشن بودن حساب مالی زوجین در موقع طلاق است . از این جهت مجامع طرفدار زنان همیشه سعی کرده اند این طریقه در قانون فرانسه طریقه عمومی قانونی تلقی شود و همچنین بعلمتی که فوقاً ذکر شد تفریق دارائی در نواحی که طلاق معمولاً زیاد است بیشتر مورد استعمال پیدا میکند .

در این طریقه دارائی زن و شوهر کاملاً از هم متمایز است . با اضافه اموال خود را هر يك شخصاً اداره میکند . چنانچه قبلاً دیدیم این تفریق مالی ممکن است قراردادی یا قضائی باشد . تفریق قراردادی طریقه قانونی است که زن و شوهر ممکن است قبل از عروسی بدان تراضی کنند . تفریق قضائی موقعی است که در جریان ایام زناشوئی ، در نتیجه تقاضای زن ، دادگاه برای حفظ اموال او بدان حکم میکند .

در هر يك از دو صورت نسبت با اموال و عوائد زن مداخله ای ندارد بایستی زن در پرداخت مخارج ضروری خانه مشارکت نماید .

در تفریق قضائی ، دادگاه با توجه بتمکن طرفین و میزان مخارج ضروری خانه در حکم خود سهم زن را نسبت بمخارج قید مینماید و در صورتیکه بعداً وضعیت زن و شوهر از لحاظ تمکن تغییر نماید میتوانند ثانیاً بدادگاه مراجعه و تطبیق مندرجات حکم را با وضعیت فعلی خود تقاضا نمایند .

در تفریق قراردادی در صورتیکه برای تعیین سهم زن از مخارج بین

مداخله و اجازه شوهر را بفروش اموال غیر منقول منحصر کرده اند لکن بعداً از اواسط قرن نوزدهم باین طرف اموال منقول از نظر توسعه صنعت و بازرگانی واجد اهمیت بیشتری شده بطوریکه ممکن است دارائی یک نفر بالغ بر ملیونها و منحصرأ مرکب از سهام شرکت های تجاری و صنعتی ، اوراق بانک و غیره باشد . بنا بر این آزاد گذاشتن زن در انتقال اموال منقول خود ممکن است برای خود او و شوهرش ایجاد خطر نماید . از این نظر اصول قضائی فرانسه فعلاً قسمت دوم ماده فوق الذکر را دنباله قسمت اول تلقی کرده یعنی وقتی برای زن استقلال در معاملات منقول قائل است که معامله مزبور از حد اموری که برای اداره کردن مالیه او لازم است خارج نشود . مثلاً زن میتواند مستقبلاً مال الاجاره ملک مزروعی خود را صرف خرید بندر یا سایر لوازم زراعتی بنماید ولی معامله مهمی که جنبه اداری نداشته و میتواند موجب تغییر وضعیت مالی زن بشود بدون اجازه و موافقت شوهر صحیح نیست .

باید متوجه بود که گرچه ماده ۱۴۴۹ صریحاً انتقالات مجانی را برای زن منع نکرده لکن با در نظر گرفتن حدود اختیارات او در نظر قانونگذار بدون اجازه شوهر نمیتواند از اموال خود اعم از منقول یا غیر منقول به کسی هبه نماید . بر طبق ماده ۲۱۵ زن حتی در طریقۀ « تفریق دارائی » هم برای اینکه بتواند دعوائی در دادگاه اقامه کند محتاج اجازه شوهر است . احتیاج زن با اجازه شوهر اختصاص بدعاوی مربوط باموال غیر منقول نداشته بلکه در اقامه دعوی ناشی از اموال منقول هم که در معامله نسبت بآنها آزاد است باز به اجازه شوهر نیازمند است .

در خصوص اینکه آیا زن میتواند بدون اجازه شوهر تعهدی برای خود ایجاد نماید یا نه گرچه ماده ۱۴۴۹ ساکت است ولی صریح ماده

۲۲۰ مربوط به امر تجارت زنان شوهر دار عدم صلاحیت زن را در این خصوص تأیید مینماید و بهمین مناسبت اصول قضائی فرانسه مقرر داشته که وقتی تعهد زن نافذ است که از حدودیکه برای اداره اموالش لازم است تجاوز ننماید بنا بر این ضمانت اشخاص ثالث یا مصالحه یا تعهد به قبول رای حکم یا قبول کردن میراث بدون اجازه شوهر ممنوع است.* بطوریکه سابقاً دیدیم قانون ژوئیه ۱۹۰۷ اموالی را که زن از درآمد کار شخصی خود بدست آورده از بسیاری از مقررات عمومی معاف نموده در این طریقه هم اجازه داده است اولاً زن کلیه اموال حتی غیر منقول از این نوع دارائی خود را بفروشد و ثانیاً هرگونه دعوائی مربوط باین قبیل اموال را بدون اجازه شوهر اقامه کند.*

۲- طریقه چپیزی

ریشه این طریقه در حقوق رم وجود داشته بعداً با تغییراتی که لازمه تطور و تحول زمان است در قانون فرانسه بصورتیکه خواهیم دید قبول شده است. خاصیت ممیزه این طریقه این است که اموال زن بدو قسمت تقسیم میشود اموال چپیزی و غیر چپیزی. اموال چپیزی که از لحاظ اداره و استفاده از درآمد تحت اختیار شوهر است بهیچوجه نه بوسیله زن و نه بوسیله شوهر و نه بوسیله هر دو متفقاً قابل انتقال نیست در نتیجه عدم قابلیت انتقال این اموال مشمول مرور زمان هم نبوده و تصرف مستمر غیر نسبت بآنها سبب مملک تلقی نمیشود و همچنین اشخاص ثالث نمیتوانند آنها را برای تأمین و وصول طلب خود توقیف کرده بفروش برسانند.*

اموال غیر چپیزی قابل انتقال و توقیف بوده تحت مدیریت شخص زن اداره میشود. تعیین میزان و مبلغ هر یک از دو نوع مال بسته به تراضی

طرفین است بنا بر این میتوان گفت این طریقه ترکیبی است از دو طریقه تفریق و عدم اشتراك (نسبت با اموال غیر جهیزی و جهیزی). منطق وضع این طریقه این است که خواسته اند بدین وسیله يك قسمت از اموال خانواده ها بعنوان سرمایه همیشگی برای آنها باقی بماند - اینست که اموال غیر منقول زن که صورت جهیزه بخود می گیرد مطلقاً قابل انتقال نیست *

بزرگترین مزیتی که در طریقه جهیزی وجود دارد اینست که زن هستی او در مقابل خطر اسراف کاری و هرزه خرجی شوهر بهترین وجهی حفاظت شده است زیرا اموال غیر منقول زن که مطلقاً قابل انتقال نیست اموال منقول او هم گرچه ممکن است بدست شوهر فروخته شود لکن اگر در مقابل قیمت دارائی غیر منقول اختصاصی مرد بیشتريا لا اقل معادل ارزش آن باشد باز هستی زن از خطر اتلاف محفوظ است چون زن روی اموال غیر منقول شوهر همیشه حق رهن قهری قانونی دارد بنا بر این همیشه زن در موقع تصفیه حساب میتواند معادل قیمت اموال منقولش که بدست شوهر تلف شده از اعمال حق رهن قهری خود روی اموال غیر منقول شوهر استفاده و در نتیجه طلب خود را استیفای نماید حتی در طریقه جهیزی برخلاف سه طریقه دیگر طبق تصمیم اصول قضائی فرانسه زن نمیتواند از حق رهن قهری خود صرف نظر نماید. بلی اگر شوهر فاقد اموال غیر منقول باشد زن وسیله برای تأمین حق خود نخواهد داشت والبته در اینصورت این طریقه را اختیار نخواهد کرد

مزیت دیگر این طریقه که در حد خود اهمیت بسزائی دارد این است که در آمد اموال جهیزی زن هم بر طبق نظریه متخذه در اصول قضائی تاحدودی که برای معیشت خانواده ضروری است غیر قابل انتقال و توقیف

است از این نظر میتوان گفت که «طریقهٔ جهیزی» حتی بر «اشتراک دارائی» هم برتری دارد زیرا در طریقه «اشتراک» شوهر میتواند بدون رعایت مصارف لازمه زندگی در آمد اموال زن را انتقال دهد ولی اینجا بایستی قبلاً امر معاش خانه را در نظر بگیرد *

معایبی که در این طریقه دیده میشود یکی سوء ظنی است که از لحاظ اخلاقی نسبت بمرد اعمال میشود زیرا اینجا بر خلاف مفهوم کلی زناشویی و وحدت منافع طرفین هستی و منفعت هریک جدا است و باضافه دارائی زن در مقابل تصرفات مرد بطرز شدیدی محافظت شده . دیگر از نظر اقتصادی زن نمیتواند از اموال خود استفاده کند شوهر نمیتواند از اعتباری که در نتیجه ثروت عیالش باید برای او ایجاد شود انتفاع ببرد باضافه اموال غیر منقول شخصی خود را نیز نمیتواند بفروشد یا رهن بگذارد زیرا زن نسبت بآن حق رهن قهری دارد و چون از این حق هم نمیتواند صرف نظر کند شوهر مشتری برای اموال خود پیدا نمیکند . اشخاص ثالث هم ممکن است در این طریقه گرفتار خطر تبانی زن و شوهر شده خسارت ببینند . تنها اصلاحی که در عمل نسبت بمعایب نامبرده معمول شده اینست که در تنظیم سند رسمی یمان زن میتواند بشوهر اجازه دهد جهیزیه منقول یا غیر منقول او را عندالزوم بفروشد مشروط بر اینکه تعهد کند عوض آن را بعداً در موقع مطالبه زن خریده باو تسلیم نماید .

نظر به دو نقیصه که گفته شد بتدریج موارد استعمال این طریقه رو بکاهش گذاشته بطوری که فعلاً جز در بعضی از نواحی از قبیل اکس - باستیا - منت پلیه - و در ایالات شمالی فقط نرماندی طریقهٔ مزبور دیده نمیشود *

در حقوق رم شوهر نسبت بجهیز زن مالک مختار شناخته میشده

بتدریج دائره اختیارات او را تنگ کردند تا زمان ژوستی نین که حق هر گونه انتقال یارهن نسبت بجهیز را از شوهر سلب کردند حتی با اجازه زن هم قادر باین کار نبود و بر فرض اینکه برخلاف قاعده جهیز زن را تلف میکرد بایستی موقع تفریق و انحلال زناشوئی عوض آنرا بوی تسلیم نماید. در حقوق سابق فرانسه عین این وضعیت معمول شد باضافه دادگاه ها صریحا حق مالکیت جهیز را بزن واگذار کردند اینست که قانون مدنی هم همین رویه را پیروی و تثبیت کرده است بنا براین مالک اموال جهیزی فقط زن شناخته شده و شوهر تنها حق دارد اموال مزبور را اداره و از در آمد آن برای حوائج ضروری خانواده استفاده نماید. بدیهی است حق اداره کردن شامل کلیه امور و اختیاراتی است که برای حسن اداره اموال لازم است و بالتبجه شوهر میتواند هر گونه دعوائی را مربوط به این اموال شخصا اقامه نماید باضافه بطوری که قبلا اشاره شد میتواند جهیزه منقول زن را نقل و انتقال دهد لکن بایستی قیمت یا عوض آنرا بزن بپردازد منطق این اختیار این است که اولاً چون شوهر متصرف جهیز منقول زن است و در مورد اموال منقول شخص متصرف مالک شناخته میشود بنا بر این حق دارد آنها را بفروشد و ثانیاً چون شوهر میتواند ضمن عملیات اداری خود اسناد و مطالبات منقول زن را انتقال داده یا تعویض نماید همچنین حق خواهد داشت سهام و اوراق بها دار او را نیز مورد معامله قرار دهد و چون اهمیت اموال منقول یکسان است فروش اموال منقول مادی (اثاث و غیره) هم مانعی نخواهد داشت.

چنانکه در طریقه «اشتراک دارائی» دیدیم در این طریقه (جهیزی) هم زن میتواند در نتیجه سوء اداره و رفتار شوهر از دادگاه درخواست کند حق مدیریت اموال او را از شوهر منتزع ساخته بخودش تفویض نمایند.

در این صورت حق اداره و استفاده از درآمد اموال مخصوص زن خواهد بود و در عین حال مقرراتی هم که در این طریق از نظر حفظ دارائی زن وضع شده بود با مختصر تغییری بجای خود باقی خواهد ماند . کلیه اختیاراتی که برای مدیریت اموالش لازم است باو داده شده درآمد اموال خود را دریافت و مانند طریقه «تفریق دارائی» در پرداخت مصارف خانه شرکت میکنند فقط در اقامه دعوی بایستی ارشوه و اگر او امتناع کرد از دادگاه کسب اجازه کند .

تقسیم اموال به جهیزی و غیر جهیزی - در صورت انتزاع حق مدیریت از شوهر غیر قابل انتقال و توقیف بودن اموال جهیزی مانند سابق باقی است حتی اموال منقول جهیزی هم غیر قابل انتقال میشود زیرا قبلاً هم زن نمیتوانست انتقال دهد . درآمد اموال جهیزی و غیر جهیزی هم به سرمایه های اصلی خود ملحق میشود . هبه یا میراثی اگر عاید زن شد جز و جهیزیه قرار نمیگیرد فقط خاصیت غیر قابل مرور زمان بودن اموال جهیزی زن پس از تفریق مرتفع میشود .

باید دانست که اصولاً عدم قابلیت توقیف اموال جهیزی زن فقط در برابر طلبکارانی است که بعد از وقوع زناشوئی بازن معامله کرده و از او طلبکار شده اند و الا طلبکارانی که قبل از زناشوئی از زن طلبکار شده اند چون با اعتماد اموال زن که در آن موقع قابل انتقال و توقیف بوده معامله کرده اند در ایام زناشوئی هم میتوانند از توقیف و فروش جهیزیه بدهکار خود برای وصول طلبشان استفاده نمایند .

در خاتمه باید متذکر بود که نسبت باصل عدم قابلیت انتقال و توقیف جهیز زن موارد استثنائی چندی در قانون پیش بینی شده که هر يك روی مصلحت خاصی وضع شده است مثلاً اشخاصی که از جنحه یا شبه جنحه

زن متضرر شده اند میتوانند در موقع اقسامه دعوی اموال جهیزی زنرا توقیف و پس از اثبات حق خود را از قیمت آن استیفاء نمایند یا آنکه قانون ۱۹ مارس ۱۹۱۹ مقرر میدارد که در مورد امور خیریه و عام المنفعه مخصوصاً ترویج و تسهیل تکثیر موالید و نگاهداری از کودکانی که در نتیجه جنگ یتیم شده اند زن میتواند با اجازه شوهر اموال جهیزی حتی غیر منقول خود را بفروش برساند و در صورت امتناع شوهر اجازه دادگاه کافی است منتها در این صورت فقط عن را میتواند باین امور اختصاص دهد در آمد آن در اختیار شوهر خواهد ماند. انجام این امر مشروط بدو شرط است یکی آنکه زن فرزند نداشته باشد دیگر آنکه سنش از چهل و پنج سال متجاوز باشد. ظاهراً منظور از شرط اخیر این است که معمولاً زن از این سن بعد فرزند نمیآورد.

۴ - طریقه عدم اشتراك

در این طریقه ، مانند « طریقه تفریق دارائی » دارائی زن و شوهر از یکدیگر جدا است و هستی مشترکی وجود ندارد لکن برخلاف طریقه مزبور اداره هستی زن بشوهر واگذار شده و انتقال اموال هر يك تابع مقررات عمومی قانونی میباشد. این طریقه در کشور فرانسه کمتر مورد استعمال پیدا میکند بعکس در آلمان بر طبق قانون مدنی مصوب ۱۹۰۰ « طریقه عمومی قانونی » است در فرانسه سابقاً در ایالات کاتن و رون معمول بوده و فعلاً فقط در لیون و سنت ایتن دیده میشود.

چون در این طریقه اداره هستی زن بعهد شوهر و در آمد آن در اختیار او است. مخارج لازمه خانه هم بعهد شوهر بوده و از در آمد او - و ال اختصاصی خود و در آمد اموال زن آنرا میبرد. بنابراین اگر صرفه جوئی و پس انداز بشود اختصاص بشوهر خواهد داشت. از لحاظ صلاحیت

زن در این طریقه بدون اجازه شوهر حق هیچگونه معامله حقوقی ندارد فقط بر طبق قانون ژویه ۱۹۰۷ چنانکه قبلاً دیدیم از درآمد اختصاصی خود میتواند استفاده کرده آنرا برای مصارف لازمه خانه بکار برده ذخیره‌ای اگر پیدا شود تصرف و اداره نماید .

بامقایسهٔ اجمالی که بین قانون اسلام و قوانین دنیای متمدن غرب که مفصل‌ترین و کاملترین آنها قانون مدنی فرانسه است بعمل آمد میتوان گفت که برخلاف آنچه بعضی تصور میکنند حدود اختیارات زن - مخصوصاً زن شوهردار - در شریعت اسلام بمراتب وسیعتر و آزادی او در انجام معاملات حقوقی و استفاده از مایملک خود بدرجات بیشتر و بعکس وظائف او چندین بار کمتر و سبکتر از زنان غربی میباشد . در هر چهار طریقهٔ پیمان مالی زناشویی زن باید در پرداخت مخارج ضروری خانه شرکت کند . در سه طریقه کلیه درآمد او با اختیار مرد گذاشته شده برای کوچکترین امر حقوقی بایستی از شوهر کسب موافقت نماید ، با وجود ندایی که اتخاذ شده هستی زن همیشه در معرض اتلاف و هرزه خرجی شوهر قرار دارد درست مانند صغیری که بمراقبت و نظارت قیم نیازمند است زن هم در کلیهٔ شؤون حیوة اجتماعی وابسته و تابع اراده و تحت قیمومت شوهر قرار گرفته است در صورتی که در شریعت اسلام هستی و درآمد او جز با و تعلق ندارد و در تمام اعمال حیوتی اختیار تام و شخصیت کامل با و اعطا شده است . و مطلقاً بشرکت در پرداخت مخارج زندگی موظف نیست

فصل سیزدهم

تعدد زوجات

موضوع فوق الذکر از نظر حقوقی و اجتماعی سزاوار توجه کاملی است. قانون اسلام و شرایع و سنن قبل از آن بمرء اجازه داده اند که در صورت توانائی و رعایت شرایط خاص بیش از یکزن داشته باشد. قوانین اروپائی نه فقط این امر را جایز نمیدانند بلکه آنرا مخالف نظم و اخلاق عمومی شمرده معتقدند که ارتکاب این امر عواطف و احساسات عمومی ملل متمدن را جریحه دار میسازد بهمین مناسبت آنرا از لحاظ منکر و مکروه بودن در ردیف برده فروشی محسوب میدارند.

در حقوق بین الملل خصوصی که از روابط حقوقی افراد يك ملت با دولت بیگانه یا با افراد ملت بیگانه بحث میشود بطور کلی اجازه میدهند که افراد ملت بیگانه ای که در کشور دیگر اقامت دارند از لحاظ احوال شخصیه تابع مقررات قانونی ملی خود بوده و از شمول مقررات قانون کشوری که در آن توقف دارند معاف باشند: مثلاً يك نفر فرانسوی مقیم کشور ایران وقتی در نظر دادگاه های ایرانی کیبر شمرده میشود که بر طبق قانون ملی خود بسن کبر رسیده باشد (بیست و یکسال تمام) و همچنین سایر احوال شخصیه مانند ازدواج و ارث و غیره تنها استثنائی که در این مورد دیده میشود مسئله مخالفت بانظم عمومی و اخلاق حسنه است *

مسائلی که در نظر يك ملتی باتفاق آراء مکروه و ناپسند تلقی میشود از تکاب آنها عواطف عمومی را هیرنجانند و بنا بر این اگر چه جزو احوال شخصیه بوده و بر طبق قانون ملی شخص مرتکب عمل مزبور مجاز باشد

نمی‌تواند در کشور بیگانه آنرا انجام دهد: مثلاً بقرض اینکه بنده گرفتن در قانون ملی کشوری مانند قرون گذشته مجاز باشد اتباع آن کشور که در کشور های بیگانه متمدن توقف دارند نمیتوانند مرتکب این امر شده دعاوی ناشیه از این حقوق را به دادگاه های کشور متوقف فیه مراجعه نمایند. زیرا جامعه این موضوع را مخالف اخلاق حسنه تلقی مینماید و اجازه نمیدهد چنین امری علناً در دادگاه او طرح شود. موضوع تعدد زوجات هم در نظرقوانین اروپائی از همین قبیل است *

در این فصل میخواهیم از موجبات قبیح و ناپسندی این امر در نظر قانون گران غربی و علت اباحه آن در قانون اسلام بحث کنیم:

در بدو امر این طور بنظر میرسد که رشد و رقاء موقعیت زن در اجتماع وحیثیت حقوقی واجتماعی که در عصر حاضر برای او قائل شده اند حکم میکند که هر مردی بیش از یک زن نداشته باشد چون ارزش زن در جامعه بهیچوجه کمتر از مرد نیست وضعی هم که در قوای مادی و معنوی زن نسبت بمرد هنوز مشهود است معلول نقص تربیت و بی توجهی به پرورش علمی و اخلاقی او است و چون بتجربه نابت شده که بهترین وسیله برای بالا بردن ارزش و لیاقت زنان رعایت احترام و تجلیل و توقیر مقام ایشان و تلقین عزت نفس و شرف و مناعت بروح آنها است بنا بر این بایستی از هر گونه تحقیر و اهانتی نسبت بمقام و منزلت زن خود داری کرد زیرا توهین و کسر موقعیت زن موجب میشود که شعله فروزان مجد و شرف در روح او خاموش گردد و مجاز داشتن مرد باینکه دو یاسه یا چهار زن بخود اختصاص دهد بمنزلۀ این است که قیمت و ارزش آن چند زن را با ارزش یک مرد برابر کرده باشند و این خود توهین بزرگی به منزلت و مرتبت اجتماعی زن وارد ساخته در نتیجه تنزل روحی و انحطاط

و پستی اخلاقی او را سبب میگردد بعکس زنیکه خود را همسر و همسنگ واقعی مرد دانست و خود را در هیچ چیز از او کم ندید قهراً واجد فضائل اخلاقی و کمالات نفسانی شده خویشتن را برای شایستگی این مقام و حیثیت آماده میسازد مضافاً باینکه تعدد زوجات - با در نظر گرفتن حسد و رقابت که بر عموم افراد بشر خاصه بر زنان حکومت میکند موجب کینه و بغضاء شدید بین دو نفر زنیکه یکشور دارند و بین خویشان و افراد خانواده های آنها شده میانه اولاد این دو زن ایجاد دو دستگی و ناسازگاری مینماید و چون قوی ترین عامل تعالی و ترقی هر قوم حسن تفاهم و معاضدت است که بین افراد باید حکمفرما باشد در صورت رواج تعدد زوجات همیشه نفاق و بدبینی یکدسته نسبت بدسته دیگر مانع رشد و پیشرفت خانواده ها و موجب ناتوانی آنها خواهد شد. این است قضاوت اشخاصیکه طرفدار يك زن داشتن و منکر تعدد زوجات میباشند بنظر نویسنده در این استدلال و محاکمه از توجه بیک نکته اساسی غفلت شده و با اینکه استدلال مزبور از جنبه نظری صحیح و منطقی است لکن از لحاظ عدم توجه به موضوعیکه ذیلا گفته خواهد شد با واقع و نفس الامر سازگار نیست.

بدو باید متوجه بود که تعداد زنان و مردان در هر کشور بخصوص چیست و افراد کدامیک بر دیگری فزونی دارند اگر افراد زن و مرد همساوی یا عده مردان بیش از زنان باشد البته منطق فوق الذکر صحیح و عملی بوده و تعدد زوجات بهیچوجه مورد نخواهد داشت ولی اگر بعکس تعداد زنان بیش از مردان بود بناچار باید تعدد زوجات را جایز دانست. زیرا اگر هر مردی بیش از يك زن نداشته باشد قهراً عده زنان بیشور خواهند ماند. از طرفی می دانیم حاجت مرد و زن بمعاشرت یکدیگر و علقه زوجیت

امری است طبیعی و قطع نظر از امر معیشت زن که معمولاً مرد باید کفالت نماید زن نیازمند همسری مرد و برای ارضاء عواطف نفسانی شیفته این است که مورد تملق خاطر مردی قرار گیرد. قانونیکه بدون رعایت احتیاجات طبیعی و احساسات فطری افراد وضع شده و با مقتضیات تطبیق ننماید قابل اجرا و ادامه نخواهد بود مقررات خشك و بی منطق نخواهد توانست زنانی را که بی شوهرند از تمایل و ارتباط با مردانیکه زن دارند جلوگیری کند بالنتیجه هر مرد يك زن رسمی مشروع و يك یا چند زن غیر رسمی و نامشروع خواهد داشت دو نقیصه اخلاقی و اجتماعی که برای تعدد زوجات شمرده شده عیناً در این صورت نیز مورد پیدا میکند. اگر در تعدد زوجات نسبت بمقام زن تحقیر روا داشته شده او را كوچك و ارزشش را کمتر از مرد معرفی میکند. در این صورت آیا زنی که بطور محرمانه و نامشروع بامر دی که رسماً عیال دارد مربوط است و عرض و شرف و حیثیت و شخصیت خود را مخفیانه باو تسلیم کرده و بیم دارد از اینکه ارتباط نامشروع فاش و حیثیت و آبروی اولکه دار گردد نزد خود و دیگران (که قهراً از این موضوع آگاه خواهند شد) چه قدر و منزلتی ممکن است داشته باشد و چه شرف و مناعتی برای او باقی میماند؟

از لحاظ کینه و بغض زنان و کسان آنها بایکدیگر هم تفاوتی با تعدد زوجات ندارد. زن رسمی مرد و کسان و اولاد او با زنانی که بطور غیر مشروع با آن مرد ارتباط دارند قهراً کدورت و کینه پیدا خواهد کرد چه آنکه از رابطه مزبور هر قدر مخفیانه باشد بالاخره آگاه خواهد شد نکته دیگر که بر نقائص این نحوه ارتباط باید افزود و لیکن از محسنات تعدد زوجات شمرده میشود موضوع تکثیر موالید و تقطیل آن است. باتوجه روز افزونی که امروزه در کشور های راقیه جهان بتکثیر

موالید میشود و روز بروز حاجت ملل بافزون شدن جمعیت محسوس می گردد جای تردید نیست که در صورت فزونی تعدد زنان بر مردان با تعدد زوجات تکثیر نسل و تولید مثل هزار بار بهتر و بیشتر تأمین میشود. تا با منحصر بفرد بودن زوجه. زیرا معمولاً از ارتباط نامشروع انتظار بچه آوردن نمیرود و بر فرض وقوع هم مشکلات اخلاقی و قضائی زیادی در پیش خواهد بود.

بنابر آنچه گفته شد اظهار نظر در باره تعدد زوجات بطور اطلاق و بدون توجه بمقتضیات و کیفیات خارجی صحیح نیست و نمیتوان بنام دفاع از حیثیت و حقوق زنان بطور کلی آنرا مستحسن شمرد. بلکه بایستی این امر را در محیط و کشور و عصر خاصی جداگانه مورد نظر قرار داده قبل از هر چیز به نسبت تعداد زن و مرد بایکدیگر توجه کرد. بطوریکه شایع و معروف است عدۀ زنان همیشه و در تمام نقاط دنیا بر تعداد مردان فزونی دارد نگارنده آمار و اطلاع صحیحی از این موضوع در دست ندارد ولی بفرض اینکه تعداد زنان کشوری بیش از مردان باشد نمیتوان بطور مطلق تعدد زوجات را منع نمود بلکه بایستی تحت شرایط و کیفیات مخصوصی آنرا اجازه داد و گرنه بطور محسوس بر رواج فحشاء افزوده و از تعداد موالید کاسته خواهد شد البته منظور این نیست که تنها عامل وجود فحشاء در عاملی که تعداد زنان بیش از مردان است جلوگیری از تعدد زوجات میباشد و جواز آن از فحشاء ممانعت میکند. نه اینطور نیست بلکه عوامل مؤثر دیگری هم در این امر دخالت دارد لیکن قدر مسلم این است که با منع تعدد زوجات حتی فرض جلوگیری از فحشاء نیز محال مینماید زیرا در صورت مردان و زنان سائق فطری بر اینکار خواهند داشت. داعی زنان همان حاجت طبیعی به معاشرت مرد است که قبلاً

گفته شد . محرك مردان هم مدلول ضرب المثل مشهوری است كه گفته اند : حرص انسان بر آنچه از آن ممنوع است بیشتر میباشد . برای امکان جلوگیری مرد از تمایل به فحشاء کافی است با اجازه داده شود كه اگر متمكن گردد میتواند بیش از يك زن بگیرد . صرف این جواز و امکان احتمالی میتواند مشتبهات نفسانی او را سیر کند و او ادراش سازد كه بمقررات اخلاقی پای بند باشد .

اولین شرطی كه در خصوص جواز تعدد زوجات باید قائل شد متمكن مادی و مزاجی مرد است تا بتواند امر معیشت و حوائج زنان و اطفال خود را به حد کافی تأمین نموده بین آنها بعدالت و مروت رفتار كند . قانون اسلام با اینکه از لحاظ مقتضیات و سوابق تاریخی و لزوم تكثیر موالید و جلوگیری از فحشاء اجازه داده كه هر مردی تا چهار زن بگیرد در عین حال جواز آنرا با اجرای عدالت كامل و رعایت انصاف و مروت مو كول فرموده و صریحاً مردی را كه احتمال بدهد نمیتواند با دوزن بمساوات رفتار كند از داشتن بیش از يك زن نهی فرموده و حتی می گویند منظور از عدالت اینست كه در مرحله تمایل قلبی و تعلق خاطر نیز بنحو تساوی رفتار نمایند بنا بر این میتوان گفت كه اسلام تعدد زوجات را فقط از جنبه نظری مباح کرده لكن امکان عملی آنرا تقریباً تعلیق بر محال نموده است . باضافه باید در نظر گرفت كه شریعت اسلام روزی ظهور کرده كه قوانین و سنن موجود دنیا نه تنها بمردان متمكن اجازه بود تا چند صد زن بخود اختصاص دهند بلكه اصلاً برای زن حق زندگی و استقلال قائل نشده و بطوریکه دیدیم زن را بسایه مرد تشبیه کرده و او را به حیوة تبعی قانع ساخته بودند در چین بر طبق قانون لیکی هر مردی میتواندست تا یکصد و سی زن داشته باشد در مذهب یهود تا چند صد زن برای مرد

مباح بوده است . اسلام ضمن اعطاء استقلال و شخصیت بزنان تعدد زوجات را محدود و اجراء آن را بشرط می‌حال یا فوق العاده مشکلی مشروط نمود بسیاری از مسلمانان که بیش از چهار زن داشتند ملزم شدند مازاد از چهار زن را طلاق دهند مانند غیلان بن سلمان که ده زن داشت و بفرمان پیغمبر ص شش تنای آنها را رها کرد .

با توجه با آنچه فوقاً گفته شد معلوم میشود موضوع تعدد زوجات در قانون اسلام و کشورهای اسلامی بطوریکه در نظر غربیان جلوه کرده قابل انتقاد و منافی با مدنیت و انسانیت نیست * در پایان این فصل جمله را که به دانشمندان گلیسی لانیتر منسوب و در کتاب دیانات العالم ذکر شده در اینجا نقل میکنیم : اسلام در امر زناشویی زیاده از حد از حقوق زن رعایت کرده و همه گونه تکلیفی برای مراعات او بمرد تحمیل نموده است . تعدد زوجات قطع نظر از لزوم و منافعش مربوط بزمانی است که اسلام آمد و زوجه های بیحد و حصر عرب را بچهار نفر محدود و امکان آنرا بشرط عدالت بین زنان موکول ساخت عدالت حتی شامل محبت قلبی هم هست . « اسحق تیلر در خطبه که در یکی از شهر های آلمان در مجمع کلیساها ایراد کرده گفته است : راست است که ظاهر اُ مسیحیان بیش از یک زن نمیگیرند لکن همه میدانیم که پشت دیوار خفاء بطرز وخیمی با چندین زن ارتباط نامشروع دارند .

فصل چهاردهم

زنشویی از نظر اجتماعی

در این فصل میخواهیم مختصری در اطراف این امر خطیر اجتماعی که موجب پیدایش خانواده ها و بالنتیجه اساس سازمان ملل و اقوام است گفتگو کنیم :

همه میدانیم که در تمام نقاط دنیا و از آن جمله کشور ما جوانانی یافت میشوند که لا قیدی و تجرد را بر پای بند اهل و عیال شدن و تشکیل خانواده دادن ترجیح میدهند و عواملی را که باید صرف تشکیل خانواده و تکثیر موالید و ایجاد عائله های برومند شود خرج هوسرانی و خانه بدوشی میکنند . لزوم ازدواج از نظر اجتماعی و منفعت و مزیت آن بر تنه‌ایستن از لحاظ منافع جامعه بر هیچکس و از جمله بر این جوانان پوشیده نیست و کمترین تردیدی در این که ازدواج و در نتیجه تکثیر نفوس اولین عامل رشد و قوت هر قومی بشمار میرود نمیتوانند داشته باشند . نکته جالب توجه این است که انسان بطور کلی در سایه حس خود خواهی و حب ذات که در عین حال وجودش مدار گردش دنیا است حاضر نیست برای راحت دیگران رنج ببرد، خود پرستی ب انسان فرصت نمی دهد او تعالیم اخلاقی :

گرم شو از بهر و زکین سرد باش   چون مه و خورشید جوانمرد باش
سایه خورشید سواران طلب   رنج خود و راحت یاران طلب
و نظایر آن پیروی نماید تبعیت از این تعلیمات تنها در مدینه فاضله

خیالی صورت پذیر است جوانهای مجرد خیال میکنند بانداستن زن و بچه دارای همه گونه آسایش خیال و فراغ بال بوده درسفر و حضر از فکر دیگران فارغ و درانتخاب طرز زندگی مختار و همیشه برای هر گونه تعیش و هوسرانی آزادند. تکفل مخارج عیال و اطفال و تعهد و تربیت و اداره آنها کارمشکلی است.

ای گرفتار و پای بندعیال - دگر آسودگی مبنده خیال - چه ضرورت دارد که برای انتفاع نامعلوم و مبهمی که ممکن است پس از سالها رنج و زحمت بیرکت رشد جامعه نصیب ما بشود از آزادی و استراحت نقد امروز چشم پوشیده خود را دچار مشقت تأهل بنمائیم باضافه هرفردی تصور میکند وظیفه شخص او از حیث تأهل یا مجرد بنهایی در اجتماع تأثیری نداشته این وظیفه اجتماعی را بسوی دیگران متوجه میسازد غافل از اینکه اگر فرد فرد اینطور قضاوت کردند بالنتیجه جامعه جوانان اینطور قضاوت و رفتار کرده است و دیگر کسی برای انجام این تکلیف باقی نخواهد ماند. نویسندم معتقد است که در ترویج امور خیریه و اخلاق و اعمال پسندیده برای اخذ نتیجه باید قبلاً خاصیت و مزیت شخصی آن عمل یا اخلاق را که مستقیماً و بلاواسطه عاید کننده یارنده آن میشود نشان داد تا اشخاص از نظر خود خواهی و منفعت جوئی بدان روی کنند. بنابراین در مورد این امر مهم نیز سود و نتیجه ای را که عاید فرد فرد جوانان متأهل میگردد شرح میدهیم :

زناشوئی از نظر فردی

باید دانست که طبیعت دارای سنن و نظاماتی است بینهایت متقن و جاوید بطوری که هیچگاه تغییر نخواهد کرد و هیچ موجودی از شمول و کلیت آن معاف نمیتواند بود. حیوة - رشد - تکامل و بقاء انواع و اصفاف

مختلفه موجودات تابع یکسلسله قواعد عمومی و دائمی است که برای همیشه و همه جا و نسبت به همه کس تغییر ناپذیر است. انسان نیز مانند سایر انواع و اصناف مخلوقات ناگزیر است از سنن تخلف ناپذیر آفرینش تبعیت کند زیرا تخلف از این قوانین بزیان تخلف کننده تمام خواهد شد مراجعه مختصری بطبقات مختلفه موجودات، سنت حتمی الاجراء خلقت را در اینخصوص معلوم میکند در سنت آفرینش کمال مطلوب و هدف (ایدآل) هر موجودی اینست که بامرک مبارزه کرده، بود و بقاء خود را تأمین کند و چون بقاء و ابدیت شخص در عالم ماده بعلت اینکه ماده محدود و متناهی است مقدور نیست میکوشد ابدیت نوعی خود را با حفظ صورت نوعیه بوسیله تولید مثل تضمین نماید، کمال دانه گندم - جو - عدس - نخود و سایر حبوبات در این است که با تولید امثال خود حیوة نوعی خود را حفظ کرده در مبارزه بانوامیس طبیعی دچار انقراض و دستخوش نیستی نشود برای نیل باین مقصود چه شتدائد و مشکلاتی را تحمل و چه فداکاری هائی را استقبال میکند، پس از رفتن زیر خاک از هستی و موجودیت خود گذشت کرده و وجود خویش را منحل و تسلیم ناموس رشد و نمو مینماید تا بتواند بر اثر این فداکاری و گذشت باحیوة اعلی و اشرفی از زمین روئیده جامه سبز دربر کرده در عالم نباتات عرض وجود کند، دانه گندم جامدی که تا دیروز جزو جمادات شمرده میشد یعنی فاقد قوه تغذیه و نمو بود امروز در حیوة نباتی از عوامل طبیعت غذا گرفته روز بروز رشد میکند تا بتواند چند صد دانه گندم از خود بیادگار گذاشته هریک از آنها بنوبه خود تولید هزاران مثل کرده حیوة نوعی خود را حفظ نماید اگر دانه گندم با آسایش و آزادی گوشه انبار می ماند هیچوقت نمیتوانست از آب و خاک و سایر مواد غذایی طبیعت استفاده و نمو کند و بالتیجه نمیتوانست

بکمال وجودی خود نائل گردد . شاخهٔ علف سبز بعشق رشد و ترقی خود را تسلیم دندان برنده گوسفند میکند در نتیجهٔ این فداکاری لباس پست نباتی را از تن بدر کرده جامهٔ شریف حیوانی می پوشد گیاهی که قبل از این گذشت و خود شکنی حس و حرکت نداشت اینک در حیوة حیوانی از این دوزیت بزرگ بهره مند گردیده است . گوسفند نیز بنوبه خود زیر دنده های چرخ رشد و نمو طبیعت مضمحل و نابود شده خود را خوراک انسان ساخته آن لیاقت و قابلیت پیدا میکند که از وجود کثیف خود خون لطیف انسانی تهیه نموده بصورت خون در مغز و دماغ بشری گردش کرده مرکز و مظهر اندیشه های بلند آدمی گردد . دانه کوچک کنجد یابزرگ که بیش از حجم کوچک خود یعنی یک میلیمتر مکعب فضا را نمی تواند در اختیار داشته باشد برکت فشار چرخ عصاره تبدیل بروغن لطیف میشود یعنی روغنی که طبیعت در نهاد او تعبیه کرده در نتیجهٔ فشار خارج شده پس از احتراق برخلاف سیاهی دانه بصورت نور روشن در آمده بر تمام فضای وسیع اطاق محیط و مسلط میگردد . ذرات تاریک و سیاه فضای مزبور را در خود هضم و غرق کرده آنها را نورانی مینماید اینست اثر معجز آسای رنج و فشار . آلفرد دوموسه شاعر فرانسوی میگوید «هیچ چیز انسان را مانند یکرنج بزرگ بزرگ نمیسازد .»

مردی که ازدواج نکرد و از بیم آن که باصل راحت طلبی و تن پروریش لطمه وارد آید از گرفتاری زن و فرزند ترسید در زندگی فاقد محرک برای رشد و ترقی است یکی از بزرگان میگوید : «چشم و گوشه که شبها از ناله گاه و بیگاه کودکان رنج ندیده و بیخوابی نکشیده باشد ، دلی که در طی پروراندن نوزادان از انواع ناملایمات و حوادث گوناگون دردمند نشده باشد و سری که با سودای نگاهداری اهل و

عیال خونگرفته باشد بالغ نیست. چنین مردی درسین پیری هنوز خام و ناپخته است.

سك شكاری نیست اورا طوق نیست خام ناجوشیده جز بیذوق نیست
توز تلخی چونکه دل پر خون شدی پس ز تلخی ها همه بیرون شدی
واقعاً مرد بیزن پس از انجام کار های روزانه و تحمل مشقات
روزمره نمیداند برای تفریح و رفع خستگی روح و جسم کجا باید برود و با
که مأنوس شود هیچیک از تفریحات و سرگرمی ها قابل تکرار و دوام
نیست باضافه از عواقب و خیم و زیان آور هوسرانی بی بهره نمیباشد تنها
انس و سرگرمی شریف و آبرومندی که میتواند يك عمری انسان را
سرگرم و سعادتمند کند تربیت فرزندان صالح و برونهند است که بالنتیجه
باعث افتخار پدر خواهد شد. اشخاصیکه لدت پدر شدن را نچشیده اند
از سنخ محبت فرزند بیخبر و قبل از ورود در این مرحله از ادراك آن
عاجزند این علاقه روحانی و آسمانی بقدری لذیذ و پاك و دور از اغراض
مادی است که یکساعت درك آن رنج و مشقت کفالت مصارف تربیت اولاد
و تحمل زحمات روحی اورا جبران میکند.

بقول گوستاو لوبون عالم اجتماعی قرآنسه تنها نقطه ای که میتواند
خاطر غمیده و فرسوده مرد را شاد کند و تمام خستگی ها و ناهلایمات
روز را از یاد او ببرد کانون خانواده است. این سخن راست است زیرا
اینجا است که همه اعضاء و افراد درهمه منافع مادی و معنوی باهم شریکند
و حدت منفعت مانع اینست که بیکدیگر دروغ بگویند و باهم نفاق کنند
آبرو و مکننت شوهر موجب حیثیت و آسایش زن است، ثروت و موقعیت
پدر متعلق بفرزندان است. خلاصه همه از زن و مرد، خرد و بزرگ درهمه
چیز باهم شریکند. اینست که بایکدیگر نفاق و دورویی ندارند و هر جا

نفاق و دروغ نبود. بغض و کینه نیست و در عوض خوشی و نشاط و خرمی حکمفرما است. هیچ محیط و بنگاهی را نمیتوانید پیدا کنید که هیچ تضاد منفعت و سوء تفاهمی بین افراد آن موجود نباشد - هیچ رفاقتی جز زن و شوهری - پدر و فرزندی موجود چنین وحدت منفعت و حسن تفاهمی نیست

شرایط سعادت مندی

ولی در عین حال که این کلیات صحیح و بمورد است باید متوجه بود که اولاً برای مبادرت با ازدواج بایستی تمکن اداره معیشت و مایحتاج زن و فرزند را داشت.

مردیت بیازمای و آنکه زن کن
دختر منشان بخانه و شیون کن
و ثانیاً در انتخاب جفت باید فوق العاده دقت کرد.

زن بد در سرای مرد نکو
هم در این عالم است دوزخ او
و ثالثاً در حسن تربیت فرزند باید از هیچ مجاهدت و فداکاری فروگذار نکرد.

نویسنده معتقد است بیشتر کسانی که از زن گرفتن و پدر شدن شکوه دارند در رعایت یکی از این شرایط اساسی غفلت کرده اند در تشخیص تمکن نباید افراط کرد امکان اداره یک زندگی متوسط کافی است در انتخاب زن هم باید بجای جستجوی مزایای صوری و مادی بیشتر سراغ عفت و اصالت و شرف و فضیلت اخلاقی و تندرستی و خانه داری رفت و فضائل صوری و مالی را در درجه دوم از اهمیت قرار داد. برای این کار برخلاف آنچه بعضی تصور میکنند زن پیدا کردن در خیابان ها و مجامع عمومی کار درستی نیست زیرا در انتخاب مزبور عقل و منطق کمتر مداخله دارد زنی که پدر و مادر فهمیده و تربیت شده برای فرزند خود پیدا کند بنظر مناسب تر میرسد چه آنکه پدر و مادر با تجربه بیشتر و بیطرفی کامل

موفق میشوند، زحماتی هم که از فرزند بی تربیت و شریر عاید پدر و مادر میشود بیشتر ناشی از سهلا انگاری در تربیت و لاقیدی است *

ازدواج از لحاظ اجتماعی

و اما زناشویی از نظر اجتماعی - جوانانی که زن نگرفته اند قهراً برای رفع احتیاج طبیعی شهوی قوای جسمی و مادی و معنوی خود را صرف ارتباط نامشروع و معاشرت با زنهای هر جائی کرده بجای تشکیل خانواده و ایجاد و پرورش فرزندان لایق و صالح همه چیز خود را ازدست داده به رواج و شیوع فحشاء کمک میکنند. زیانهای اجتماعی این امر بیش از این است که در این چند جمله بتوان تشریح کرد. درست مثل اینست که مرد برزگری بجای اینکه بذر و سایر عواملی که برای زراعت در اختیار دارد و باید صرف کشت مزرعه حاصلخیزی کرده آخر سال خرمنها محصول بردارد و بهمین نسبت بآبادانی کشور کمک کند تمام عوامل مزبور را در مزبله ریخته انواع زیانهای صحتی و اخلاقی و اقتصادی برای خود و کسانش از آن برگیرد - اشخاصیکه زن نمیگیرند نه فقط بطور مستقیم به فحشاء کمک کرده اند بلکه بمقتضای همان حاجت و تمایل طبیعی زن و مرد به یکدیگر که در فصل سابق گفته شد بطور غیر مستقیم دختران و زنانی را که بی شوهر میمانند بفحشاء هدایت کرده بطرف فساد اخلاق سوق میدهند *

کمتر کشوری بقدر کشور ایران احتیاج باز دیاد جمعیت بمنظور عمران و آبادی اینهمه بیابانهای وسیع و لم یزرع دارد. همه میدانیم در کشورهاییکه تراکم جمعیت در هر کیلومتر مربع بطور متوسط صد تا صد و پنجاه نفر است (در ایران هشت تا ده نفر است) برای تکثیر نفوس چه اقدامات و تشویقهای بعمل آورده اند (از قبیل تخفیف مالیات نسبت به

اشخاص معیل و تقدم ایشان در خدمات و مشاغل دولتی (البته باید از دولت بیدار و مصلح امروز انتظار و امید داشت نسبت به این موضوع مهم حیاتی توجه مخصوصی ابراز دارند زیرا با نبودن هیچ امتیازی برای مردان متأهل و بالا رفتن پایه معیشت جوانان کمتر بزن گرفتن و تشکیل خانواده اقدام مینمایند .

جای سخن نیست که میل جوانان بزنشویی و احتراز ایشان از مجرد از دو نظر بسعادت و قوت کشور و جامعه کمک مؤثر مینماید . یکی از نظر جلوگیری از شیوع فحشاء و زیانیهای فوق العاده که با آن ملازمه دارد و دیگری از لحاظ زیاد شدن جمعیت که خود بخود موجب افزایش قوت و شوکت کشور خواهد شد .

نکته که در پایان این فصل متذکر میشویم این است که نتیجه خدمتی که هر کس از این راه بکشور خود تقدیم نماید دیری نخواهد گذشت که مستقیماً عاید شخص او خواهد شد . افراد هر ملیتی باید بدانند که ساختمان انسان اجتماعی و بالفطره بکمک هم نیازمندند خواه ناخواه صلاح و فساد هر يك در کیفیت زندگانی دیگری مؤثر است کسان و بستگان شما بطور قطع مورد علاقه شمايند . به نیکبختی و حسن تربیت آنها نهایت دلبستگی را دارید و بنا بر این در حدود توانائی خود از پرورش و تعلیم و تربیت خواهران و برادران خردسال خود فرو گزار نمیکنید فقط نکته که از آن غفلت دارید این است که حسن اخلاق و تربیت و بالنتیجه سعادت عائله و کسان شما در گرو صلاح و تربیت خانواده هائی است که در کوچه و کوی شما زندگی میکنند . کسان شما در همان حمام و دبستان و مسجد و تماشاخانه و بازار و اداره رفت و آمد و کار و معاشرت میکنند که کسان و بستگان همسایه شما . اگر همسایگان شما بی سواد و بی تربیت و فاسد

اخلاق باشند هیچگاه تماس و ارتباطی که قهراً با آنها دارید بعائله شما اجازه نخواهند داد صالح ولایق بار آیند. اگر قوم و کشور شما ضعیف و فقیر بود هیچوقت شما نخواهید توانست دم از قوت و ثروت بزنید پس باید بشئون اجتماعی کشور و قوم خود علاقمند باشید زیرا ثروت و سعادت و مصلحت شما وابسته صلاح و نیکبختی آنها است. زن بگیرید فرزند پیدا کنید تا بسهم خود از شیوع فحشاء و زیانهای خانمانسوز آن در جامعه جلوگیری کرده بجمعیت کشور خود افزوده باشید. طهارت اخلاق ملی و افزایش جمعیت کشور بتدریج بر قوت و ثروت قومی که شما عضو آن هستید و از نیکبختی و بدبختی آن سهم دارید خواهد افزود این امر زحمات شما را در کفالت مصارف نگهداری زن و تربیت فرزندان جبران خواهد نمود. پس زناشویی یکی از نوامیس و سنن تغییر ناپذیر طبیعت بوده و متابعت از آن چه از نظر اجتماعی چه از نظر فردی حیثیت و آبرو خربشختی و کاهروائی شما را تأمین خواهد کرد.

فصل پانزدهم

طلاق در قانون اسلام و قوانین اروپائی

اهمیت طلاق و آثار آن از نظر حقوقی و اجتماعی و اخلاقی کمتر از امر ازدواج نیست و از این رو شایسته است بقدر مقدور در خصوص آن بحث کنیم .

دو موضوع مهم در امر طلاق همواره مورد توجه قانون گزاران بوده است یکی آنکه آیا باید طلاق را در مورد تراضی یا اراده و میل یکی از طرفین اجازه داد یا آنرا به موارد پیش بینی شده و معدودی منحصر ساخته طلاق از روی هوسرانی را ممنوع ساخت . موضوع دوم این که آیا اختیار و موقعیت مرد وزن در مقابل طلاق باید برابر و یکسان باشد یا اینکه چون زنان برای همیشه کوچکتر و ضعیف النفس تر از مردانند و ممکن است از این برابری و اختیار سوء استفاده نمایند باید حق استفاده از طلاق اختصاص بمرد داشته باشد ؟ ذیلا موارد اعمال این دو اصل را در شریعت اسلام و قوانین اروپائی مطالعه میکنیم :

طلاق در قوانین اروپائی :

۱ - اختیار زن و شوهر نسبت بطلاق . با مراجعه بمقررات قوانین کشورهای اروپائی معلوم میشود عموماً اختیار و موقعیت زن و مرد را در این امر یکسان دانسته اند اعم از اینکه تراضی یا میل یکی از طرفین برای طلاق کافی بوده یا آنکه منحصراً در موارد خاصی امکان پذیر باشد زن و شوهر در تقاضای طلاق صلاحیت و توانائی واحدی دارند .

۲ - موارد امکان طلاق . در این خصوص میتوان فرض کرد میل

مرد یا میل یکی از طرفین کافی باشد یا آنکه حتماً بایستی بسا یکدیگر تراضی نمایند یا آنکه جز در موارد خاصی که در قانون پیش بینی شده است طلاق ولو بتراضی هم امکان پذیر نباشد .

الف - طلاق در قانون مدنی فرانسه

طلاق از انقلاب کبیر فرانسه ببعده (۱۷۸۹) در قانون فرانسه و بعداً در بیشتر قوانین ملل غربی پذیرفته شده زیرا در شریعت مسیح (ع) عقد ازدواج بعنوان عقد غیر قابل انحلالی تلقی میشد و طلاق مطلقاً وجود نداشت . پس از جندی باین نکته برخوردند که دوام بعضی از زناشویی ها غیر قابل تحمل است و باید برای تفریق بین زن و شوهری که بهیچ روی نمیتوانند باهم بسازند چاره اندیشید بالاخره راهی پیدا کردند باهم جدائی جسمی ۱ . بدینوسیله زن و شوهری که نمیتوانستند باهم بسازند ممکن بود موقتاً ازهم جدا شوند و در خانه های جداگانه زندگی کنند ولی تمام روابط حقوق و تکالیف زناشویی از قبیل وفاداری و غیره بجای خود باقی میماند فقط وظیفه انفاق از طرف شوهر و تکلیف مطاوعت و متابعت از طرف زن اسقاط میگردد ولی نه آن مرد میتواند زن بگیرد نه این زن میتواند شوهر کند و ارتباط نامشروع آنها هم قابل تعقیب بود . مدت این جدائی بیش از سه سال نمیتوانست طول بکشد بعد از سه سال ناچار بایستی باهم زندگی کنند (ولی فعلاً این تفریق جسمی فقط در رومانی و سوئد موقت است بعکس در فرانسه - پرتغال - ایتالیا - سوئیس - آلمان - هلند - بلژیک و لوکزامبورگ ممکن است موقت باشد یا دائم . در آلمان یک قسم تفریق خاصی است شبیه بطلاق با این تفاوت که رضایت دو همسر لازم است : مدت هم ندارد و وقتی امکان دارد که

یکی از موجبات طلاق موجود باشد، اصولاً در تمام کشورهایی که طلاق هست پس از سه سال تفریق میتوان طرف تفریق کننده را وادار به آشتی یا طلاق کرد یعنی تفریق موقت ممکن است از موجبات طلاق باشد) این وضع ناگوار تا ظهور انقلاب کبیر ادامه داشت در سال ۱۷۸۹ انقلابیون فرانسه بحکم عکس العمل طبیعی حکومتهای روحانی و استبدادی بوربن ها طلاق را علی رغم مرتجعین اجازه داده و حتی در همه موارد جائز شمردند و شرطی جز میل و اراده یکی از دو طرف لازم ندانستند بنا بر این هر يك از زن و شوهری که بهر علت یکدیگر را نمیخواستند میتوانستند طلاق بدهند.

چند سال بعد این تندروی تاحدی تعدیل و موقع تدوین قانون مدنی مواد ۲۷۵ ببعده طلاق را در مورد تراضی طرفین قبول کرد. منطق مقننین مزبور این بود که عقد ازدواج عقدی است که همانند سایر عقود وقوع آن فقط محتاج رضای طرفین متعاقدين است و بنا بر این با چنین تراضی برهم زدن آن نیز ممکن است تشریفات خاصی هم لازم ندارد. این وضعیت تا سال ۱۸۱۶ طول کشید. در سال مزبور بوربن ها مراجعت کردند. عکس العمل زیاده روی و افراط کاری آزادیخواهان شروع شد مواد فوق الذکر نسخ گردید حکومت لوئی ۱۸ بکلی طلاق را ممنوع و اوضاع را بصورت قبل از انقلاب برگرداند. این ممنوعیت تقریباً تا اواخر قرن ۱۹ ادامه داشت. در زمان سلطنت شارل دهم و لوئی فیلیپ و ریاست جمهوری ناپلئون سوم و امپراطوری او و حکومت موقتی و تأسیس جمهوریت قطعی و فعلی فرانسه (۱۸۷۵) چندین بار اقداماتی برای جواز طلاق بعمل آمد لکن هیچ يك بجائی نرسید تا قانون ۲۷ ژوئیه ۱۸۸۴ که بنام پیشنهاد کننده آن نکه ۱ نامیده شد طلاق را بطور قطع در

فرانسه اجازه داد لکن موارد امکان آن را به شه مورد ذیل محدود ساخت :

۱- درمورد زنای یکی از طرفین طرف دیگر میتواند بدادگاه مراجعه کرده پس از اثبات طرف گناهکار را طلاق دهد. تا دو سال بعد از وضع قانون فوق الذکر یعنی تا سال ۱۸۸۶ زنای مرد وزن این تفاوت را داشت که زنای زن همیشه و هر جا بمرد حق طلاق میداد لکن زنای مرد وقتی بزن این حق را میداد که درخانه زناشوئی (محل سکناى دوهمسر) واقع شده باشد. در سال ۱۸۸۶ این امتیاز برداشته شد لکن امتیاز دیگری هنوز وجود دارد و آن اینست که زنای زن همیشه بمرد حق تعقیب جزائی میدهد ولی حق تعقیب برای زن وقتی است که مرد در خانه زناشوئی مرتکب فحشاء شده باشد.

۲- بر طبق ماده ۲۳۲ هرگاه یکی از طرفین بمجازات جنائی ترهیبی یا ترذیلی محکوم گردید طرف دیگر میتواند از دادگاه تقاضای طلاق نماید.

۳- بموجب ماده ۲۳۱ فحاشی و ناسازگاری شدید یکی از زوجین بدیگری پس از اثبات دردادگاه حق طلاق بطرف دیگر میدهد. غیر از این سه مورد تفریق جسمی هم بطوریکه در بالا گفته شد از موجبات طلاق شمرده میشود.

تشریفات اجرای طلاق- همسری که تقاضای طلاق دارد باید باتفاق همسر دیگر شخصاً نزد رئیس دادگاه حاضر شده موضوع را باطلاع او برساند. رئیس دادگاه اهمیت امر را بآنها گوشزد کرده بسازگاری باهم نصیحتشان میکند اگر پذیرفته نشد اجازه نامه برای تقدیم تقاضای طلاق به همسر تقاضاکننده میدهد پس از تقاضای کتبی باز طرفین برای ساعت

معین دعوت میشوند که شاید دادگاه بتواند آنها را آشتی دهد اگر سازش حاصل نشد دادگاه رسیدگی کرده در صورت اثبات مدعا حکم بطلاق میدهد. این حکم فقط قابل استیناف است حکم طلاق در شناسنامه زوجین باید قید شود.

آثار طلاق - بمحض اینکه طلاق در شناسنامه قید شد عقد زوجیت منحل میشود و هر يك از دو طرف آزادانه میتوانند ازدواج کنند لکن بر طبق ماده ۳۰۱ زن باید تا نه ماه عده نگذارد. همین ماده مقرر میدارد که دادگاه باید با در نظر گرفتن وضع زندگی و عادات طرفین و توانایی مادی آنها مبلغی را تعیین کند که تقاضاکننده طلاق به همسر طلاق داده شده خود بنام کمک خرج بپردازد اگر زوجین کودک صغیری داشته باشند بایستی بتقاضاکننده طلاق سپرده شود. بر طبق ماده ۲۹۹ همسر طلاق داده شده نمیتواند از اموال و حقوقی که همسر دیگر بنام هبه و بخشش چه در حین عروسی و چه در ایام زناشویی برای او مقرر داشته استفاده نماید. بر طبق قانون ۶ فوریه ۱۷۹۳ بعد از طلاق زن باید نام خانوادگی اختصاصی خود را استعمال نماید. بالاخره مهمترین اثر طلاق بطوریکه در فصل ازدواج دیدیم اینست که زن شخصیت حقوقی کامل خود را که بوسیله زناشویی فاقد شده بود دوباره بدست میآورد.

ب - طلاق در قانون سایر کشورهای اروپایی

یس از انقلاب کبیر فرانسه بتدریج طلاق در سایر کشورهای اروپا هم پذیرفته شد و جزایتالیا و پرتغال امروز طلاق در کلیه کشورهای مسیحی مذهب جائز است. در ایندو کشور فقط تفریق جسمی هست باضافه در ایتالیا برای بیگانگانی که قانون مایشان طلاقرا اجازه میدهد مجاز است یعنی با اخلاق حسنه و احساسات عمومی منافی نیست، بعکس در

پرتقال که نه فقط طلاق ممنوع است بلکه آن را با نظم عمومی و اخلاقی
حسنه ملی هم منافی میدانند ۱

کشورهائی که طلاق را در موارد مخصوصی قبول کرده عبارتند از:
سوئد - نروژ - دانمارک - بلژیک - اسپانیا - انگلیس - فرانسه
(کدسیویل ماده ۲۲۹) لوکزامبورک (ماده ۲۹۹) - هلند (ماده ۲۵۴)
سوئیس (ماده ۴۳ قانون سال ۱۸۷۴ که ماده ۱۳۷ کد جدید مصوب
۱۹۰۷ کد اول ژانویه ۱۹۱۲ قابل اجرا شده جانشین آن گردیده است)
آلمان (ماده ۱۵۶۴ کدسیویل) در روسیه تزاری و اتتریش سابق طلاق
فقط برای بعضی از طبقات ملت جائز بوده است.

در بعضی از کشورها زنی را که مرتکب فحشاء یا سوء قصد نسبت
به زندگانی شوهرش گردیده پس از طلاق از حق تجدید ازدواج محروم
میکنند. علل طلاق در فرانسه و بلژیک و لوکزامبورک تقریباً یکی است
با این تفاوت که محکومیت جزائی جنائی در فرانسه باید تریستی و
تزدیلی ۲ باشد ولی در دو کشور دیگر مطلق محکومیت جنائی کافی
است. راجع بزنا در بلژیک و لوکزامبورک زناى مرد و وقتی حق طلاق به زن
میدهد که فاحشه را در خانه زناشوئی نگاهداری کند لکن در فرانسه
یکمرتبه وجود رابطه در خانه زناشوئی کافی است. در پرتقال و ایتالیا
زناى مرد همیشه موجب تفریق جسمی هم نمیشود جز اینکه زن بیگانه
زاد خانه خود یا جای دیگر علناً نگاهداری و زن یا خانه خود را ترک کند در
این دو کشور در مقابل نبودن طلاق علل بطلان و فسخ عقد نکاح و
موجبات تفریق جسمی را زیاد کرده اند مثلاً در ایتالیا ترک اختیاری و تهدید

۱ - برای مزید توضیح در این خصوص به فصل سیزدهم مراجعه شود

۲ - برای مزید توضیح در این خصوص به فصل سیزدهم مراجعه شود

۳ - Candamnation infante et afflictive

زن وعدم توقف مرد در يك شهر بدون دليل موجه هريك موجب تفريق است . در برتقال تعقيب جزائى زن بنام فحشاء در صورتى كه زن تبرئه شود باو حق تقاضاى تفريق ميدهد .

در سوئس باضافه موارد خاصى كه پيش بينى شده وقتى هر دو طرف خواهان طلاق باشند و بدادگاه هم ثابت شود كه اين زناشويى متناسب و قابل بقاء نيست و همچنين اگر فقط يكي از دو طرف طلاق بخواهد و دادگاه تعيين كند كه عملاً رابطه زناشويى و صميميت وجود ندارد حكم بطلاق ميدهد . در سوئد پادشاه حق دارد در غير موارد قانونى حكم بطلاق بدهد . تبذير مستى و فحاشي هريك از زن و شوهر بهم و كينه و بغض دو طرف بيكدديگر پس از اثبات از مواردى است كه پادشاه حق مداخله و حكم بطلاق ميدهد .

جنون زوجين در نظر آلمانى و فرانسوى

در سوئس و آلمان و سوئد اختلال دماغى غير قابل علاج هريك از زن و شوهر بديگرى حق طلاق ميدهد (۱) (در سوئد فقط بشرطى كه موجود يا مبقى اين اختلال ، اخلاق و رفتار يا اقدامات طرف ديگر نبوده باشد .

بعكس در فرانسه و بلژيك در فرانسه نه فقط اختلال دماغى حق تقاضاى طلاق بطرف ديگر نميدهد بلكه همسر سالم مكلف است از همسر مريض خود پرستارى كند .

منطق مقننين سه كشور اولى اين است كه زناشويى غير قابل دوام را بايد فصل كرد زيرا در اين صورت عملاً زناشويى باقى نخواهد ماند و براى مدتى كه مرد يا زن سالم را باين ترتيب دچار چنين تعدادى كردند از توليد مثل و افزايش جمعيت كشور جالوگيرى كرده وجود بروهندى را

۱ - در شريعت اسلام هم جنون هر يك از زوجين بطرف ديگر حق فسخ ميدهد

معطل گذاشته اند باضافه از تولید نسل دیوانگان و اشخاص مختل الشعور باید ممانعت کرد بعکس فلسفه قانون دو کشور اخیر اینست که طلاقرا وقتی باید اجازه داد که یکی از دو طرف مرتکب تقصیری شده باشد که حیثیت و آبروی طرف دیگری را لکه دار سازد در مورد اختلال دماغ گناهی برای همسر مریض نمیتوان فرض کرد باضافه اخلاق و انسانیت و صمیمیت زناشویی مانع اینست که کسی همسر مریض خود را بدون پرستار رها کند. یکی از علمای حقوق فرانسه در این باب میگوید: قانونگذاران سوئد و آلمان و سویس درس و سرمشق بدی راجع بفداکاری به ملت خود داده اند زیرا حس خود خواهی و راحت طلبی و بی اعتنائی با احساسات و عواطف رقیقهٔ انسانی را بجامعه تزریق و تلقین کرده اند. ولی حقیقت امر غیر از این است زیرا منظور این بوده که بچنین زناشویی بی نتیجه و ناگواری خاتمه و از تولید نسل دیوانگان نیز جلوگیری کرده باشند و باضاله یکنفر مرد یا زن سالمی را که میتواند بعداً پدر یا مادر چندین فرزند شود. بجهت معطل و عقیم نگذاشته باشند. برای جبران نقیصه اخلاقی هم مادهٔ ۱۵۸۳ قانون مدنی آلمان و مادهٔ ۱۵۲ قانون مدنی سویس و فرمان سلطنتی سال ۱۸۱۰ سوئد طرف طلاق گیرنده را الزام میکنند به نسبت ممکن تمام یا یک قسمت مخارج طرف مختل الشعور خود را مادامی که اختلال باقی است بپردازد.

در قانون هر سه کشور این اصل کلی وجود دارد که هر گاه طلاق دهنده بی گناه بود و طلاق گیرنده مقصر و لواطینکه خواهان طلاق هم نباشد و قانون و دادگاه طلاقرا باو الزام و تحمیل کرده باشند موظف است مادام الحیوة بیک نسبتی بطرف بیگناه و مظلوم خود کمک خرج بدهد. در این مورد هم شخص مریض و مجنون را که طرف سالم رها میکند بمنزلهٔ

طلاق دهنده بیگناه و طرف سالم را مانند طلاق گیرنده که گناهش ثابت شده و موجب طلاق گردیده است تلقی مینمایند و بنا بر این او را ملزم به انفاق نسبت بهمسر مریض خود میکند .

باملاحظه چند سطری که راجع بقوانین کشورهای مختلفه اروپا در خصوص موارد امکان طلاق گفته شد میتوان چنین نتیجه گرفت که قوانین ملل متمدن عموماً زناشویی رایك وصلت آزادی که انعقاد یا فصل و انحلال آن بنا بهوس یکی از دو طرف امکان پذیر باشد ندانسته اند بلکه برای امتیاز ازدواج قانونی از وصلت های نامشروع تشریفات و قیودی برای آن قائل شده اند از جمله در قانون فرانسه بطوریکه در فصل ازدواج دیدیم بین ۱۸ و ۲۱ سال که سن قانونی برای کیبر شدن پسر و دختر است امکان ازدواج را باجازه ولی و بعداً تا سن ۲۵ سالگی باز بشور و صواب دید او موکول کرده اند و نیز برای رسمیت یافتن باید عروس و داماد به اداره شهرداری رفته باحضور عدّه بازدواج خود علناً اعتراف کنند و پیش از وقوع ازدواج باید موضوع را آگهی داده برای اطلاع عامه مردم آگهی مزبور را درمدخل شهرداری الصاق کنند تا در ظرف ده روز اگر کسان زن و شوهر یا اشخاص ذینفع دیگری اعتراض و مانع قانونی سراغ دارند اطلاع دهند . همچنین در طلاق تراضی دو طرف برای تفریق کافی نیست بلکه فقط در موارد پیش بینی شده میتوان طلاق داد .

منظور مقنن این بوده که ازدواج که عامل اتحاد زن و مرد و مبنای پیدایش خانواده ها و بقای آنها و تکثیر نفوس است تحت تأثیر جوانی و نادانی و بهوالهوسی زن یا مرد منحل نگردد بلکه باید يك گناهی برای یکی از دو همسر قائل شد که بحیثیت و شرف دیگری لطمه وارد نسازد يك دسته از قوانین و قانون گزاران با قبول اصل فوق الذکر بیشتر

متوجه این نکته شده اند که ازدواج غیرقابل دوام را باید هرچه زودتر منحل و دو طرف را از تحمل این عذاب معاف داشت. قوانین طبقه اول بیشتر تحت تأثیر افکار دینی قرار گرفته و حتی الامکان خواسته اند اصل مذهبی غیرقابل انحلال بودن عقد نکاح را رعایت کرده باشند. دسته دوم بالنسبه خود را از این قید آزاد کرده باحیاجات حقوقی روزافزون مردم بیشتر برخورد کرده اند بعبارة آخری میتوان گفت دسته اول منفعت کلی و مبهم اجتماع را که عبارت از استحکام عقد زناشویی و صعب الانحلال بودن آن است در نظر گرفته و طبقه دوم زیاده تر آسایش و رفاه افراد را که اینجا عبارت از امکان جدائی در زناشوییهای نامتناسب است منظور داشته اند ولی در هر حال در هر دو دسته از قوانین بطوریکه قبلاً گفته شد اختیار و قدرت زن و مرد در استفاده از جواز طلاق تقریباً برابر و یکسان بوده و در نتیجه رشد اجتماعی زنان برای مرد مزیتی در این خصوص قائل نشده اند.

طلاق در قانون اسلام

شریعت اسلام نیز امر زناشویی و انحلال آنرا با نهایت درجه اهمیت تلقی کرده و چون ازدواج عامل مؤثر سازمان اجتماعی امت است آنرا در ردیف عقود تشریفاتی قرار داده در عقد نکاح و همچنین در طلاق مقررات خاصی وضع نموده است درعین اینکه برای وفور نکاح و رواج آن هر گونه تسهیل ممکنی را در امکان وقوع عقد فراهم ساخته مع الوصف از لحاظ تشریفات در حین اجرای عقد حضور دو نفر شاهد را دستور داده است (بنا بعمقیده خاصه حضور شهود مستحب است لکن عامه آنرا واجب میدانند) عیویرا که در زن و مرد موجب حق فسخ برای همسر دیگر میشود یکایک تصریح نموده در طلاق برای امکان وقوع آن شرایطی

قابل شده که در نتیجه انجام آنرا دچار اشکال فراوان کرده است. بطور اجمال میتوان گفت که چون شریعت اسلام جنبه اجتماعی زنشائویی و استحکام مبانی تشکیلات جامعه را بیش از هر چیز در نظر گرفته اولاً بر خلاف سایر عقود اقاله و تفاسخ را در برهم زدن آن اجازه نداده ثانیاً چون بطور کلی مردان را از لحاظ ساختمان دماغی و بدنی و اخلاقی نسبت بزنان قویتر و فعال تر و متین تر میداند بمنظور احتراز از اینکه بنیان خانواده ها بوسیله عواطف سریع التاثر و احساسات دور از منطق زنان از هم پاشیده شود معمولاً اختیار طلاق را بدست مرد سپرده. الرجال قوامون علی النساء. ثالثاً برای جلوگیری از شیوع و وفور طلاق مقرراتی وضع و موانعی ایجاد نموده که بیش از حد تصور از وقوع طلاقهایی که موجب عقلائی و منطقی ندارند ممانعت نموده و رابعاً برای جبران مطلق العنانی مرد در امر طلاق اثباتاً یا نفیاً (چه در مواردی که ممکن است زن بیگناهی طلاق داده شود و چه در مواقعی که مردی برخلاف انصاف با زن رفتار کرده و برخلاف میل زن او را در حباله زوجیت خود نگاهد داشته طلاق نمیدهد) بزین حقوق و اختیاراتی داده است که بتفصیل خواهیم دید.

عناصر طلاق

در کتب فقهیه از دو نظر در طلاق بحث شده یکی عناصر طلاق و دیگری اقسام آن.

۱ - ارکان تشکیل دهنده طلاق چهار چیز است :

الف - طلاق دهنده .

ب - طلاق گیرنده ،

ج - صیغه طلاق .

د - شاهد گرفتن .

الف) طلاق دهنده باید دارای عقل و بلوغ و نیت و اختیار باشد . اگر فاقد یکی از این اوصاف بود طلاق او صحیح نیست بنا بر این طلاق دیوانه دائمی و دیوانه ادواری یا موقتی در موقع ابتلاء بمرض و طلاق کودک و طلاق کسی که در خواب است و طلاق کسی که از روی اکراه و اضطرار طلاق داده منشأ اثر نخواهد بود . تحقق اکراه به این است که شخصی کسیرا بترساند که در صورت انجام دادن یا ندادن کاری ضرری باو یا بخویشان نزدیکش که بمنزل خود اوهستند وارد خواهد ساخت مشروط باینکه وعده دهنده عادتاً قادر به عملی کردن وعده خود بوده و امکان اجرای آن محقق یا لااقل مظنون باشد .

ب) در طلاق گیرنده نیز چهار شرط باید رعایت شود :

۱ - زوجیت دائمی بنا بر این طلاق دادن متعه یا مملوك لغواست در این مورد بخشیدن مدت یا آزاد کردن جایگیر طلاق^۱ خواهد شد .

۲ - خالی بودن از حیض و نفاس^۱

۳ - طلاق باید در طهری واقع شود که در آن طهر بین زن و شوهر هم بستری اتفاق نیافتاده باشد .

۴ - تعیین شخص مطلقه نیز لازم است بنا بر این اگر کسی دوزن داشته باشد و یکی از این دو را بدون تعیین شخص طلاق بدهد صحیح نیست زیرا در موقع نکاح یکی از این دو بنحو اجمال مورد نکاح نبوده تا بدین ترتیب طلاق داده شود .

ج) صیغه طلاق باید صریح و قاطع باشد بطوریکه محالی برای شک باقی نماند و بطور صراحت از نیت طلاق دهنده حکایت کند مثلاً اخبار

---

۱ - این شرط در موردی که زوجه غیر مدخوله یا حاصل باشد معتبر نیست همچنین اگر شوهر غایب بوده و غیت او بقدری طول کشیده که مسلماً زن او از طهر مواجهه بطهر دیگری منتقل شده است دیگر شرط خلو از حیض لزومی ندارد .

از آن کافی نیست باید بطریق انشاء گفته شود .

(د) شاهد گرفتن - چون طلاق در نظر اسلام امر نا پسندیده و مستهجنی است چنانچه پیغمبر فرموده : « در اسلام امر مباحی زشت تر از طلاق نیست » و « من بیش از هر چیز از طلاق نفرت دارم » طبعاً بایستی وقوع آنرا بشرایط مشکل و تشریفات خاصی معلق کرده باشند تا قهراً از کثرت وقوع بکاهد اینست که بعقیده فقهای شیعه حضور دو نفر شاهد عادل برای شنیدن صیغه طلاق لازم است حتی بعضی از فقهاء عدالت را اینجا برخلاف عدالت در نماز جماعت عدالت واقعی دانسته و صلاح ظاهر را کافی نشمرده اند بعکس فقهای عامه حضور عدلین را در طلاق شرط نمیدانند بلکه چنانچه گفته شد در نکاح لازم می شمارند .

اقسام طلاق

۲ - از نظر نوع سه قسم طلاق در شریعت اسلام پیش بینی شده طلاق بائن - طلاق رجعی - طلاق عده :

(الف) طلاق بائن آن است که شوهر را حق رجوع بزن نیست . افراد این قسم طلاق عبارتست از طلاق زوجه غیر مدخوله - زوجه یا نسه زوجه غیر بالغه . طلاق مختلعه و مباراة - در صورتیکه زن رجوع در بذل نکرده باشد و گرنه در صورت رجوع زن در آنچه بذل کرده شوهر هم در مدت عده حق رجوع خواهد داشت و بالاخره طلاق زنی که سه دفعه طلاق داده شده و دودفعه درین رجوع شده است در اینصورت طلاق سوم طلاق بائن خواهد بود .

(ب) طلاق رجعی طلاقی است که در غیر موارد فوق جاری شود . در این گونه طلاق شوهر حق دارد در مدت عده رجوع نماید و اعم از اینکه از حق این استفاده کرده یا نکرده باشند آنرا رجعی مینامند .

ج) طلاق عده در موقعی است که زن را بطلاق رجعی طلاق داده و در مدت عده رجوع کرده و پس از هم بستری دوباره او را طلاق داده باشند. در این مورد باز ممکن است برای دفعه دوم شوهر در مدت عده رجوع کند لکن اگر باز برای سومین بار او را طلاق داد (چه با او همبستر شده چه نشده باشد) دیگر حق رجوع یا تزویج با عقد جدید ندارد مگر آنکه زن قبلاً شوهر دیگری که محلل نامیده میشود اختیار نموده پس از طلاق گرفتن از او مجدداً بشوهر اولی تزویج شود و در صورتیکه این عمل سه مرتبه تکرار شد (یعنی نه طلاق و شش رجوع) در طلاق نهمین چنین زنی بر این شوهر حرام همیشگی است. همچنین در صورتیکه زنی را طلاق داد و پس از انقضاء عده بعقد تازه او را تزویج کرد و باز طلاق داد و بعد از گذشتن عده او را عقد کرد و مرتبه سوم طلاق داد دیگر عقد جدید آن زن بدون مداخله محلل صحیح نیست.

محلل باید بالغ بوده و با زن هم بستر شده باشد. هم بستری البته باید مسبوق به عقد زناشویی بوده و ازدواج مزبور هم به عقد دائم وقوع یافته باشد.

عده - عده مدتی است که زن مطلقه باید در خلال آن از دوباره شوهر کردن خودداری نماید. ظاهراً منظور حفظ رحم زن از اختلاط انساب میباشد بهمین مناسبت مطلقه غیر مدخوله عده ندارد همچنین اگر تفریق بصورت فسخ عقد واقع شده باشد هم غیر مدخوله محتاج نگاهداری عده نیست. عده انقضاء سه طهر است حتی اگر لحظه قبل از وقوع «عادت زنا» طلاق واقع شود آن لحظه یک طهر محسوب است (در صورت اختلاف گفته زن حجت است). در زنانی که با وجود اقتضای سن بجهت

مزاجی «عادت زنانه» ندارند انقضای سه ماه کافی است - درخصوص زنان غیر مدخوله و بایسه رأی فقها مختلف است بیشتر براین عقیده اند که چون مأخذ وملاك وضع عده جلوگیری از اختلاط انساب است برای این زنان نگاهداری عده لازم نیست . در صورتیکه زن مطلقه پس از انقضاء عده به آبستنی خود گمان برد یعنی نشانه های ضعیفی از آن پیدا شده باشد میتواند شوهر کند و اگر پس از شوهر کردن چنین گمانی ظاهر شد باز ازدواج باطل نمیشود ولی اگر هنوز عده منقضی نشده نباید شوهر کند و در هر صورت اگر شوهر کرد و آبستنی او محقق شد نکاح باطل خواهد بود زیرا مسلماً در ایام عده آبستن بوده و عده زن آبستن جز با وضع حمل منقضی نمیشود - عده وفات چهار ماه و ده روز از تاریخ فوت شوهر است لکن اگر زن آبستن باشد باید دور ترین موعد را رعایت کند بنا براین اگر با گذشتن یکصد و سی روز هنوز وضع حمل نکرده باشد بایستی تا ولادت طفل از شوهر کردن خودداری نماید .

در طلاق رجعی مرد باید زن را در مدت عده در خانه خود نگاهداری نماید زن هم باید جز برای امر ضروری بدون موافقت شوهر از خانه خارج نشود مخارج لازم زن در مدت عده از حیث خوراك و پوشاك و مسكن برعهده شوهر است . در طلاق بائن زن مختار است که هر جا میخواهد برود مرد هم از لحاظ مخارج تعهدی ندارد مگر زن آبستن که در طلاق بائن هم مایحتاج زندگی او برعهده مرد است . در عده وفات برای زن حق نفقه از ماترك شوهر نیست در صورت آبستنی بعضی بر آنند که از سهم الارث چنین مخارج لازمه زن داده میشود .

طلاق خلع و مبارات - این دو قسم طلاق از اقسام طلاق بائن شمرده میشوند . خصوصیتی که دارند اینست که زن در مقابل گرفتن طلاق بدون حق رجوع مالی از خود بشوهر میبخشد و مادامی که (در ایام عده)

رجوع از بخشش خود نکرده باشد شوهر حق رجوع ندارد . طلاق خلع در صورتی فرض میشود که زن از داشتن چنین شوهری ناراضی و از او متنفر باشد مالی را هم که بذل میکند مهکن است از میزان مهریه اش تجاوز کند . در طلاق مبارات فرض اینست که زن و شوهر متقابلاً یکدیگر ناراضی بوده و بخشش زن هم بیش از میزان مهریه نیست .

در مورد ناسازگاری طرفین باید انجمنی از خویشان ایشان و در صورت عدم امکان از آشنایان تشکیل یابد تا پس از رسیدگی بموارد اختلاف حتی الامکان بین آنها را سازش دهند لیکن این انجمن بدون اذن شوهر حق طلاق دادن ندارد همچنین بدون اجازه زن اختیار بذل مالی از طرف زن در مقابل خلع نخواهد داشت .

تفریق موقت یا ایلاء

بی مناسبت نیست که در پایان احکام طلاق از تفریق موقتی هم که بین زن و شوهر در شریعت اسلام پیش بینی شده و ممکن است مقدمه طلاق محسوب گردد نام برده شود . تفریق مزبور ایلاء نامیده میشود ایلاء عبارتست از سوگند یاد کردن مرد بر اینکه مطلقاً یا در مدتی بیش از چهار ماه از زن خود دوری جوید . این عادت در عرب جاهلیت سابقه داشته اسلام بدون آنکه آنرا فسخ کند مقررات و حدود خاصی برای آن وضع نموده است پس از گذشتن چهار ماه شوهر باید یا طلاق گوید یا آشتی کند در صورت آشتی کفاره که برای سوگند یاد کردن مقرراست باید بدهد اعم از اینکه ضمن مدت با زن خود همبستر شده یا نشده باشد ایلاء با تفریق جسمی که در قوانین کشور های اروپائی دیدیم بیشباهت نیست فقط از لحاظ مدت ایلاء کوتاه تر است .

ایراءات مسیحیان بطلاق

اشکالاتی که بر امر طلاق در شریعت اسلام تصور کرده اند وارد

است بیش از سه موضوع نیست :

اولاً علمای سابق مسیحی تصور میکردند طلاق امر مکروه و ناپسندی است و چنانکه در شریعت مسیح وجود ندارد بایستی در سایر قوانین هم اجازه داده نشود و چون اسلام آنرا تجویز کرده بنابراین قابل انتقاد است .

ثانیاً از لحاظ اینکه موارد خاصی برای امکان طلاق پیش بینی نشده و ارادهٔ مرد تنها در آن دخیل است در نتیجه طلاق وفور یسافته و بنیان خانواده ها هر روز در معرض هدم و انحلال است .

ثالثاً چون اختیار طلاقرا فقط بمرد داده اند بسا اتفاق میافتد که زن مورد جور و ستم واقع شده نفیاً یا اثباتاً مظلوم و درمانده میشود چه بسا زنانی که استحقاق و میل بطلاق دارند وشوهر آنها را رها نمیکند یا بالعکس طالب طلاق نیستند وشوهر روی هوسرانی و حق نساگزاری آنها را بدون اینکه گناهی مرتکب شده باشند طلاق میگویسد . یکایک این سه موضوع ذیلاً تشریح وحتی الامکان شعی میکنم حقیقت و جریان واقعی امر توضیح داده شود :

۱ - جواز طلاق

ولتر نویسنده ودانشمند معروف فرانسوی میگوید : زواج و طلاق باهم زائیده شده اند فقط زواج چند هفته بزرگتر است یعنی مرد در هفتهٔ دوم باعیالش مناقشه وهفته سوم زردو خورد میکند در هفته چهارم او را طلاق میگویسد . این تعبیر کنایه از لزوم طبعی وجود طلاق درمیانهٔ قوانین اجتماعی است خیلی جای تعجب است که چون طلاق در مذهب مسیح وجود نداشته بشریعت اسلام ایراد شود که چگونه طلاقرا تجویز کرده است . اگر طلاق دردیانیت مسیح پیش بینی نشده عجب نیست زیرا

زنانشومی هم که از تمایلات اولیه بشری و سنن لازم الاجراء آفرینش است در آئین عیسوی ترویج و توصیه نشده بلکه مجرد را بر تساهل ترجیح داده اند. آئین مسیح بهیچ روی آئین اجتماعی و قادر بر رفع حوائج مدنی و سیاسی اقوام نیست بلکه طریقتی است عرفانی حتی آنرا اصول اخلاقی بمعنای اخلاق اجتماعی هم نمیتوان نامید بلی فقط از نظر اخلاق فردی و هدایت اشخاص بطور انفراد قابل توجه است در صورتیکه شریعت اسلام دینی است اجتماعی و ۱۴ قرن توانسته است صدها میلیون مسلمانرا از نظر اجتماعی و سیاسی و اخلاقی هدایت و راهبری کند. در شرایع قبل از مسیح از قبیل قانون هامورابی و عبرانی طلاق تجویز شده قوانین ملل مسیحی مذهب هم بطوریکه دیده شد از لحاظ احتیاج و ضرورت برخلاف رأی کنیسه یکی بعد از دیگری طلاق را قبول کرده اند. شریعت اسلام که از همه روی با قوانین اجتماع و سنن آفرینش مناسب و همراه است باید طلاق را که در موارد خاصی برای نجات زن و مردی که از لحاظ ناسازگاری خلیقات نمیتوانند باهم زندگی کنند و بهترین دواى براء الساعه اجتماعی آنها طلاق است بطور قطع ممنوع نمیکرد. شروط و مقررات طلاق را در اسلام اگر مطالعه کنیم خواهیم دید که با بهترین طرزى به لازم ترین وجهی تجویز شده است فرموده مبعوض ترین حلالها نزد خداوند طلاق است و طلاق و رجوعی که در جاهلیت عرب نامحدود بود به دوبار محدود است دفعه سوم یا نگه داشتن زن بطور مروت و خوش رفتاری یا رها ساختن از روی انصاف و نیکی و پیش از اجرای طلاق باید بوسیله انجمن خانوادگی زوجین رسیدگی و تحکیم بعمل آید.

بی مناسبت نیست چند کلمه راجع به محلل که از خصوصیات طلاق در اسلام است گفته شود: بعضی از متقدمین مسیحی مذهب تصور

کرده اند از این راه میتوانند نسبت بشریعت اسلام انتقاد و عیب جوئی کنند که چگونه دستور داده مرد عیال سابق خود را بمرد اجنبی تسلیم نماید تاپس از آن بتواند دوباره او را بزنی بگیرد ! برای روشن کردن این موضوع قبلاً نظر و هدف اسلام را در خصوص طلاق متوجه شده بعداً قضاوت کنند . اسلام دو نکته اساسی را همواره در این امر مورد نظر قرار داده است یکی آنکه حتی الامکان از وقوع طلاق جلوگیری بعمل آید و اساس خانواده ها که مهد پرورش کودکان و نوزادان است دستخوش هوی و هوس و تأثرات موقتی و عصبانی طر فین و در نتیجه مورد هدم و انحلال واقع نگردد از این نظر طلاق را در عین حال که مجاز و مباح است مبعوض و ناپسند شمرده در مقابل اجراء و امکان وقوع آن هزاران مشکل و شرط ایجاد کرده است بطوریکه میتوان گفت اصل کلی طلاق در اسلام اینست که الطلاق محظور فی نفسه مباح للضرورة آیات ذیل برای اثبات این مدعا کافی است : فان کرهتو هن فعسی ان تکرهوا شیئا ویجعل الیه خیراً کثیراً وان خفتم شقاق بینهما فابعثوا حکماً من اهلہ و حکماً من اهلها ان یریدا اصلاحاً یوفق الیه بینهما و ان امرأة خافت من بعلها نشوزاً او اعراضاً فلا جناح علیهما ان یصلحا بینهما صلحاً و الصالح خیر . و در صورتیکه با وجود تمام پیش گیریه طلاق واقع شد و برای اینکه اگر منطق و موجب عقلائی نداشته و صرفاً ناشی از عصبانیت و تأثرات آنی بوده و پس از چند روز موجبات آن بر طرف گردد مرد بتواند دوباره پیوند و ارتباط خانوادگی را برقرار و کودکان را در سایه حفظ و تربیت مشرک پدر و مادر نگاهداری کند حق رجوع را در مدت معینی (عده) برای مرد محفوظ داشته است . و بعولتهن اولی بر دهن فی ذالک ان ارادوا اصلاحاً نظر دیگر این بوده که در عین حال حیثیت و موقعیت زن را همانطور که

از هر جهت حفظ و رعایت کرده از لحاظ طلاق و امکان رجوع هم محترم بشمارد زنان در عرب جاهلیت مانند گویی که آلت بازی چوگان داران است وسیله هوسرانی مردان و مطلقاً بی قدر و قیمت بودند مردی که زنش را طلاق میداد تا هر چند بار که میل داشت و در هر مدتی که اراده میکرد میتوانست با و رجوع نماید. اسلام این رجوع بیحد و حصر را بدو بار محدود کرد. الطلاق مرتان فامساک بمعروف او تسریح باحسان در دفعه سوم اگر طلاق داد بدون مداخله محلل و در دفعه نهم حتی با وجود دخالت محلل بر او حرام است در دفعه سوم رجوع ممکن نیست اولاً باید مرد بالغ اجنبی او را بعقد دائم بزنی بگیرد و با او هم بستر شود و ثانیاً عقد جدید تشریفات جدید و مهریه جدید و رضایت زن را لازم دارد در این صورت اگر طلاق سوم موجب منطقی دارد مرد طلاق میدهد و طلاق سبب رفاه حال زن و مرد است و اگر ناشی از تأثرات سطحی است این مرتبه مرد از بیم مشکلاتی که در پیش دارد خاصه بر خوردی که بتعصب و غیرت او میکند از اجرای صیغه طلاق و استفاده از این حق خودداری مینماید پس اسلام با پیش بینی موضوع محلل بین دو نظر اساسی تشریعی خود جمع کرده است. پیغمبر (ع) فرموده «آیا بشما از بز عاریتی خبر ندهم؟ پرسیدند چیست فرمود محلل است. نفرین خدای بر او و بر کسی که عیال خود را بدین وسیله بر خود حلال میسازد»

۲ - وفور طلاق.

بطوریکه سابقاً دیدیم سزاوار اینست که موارد امکان طلاق قبلاً در قانون پیش بینی و امکان وقوع آن بموارد خاصی محدود شده باشد. راست است که در شریعت اسلام اختیار طلاق بشوهر واگذار شده و ممکن است مرد روی عصبانیت و تأثرات آنی یا مقتضیات دیگر عیال

خود را طلاق دهد و در نتیجه طلاق شیوع و وفور پیدا کند ولی باید دید چرا دیانت اسلام چنین اختیاری بمرء داده و از چه راهی این نقیصه را جبران کرده است ؟

قبل از هر چیز باید متوجه بود که اسلام مرد دصنه نبهر را رد زندگانی از زن قویتر و فعال تر و متین تر دانسته و بهمین مناسبت بسار سنگین امر ارمعاش و کفالت مصارف ضروری عائله را تنها بدوش او تحمیل نموده و از همین نظر اختیار طلاق را هم با وسپرده و اراده زن را که ممکن است زود تحت تأثیر احساسات و عواطف غیر عقلانی واقع شده اساس و بنیان خانواده را منحل سازد در آن دخیل ندانسته است باضافه حقی را که قرنهای متمادی مرءها در اقوام و ملل مختلفه بخود اختصاص داده بودند و با نهایت بیرحمی و خشونت از آن استفاده میکردند (مختصری از آنرا در دیانت یهود و قانون حامورابی و شریعت برهما و بودا در چین و هند دیدیم) اسلام نمیتوانست در عرض چند سال از آنها سلب و بزنانی که هنوز شایسته هزار یک آزادی و استقلالی که بآنها عطا کرد نبودند حق اعمال اراده در این امر خطیر اجتماعی بدهد اینست که برای محدود کردن اختیار مردان از دو طریق مؤثر و نافذ اقدام نمود یکی از راه تربیت اخلاقی و تحکیم پایه ایمان بخداوند و مقررات آسمانی و دیگر بوسیله جعل موانع و شرائط فوق العاده و مشکل در راه اجرای طلاق

از راه تربیت طوری مسلمانانرا تربیت کرد که هیچگاه مرد متدین و مومن بمقررات دینی نمیتواند بعیال خود ظلم کرده او را روی هوسرانی و شهوت پرستی بدون اینکه مرتکب گناهی شده باشد طلاق دهد بحدی توصیه در باره خوش رفتاری دو همسر با یکدیگر در نظر اسلام و پیغمبر اسلام اهمیت داشته که علاوه بر مواقع عادی و معمولی در موازد حساس

مثل آخرین وصیتی که دردم واپسین زندگی کرده و خطبه که در آخرین حج تشریفاتی در برابر یکصد و بیست هزار مسلمان ایراد فرموده نیز خوش رفتاری با زنان را گوشزد کرده آنرا جزو شرائط ایمان کامل و خداشناسی قرار داده است. در صدر اسلام رعایت جانب زن و انصاف دادن در حق او بقدری شایع بود و پیشوایان اسلام این موضوع را بحدی عملاً ترویج کردند که قهراً بد رفتاری با زن و طلاق بیمورد موجب سرزنش و شکست اجتماعی مرد بشمار میرفت.

از نظر جعل موانع چنانچه در کیفیت طلاق در اسلام دیدیم بایستی قبلاً بین مرد و زنی که اختلاف و شقاق نزدیک است منجر بطلاق و قطع رشته زنا شویی گردد تحکیم بعمل آید اگر اصلاح پذیر نبود بایستی طلاق در محضر حاکم با حضور دو نفر شاهد عادل بصیغه مخصوصی ادا شود. طلاق دهنده باید عاقل، بالغ، قاصد و مختار باشد. طلاق گیرنده باید خالی از حیض و نفاس و در طهر غیر مواقعه باشد. شهود باید مرد و عادل واقعی باشند. صیغه طلاق باید صریح و غیر معلق بشروط باشد. در مجلس واحد بیش از یک طلاق نمیشود داد. در ایام عده زن باید در خانه مرد سکونت کند اگر موجب طلاق تأثرات موقتی بوده قهراً در عرض چند روز حالت شوهر آرام شده و عصبانیت او تسکین خواهد یافت. با کوچکترین عملی که حکایت از میل شوهر بکند رجوع محقق خواهد شد و اگر طلاق روی جهات اساسی و ناسازگاری واقعی دو همسر واقع شده یا مرد واقعاً میل ندارد با عیال خود زندگی کند ادامه این زوجیت برای طرفین جز عذاب روح فرسا چیزی نیست و از هر نظر بهتر است بوسیله طلاق خاتمه یابد با اضافه چون معمولاً زن در مدت زناشویی روی صمیمیت و وحدت منفعت مهریه خود را مطالبه نمیکند پس از طلاق باید مرد مهریه

را پیردازد. بنا بر موانع و تشریفاتى كه گفته شد در بسيارى از موارد از وقوع طلاق جلو گيرى شده يا بواسطه رجوع دوباره رشته زناشوى پيوند ميبابد.

دانشمند معروف روسى تولستوى ميگويد: سر وفور طلاق در نقاطى كه شيوع دارد سبكسرى زنانى است كه خود را بانجام كارهاى مردان قادر ميدانند. فيلسوف انگليسى لاينتر ميگويد: از سال ۱۸۴۸ پنجاه و چهار سال درميانه مسلمانان ماندم و بالينكه طلاق در اسلام آزادتر است تا در ملل مسيحى در مسلمين طلاق خيلى كمتر از نصارى واقع شد مجله حقوق فلسطين ميگويد: در اتازونى در سال ۱۹۲۳ ۱۴۸,۵۵۴ فقره طلاق واقع شد در صورتى كه در سال ۱۹۲۲ ۷۰,۰۰۰ و در سالهاى ۱۹۱۷ تا ۱۹۲۱ هر سال بيش از ۵۰,۰۰۰ طلاق وقوع نيافته است (۱) مجله پاريد (۲) مورخه سپتامبر ۱۹۳۹ شماره ۱۲ جلد دوم در مقاله خاصى بنام امريكى تراژدى راجع بعلت طلاق در امريكا ميگويد: «بر طبق آمار جديد در امريكا در هر شصت عروسى ده فقره طلاق واقع ميشود اين نکته مربوط ببنكات اساسى اخلاق امريكائىها است. مردان زياده از حد بزنان آزادى داده اند. مريت دختران اينست كه بيشتر هوا خواه داشته اند و هدف زنان اينست كه شوهرتان بيشتر تهول داشته براى تجمل و آسايش آنها خرج كند. مسئوليت وفور طلاق در طبقات مرفه الحال متساوياً بعهده مرد وزن است زيرا هر دو معنى زن آشوى را نفهميده اند مرد ميخواهد زن را بيول قانع و از مراقبت و نظارت در زندگى خود او را منصرف كرده بتهنئائى مشغول التذاذ شود. شوهر امريكائى از لحاظ زيادى كار و ولع در لذات زن خود را آزاد ميگذارد زن هم آنچه ميخواهد

میکند مع الوصف مرد تمام توقعات زن را میتواند ارضاء کند و از اینجاست که باهمه مخارج و تشریفات کار بطلاق میکشد مجملاً زن برای شوهر جز در شغل اختصاصیش ارزشی قائل نیست و بالنتیجه او را برای اداره کردن خود نالایق میدانند و البته بنظر احترام باو نگاه نمیکند. من از مذاکرات خشک و بی مغز زن و شوهر امریکائی تعجب میکردم فقط در مسائل خشک و بدبهی باهم صحبت میکردند مطلقاً باین معنی که ازدواج يك اتحاد منفعت طبیعی و اقتصادی و معنوی و اخلاقی بین زن و شوهر است توجیهی نداشتند. بیشتر علت عدم رضایت توغل زن در احتیاجات و توقعات جنسی است. زنان امریکائی بیش از هر جا اسیر تمایلات جنسی هستند و لااقل بیشتر از دیگران تظاهر میکنند. این موضوع در شمال شدیدتر از جنوب است زیرا مردم جنوب هنوز پای بند عقاید سابقند. اگر هم زن احساسانی نباشد مادر و خواهر و کسان و دوستانش او را تحریک میکنند بعلاوه روزنامه‌ها و سینماها بیشتر او را باین عواطف غیر عقلانی نزدیک مینمایند. زنان عروسی را تجارت میدانند قیمت شوهر بیول او است. ارزش زن زیبایی او است. زن مجرب و خانه دار اینقدر ها ارزنده نیست زن میخواهد از رقیبای خود جلو بیفتد مرد اگر دچار فلاکت و تنگدستی شد ولو موقتاً هم باشد زن از او رعایت نمیکند. و همینطور زیبایی و رنگ و آب زن هم اگر زائل شد بقدر زن اروپائی قیمت ندارد زیرا در اروپا رسیدگی و بختگی زن بیشتر مورد توجه است بعکس مرد امریکائی میخواهد زن خود را بتواند در رستورانها و کافه هامورد تماشای دیگران قرار دهد»

در هر حال جای تردید نیست که در کشورهای که اراده زن کم و بیش در امر طلاق دخیل است طلاق شایعتر از نقاط دیگر است دادگاههای

فرانسه در سال ۱۸۹۰ به ۹۷۸۵ فقره طلاق حکم دادند که ۷,۰۰۰ آن بدرخواست زن بوده است.^۱

۳- وضعیت زن در طلاق

در این خصوص دو مورد مختلف میتوان فرض کرد که نسبت بزین تعدی شود یکی موردی است که زن پاکدامن و عیفی پس از اینکه ایام جوانی و نیرومندی یعنی سرمایه رندگانی را در خانه شوهر صرف کرد و بسن شکستگی و ناتوانی رسید شوهر روی هوسرانی و کام جوئی او را طلاق گوید راه جلو گیری از چنین بی عدالتی و حق ناگزاری بطوریکه در چند صفحه قبل دیدیم تربیت صحیح ملی و پای بند بودن مرد بمقررات دینی و اخلاقی است بهترین قانونها در مردمی که تربیت کامل اخلاقی ندارند بهیچوجه نمیتواند حقوق افراد را تأمین و از تعدی آنها نسبت بیکدیگر جلو گیری نماید بنا بر این باتعلیمات عالیه اخلاقی و دینی که شریعت اسلام بامت خود داده جای هیچگونه نگرانی از چنین ناروایی نمیماند و بفرض اینکه مردی پای بند عواطف عالیه انسانی و در بند رعایت مقررات دینی و اخلاقی نبود و چنین بی وفائی و بی انصافی را نسبت بهمسر خود روا دید بهتر این است که زن از ادامه چنین زندگی که در واقع عذاب روح فرسائی است معاف و آزاد شود. در قوانین دیگری هم که طلاق محدود بموارد خاص و اراده زن در آن دخیل است نیز مرد عملاً میتواند بوسیله بد رفتاری نازن او را مجبور بدخواست طلاق نماید. مجبلاً میتوان گفت از این نظر اختیار داشتن یا نداشتن زن در عمل چندان تفاوتی ندارد زیرا کمتر موردی پیش میآید که مرد پس از مؤانست و زندگی چندین ساله با یک زن و داشتن فرزندان خرد و بزرگ از او

بدون اینکه از زن گناهی سر زده باشد صرفاً روی هوسرانی او را طلاق گوید *

موضوعی که از جنبه عملی بیشتر قابل توجه است مورد دوم است که زن گرفتار همسر نامتناسبی شده بخواهد با تفریق خود را از شکنجه زندگی ناهموار نجات دهد و چون اختیار طلاق بمرده سپرده شده نتواند علی‌رغم شوهر باخذ طلاق موفق گردد. برای اصلاح چنین وضعیتی اولاً بزن حق داده شده در ضمن عقد زناشویی برای خود اختیار بگیرد که در صورت وقوع موارد خاصی از بد رفتاری خود را مطلقه سازد و ثانیاً زن میتواند پس از اثبات اینکه زندگی با شوهر برای او متضمن خطر جانی مالی یا حیثیتی است ازدادگاه درخواست طلاق نماید و همچنین در صورتی که شوهر از انفاق خودداری کند و اجبار او باین امر ممکن نباشد باز میتواند بوسیله حاکم طلاق بگیرد. بطور کلی شریعت اسلام از نظر اینکه در کلیه احکام و تکالیف و در جمیع موارد استثنائی جانب افراد و آحاد امت مسلمان را رعایت و هیچکس را به هیچ صورت دچار مضیقه و عسرت نکرده باشد با وضع این اصل کلی که عسر و حرج در اسلام نیست هر مشکلی را حل کرده است باعتبار این اصل هر زنی که واقعا در معاشرت و زندگی کردن با شوهرش گرفتار عسر و مشقت گردد میتواند از حاکم تقاضای طلاق کند.

بنا بر مقدماتی که گفته شد در قانون اسلام نفقه عاقله منحصر ابعده شوهر است و مطلقاً زن در تحمل این بار گران سهم نیست باضافه تمام مایملک زن همیشه متعلق بشخص او و کهلا تحت اختیار او است مضافاً باینکه مبلغی هم شوهر بنام مهریه باید بزن بپردازد در مقابل این مزایا اختیار طلاق بمرده داده شده نفقه فرزندان صغیری هم که زن موقع

تفریق دارد و وظیفه نگهداری و تربیت آنها بعده پدر است از حراف دیگر برای زنیکه در نتیجه سوء رفتار شوهر نمیتواند بآسانی زناشوئی را ادامه دهد مقدور است که بعنوان فوق چه بابخشیدن مهریه و چه بدون آن طلاق گیرد. در واقع هر سه موردی که برای امکان طلاق در قانون مدنی فرانسه پیش بینی شده تحت عنوان عسر و حرج در قانون اسلام نیز بطور کلی وجود دارد.

پس باین نتیجه ی رسیدیم که اسلام در زناشوئی کلیه مشکلات زندگی را بعده مرد که قویتر است محول کرده و از زن جز سهمیه و وفاداری خواسته در طلاق هم مرد را متخیر کرده است در مقابل تکالیف و مشکلاتی که بر ذمه دارد با زنی که نخواهد یا نتواند عمری سر برد تفریق نماید. برن هم حق داده از مردی که از لحاظ خالقیات با او متناسب نیست بوسیله دادگاه طلاق گیرد^۱ اینست خلاصه تعلیمات اسلام در امر زواج و طلاق و بامدافه در آنچه گفته شد به پیوجیه سزاوار نیست تصور شود حقوق زنان مسلمان در این دو موضوع مهم اجتماعی چنانچه باید و شاید رعایت نشده و ممکن است در نتیجه این مقررات مورد تعدی و ستم واقع شوند بلکه حقاً تاحدی که امکان داشته بین دو نظر و هدف اساسی جمع^۲ است یعنی در عین اینکه انقار و استحکام مبانی تشکیل خانواده را رعایت شده حدود و حقوق مسلمه زنان نیز مورد نظر قرار گرفته است.

---

۱ — کلیه کشورهای اسلامی که میخواهند قوانین مدنی خود را از فقه اسلامی گرفته و در هر صورت احتیاجات حقوقی خود را با اصول مسلمه دین اسلام تطبیق نمایند میتوانند با توجه باصل کلی عسر و حرج در خان خود مواردی را پیش بینی کنند که زن در صورت مواجهه با عسر و منقبت بتواند شوهر را مجبور بطلاق دادن کند. جمیع مواردی که در قانون فرانسه یا قوانین کشورهای دیگر پیش بینی شده روی اصل عسر و حرج با روح دین اسلام قابل تطبیق است.

فصل شانزدهم

زن از نظر هوارث در قانون اسلام و قوانین اروپائی

برای اینکه ذهن خوانندگان نسبت به موضوع میراث زنان و دختران در قوانین مختلفه روشن شود این امر را از سه نظر مورد مطالعه قرار میدهم :

اول اختیار زن شوهر دار در وصیت کردن نسبت به اموال و ماترك خود .

دوم حقوق زن نسبت بترکه شوهر و پسر به عبارت دیگر میراث زوجه و مادر .

سوم حقوق دختر نسبت به میراث پدر و میزان سهم الارثی که باو تعلق میگيرد .

قبل از بحث در جزئیات این سه موضوع باید متوجه بود که در خصوص مسئله ارث دواصل مهم و اساسی وجود دارد که کلیه قوانین و مقررات ارثی جهان تحت تأثیر و نفوذ یکی از این دواصل وضع و تدوین شده یکی تقسیم ارث است باعتبار خون و قرابت نسبی و دیگری تقسیم آن بمناسبت علقه و محبت و نزدیکی قلبی متوفی باوراث :

اصل اولی که در حقوق اروپائی «کن سانگینی نه»^۱ یا اصل همخونی مینامند موجب شده که هر کس از حیث خون بمتوفی نزدیکتر است منحصرأ و بتنهایی ارث ببرد و دیگران را منع کند و حتی شخص متوفی هم نتواند بوسیله وصیت دارائی خود را بهر کس میل دارد انتقال

دهد^۱ این اصل در اسلام بعنوان الاقرب بمنع الابعاد رعایت شده از اینجا است که در اغلب و بلکه جمیع قوانین دنیا با بودن فرزند که همه خون پدر را داراست دیگری ارث نمیرد مگر پدر و مادر که آنها هم در تمام خون بامتوفی شریکند. اصل همخوانی در آداب و رسوم ژرمنها بمنتهای درجه رعایت میشده و تا موقعی که حقوق ژرمنی تحت تأثیر حقوق رومی نرفته بود قوانین و عادات ژرمنها ازدو نکته که نتیجه مستقیم این اصل است حکایت میکردند یکی اینکه ارث به موجب وصیت را اجازه نمیدادند بلکه میراث فقط بر طبق نظر قانون و قانون گذار تقسیم میشده و دیگر آنکه قانون هم جز بکسانی که هم خون متوفی بودند سهم الارث نمیداد در نتیجه عیال متوفی با اینکه از لحاظ انس و علاقه از همه خویشان بهمسر خود نزدیکتر بوده چون در خون با او شرکتی نداشت از میراث شوهر سهمی نمیرد، و بعلاوه متوفی نمیتوانست تمایل قلبی خود را بوسیله وصیت اجرا و سهمی از ماترك خود بهمسرش تخصیص دهد. بعداً که حقوق رومی در عادات ژرمنی نفوذ یافت ارث به موجب وصیت و احترام اراده متوفی بر ژرمنها تحمیل گردید ولی در عین حال آداب اولیه ژرمنی در قوانین فرانسه و بلژیک و هلند نفوذ یافته بطوریکه در این سه کشور متوفی نمیتواند با وصیت تمام دارائی خود را بهر کس میل دارد واگذار کند بلکه اگر میخواهد باید در حیات خود ببخشد و گرنه بیش از مقدار معینی با وصیت نمیتواند انتقال دهد. مقداری را که میتواند بنام مقدار قابل تصرف^۲ و آنچه حتماً برای ورثه قانونی باید بماند مقدار ذخیره یا غیر قابل تصرف^۳ مینامند. اصل دوم عبارت از اینست که باید اراده و میل متوفی و علاقه قلبی

۱ - Succession abintestat

۲ - Quotité disponible   ۳ - Quotité reserve

اورا نسبت باشخاص محترم شمرد و چون مالک مال او است همینطور که در ایام حیوة هر گونه تصرفی در اموال خود میتواند بکند حق دارد وصیت کند تمام دارائی او را پس از مرگ بهر کس میخواهد بدهند. این اصل که بهام میراث وصیتی^۱ نامیده میشود و مبنای آن محبت متوفی نسبت به وراثت و علاقه متقابل ایشان نسبت باو است در حقوق رم بطور اطلاق رعایت میشده و بهمین مناسبت برای اولین بار در حقوق رم دیده میشود که زن و شوهر در صورت نبودن ورثه همخون از یکدیگر ارث میبرند. میراث وصیتی بیش از همه جا در قوانین کشور های امریکای جنوبی - ایتالیا اسپانیا - پرتغال - اتریش و آلمان نفوذ کرده است. در انگلستان فقط نسبت باموال منقول رعایت میشود.

برای اینکه مآخذ و منبع پیدایش دو اصل فوق الذکر را از نظر تاریخی جستجو کنیم باید به نحوه مالکیت و طرز تفکر ملل مختلفه در خصوص اصل مالکیت در اعصار گذشته مراجعه کنیم :

باقطع نظر از حقوق رومی میتوان گفت میراث وصیتی در حقوق اقوام متمدن خیلی تازه و بی سابقه است و قریب ۲۵ قرن تقسیم میراث فقط تابع نظر قانون و قانون گزار بوده و متوفی نمیتوانسته است از مال خود باوصیت بکسی چیزی بدهد. امروزه مالکیت در قوانین حقوقی کلیه ملل راقیه مالکیت فردی و شخصی شناخته میشود لکن در قرون متمادیه گذشته اینطور نبوده افراد خانواده بیک اعتبار مالک چیزی نبوده اند و دار و ندار خانواده رسماً پیدر و رئیس خانواده تعلق داشته است ولی در حقیقت اموال خانواده اختصاص پیدر نداشته بلکه واقعاً و عملاً مالک جمیع افراد و مورد استفاده یکا یک آنها بوده است. از این نظر

چون افراد خانواده رسماً مالک چیزی نبوده اند قهرراً حقیقتاً نداشته اند نسبت بآن اموال وصیت کنند و چون در عین حال اموال مزبور حقیقتاً و عملاً خاص پدر هم نبوده و بلکه بکلیه افراد خانواده تعلق داشته پس در نیز نمیتوانسته آنها را مورد وصیت قرار دهد فقط قانون که مالکیت جمعی را بر سمیت میشناخته و اموال هر خانواده را ملک مشترک همه افراد آن خانواده میدانسته میتواند با رعایت اصل همخوانی و قرابت با مرکز مالکیت یعنی قانون خانواده آنها را بین اقربای متوفی تقسیم کند. امروزه که مالکیت امر فردی و شخصی تلقی میشود هر کس میتواند نسبت باموال خود هر گونه وصیت کند ولی مع الوصف هنوز بقایای مالکیت خانوادگی در بیشتر قوانین تأثیر خود را از دست نداده علت اینکه در قانون اسلام و اغلب قوانین اروپائی از آن جمله قانون فرانسه و هلند و بلژیک وصیت نسبت به بیش از ثلث تر که جز با اعضاء و رضای ورثه نافذ نیست همین موضوع است. در هر حال باید برای افراد خانواده از اموال خانواده چیزی باقی بماند. سراینکه در بیشتر قوانین سابقه دختران از ارث محروم بوده اند همین نکته بوده که دختر بانوهر کردن بمرد بیگانه دارائی خانواده اصلی و پدری خود را بخارج نبرد.

در قانون سابق فرانسه (قبل از قانون مدنی ناپلئون) برای تقسیم میراث نوع و طبیعت اموال را مورد نظر قرار میدادند. سرکه متوفی مرکب بوده از اموال عالی^۱ و دانی^۲ هر یک از این دو نوع مال احکام جداگانه داشتند. در اموال عالی دواصل رعایت میشد اولاً دختران مطلقاً از این قسمت از ترکه محروم بودند نانیاً در فرزندان ذکور هم همه یا قسمت عمده متعلق به ارشد آنها بود. منطق ایسن طرز تقسیم همان

مالکیت جمعی و لزوم بقای اموال هر خانواده در آن و تمرکز اختیارات مالکانه در شخص رئیس خانواده بوده است مضافاً باینکه در قرون گذشته حکومت ملوک الطوایفی مقتضی بود که اربابها (سنیور) در قلمرو خود از بین رعایا افراد جنگجو بتعداد کافی حاضر داشته باشند. اموال عالی اموالی بود که مرتبط بشرافت و نجات خانواده گوی و برای افراد جنگی لازم بود. بدیهی است اینگونه اموال بایستی با افرادی اختصاص داده شود که وجودشان برای تأمین منظور ارباب لازم است اینست که قهراً دختران و صغار از فرزندان ذکور از این نوع تر که محروم میشدند. راجع باموال دانی مقررات دیگری وجود داشته که باز برگشت آنها باینست که حتی المقدور هستی هیچ خانواده بخارج از آن محیط انتقال نیابد. این اموال نیز بر دو قسم بوده میراثی^۳ و اکتسابی^۴ اموالی که بوسیله ارث از خانواده پدری یا مادری بمتوفی رسیده بایستی بهمان خانواده بر میگشت و اموالی که موفی شخص در ایام زندگانی بدست بین فرزندان بتساوی تقسیم میشد.

باتوجه بآنچه گفته شد میتوان اینطور نتیجه گرفت که قوانین کشورهای که بمالکیت جمعی معتقد بوده اند چون اموال پدر خانواده را متعلق بکلیه افراد خانواده میدانسته اند میراث وصیتی را اجازه نداده اند و بعلاوه چون ملاک تقسیم ارث را فقط قرابت نسبی بمتوفی میدانسته و علقه و محبت را میزان قرار نمیداده اند در مقررات خود برای زن و شوهر (چون از لحاظ خون از یکدیگر دور و متعلق به دو خانواده اند) و برای دختر (چون بخانواده دیگری منتقل خواهد شد) سهمی قائل نمیشدند. بعکس قوانین مللی که مالکیت را امر فردی و شخصی تلقی

کرده اند در عین اینکه متابعت از اصل همخوانی و رعایت قرابت نسبی را لازم شمرده اند اراده و علقه قلبی متوفی نسبت باشخاص را نیز احترام کرده اند :

در مالکیت فردی چون مالک اسمی و رسمی و حقیقی تر که شخص متوفی را میدانند علی الاصول باو حق میدهند بهر نحو نسبت به مال خود وصیت کند در رعایت اصل همخوانی هم سعی کرده اند حتی الامکان مقررات قانونی با عواطف قلبیه متوفی تطبیق نماید یعنی در عین حال که قانون فرزندان طبقه اول را بر هر وارثی مقدم داشته و در طبقه بندی ورثه رعایت قرابت نسبی را کرده است علاقگی قلبی متوفی را نیز تأمین و توصیه نموده زیرا فرزند میکند که انسان فرزندان بلا واسطه خود را از همه بیشتر دوست دارد و هم بطور مقدار محبت بنسبتی که قرابت دور و ضعیف میشود تخفیف خواهد یافت پس هم خون و هم اراده فرضی متوفی هر دو رعایت شده است حال اگر کسی برخلاف این حدس و فرضیه بیگانه را بیش از خویشان خود دوست داشت میتواند منظور خود را بوسیله وصیت تأمین نماید. همچنین برای اینکه رعایت اصل همخوانی با اراده خاص متوفی برخورد فاحش و کسی مجبور نشود بر خلاف میل برای دشمن خود ولو فرزندش باشد ارث بگذارد در اغلب قوانین مواردی که فورث مورت در نتیجه سوء قصد و جنایت مستقیم یا غیر مستقیم وارث واقع شود یا وارث با علم از کیفیت جنایت آنرا اخفاء و از اظهار اطلاع خود داری کند یا اینکه مورت را بجرمی متهم کرده و بعداً بی اساسی اتهام ثابت شده باشد از سهم الارث قانونی خود محروم میشود پس میبینیم میل و اراده متوفی چه صریح باشد چه ضمنی و فرضی در این قبیل قوانین رعایت شده منتها يك نکته قابل توجه است و آن اینکه در بعضی موارد قانون بنام

حفظ مصالح مجتمع مداخله و از اعمال اراده افراد جلوگیری میکند مثلاً
 باینکه بر طبق اصل کلی هر کس در اموال خود مختار است هر گونه
 تصرفی بخواهد بکند مع الوصف قانون صغار ورشکستگان و دیوانه ها
 را از مداخله در اموال خود منع کرده قانون مدنی فرانسه از زن و شوهر
 دار صلاحیت تصرف در اموال بدون اجازه شوهر را سلب نموده در این
 موارد نه فقط مصاحبت جامعه مقننی بوده قانون از سلطه اشخاص نسبت
 به اموال خود نشان جاویری کند بلکه تأمین منابع و حفظ مصالح همین
 اشخاص هم اینگونه ممانعت ها را ایجاب مینماید. در موضوع ارث هم
 قانون فرض کرده موقوفاتی متوفی معمولاً با سنت عمومی آفرینش
 تطبیق مینماید. یعنی محبت و علاقه او با اشخاص به نسبت قرابت و انتسابی
 است که در خون دارد و بنا بر این، طبقه بندی که قانون در ورثه و
 سهم الارث آنها کرده مناسبتی هم تأمین گردیده است. حال اگر
 کسی برخلاف قاعده ای که گفته شد باشد و اموال خود را بر نزدیک ترجیح داد
 میتواند تا حدی در مصالح جامعه بر خورد نکند بوسیله اهمیت قسمتی
 از اموال خود و محبتی در قافله نه را با بخشش دهد. لیکن این آزادی
 و اختیار برابر با حدی است که مصالح جامعه و انتظامات عمومی اطمه
 وارد سازد. دیانت اسلام و قانون مدنی فرانسه محبت را نسبت به
 ازناات تر که باو نه باشد از سایر قرابین هم و بیس حدی برای آن
 قائل شده اند. در قانونی اجازه داده بر حفظ قواعد طبیعی متوفی
 تمام اراده خود را در اموال و اشیاء خود امانت بکنان نخص داده
 ورثه قانونی را در اموال و اشیاء حرم کرده و هر چه را که میدانیم در عصر
 حاضر در عموم قوانین مالیه فردی و اموال جمعی گردیده و
 به همین مناسبت میراث و بیعی اجازه داده بر اضافه در میراث قانونی

هم با احترام میل و علاقه قلبی متوفی برای عیالش که گرچه همخون او نیست و به خانواده اصلی خود برخواهد گشت ولی از نظر همسری و مؤانست مورد تعلق خاطر او است حقوق میراثی قابل شده اند و همچنین برای دخترش که گرچه ناشوهر کردن بمرد بیگانه عضو خانواده دیگری خواهد شد لیکن پاره تن^۱ محبوبه پدر است سهم الارث قرار داده اند .

در این بهبودی که در حقوق زنان و دختران از لحاظ مواریث صورت گرفته غیر از آنچه راجع بمالکیت فردی و جمعی گفته شد عامل مهم دیگری هم مداخله داشته و آن عبارت است از رشد و رقء موقعیت و حیثیت اجتماعی زن که چنانچه در فنون گذشته مشروحا دیدیم پیشرفت تمدن متدرجا امتیازانی را که نقص تربیت و بی توجهی جامعه بین مرد و زن گذاشته بود لغو و زن را باعطاء استقلال و شخصیت حقوقی مفتخر و باستیفاء و استنفاد کلیه حقوق خود نائل ساخته است .

پس از فراغ از این مقدمات بمعالجه سه موضوعی که در ابتدای فصل دیدیم میپردازیم :

۹ وصیت

شریعت اسلام از جمله اصلاحاتی که نسبت باوضاع و احوال زنان امت خود کرد این بود که زن را مالک بالاستقلال دارائی خود شناخته و مرد (پدر - شوهر - پسر و برادر) را هیچگونه حق دخالتی در امور مالی زن نداده است بنا بر این خون زن در کلیه معاملات حقوقی از عقود و ایقاعات مختار و آزاد است در وصیت هم اختیار کامل دارد که بهر نحوی که میل داشته باشد اموال خود را با رعایت حدود و مقررات عمومی مورد وصیت قرار دهد .

قانون مدنی فرانسه هم باینکه زن را از نظر معاملات مالی تابع شوهر و نیازمند اجازه او قرار داده استثنائاً در امر وصیت او را آزاد گذاشته و همان حقوق و اختیاراتی را که مرد در امر وصیت دارد بزن اعطاء کرده است منطبق این استثناء چون در فصل دهم توضیح داده شده اینجا از ذکر آن صرف نظر میشود. بعکس در بیشتر کشورهای امریکای شمالی (اتازونی) زن شوهر دار حق ندارد نسبت باموال خود وصیت کند مگر شوهر اجازه دهد یا در عقد زناشویی این حق را برای او شناخته باشد. در پانسیلوانی و تیوجرزی و ماری لندزن نسبت بسهم الارث منقول شوهر خود حق ندارد. در ماساچوست اگر فرزند نباشد شوهر نصف دارائی زن را ادرت میبرد وصیت زن نسبت باین نصف نافذ نیست. در کشورهای اروپای جنوبی و مخصوصاً مراکز مذهب کانولیک بطور کلی حقوق زن و مرد از لحاظ آزادی در امر وصیت متفاوت است.

۴- میراث مادر و زن

الف میراث مادر

در قانون مدنی فرانسه از لحاظ نسب چهار طبقه وارث وجود دارد که هر طبقه طبقه بعد از خود را از میراث محروم میسازد و در هر طبقه هم هر درجه درجه بعد از خود را منع میکند. طبقه اول فرزندانند که با بودن آنها طبقات دیگر ارث نمیبرد. طبقه دوم که طبقه متوسط خوانده میشوند پدر و مادر و برادر و خواهرند. یک ربع تر که متعلق بپدر و یک ربع بمادر و نصف دیگر بین خواهران و برادران تقسیم میشود. خواهر و برادر مثل بسر و دختر متساویاً ارث میبرند. چنانچه مبدانیم ترجیح دکور برانات و ارشد و غیر ارشد که در قانون سابق وجود داشته بوسیله قانون مدنی ناپلئون حذف و ملغی شده است. اگر بین برادران و خواهران

بعضی بامتوفی از ارب پدر و مادر و بعضی دیگر فقط از ارب پدر یا یک مادر باشند سهم الارث آنها را دو قسمت میکنند آنرا که از ارب پدرند بالتساوی از یک قسمت و آنرا که از ارب مادرند بالتساوی از قسمت دیگر و آنرا که بامتوفی از ارب پدر و مادرند از هر دو قسمت ارب میرند. اگر ورثه عبارت باشند از پدر و برادران یا مادر و برادران یک ربع سهم پدر یا مادر که حیوة ندارد بسهمیه برادران اضافه میشود همچنین اگر هیچیک حیوة نداشته باشند تمام تر که متعلق به برادران و خواهران خواهد بود. طبقه سوم اجداد و طبقه چهارم اعمام و احوال و فرزندان آنهاست. منتها اینجانبست بقاعده نایب استثناء وجود دارد و آن اینست که در نتیجه سوابق تاریخی که قبلاً راجع باموال دانی متذکر شدیم طبقه سوم و چهارم با هم شریک میشوند باین توضیح که بنام قاعده فائت،^۱ تر که را بدو قسمت متساوی تقسیم میکنند یکی متعلق بورثه پدری و دیگری مختص بورثه مادری. در هر یک از دو خط رارثی که از حیث درجه نزدیکتر است تمام نصف را ارب میرسد بنا بر این جد یا جدۀ پدری سایر خویشان پدری متوفی را که از لحاظ طبقه یا درجه دورترند محروم و تمام نصف را ارب میبرند ولی نسبت به نصف مادری تأثیری ندارند مثلاً جد یا جدۀ پدری با ناله زاده متوفی یا اولاد خاله زاده یا اولاد اولاد او در تمام سهم الارث شریک میشود^۲ همچنین جد یا جدۀ مادری بایکی از عموزاده های متوفی شریک میشود البته در صورتیکه در هر دو خط جد یا جدۀ وجود داشته

---

۱ - L'art - ۲ - سال ۱۹۱۷ بر طبق قانون مدنی فرانسه
عموزاده ها و خاله زاده ها درجه دوازدهم از متوفی ارث میبرند و پس از آن تر که بدو است متعلق میباشد - در تاریخ ۳۱ دسامبر ۱۹۱۷ بر طبق پیشنهادات و تصویب مجلس نمایندگان امکان ارب بردن را تا درجه چهارم محدود کردند مجلس سنا این اصلاح بند را تعدیل و بدرجه ششم محدود ساخت .

باشد دیگر اعمام و احوال و فرزندان آنها ارث نمیبرند . باید دانست که يك جزء از وراثت طبقه دوم نیز با وراثت طبقه چهارم ممکن است شريك شوند یعنی پدر و مادر با اعمام و احوال متوفی شرکت نمایند مثلاً پدر با خاله زاده یا مادر با عم و زاده . این موضوع باز متکی بقاعده فانت است منتها اینجا ماده ۷۵۴ قانون مدنی باز مزیتی برای پدر و مادر قائل شده است باین تعبیر که پدر یا مادر نصف ترکه را میبرد و نصف دیگر متعلق به عم و زاده یا خاله زاده خواهد بود باضافه پدر یا مادر مادام العمر مالك ثلث منافع سهم الارث عم و زاده یا خاله زاده نیز میباشد :

بالجمله در قانون مدنی فرانسه مادر در صورتیکه متوفی فرزند داشته باشد هیچ ارث نمیبرد و در صورتیکه برادر یا خواهر داشته باشد ربع ترکه را میبرد و در صورتیکه فقط پدر یا خویش پدری دیگری داشته باشد نصف و اگر مطلقاً خویش پدری نداشته باشد تمام ترکه باو تعلق میگیرد .

در قانون اسلام مادر با وجود فرزند هم ارث میبرد و این نتیجه تعظیم مقام مادر و تعبیر کامل اصل همخوانی است در صورتیکه متوفی فرزند نداشته باشد يك ثلث از ترکه متعلق بمادر و بقیه مخصوص پدر خواهد بود و اگر فرزند داشته باشد هر يك از اربعین سدس میبرند . همچنین اگر متوفی برادر و خواهر داشته باشد گرچه آنها ارث نمیبرند ولی در تقلیل سهم الارث مادر مؤثرند مادر در این صورت سدس بیشتر نمیبرد و بقیه متعلق بپدر میشود . شاید علت این تقلیل چنانچه بعداً راجع بسهم الارث دختر خواهیم دید اینست که در اسلام پدر فقط مسئول معاش فرزندان است از این جهت پنج ششم ترکه سهم او خواهد بود . در صورتیکه ورنه متوفی عبارت از فرزند و مادر باشد باز مادر يك سدس

میرد و اگر فرزند و پدر هیچکدام وجود نداشته باشند تمام تر که بمادر تعلق خواهد یافت. در هر حال در شریعت اسلام مادر جزو طبقه اول از وارث محسوب شده و در هر صورت اتر که فرزند نصیب دارد^۱ بـ میراث زوجة.

در قانون سابق فرانسه بین مناطقی که تحت تأثیر قوانین رومی قرار گرفته بوده اند بانقاطی که مورد نفوذ آداب ژرمنی واقع شده بودند تفاوت بود. در مناطق رومی بزن حق میدادند از منافع تر که شوهر متوفی استفاده کنند نواحی ژرمنی مطلقاً برای زوجة متوفی حقی قائل نبودند مگر در «پیمان مالی زناشویی» برای اوسهمی معین شده باشد. قانون مدنی ناپلئون زوجة را در عداد وارث قرار داد لکن فقط در صورتی که هیچیک از چهار طبقه ورثه نسبی تا دوازدهمین درجه وجود نداشته باشند. و چون زمان تدوین قانون مدنی خویشان تا درجه دوازدهم ارث میردند بنا بر این کمتر موردی اتفاق می افتاد که زن از تر که شوهر ارث ببرد.

این بی اعتنائی بحقوق زن با اصلی که قانون گزاران فرانسوی در ۱۸۰۴ نسبت بموضوع موارث در نظر گرفته بودند تباین کلی داشت زیرا تقسیم ارث در قانون مدنی فرانسه بیش از هر جا تابع اصل محبت

۱ --- در فقه اسلامی ورثه بر سه قسمند: اول وراثی که بفرض ارث میرد دوم آثرائی که بخویشاوندی میرد. سوم اشخاصی که هم بفرض و هم بقربایت اتر که سهم دارند. ورثه فرضی خویشاوندی هستند که در قرآن مجید سهمشان معین شده و آنها دو طبقه اند. در خویشان نسبی مادر و در اقوام نسبی زن و شوهر. وراثی که هم بفرض و هم بقربایت ارث میرد عبارتند از: پدر — دختر — دختران خواهر — خواهران — خویشان مادری — بقیه ورثه فقط بوسیله قربایت ارث میرد مثلاً پسر از این قبیل است زیرا در قرآن مجید سهم معینی برای پسر ذکر نشده و فقط بطریق اجمال ذبحق بودن او و فوزنی سهم الارث بر سهیمیه دختر تصریح گردیده است.

علاقه باطنی متوفی نسبت بورئه بوده و از همین نظر چون زن وشوهر درایام حیوة بیش ازهر يك از سایر خویشاوندان بایکدیگر تماس نزدیک میتوانست کامل دارند درشورای دولتی موقع طرح وتنظیم قانون یکی از افراد شوری مال ویل^۱ پیشنهاد کرد برای زن در صورت فقر و ناتوانی ودر موردی که نظر بوجود سایر ورئه مطلقاً از سر که محروم است حقی نسبت بمنافع تر که قائل شوند . تریل هارد^۲ عضو دیگر شوری جواب داد در ماده ۵۵ يك ثلث از منافع برای زوجه پیش بینی شده این جواب همه وحتی شخص مال ویل رامتقاعد کرد در صورتیکه حقیقت نداشت و تریل هارد این موضوع را باموضوع حقی که نسبت بمنافع ثلث تر که برای پدر و مادر متوفی در صورت وجود اعمام و احوال قائل شده بودند اشتباه کرده بود و این اشتباه مورد توجه هیچیک از هیئت دولت ونمایندگان پارلمان وسنا واقع نشد و موضوع بهمین حال باقی ماند تا سال ۱۸۹۱ که برای زن سهم الارث نسبتاً بیشتری تعیین کردند ضمناً در خلال این سالها بعضی اصلاحات جزئی در این خصوص بعمل آمده مثلاً قانون ۴ ژوئیه ۱۸۶۶ برای زن حق منفعت نسبت بآن قسمت از دارائی شوهر که از دسترنج خود تحصیل کرده قائل شده است همچنین قانون مورخه ۲۵ مارس ۱۸۷۳ مقرر میدارد زوجه اشخاصی که در مستعمره کالدونی جدید بسر میبرند اگر شوهرشان بدون اولاد بمیرد مالک نصف آنچه شوهر در مستعمره بدست آورده میشوند واگر اولاد از او باقی مانده باشد مالک ثلث منافع آن مال خواهد گردید . فرمان مورخه ۳۱ اوت ۱۸۷۸ و فرمان مورخه ۱۸ ژانویه ۱۸۹۵ بزوجه اشخاص مزبور حق میدهد که نصف یا تمام منافع املاکی را که دولت بنام امتیاز بآنها

وا گذاشته ارث ببرند نصف در صورتیکه شوهرشان فرزند داشته باشد و تمام در وقتی که بدون فرزند فوت کند *

قانون مورخه نهم مارس ۱۸۹۱ میراث ثابتی برای زوجه متوفی پیش بینی کرده که در هر صورت زن از میراث شوهر محروم نشود لکن چون مأخذ این میراث انس و علاقه زن و شوهر یکدیگر است ارث بردن زن مشروط باینست که زن و شوهر در حین وفات در حال تفریق جسمانی نباشند در آنست که تفریق جسمانی از لحاظ حقوقی با طلاق تفاوت دارد در طلاق دیگر علقه زوجیت بین مرد و زن وجود ندارد تا زن بعنوان زوجیت ارث ببرد بعکس در تفریق جسمانی هنوز رابطه زناشویی گسیخته نشده و مرد و زن از قید تعهداتی که نسبت بهم داشته اند آزاد نشده اند و هیچکدام نمیتوانند مجدداً از دواج کنند بنابراین باید بر حسب قواعد کلی چنین زنی از ترکه شوهر ارث ببرد ولی از آنجائی که مالک و میزان توارث مهر طرفین یکدیگر است و وضعیت تفریق جسمانی از کدورت خاطر و بی علاقگی زوجین حکایت میکند قانون چنین زن و شوهری را از ترکه یکدیگر محروم کرده است. بر طبق قانون مصوب سال ۱۸۹۱ در صورتیکه شوهر بدون داشتن فرزند یا وراثت نسبی دیگری فوت کند تمام ترکه اصلاً و منفعتاً متعلق بزنی خواهد بود و در صورتیکه وراثت نسبی در بین باشد زن فقط از منافع یک قسمت از ترکه ارث میبرد. میزان سهم الارث زن بنسبت معکوس تابع شدت وضعف قرابت ورثه بامتوفی است :

۱- در صورتیکه متوفی فرزند داشته باشد زن منافع یک ربع از ترکه را بارت میبرد.

۲- در صورتیکه فرزندان متوفی از مادر دیگری غیر از زوجه فعلاً باشد زن معادل منافع سهم الارث یکی از فرزندان ارث میبرد ولی

درعین حال نباید این مقدار از منافع يك چهارم کلیه تر که بیشتر باشد مثلاً اگر مردی با داشتن چهار فرزند که تمام یا بعضی از آنها از عیال فعلی او نیستند وفات نماید عیال متوفی را بجای فرزند پنجمین فرض میکنند و چون فرزند پنجمین مانند هریک از فرزندان يك پنجم از تر که رامیبرد عیال متوفی هم بمنافع يك پنجم تر که ذیحق خواهد بود اگر متوفی يك یا دو فرزند که هریک یا هر دو از عیال دیگر هستند داشته باشد عیال او بجای فرزند دوم یا سوم فرض میشود و قاعداً بایستی منافع نصف یا ثلث تر که را ببرد لکن بیش از منافع يك چهارم باو داده نمیشود.

۳- در صورتیکه ورثه متوفی عبارت باشد از فرزندان نامشروع یا فرزندان مشروع فرزند نامشروع یا برادر و خواهر یا پدر و مادر و اجداد عیال متوفی منافع نصف تر که را بارت میبرد.

۴- قانون مورخه ۲۹ آوریل ۱۹۲۵ برای مزید بهبود وضعیت میراثی زن در تکمیل قانون سابق الذکر مقرر داشته که اگر ورثه غیر از اشخاصی باشند که تاکنون ذکر شده اند (اعوام و احوال و فرزندان آنها) زن نسبت بکامیه رقبات تر که حق انتفاع دارد. چون استفاده از حقی که قانون راجع به منافع اصول و رقبات تر که برای زن قائل شده ممکن است در عمل مواجه با اشکالات زیادی گردد زیرا چنین ملکیتی کمتر خریدار پیدا میکند و بنا بر این مالک نخواهد توانست مادامی که زن حیات دارد آنرا بهیچ روی مورد استفاده قرار دهد اینست که قانون بورثه اجازه داده از زن تقاضا و باو تحمیل نماید که بجای حق الانتفاع مادام الحیوة سالیانه مبلغ معینی دریافت دارند. در صورتی که ورثه در این موضوع متفق الکلمه باشند زن ناچار باید قبول کند و اگر اختلافی داشتند دادگاه رسیدگی کرده بنحو مقتضی حکم میکند. همچنین

اگر راجع بمبلغ و کیفیات تأمین و تضمین پرداخت آن اختلافی بین طرفین روی دهد باز تعیین تکلیف بعهده دادگاه خواهد بود .

تا قبل از آوریل سال ۱۹۱۷ چنین مقرر بود که اگر زن شوهر کرد و ورثه فرزند یا فرزندان متوفی بودند حق الانتفاع اوملغی میگردید منطبق این تصمیم این بوده که اولاً زن پس از شوهر کردن دیگر چندان از لحاظ مخارج ضروری زندگی در مضیقه نبوده و در نتیجه بحق الانتفاع سابق نیازمند نیست و ثانیاً نمیخواسته اند زن ثروت خانواده شوهر سابق را با بودن فرزندان بخانه شوهر جدید ببرد و این امر باز یکی از مظاهر اعتقاد به مالکیت جمعی و لزوم ابقای ثروت هر خانواده میباشد .

در سال ۱۹۱۷ در نتیجه فشار جنک و احتیاج شدید به تکثیر نفوس و تسهیل توالد و تناسل متوجه این نکته شدند که این تصمیم زنان بیوه را از شوهر کردن و مردان را از زن گرفتن (چون حقوق و مقررات میراثی برای زن و شوهر یکسان است) باز خواهد داشت لذا قانون مورخه سوم آوریل ۱۹۱۷ مقررات سابق نسبت بالغاء حق الانتفاع زن را نسخ و در هر حال این حق را برای زن تشیت نمود .

باید دانست که محدودیتی که برای مورث در خصوص وصیت سابقاً ذکر شد استثنائاً در مورد توارث زن و شوهر در قانون فرانسه وجود ندارد باین تعبیر که شوهر میتواند نسبت بتمام سهم الارث زوجه خود بنفع غیر وصیت کند^۱ در صورتیکه در مورد سایر ورثه چنانچه دیدیم ناچار مقداری از ترکه بنام مقدار ذخیره باید از وصیت معاف باشد

---

۱ - احکامی که نسبت بمیراث زن گفته میشود عیناً نسبت بمیراث شوهر هم وجود دارد و بطور کلی سهم الارث زن و شوهر متساوی و حدود آن یکسان است منتهی چون منظور فقط ذکر حقوق میراثی زن بوده از تفصیل حقوق شوهر خودداری شده است .

ممکن است شوهر بدون اینکه ترک خود را بنفع شخص بخصوصی مورد وصیت قرار دهد فقط زن را از ارث محروم دارد^۱ تنها رعایتی که از چنین زنی شده اینست که اگر زن هیچگونه تمول و مکتبی نداشته و برای مصارف ضروری زندگی نیازمند مساعدت دیگران بود قانون باو حق داده معادل احتیاجات روزانه از منافع ترک استفاده و بسدینوسیله ارتزاق نماید.

در شریعت اسلام زن در هر صورت از ترک شوهر ارث میبرد اگر متوفی فرزند داشته باشد یک هشتم و اگر نداشته باشد یک چهارم ترک متعلق باو است و در صورتیکه هیچگونه وارث دیگری وجود نداشته باشد بر طبق نظر بیشتر فقها بقیه ترک نیز بعنوان رد بزوجه تعلق خواهد یافت در مورد طلاق اگر رجعی باشد و شوهر در ایام عده وفات کند زن ارث میبرد در غیر این صورت چون دیگر عاقله زوجیت وجود ندارد از یکدیگر ارث نمیبرند. اگر زن از متوفی فرزند داشته باشد نسبت بتمام رقبات و اقلام ترک حق ارث دارد و اگر از او فرزند نداشته باشد بعضی معتقدند که از اعیان غیر منقول ارث نمیبرد فقط از اموال منقول و عرصه غیر منقول حق دارد باین توضیح که عمارات و اشجار را تقویم کرده از قیمت آن حصه زن را میبرند از بعضی دیگر از فقها بر آنند که فقط در مورد خانه از عین زمین محروم است و نسبت باملاک مزروعی بادیگران تفاوتی ندارد سید مرتضی فقیه و دانشمند بزرگ شیعی معتقد است که هر گونه زمین (خانه ملک - معدن و غیره) را باید تقویم کرده سهم زن را از قیمت ببرند.

۱ - این خصوصیت آزادی و محدود نبودن در وصیت زن و شوهر نسبت بسهم الارث یکدیگر بازنشانی از اینست که قوانین ارثی فرانسه بیش از همه جا بر اصل محبت متقابل متوفی و ورثه مبتنی است.

۳ = میراث دختر

در قانون مدنی فرانسه و بیشتر کشورهای مغرب‌زمین میراث دختر و پسر متساوی است لکن بطوریکه در صفحات گذشته دیدیم در قرون سابق اینطور نبوده بلکه در بسیاری از قوانین مطلقاً بدختر سهم الارث نمیداده اند هنوز هم حتی در بعضی نقاط متمدن گیتی این رویه مرسوم است. در فرانسه تا قبل از تدوین کدناپلئون یعنی تا آخر قرن ۱۸ پسر بر دختر و ارشد بر غیر ارشد از لحاظ ارث برتری قابل ملاحظه داشته دختر جز از یک قسمت^۱ از اموال «بمقدور و قیمت» یا «دانی»^۲ پدر ارث نمیبرد اموال عالی^۳ و اموال موروثی^۴ پدر متعلق بارشد فرزندان ذکور بود آداب و رسوم قدیم فرانسه در ناحیه لاند و پیرنه دختر را مطلقاً از ترکه پدر محروم میکرد. میراث پدر مخصوص پسران بود ترکه مادر را بین پسران و دختران بتساوی قسمت میکردند.

در قانون مدنی زاپن هنوز هم سهم الارث دختر خیلی ناچیز است کدزاین در ماده ۹۷۰ بین اموالی که متوفی از طریق ارث بکف آورده با آنچه شخصاً در ایام زندگانی تحصیل کرده تفاوت گذاشته است. اموال موروثی خاص پسران و در غیاب آنها متعلق بیسران درجه دوم (نواده) خواهد بود و در صورتیکه فرزند ذکور از هیچ درجه وجود نداشته باشد بخویشان ذکور از طبقات دوم و سوم متعلق خواهد گرفت. اموال اکتسابی نیز متعلق بیسران متوفی است لکن در غیاب آنها بدختران میرسد. ماده ۷۸۸ همان که مقرر میدارد: دختری که شوهر کرد جزو خانواده شوهر محسوب است و دیگر بخانواده اصلی خود بر نمیگردد

۱ — قسمتی که متوفی در زمان حیات بدست آورده. Acquéts

۲ — Rotouriers ۳ — Nobles ۴ — propre

لجز باطلاق و بالنتیجه این قبیل دختران تا در خانه شوهر هستند از میراث خویشان نسبی خود محروم خواهند بود.

درچین دختران فقط موقع شوهر کردن مقداری اثاثیه بنام جهیز از پدر یا مادر میگیرند و از میراث آنها محرومند. در ارمنستان قدیم فقط بموجب وصیت ممکن بود چیزی بدختر بدهند ژوستینی نین درسال ۵۳۵ امر کرد مانند روم وضعیت دختر و پسر را یکسان کردند. در صربستان قراطاغ - ملداوی و یونان قبل از جنگ بین المللی گذشته دختر ارث نمیرد جز با نبودن پسر آنها از آنچه متوفی شخصاً تحصیل کرده است. در روسیه تزاری هم دختر را نسبت با اموال پدر با وجود پسر محروم میکردند. در مجارستان ربع ترکه را بین دختران هر چند نفر باشند تقسیم میکنند و سه ربع متعلق بفرزندان ذکور است. در کشور های اسکانندیناوی: سوئد - نروژ و دانمارک بدختر بجای سهم الارث فقط موقع زناشویی جهاز میدادند و امکان ازدواج فقط به رأی دهنده جهیزیه پدر یا مادر یا برادر یا نزدیکترین خویشان ذکور و با نبودن این اشخاص قیم منوط بود. در ۱۲۶۲ برای دختر سهم الارثی معادل ثلث سهم پسر قائل شدند. در سال ۱۸۷۲ سهم الارث پسر و دختر مساوی شد. در بیشتر از نواحی سویس (کانتون ها) پسر بیش از دختر ارث میبرد. در لیوسرن و زوگ از ترکه پدری پسر ۵ و دختر ۴ سهم میبرد لکن سهم پسر و دختر نسبت بشرکه مادری مساوی است. در تورگوبن پسران همیشه در غیر منقول ۱۵ صدم و در منقول ۵ صدم بیش از دختران میبرند. در فربورگ پسران یک پنجم ترکه خالص را (پس از ادای دیون و مخارج ترکه) قبلاً میبرند بعد بقیه بطور تساوی بین پسران و دختران تقسیم میشود. در زوریخ تا سال ۱۸۵۵ دختر از ترکه پدری نصف پسر ارث میبرده در سال مزبور اکثریت

ملت با ۲۵۲۵۱ رأی در مقابل ۱۶۲۳۶ رأی خواستار تساوی شدند. در کاتنن مزبور کتابخانه وساعت و زنجیر ساعت و انگشتر و تمام جواهر آلات و آنچه مربوط بترئین شخص متوفی بوده به ارشد پسران تعلق مییابد (مانند حبوه در اسلام) بشرطی که قیمت کلیه آنها از ۵ درصد ترکه تجاوز نکند اگر تجاوز کرد قیمت آنچه تجاوز کرده را باید بترکه رد کند. در انگلستان تمام ورثه ذکور نسبت باموال غیر منقول برانات ورثه مقدمند ولی باقید ارشدیت یعنی پسر ارشد سایر پسران را هم محروم میکند حتی اگر بشر ارشد فوت کرده باشد فرزند ارشد او بر همه ورثه حتی بر پسران بلا واسطه متوفی مقدم است. این مقررات از نهایت علاقه قانون گرار ببقای املاک و اراضی موروثی هر خانواده و تمرکز شخصیت و اختیارات در فرزند ارشد آن خانواده که در همه شئون زندگی سمت ریاست دارد حکایت مینماید. در مذهب یهود دختر با بودن پسر مطلقاً از ارث محروم است.

در شریعت اسلام اصولاً میراث دختر معادل نصف سهم الارث پسر است و در صورتیکه جزیک دختر از طبقه اول نباشد تمام ترکه متعلق باو است (نصف بصورت فرض و نصف دیگر بصورت رد) و اگر وارث منحصر بدو دختر یا بیشتر باشد باز تمام ترکه بالتساوی بین آنها تقسیم میشود (دوثلث بصورت فرض بقیه بعنوان رد) در صورتیکه پدر و مادر یا یکی از آنها با دختر یا دختران در میراث شرکت داشته باشند یک ششم بصورت فرض بهر یک از ابویین تعلق میگیرد نصف یا دوثلث (بسته باین است که یک دختر باشد یا بیشتر) هم متعلق بدختر یا دختران است بقیه که بر حسب اختلاف موارد ممکن است یک ششم یا دو ششم باشد (و نیز ممکن است چیزی باقی نماند و آن در صورتی است که ابویین هر دو حیوة داشته

باشند و دختر هم بیش از یکنفر باشد در این صورت ابوین دو ششم یعنی یک ثلث و دختران هم دو ثلث میبرند و برای رد چیزی باقی نمی ماند بین والدین و دختران بنسبت فرض اولیه ارباعاً یا اخماساً تقسیم میشود. لکن اگر شرکای پدر و مادر فرزندان ذکور متوفی باشند دیگر رد موضوع ندارد بلکه پس از تسلیم فرض هر یک از والدین - یک ششم - بقیه بین فرزندان متوفی تقسیم میشود - اگر همه ذکور باشند بالتساوی و اگر مختلط باشند پسر دو برابر دختر سهم میبرد .

در هر صورت اسلام سهم الارث دختر را نصف پسر و سهم زن را نصف شوهر و حق خواهر را نصف برادر معین کرده است منطق نقصان میراث دختران و زنان اینست که در شریعت اسلام بار گران زندگی و کفالت مصارف ضروری خانواده منحصرأ بدوش مرد تحمیل شده و بطوری که سابقاً گفتیم برخلاف قوانین اروپائی زن را بهیچ روی در امور مادی و مشکلات مالی زندگانی سهم و وظیفه نیست مسئولیت زن در زندگی خانوادگی فقط ناظر بامور معنوی و خانه داری و تربیتی بوده و بهیچوجه مستلزم تمکن مالی نمیباشد در عین حال رعایت اصل طبیعی همخوانی و مراعات حیثیت و موقعیت اجتماعی و حقوقی زن که همواره در تمام شئون حیوتی و جبهه همت تعلیمات اسلام بوده اقتضا داشته که برای دختر از تر که پدر و برای زن از ماترک شوهر سهم الارث قائل شده و اوضاع جاهلیت را که زن از نظر ناچیزی مطلقاً در موارث حقی نداشته برهم زده باشند ظاهرأ این فکر که از انتقال ثروت خانواده ها بوسیله شوهر کردن دختران و بردن سهم الارث خود بخانه تنوهری جلوگیری شده باشد در قوانین میراثی اسلام مداخله نداشته است زیرا اصولاً مبنای تعلیمات اسلامی از این قبیل افکار فارغ بوده و تشکیلات امم و اقوام اسلامی را بانظر بلندتری مورد مطالعه قرار داده است .

فصل هفدهم

سنجش ارزش و کیفیات روحی زن و مرد

بعد از فراغت از تشریح حقوق زنان در شرایع و قوانین مختلفه برای اینکه ارزش واقعی اجتماعی زن و مرد را در مقابل یکدیگر نیز مورد نظر قرار داده و پهنجیده باشیم در پایان کتاب این فصل را باین موضوع مهم اختصاص میدهیم *

در این باب دو نکته دقیق قابل توجه است یکی اینکه آیا با مراجعه سوابق تاریخی و بررسی اوضاع دنیای فعلی میتوان معتقد بود که زن بطور کلی همیشه کوچکتر و ضعیفتر از مرد بوده و همواره تحت تأثیر و نفوذ و قرار گرفته است یا نه؟ دیگر اینکه در صورت ضعیف تر بودن آیا این ضعف طبیعی و لا علاج است یا مربوط بنقص تربیت و تعلیمی است که طی هزاران سال در باره آنها معمول گردیده و بالنتیجه میتوان با اصلاح و رفع قیصه مزبور میزان قوای فکری و عقلی و جسمی زن را بحدی بالا برد که زهر حیث با مرد همدوش و برابر گردد.

راجع بموضوع اول گمان میکنم ضعف زن نسبت بمرد محتاج بحث و قابل تردید نیست البته منظور اکثریت زنان و مردان است. چند نفر زن بخصوص بطور استثناء اگر از یک عده مردان در زمان و مکان معینی خوش فهم تر و خوش فکر تر و لایقتر و توانا تر بوده یا هستند اصل کلی ما را نمیتواند نقض نماید.

بطور کلی در جمیع امور مرد ها قویتر از زن ها هستند و بخوبی میتوانند زنهارا زیر نفوذ فکر داراده خود نگاهدارند. با مراجعه بتاریخ

عمومی دنیا معلوم میشود که همیشه و همه جا در همه امور سیاسی مذهبی - اقتصادی - اجتماعی - علمی - ادبی - صنعتی و فنی مرد بر زن تفوق داشته و بطور کلی قیادت و راهبری با او بوده است.

درخصوص موضوع دوم که از نظر اجتماعی حائز کمال اهمیت است عده زیادی از متفکرین معتقدند که ضعف و نقص زن و برتری مرد امری است فطری و طبیعی و بهیچ وسیله نمیتوان آنرا جبران کرد. از جمله دلائلی که بر این مدعا دارند یکی اینست که از بدو آفرینش انسان چه شد که مرد بر زن تفوق و برتری پیدا کرد؟ اگر امتیاز و تفاوت طبیعی غلبه و فعالیت را بمرد نمیداد قبل از اینکه در سنخ تربیت زن و مرد فرقی پیدا شود در ایامی که این دو جنس هر دو آزادی عمل داشتند و یکسان میتوانستند در صحنه نبرد و آزمایش گیتی برای احراز سیادت و برتری بکار و مبارزه پردازند چه شد ریاست خانواده و مشاغل اجتماعی و سیاسی بمرد واگذار شده چرا زن از همان روز اول که مرد و زن هر دو با تجهیزات طبیعی متساوی پا بر صحنه نبرد و معرکه تنازع گذاشتند ناچار شد از مرد متابعت و فرمانبرداری کند پس این غلبه امری است طبیعی و تغییر ناپذیر.

دیگر اینکه در تمام انواع مختلفه حیوانات مشهود است که غلبه و برتری با جنس مذکر بوده و همیشه نر بر ماده حکومت میکند. باضافه مطابق تحقیقات علمی و فنی بطور قطع وزن دماغ و حجم قلب زن بنسبت قابل توجهی کمتر از مرد است.

بعکس آنچه ذکر شد عده دیگری از محققین و علمای اجتماعی تصور میکنند همانطوری که زن و مرد در عنوان اولیه انسانیت و بشریت هم شریکند و در اطلاق این مفهوم بر آنها تفاوتی نیست در کمیت و کیفیت

انسانیت هم بایکدیگر امتیازی ندارند و تفاوتی که در لیاقت و فعالیت این دو طبقه بنظر میرسد فقط معلول امتیازاتی است که قرنهای ممتد و متوالی در سنجش تربیت و تعلیم زن و مرد وجود داشته است. بهمین دلیل میبینیم هرچه بیشتر تربیت این طایفه همت گماشته شده موجبات رشد و ترقی آنها بیشتر فراهم شده در امور اجتماعی و علمی و دیگر شئون حیوانی بیشتر ترقی و پیشرفت کرده اند. الان در کشورهای متمدنه زنان متصدی مشاغل عالیه سیاسی و اجتماعی شده حتی بنماینده گی در جلسات جامعه ملل هم انتخاب گشته اند^۱ و نزدیک است در تمام امور و شئون زندگانی با مردان هم دوش بشوند.

اینست دو عقیده جتاین که در این باب اظهار شده نویسنده را عقیده ثالثی است متفاوت با هر دو نظر که شرح آن مستلزم ذکر مقدمه مختصری است :

در ساختمان بدن انسان چندین عضو رئیسه وجود دارد که هر یک در حد خود ضامن بقاء زندگانی است و در صورت اختلال هر یک حیوة مختل خواهد شد و باینکه قلب یا دماغ مثلا حائز کمال اهمیت و وجود آن در درجه اول لزوم است در عین حال نمیتوان گفت از کبد یا ریه یا کلیه یا معده مهمتر یا لازمتر است زیرا بانبودن و کار نکردن هر یک از این اعضاء ادامه زندگانی غیر ممکن است پس همه اعضاء رئیسه در حد خود مهم و در جای خود لازم هستند بدون اینکه از لحاظ اهمیت بتوان برای آنها طبقه بندی قائل شد. همینطور در امور اجتماعی نمیتوان گفت بین آهنگر - مسگر - نساج - خیاط - کفاش - نقاش - مجسمه ساز - موسیقی دان - نویسنده و بالاخره شاعر کدام مهمتر و وجودشان لازمتر

۱ - اخیرا سفیر کبیر دولت اتا زونی در نور یکی از خانمهای آمریکائی بود.

است زیرا هر کدام عهده دار انجام يك سلسله از حوائج ضروری زندگی میباشد . اصلا مقایسه بین این مشاغل واصناف بی مورد است حتی در زندگانی عادی اجتماعی تشخیص مهمتر و لازم تر هم صحیح نیست زیرا همه در حد خود يك درجه لازم و مفیدند .

بلی در مواقع بحرانی و غیر عادی مواردی پیش می آید که وجود بعضی از اصناف از قبیل نانوا و قصاب و آهنگر لازم تر از دیگران است ولی برای زندگی عادی انسان تمام این احتیاجات یکسان باید مرتفع شود . وقتی جمیع حوائج مادی رفع و ما یلزم زندگی از قبیل خوراك و پوشاك و سكنی و غیر آن تأمین گردید انسان احساس میکند باز خاطرش ناراضی است و هنوز برای ارضاء عواطف درونی خود احتیاج بتماشای مناظر بدیع طبیعت و مظاهر زیبای خلقت دارد . پس از دیدن این جمال جمیل نتازمند طبع سلیم و توانای گوینده است که بنام شاعر یا نویسنده این همه زیبایی و جمال را برای او توصیف و تعریف کند یا بعنوان نقاش آن صور بدیعه را برای حظ چشم و روح او ترسیم نماید پس وجود جمیع ارباب حرف و صنایع مختلفه در جای خود نهایت لزوم و اهمیت را حائز است .

از طرف دیگر میدانیم که طبیعت شاعر و حکیم بهر کس وسیله که برای اظهار وجود و حفظ حیوة او لازم بوده عطا کرده است - بهر که هر چه سزا بود حکمتش آن داد - اگر به کارگر یا سرباز جسد قوی و بازوی توانا داده و بشاعر و نویسنده هم قلب حساس و فکر نقاد عنایت کرده است و رشد و موفقیت هر کس هم موقوف باین است که قوای طبیعی و ذوق فطری خود را تقویت و تعقیب نماید .

بایان این مقدمه میخوانیم بگوئیم زن و مرد دو خلقت متفاوت

بوده و هر يك برای کار معین و مخصوصی ساخته شده اند . مراجعه به مختصات طبیعی این دو جنس و امتیازاتی که بین ساختمان فکر و عقل و بدن و احساسات و عواطف زن و مرد مشهود است مدعای فوق را ثابت میکند .

تمام کسانی که تصور می کنند زن و مرد از لحاظ خاصیت سنسچ واحد و برای منظور واحدی آفریده شده اند در اشتباهند چه آنهایی که زن و مرد را بالفطره در قوت و ضعف و قدرت و توانائی برابر و ضعف فعلی زن را نتیجه سوابق تاریخی و تربیتی میدانند و چه اشخاصی که زن را بالذات ضعیف تر و کوچک تر از مرد می شناسند هر دو خطا رفته اند حتی کسانی هم که می خواهند میزان و مبلغ ارزش و اهمیت این جنس را از یک ترازو بفهمند اشتباه میکنند .

ساختمان جسمی و عقلی - مادی و معنوی این دو طبقه و مأموریت و وظیفه و خاصیت آنها در گیتی بکلی از یکدیگر متفاوت و متخالف است زنان با خاصیت های مخصوص و برای منظور و مقصود خاصی ساخته شده مرد برای وظیفه دیگر و بطرز و طور دیگری آفریده شده است

مرد برای مبارزه و مقاومت با مشکلات و موانع خارجی - فعالیت حیوة استقلال - تشکیل خانواده - تحصیل مواد معیشت - پند شدن و حمایت کردن از زن آفریده شده بعکس زن برای قبول فعالیت (انفعال) ابراز شفقت و دلجوئی - اظهار حب و عاطفه - دوست داشتن و محبوب بودن - مهر ورزیدن - دلبری و طنازی - مادر شدن - بچه آوردن - بچه پروردن - خانه داری - از خود گذشتگی و فداکاری ساخته شده است . از این نظر است که زن و مرد از حیث خلیات و خاصیت دو موجود کاملاً متمایز و متفاوت میباشند .

مرد برای اینکه بتواند فعال - موجد ثروت و نمونه زندگی و پدر خانواده باشد عاقل - مدبر خشن - بطی التأثر و منفعت جو آفریده شده. مأموریت تحصیل معاش خانواده بعهده او است تحصیل معاش مستلزم اینست که درمیدان پر کشمکش حیوة و صحنه تراحم و تهاجم پاهشکلات طبیعی و موانع اجتماعی نبرد کند .

لزوم این مبارزه طبیعت را بر آن داشته که مرد را بصلاح عقل و متانت - تدبیر و تفکر و قدرت تصمیم طوری مجهز سازد که کمتر تحت تأثیر احساسات و هیجان عواطف قرار گیرد . حب ذات و خود خواهی و منفعت جوئی را در نهاد او بحدی قوت بخشد که تمام اقدامات روزانه خود را بر مدار تأمین احتیاجات خود و عائله اش قرار دهد تا بتواند معیشت خانواده را کفالت نماید .

در صورتی که حیوة زن و مأموریت او در خلقت چیز دیگری است و بهمین جهت با تجهیزات دیگری مجهز شده است .

زن برای اینکه مادر باشد و زحمت حمل و وضع حمل و پرورش نوزاد ضعیفی را که مدتها به حفظ و حمایت و مهر و عنایت موجودی قوی تر از خود نیازمند است عهده دار گردد - حمل - صبور - بردبار - فداکار و از خود گذشته ساخته شده برای اینکه بتواند رنج بچه پروردن و مشقات مادری را تحمل کند دارای روحی است که از شادی و آسایش دیگران بیش از لذت خود شاد و از رنج آنها بیش از آلام خود دردمند میگردد . بجای خود خواهی و خود پرستی نوع دوست و نوع پرور است برای اینکه دوست دارد و دوست داشته شود سریع التأثر و عاطفی است .

بالاخره چون منظور آفرینش از ساختمان زن این بوده که با ایجاد

زوج و همسری برای مرد بقاء نوع و تولید مثل را تضمین کرده باشد خاصیت‌های مختلفی باین دو جنس عطا کرده که اولاً هر يك وظیفه اختصاصی خود را انجام و ثانیاً مانند جریان مثبت و منفی برق بایکدیگر جفت وجود شوند. اگر هر دو واجد يك سنخ احساس و عاطفه و اخلاق بودند هیچوقت مقدورشان نبود عمری با هم بسر برده وظائف جدا گانه را انجام نمایند.

در ابتدای آفرینش و قبل از هر گونه سابقه تربیتی و تاریخی زن و مرد با آزادی عمل و با شرائط متساوی پا بعرصه حیوة گذاشتند تفاوت خاصیت و وظیفه وضعیت آنها را از هم متمایز کرد. خانه نشینی زنان و هم‌بجور ماندن آنها از امور اجتماعی و سیاسی بطوری که بعضی تصور کرده اند نتیجه بی عدالتی و بیدادگری جامعه و بی اعتنائی بحقوق زنان نیست بلکه معلول متابعت از سنت خلقت و رعایت صلاح حال زن و مرد و لازمه تضمین بقاء نوع است. بر هم زدن این اختلاف موقعیت تصنعی و خلاف طبیعت و موجب اختلال نظم جامعه خواهد بود.

گمان نمیکنم کسی مدعی باشد زن قوی تر و نیرومند تر از مرد ساخته شده وظائف او در زندگی باید بیشتر و مشکلتر از تکالیف مرد باشد فوق آنچه بعضی از متفکرین معتقدند تساوی زن و مرد از حیث توانائی و تکلیف است اگر بگوئیم زن میتواند و باید در وظائف سنگین مرد شرکت و مانند او بامشکلات و حوادث خارجی زندگی مبارزه کند یعنی بامور بازرگانی - کشاورزی - و کارگری بپردازد ناچار باید زن را قویتر و تواناتر از مرد فرض کرده باشیم زیرا موضوع آبستنی - زایش - شیردادن کودک - خانه داری و پرورش اولیه نوزادان از وظایف خاصه زن است و بی‌هیچوجه مرد نمیتواند در این باره زن را یاری کرده باری از دوش

او بردارد آنوقت در صورتی که در امور اختصاصی مرد هم برای زن تکلیف قائل بشویم پس بالنتیجه باید زن را قوی تر از مرد بدانیم در صورتی که قطعاً اینطور نیست .

از آنچه گفته شد دو نتیجه میگیریم :

یکی اینکه سنخ ساختمان زن و مرد در همه چیز باهم متفاوت است و اصلاً سنجش این دو طبقه از لحاظ قوت و ضعف بزرگی و کوچکی مورد ندارد و وجود هر يك در حد خود دارای کمال لزوم و اهمیت است عیناً مانند دو نفر تاجر و شاعر که در تماشای يك جنگل هر کدام از جهت مخصوصی بدرختهای قوی هیكل توجه میکنند ولی فقط متوجه منافعی است که از نظر صنعت و تجارت ممکن است بدست آورد و دومی جز جمال زیبای طبیعت و منظر دلربای درختان سبز و خرم چیزی نمی بیند و جز باتناسب اندام این موجود زیبا و ظریف سر و کار ندارد مرد تاجر فکر می کند چگونه چوب درختان مزبور از نظر فنی و صنعتی میتواند مورد استفاده قرار گیرد ولی شاعر فقط متوجه این است که بچه ترتیب میتواند از منظره خرم و سایه راحت افزای درختان لذت برد همینطور اعصاب و عضلات دماغ و قلب مرد برای فعالیت و نبرد با مشکلات و مبارزه با عوامل طبیعت ساخته شده بعکس جسم و روح زن برای زیبایی و دلربائی - رقت قلب - ملایمت - خانه داری - وضع حمل و پرورش فرزند آفریده شده . مرد توانا و فعال که تمام روز را کار کرده است و هر گونه مشقت و سختی را تحمل نموده در سرما و گرما فرسوده شده شب بخانه بر میگردد اینجا محل امن و امان است - جایگاه راحت و آسایش روح و جسم او است همه نامالایمات و مالاتها اینجا فراموش و زنك هر غمی از خاطر مرد زدوده میشود . درون خانه کعبه آمال مرد است زن خانه

خدای این کعبه است نوباوگان معصوم فرشتگانی هستند که درون خانه گرد کانون مهر و صفا طواف میکنند. زن موجود عجیبی است ساختمان این جنس لطیف و ظریف نهفتن و تعبیه این احساسات متضاد در قلب نازک زن از شاهکارهای بی نظیر خلقت است. ستارگان آسمان نظیر انسان را از دو جهت بخود جلب مینمایند یکی اینکه روشنند و هر روشنی چشم را بخود متوجه میسازد دیگر اینکه مرموزند کیفیت وجود و چگونگی خلقتشان بر همه پوشیده است و هر مرموزی جلب توجه میکند.

در روی زمین ستارگانی هستند روشن تر و مرموزتر از کواکب فلکی و آنها زنانند. چگونگی خلقت این روح پر معنا و مرموز بر مردان پوشیده است معلوم نیست در این روح ظریف و خاطر نازک چه عواطف و احساسات متضادی بودیعه گذاشته شده. رأفت - ملامت - بردباری - دلجوئی - مهربانی - وفا داری - صدق - خلوص - بغض - کینه - انتقام جوئی - نفاق - تزویر - حسد - کبر و نخوت خودخواهی و خودپسندی مختصری است از آنچه در این معجون مرموز و اعجوبه آفرینش تعبیه شده است. مردان بزرگ و قوی النفس عالم با همه عظمت و کبریا در برابر این موجود زیبا و کوچک زانو زده و تسلیم شده اند - مرد عظیمی مانند محمد (ص) بزن اظهار تعلق و عشق میکرد. کلینی و اشغینی یا حمیرا میگفت. جهانگشا و جنگجوئی چون ناپلئون در مقابل زن زانوی عجز زمین میزد و سر تسلیم فرو میآورد.

پس نتیجه اول این شد که وجود زن در حد خود لازم و مهم است و چون برای انجام وظائف مخصوصی ساخته شده مقایسه او با مرد در بزرگی و کوچکی مورد ندارد و مانند سنجش اهمیت شیشه و آهن است.

نتیجه دوم که از بیانات فوق میگیریم اینست که چنانچه در مشاغل اجتماعی باید هر کس را بکار مخصوصی که برای آن متناسب است گماشت و موضوع تخصص را که اخیراً عامل مهم موفقیت بشمار میرود هیچگاه از نظر دور نداشت راجع بزن و مرد هم باید هر یک را بانجام وظیفه مخصوص خود واداشت. انکار نمیکنم که اصولاً زن میتواند در کارهای مرد شرکت کند ولی اولاً رشد و نبوغ لازم در کارهای مردان نصیب او نمیشود و ثانیاً از وظیفه مهم و اختصاصی خود باز خواهد ماند :

همانطور که گفته شد مرد نمیتواند در وظیفه طبیعی و مشکل زن باو کمکی بکنند زن هم نمیتواند هم وظیفه خود را انجام دهد و هم در کار مرد شرکت نماید نتیجه این میشود که دستگاه ایجاد و تربیت نسل جدید تعطیل خواهد شد.

نویسنده معتقد است که اگر زنان یک کشور بجای اشتغال بسیاست تجارت — فلاح — صنعت و کارگری بکار پردازند و در فن خانه داری و بچه داری با رعایت مصالح اقتصادی صحتی و تربیتی خانواده ماهر و متخصص شوند و با تشکیل خانواده های متقن و با اساس برای اداره کار های مختلفه کشور فرزندان رشید و قوی بنیه و صالح تربیت کنند هزاران بار بیشتر به پیشرفت امور اقتصادی و نظامی و صناعی کشور کمک کرده اند.

در خاتمه تکرار میکنم که مشقت زن در ایام حمل و وضع حمل و نگهداری و پرورش کودکان خردسال به هیچوجه از زحمات مردانی که در پرواز از فراز اقیانوسهای عظیم و بریدن کوههای آسمان خراش و پیش رفتن در زیر آتش بانواع مشکلات و مخاطرات مواجه میشوند کمتر نیست .

خواهشمند است قبل از مطالعه انظار چایی را اصلاح فرمایند

الف

صفحه	سطر	غلط	صحیح
مقدمه			
الف	۹	حیوانی	حیوانی
ج	۳	محققین	محققین
و	۲	مقامت	مقاومت
۴	۱۰	حقوقی	حقوق
۴	۱۲	مدسین	مدسین
۶	۱۲	در	دو
۱۲	۴	مخصوصی	مخصوص
۲۲	۲۱	لتورنر	لتورنو
۳۱	۱۱	شی	شیئی
۳۸	۷	میل	میل مرد
۴۱	۳	خلاص	خلاص
۴۸	۲۲	چاپاریان	چارپایان
۵۱	۱۵	تأثیر	تأثیر

صفحه	سطر	غایط	• صحیح
۷۳	۷	بی رحمتی	بی رحمی
۷۳	۱۴	علیهده	علیهده
۷۷	۹	بلی	ولی
۸۵	۶	مقتضی	مقتضی
۸۶	۴	بکل	بکلی
۸۹	۲۳	نا	زائد است.
۸۹	۱۱	خودو	خودرا
۹۰	۱۲	بنارا	بنا
۱۰۴	۱۶	تحکم	تحکیم
۱۱۰	۱۴	باکی	باکی
۱۱۳	۷	مجمع	مجمع
۱۱۵	۲۰	صبحا ۴ نه	صبحانه ۴
۱۱۶	۴	استجاره	استجازه
۱۳۵	۱۱	مأموریتی	مأمورینی
۱۴۰	۲۳	الی	مالی
۱۵۱	۲	انجام داد	انجام آن
۱۵۱	۵	مور	مورد
۱۵۱	۱۱	اصولا تغیر	اصول تغیر ناپذیر

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۵۲	۲۱	از شوهر	و بز ن حق داده از شوهر
۱۵۴	۲۲	اشغال	اشتغال
۱۵۳	۲۳	ولامام	والامام
۱۵۵	۱۸	نظافت	لطافت
۱۵۸	۲۲	ازدواج	ازواج
۱۸۱	۱۷	تمهداتی	تعهداتی
۱۸۷	۱۹	مملکت	تملک
۱۸۸	۱۸	بلی	ولی
۱۹۷	۳	تملف	تعلق
۱۹۷	۲۲	تقتیل	تقلیل
۱۹۸	۱۴	مردان باشد	مردان نباشد
۱۹۸	۲۲	در صورت	در هر صورت
۲۰۶	۲	سهلا انگاری	سہل انگاری
۲۱۴	۱۵	لومزامبورک	لوکز امبورک
۲۱۶	۴	لگه	لکه
۲۱۶	۱۳	باضاه	باضافه
۲۲۹	۴	مرد.....	مرد را در صحنه نبرد
۲۳۱	۱۹	زن آشویی	زن اشوئی

ردیف	ساختار	عبارت	اصطلاح
۱۳۲	۱۶	رقیبی	رقیبی
۲۲۶	۲۱	Consanguinité	Consanguinité
۲۴۱	۹	علاقه	علاقه
۲۴۱	۱۷	فورن	فورن
۲۴۲	۴	زن وشوهر	زن وشوهر
۲۴۲	۱۵	قانونی را با	قانونی را با
۲۴۹	۸	نیوجرسی	نیوجرسی
۲۵۵	۵	معمول	معمول
۲۵۸	۱۱	نمبر	نمبر
۲۶۲	۱	نمونه	نمونه
۲۶۳		آنها	

